

Giới thiệu Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình

Thể loại: Xuyên không, điền văn, nữ tôn, nam sinh tử, 1 vs 1, ám áp

Coverter: thuongminh

Editor: Henry Lê

Nội dung của truyện kể về một gia đình thôn quê có cuộc sống thanh thản, thật thà lương thiện cùng chăm chỉ nỗ lực.

Nữ chính vốn là một người bình thường thế nhưng lại xuyên qua một thế giới không chân thật, gánh vác một đại gia đình thôn quê.

Nữ chính cũng đã nỗ lực từ người vay bạc tứ phương trở thành một phú bà muôn tiền vạn bạc.

Nàng không ngâm thơ soạn nhạc nhưng lại ôn nhu thủ lễ. Nàng không hô mưa gọi gió nhưng sẽ làm ra nhiều món ăn ngon, chậm rãi trải qua cuộc sống điển viên sung túc.

Nam chính ôn nhu quyền rũ, thiện lương lại có chút nhu nhược. Thế nhưng bất luận ai tổn thương nàng, hắn sẽ biến thành người khác, trở nên rất kiên cường.

Trong nhà có một đại tỷ lớn tuổi thật thà cùng với một tỷ phu tham lam.

Trong nhà có một ca ca trầm tĩnh ít nói, nhưng lại lương thiện kiên cường.

Trong nhà có một muội muội thư sinh đậm chất phúc hắc.

Cái quan trọng nhất là trong nhà còn có một bầy trẻ nhỏ đáng yêu.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Xuyên qua Lư gia

Editor: Henry Lê

Trương Tử Tiêu cau mày, chịu đựng cơn đau đầu mờ mắt ra, đập vào mắt là ánh nắng mặt trời chiếu xuống nóc nhà, Trương Tử Tiêu lắc đầu đánh giá xung quanh, chỉ thấy đây là một căn phòng cũ kĩ đồ nát, trong phòng còn có một cái bàn đã gãy một chân cùng với mấy cái ghế nhỏ cũ nát, bên cạnh giường còn có một rương quần áo, bất quá nhìn qua cũng rất sạch sẽ.

Đang nhìn trên người đắp một chiếc chăn mỏng đã được chấp vá nhiều chỗ, Trương Tử Tiêu lại nhìn đến bàn tay có chút thô ráp, rõ ràng đây không phải tay của mình, nàng lại kéo kéo mái tóc thật dài, Trương Tử Tiêu khẳng định chính mình đã xuyên qua thật rồi.

Trương Tử Tiêu đau đầu nhắm chặt hai mắt, cố gắng tiêu hóa trí nhớ của một người. Chủ nhân của thân thể này tên là Lư nhị nương, trong nhà có vị cha già, một vị tỷ tỷ, một vị muội muội, một vị ca ca bị đuổi về cùng với nữ nhi của hắn. Tỷ tỷ nàng đã thú phụ lang, còn có hai nhi nữ. Chính nàng cũng đã phú phụ lang, hiện tại nàng cũng có một nhi tử, nhưng nhi tử này lại không phải là con trai của nàng, muội muội nàng cũng là một vị tú tài.

Trương Tử Tiêu, ách, không, hiện tại là Lư nhị nương đau đầu đau nhứt chặt lông mày bất đắc dĩ nghĩ, thì ra mình như vậy mà đã xuyên đến thế giới nữ tôn, thực sự là, ai..., không cần nói, một lời cũng khó nói hết a!

Thông qua kí ức của thân thể này, Trương Tử Tiêu biết Lư nhị nương này trước đây quả thực là một mềnh phụ, thân đứng là cao to, nhìn cũng chính tề nhưng lại là một tên trộm gà bắt chó, đáng hận nhất là Lư nhị nương này lại ham mê cờ bạc, thật sự là một tên cặn bã, lần này sở dĩ bị thương là bởi vì gây nợ không rõ, bị người ta đánh cho một trận, liền nằm như vậy mấy ngày.

“Chị” một tiếng, cửa mở, đi tới là một nam tử gầy yếu nhu mì, Trương Tử Tiêu biết đây là phu lang của Lư nhị nương, tên là Lý Thanh, người thôn Lý gia, đã từng bị người nhà hắn bán cho người ta làm thiếp, còn sinh ra một nhi tử. Thế nhưng nữ nhân kia ngay tại lúc hắn vừa mới sinh xong một tháng thì chết, chủ phu của nhà kia cũng khá lợi hại, nói Lý Thanh khắc thê, liền đem Lý Thanh cùng con trai đuổi ra khỏi nhà.

Lý Thanh không còn cách nào khác nên cùng nhi tử trở về nhà mẹ đẻ, thế nhưng nhà mẹ đẻ căn bản không coi trọng hắn, càng không nói hắn trở về lại mang thêm một nhi tử. Trong nhà hắn có một ca ca đã lập gia đình, còn có một đệ đệ và một muội muội, gia cảnh vốn đã bần cùng nên không muốn nuôi một quá phụ khác thê, cho nên hắn bị toàn gia ghét bỏ, mẹ hắn muốn sớm bắt hắn đem gà đi.

Lý Thanh này dung mạo rất xinh đẹp, trắng nõn, da thịt nhẵn nhụi, nhất là khuôn mặt nhỏ nhắn, chân mày lá liễu, một đôi mắt phượng, nhìn hắn sắc xảo,

mê người không ít nên nương hấn mới bán hấn cho người ta làm thiếp. Lẽ ra hấn như vậy cũng không lo việc tái giá, thế nhưng Lý Thanh phía trước mang danh khác thế, phía sau lại có một nhĩ tử, nếu muốn cưới Lý Thanh đồng thời cũng phải nhận luôn con của hấn, cho nên Lý Thanh không ai muốn lấy, dù sao cũng không ai muốn nuôi con của người khác.

Lưu nhị nương này đã 20 tuổi, tại nơi cổ đại này đã xem như thanh niên lớn tuổi, lại không có chí khí nên đến 20 tuổi cũng không cưới được phu lang. Cha của lưu nhị nương cuống lên, nhìn Lý Thanh còn có thể sinh nở, lập tức đem toàn bộ bạc trong nhà tích trữ ra, tổng cộng được 5 lượng bạc, đem Lý Thanh mua lại cho Lưu nhị nương làm phu lang, đóa hoa tươi Lý Thanh liền bị cấm trên đồng phân trâu lưu nhị nương.

“Thê chủ, ngài tỉnh rồi?” Âm thanh nhu nhược nhỏ bé của Lý Thanh cất lên. Lưu nhị nương này sau khi cưới được một mỹ nhân quyết tâm không đi cò bạc nữa, khiến cha nàng Lưu Lý thị vui đến sắp hỏng, thế nhưng tiệc vui mau tan, không tới ba tháng Lưu nhị nương lại đi ra ngoài đánh cuộc, hơn nữa đánh cuộc thua còn thường về đánh chửi Lý Thanh, nói Lý Thanh không thể sinh nhi nữ cho mình, nhĩ tử của Lý Thanh cũng thường xuyên bị nàng ngược đãi, cho nên phụ tử Lý Thanh đối với Lưu nhị nương rất sợ hãi, như chuột gặp mèo vậy.

Giống như hiện tại, Lý Thanh khom lưng, dáng vẻ cẩn thận từng li từng tí, biết ngay Lý Thanh rất sợ Lưu nhị nương, bắt quả mỹ nhân chính là mỹ nhân, nhìn vẫn rất là vui tai vui mắt. “Thê chủ tỉnh rồi, vậy ta đi nói nói với cha, mấy hôm nay người lo lắng muốn bệnh luôn rồi.” Lý Thanh nói liền nhìn Lưu nhị nương một chút, thấy Lưu nhị nương không phản đối, cũng không giống bình thường quay ra quát hấn, Lý Thanh thở phào nhẹ nhõm, giống như vừa hoàn thành một việc to lớn nào đó, sau đó nhanh chóng chạy ra ngoài như phía sau có quỷ đuổi.

Trương Tử Tiêu bất giác buồn cười, một lúc sau Trương Tử Tiêu nghe thấy trước cửa có tiếng bước chân dồn dập, còn không gặp người cũng đã nghe được một tiếng khóc khàn khàn, “đứa con số khổ của ta, người làm cha người lo lắng muốn chết”. Trương Tử Tiêu vừa nghe liền biết đây là cha của Lưu Nhị nương, sau đó thấy một nam nhân thanh tú lớn tuổi đi vào, thấy Lưu nhị nương tỉnh rồi lập tức đem nàng ôm chặt vào lòng, dốc hết tâm can gọi nàng. Tuy Trương Tử Tiêu không thể hiểu hết tâm tình kích động vui sướng của Lưu Lý thị, thế nhưng Trương Tử Tiêu biết Lưu lý thị này rất yêu thương Lưu nhị nương.

Chính lúc này ba người khác đi vào, người thứ nhất là Lưu Nguyên nương, tỷ tỷ của Lưu nhị nương, nhìn Lưu Nguyên nương này một dáng vẻ mộc mạc chân thật biết ngay nàng là một nữ nhân trung thực, vẻ ngoài bình thường, hơi đen, nhưng nhìn rất rắn chắc. Đi theo phía sau là một nam tử cao gầy, hấn là phu lang của Lưu Nguyên nương, Trương Tiểu Thúy, hấn cho Trương Tử Tiêu cảm giác đầu tiên chính là cay nghiệt, sự thực cũng chứng minh, cảm giác của Trương Tử Tiêu là đúng. Người thứ ba là Lưu Tam nương, là một thư sinh trắng nõn, có chút gầy yếu.

Trương Tiểu Thúy sau khi đi vào, thời điểm đưa mắt nhìn Lưu Nhị nương, trong mắt không giấu vẻ khinh thường, xem ra hấn rất bất mãn Lưu nhị nương. “Nhị nương, người tỉnh rồi, trên người còn chỗ nào không thoải mái không?” Lưu Nguyên nương quan tâm hỏi. Nhìn khuôn mặt quan tâm của Lưu Nguyên nương, Trương Tử Tiêu cảm giác trong lòng nóng lên, lập tức cười nói “không có không thoải mái, đều tốt, “. Nghe được Trương Tử Tiêu sau khi trả lời, Lưu Nguyên nương có chút thụ sủng nhược kinh (được sủng ái mà lo sợ), bởi vì trước kia Lưu nhị nương sẽ không hướng Lưu Nguyên nương trả lời khách khí như vậy. Nhưng hiện tại bên trong thân thể này là Trương Tử Tiêu, nàng đối với người thật lòng quan tâm mình trong lòng rất cảm kích cho dù biết các nàng quan tâm chính là Lưu nhị nương, cũng không phải Trương Tử Tiêu, thế nhưng thân thể này hiện tại đã là Trương Tử Tiêu, Trương Tử Tiêu sống lại không dễ, tự nhiên nàng sẽ quý trọng.

“Nếu đều tốt, thì đừng muốn ở trên giường như vậy, hiện tại trong ngoài đều nhờ tỷ tỷ người chống đỡ, nếu người đã không có gì thì mau xuống giường, cũng đừng nghĩ sẽ lười biếng”. Trương Tiểu Thúy cảm giận nói. Trương Tiểu Thúy sau khi nói xong chỉ nghe gầm lên một tiếng “Câm miệng, còn ta ở đây chưa tới phiên người giáo huấn Nhị nương!” Lưu Lý thị nghe được Trương Tiểu Thúy quả trách Nhị nương, người làm cha như hấn cảm thấy không thoải mái, dù như thế nào con của chính mình là cũng là tốt đẹp.

“Trương thị, có cha ở đây người câm miệng ngay đi!” Lưu Nguyên nương mắt hừng giáo huấn Trương Tiểu Thúy. “Đúng đấy, tỷ phụ, nhị tỷ như vậy làm sao có thể rời giường đây”. Lưu Tam nương cũng bất mãn nói, đại tỷ phụ này chính là một người không yên tĩnh, coi như nhị tỷ có sai quấy hơn nữa cũng không nên nói vào lúc này a, thật là một người không ra gì, Tam nương có chút bất đắc dĩ nghĩ.

Trương Tiểu Thúy nghe thấy toàn bộ người trong nhà đều quả trách mình không đúng, trong lòng tức giận liền chạy nhanh ra chính điện, lớn tiếng kêu lên “Tốt, các người đều bắt nạt ta, ta nói nàng hai câu thì làm sao? Ta là tỷ phụ nàng, lẽ nào ta không được nói, mà ta nói có cái gì không đúng, nàng nằm tại đây còn không phải do nàng đánh cuộc thua tiền khiến người ta đánh, đó là đáng đời nàng, các người thử nghĩ từ khi nàng ham mê cờ bạc, nhà chúng ta qua một ngày thì tốt một ngày, trong nhà có bao nhiêu tiền đều bị nàng đem đi phá, thật vất vả tích góp tiền bạc, lại đem đi trả nợ cho nàng, những ngày tháng như thế này làm sao vượt qua đây!” Nói xong đứng lên, lập tức đi ra ngoài, Nguyên nương sắc mặt khó coi nói với Lưu Lý thị, “Cha, Tiểu Thúy nói chuyện có chút thẳng thắn, ngài đừng để trong lòng, ta đi xem hấn một chút”, nói xong hướng về người trong phòng gật đầu, liền đi ra ngoài. (giới phụ: nam nhân miệng ào ào, gây sự)

Còn nói chưa hết câu, Trương Tiểu Thúy liền ngồi bệch dưới đất vừa la vừa khóc. Đây là lần đầu tiên Trương Tử Tiêu thấy nam nhân khóc lóc om sòm, thật là có chỗ trọn mắt há mồm. Lưu Nguyên nương thật không tiện nhìn Trương Tiểu Thúy, chỉ vào Trương Tiểu Thúy ngồi trên đất tức giận nói “Cái tên giới phụ này còn không mau đứng lên, ở đây càng mất mặt”. Trương Tiểu Thúy thấy Lưu Nguyên nương hung dữ nể hấn, không chỉ không đứng lên còn khóc càng hăng say, trong miệng còn không quên mắng “Người là đồ không có lương tâm, người dĩ nhiên mắng ta, ta như vậy còn không phải vì cái nhà này, chỉ cần chúng ta còn ở chung với nhị nương, chúng ta cũng đừng nghĩ đến có ngày tháng tốt lành, còn có có đệ đệ người với cháu gái người, không phải đều dựa vào người, chúng ta cũng muốn nhanh chóng khá giả, thật vất vả tích góp tiền bạc, lại đem đi trả nợ cho nàng, những ngày tháng như thế này làm sao vượt qua đây!” Nói xong đứng lên, lập tức đi ra ngoài, Nguyên nương sắc mặt khó coi nói với Lưu Lý thị, “Cha, Tiểu Thúy nói chuyện có chút thẳng thắn, ngài đừng để trong lòng, ta đi xem hấn một chút”, nói xong hướng về người trong phòng gật đầu, liền đi ra ngoài. (giới phụ: nam nhân miệng ào ào, gây sự)

Kỳ thực lời Trương Tiểu Thúy nói vừa này không phải hoàn toàn không có đạo lý, dù sao Lưu Nhị nương cũng thực sự làm liên lụy người trong nhà. Lưu Lý thị nhìn Nhị nương nằm trên giường khuôn mặt có chút tái nhợt cũng trách cứ không được, chỉ thờ dãi nói “Nhị nương sớm tốt lên một chút đi, cũng đừng lại đi ra ngoài đánh cuộc”. Trương Tử Tiêu nhìn hai mắt Lưu Lý thị ửng đỏ, trầm giọng nói “Cha, yên tâm đi, ta sẽ không lại đi đánh cuộc”. Lưu Lý thị nghe được Trương Tử Tiêu bảo đảm trên mặt mới lộ ra nụ cười, “Được, người cũng hai ngày không ăn gì rồi, cha đi làm cơm cho người”.

Lời Trương Tử Tiêu nói, Tam nương căn bản không tin, nguyên nhân là vì nhĩ tử này của mình không có chút uy tín, mặc kệ nói qua bao nhiêu lần không cá cược, thế nhưng ngựa quen đường cũ sẽ lại đi đánh cược, tự mình nói, nhĩ tử cũng sẽ không nghe, Tam nương không còn cách nào khác hơn là ở trong lòng hi vọng nhĩ tử lần này nói thật, cái nhà này, thật sự không chịu nổi tàn phá.

Lúc này Nguyên nương đi vào, Lưu Lý thị muốn đi ra ngoài, nhìn thấy ánh mắt Nguyên nương né tránh, hỏi “Trương thị đâu?”. Nguyên nương đối diện với cha mình thực sự có chút xấu hổ, trầm giọng nói “Về nhà mẹ đẻ, nói không ra ở riêng sẽ không trở lại, cha ngài không nên chấp nhất, tiện nhân kia thần trí không minh mẫn”. Lưu Lý thị nghe được con rể lớn nói không ở riêng sẽ không trở về, trên mặt vẻ đau xót càng sâu, không nói gì, chỉ gọi Lý Thanh đi nấu cháo cho nhĩ nương.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2: Ở riêng (thượng)

Editor: Henry Lê

Lưu Nhị nương nghe thấy Trương Tiểu Thúy nói không ở riêng sẽ không trở lại, trong lòng có cảm giác rất khó chịu, mặc kệ Lưu Nhị nương trước đây như thế nào, nhưng bây giờ mình chính là Lưu Nhị nương, cũng phải đem việc trước đây của nàng tiếp nhận toàn bộ. Nếu vì mình mà gia đình không yên ổn vậy thì mình cũng phải làm cái gì đó. Nàng trước tiên là mở một gian hàng kiểm lời, rồi sau đó lại mở một khách sạn cao cấp.

Nàng cũng là một sinh viên đại học, kiếp trước cái nàng học là quản lý xí nghiệp, nhưng tại một thôn trang cổ đại lạc hậu này cũng không biết nên làm cái gì. Tuy nhiên, vì nàng đã mở qua khách sạn, cho nên đối với thức ăn ngon cùng rượu ngon đều khá quen thuộc, xem ra muốn sống tiếp ở nơi này đều phải dựa vào thực đơn a. Lục lợi trong trí nhớ một hồi, phát hiện đồ ăn ngon ở kiếp trước nơi này đều không có, cái biện pháp này hiện nay vẫn có thể dùng được, điều này làm cho Nhị nương rất cao hứng.

Mặc dù thân thể là tiền vốn, nhưng trước tiên cũng phải bồi dưỡng thân thể đã, trên người Lưu Nhị nương đều là vết thương ngoài da, dường vài ngày sẽ khỏe. Mấy ngày nay Lưu Nhị nương nhìn nhĩ tử từ khi không mà có của mình, tiểu tử này bất quá 2 tuổi, bộ dáng trắng trẻo, đôi mắt rất mê người như cha hần, tuy nhiên sắc mặt không tốt lắm, rất gầy, nhĩ nương biết đây là do dinh dưỡng không đủ tạo thành, trốn ở phía sau cha hần, không dám nhìn Lưu Nhị nương cũng không dám để cho Lưu nhĩ nương nhìn thấy hần. Hần với cha hần chính là cùng một bộ dáng nhu nhược, sợ hãi. Lý Thanh tuy rất sợ Lưu Nhị nương, nhưng cũng tận lực đem hài tử giấu ở phía sau, không cho Lưu nhĩ nương nhìn thấy.

Hần rất sợ Lưu nhĩ nương, thế nhưng Lưu nhĩ nương hiện tại không giống nàng trước đây, cũng không đánh chửi đứ nhỏ, trải qua mấy ngày đứ nhỏ hồ như không sợ nàng như lúc đầu nữa, cũng không có trốn Lưu nhĩ nương, nhưng còn không dám chủ động đi nói chuyện với Lưu nhĩ nương. Đứ nhỏ này trong nhà vốn bị xem là người ngoài, người trong nhà đều tỏ thái độ không hoan nghênh. Tuy hần còn nhỏ, nhưng trẻ con cổ đại vẫn rất nhạy cảm, hơn nữa trước đây nhĩ nương cũng hay mắng hần là con hoang, đứ nhỏ tuy không biết con hoang là ý gì, nhưng cũng cảm giác được, cái đó cũng không tốt lành gì, cho nên đứ nhỏ rất hiểu chuyện, trước giờ không nháo người.

Buổi tối, ca ca của Lưu nhĩ nương mang theo nhĩ nữ của hần Trương Thần Dương đến xem nhĩ nương, thì ra hiện tại đang thu hoạch lúa mạch, Lưu Lam mang nhĩ nữ theo làm việc, cho nên chưa thấy qua. Lưu Lam dáng vẻ xem như thanh tú, tuy nhiên cuộc sống vất vả nên trông hần có vẻ buồn bã. Trương Thần Dương là một tiểu nha đầu kiên cường, lúc trước Lưu Lam gả cho một gia đình họ Trương ở trấn trên, vốn vẫn rất tốt, thế nhưng tên họ Trương kia vụng trộm bên ngoài nuôi ngoại thất, còn sinh ra một đôi nữ nhĩ, tên họ Trương kia vui đến phát điên, muốn cưới ngoại thất kia về làm bình phu, Lưu Lam không muốn, hai người li縁 ly hôn. Bởi vì đã có đôi nữ nhĩ song sinh nên tên họ Trương kia cũng không quan tâm Thần Dương.

Lưu Lam ở nhà thường xuyên bị Trương Tiểu Thúy ghét bỏ, vì để có thể ở nhà thoải mái một chút, mà Trương Tiểu Thúy cũng không oán giận, Lưu Lam mặc kệ trong nhà đi làm ruộng, lại rất siêng năng, vì vậy Trương Tiểu Thúy dù muốn động khẩu cũng không được, nên càng oán giận. Lưu nhĩ nương đối với vị ca ca này rất khâm phục, ở cổ đại vì muốn bảo vệ hạnh phúc của mình mà chủ động ly hôn, đây là cần dũng khí rất lớn.

Bởi vì Lưu nhĩ nương là bệnh nhân, cho nên mất đi một người cày cấy, còn Lý Thanh cùng với hài tử cũng nói nhưng là đánh cho địa phò, điều này cũng làm cho Lưu nhĩ nương thở phào nhẹ nhõm, dù sao nàng cũng không biết làm sao đối diện với trượng phu từ trên trời rơi xuống này.

Lưu gia có một cái sân vuông, không tính là lớn lắm, chính diện có ba gian phòng chính, Lưu Lý thị ở phòng chính phía bên trái, ở giữa là phòng khách, Lưu Lam và nữ nhĩ Thần Dương ở phòng chính phía bên phải. Một nhà Lưu Nguyên nương ở hai gian phòng phía tây, một nhà của nhĩ nương cùng Tam nương ở hai gian phòng phía đông, phía nam là nhà bếp chứa lương thực, khu phía sau có trồng rau, bên trong còn nuôi một ít gà, hai con heo, nhà xí cũng đặt tại đó.

Mấy ngày nay Lưu Nguyên nương nhiều lần đi đón Trương Tiểu thúy về đều không được, mỗi lần như vậy mặt Lưu Nguyên nương lại đen hơn, là do người nhà Trương Tiểu Thúy trước mặt nàng lải nhải không ít, hai hài tử của nàng cũng khóc lóc đòi cha. Nhĩ nương thấy nàng cả ngày khổ sở, sắc mặt Lưu Lý thị căng thẳng, bầu không khí trong nhà cũng khá trầm trọng trong lòng có cảm giác rất khó chịu.

Lập tức nhĩ nương chủ động đi tìm Lưu Lý thị, hai người ở trong phòng nói chuyện một canh giờ, sau đó nhĩ nương ra ngoài trước tiên, nét mặt nàng hiện rõ vẻ ung dung, một lát sau Lưu Lý thị cũng đi ra, con mắt sưng đỏ, xem ra là đã khóc, nhưng trên mặt lại xuất hiện nụ cười, chốc lát Lưu Nguyên nương bị Lưu Lý thị gọi vào phòng, “Nguyên nương đem Tiểu Thúy tiếp trở về đi, ta đồng ý ở riêng”, nghe thấy Lưu Lý thị nói đồng ý ở riêng, Nguyên nương rất khiếp sợ, nguyên nhân là vì Lưu Lý thị từng nói, chỉ cần hần một ngày còn ở cái nhà này thì sẽ không chia. “Cha, ngài đừng nói nữa, nhà này sẽ không

chia, Tiểu Thúy hân không thể cả đời sẽ không về, lại nói còn hai đứa nhỏ ở đây, hân vì hài tử sớm muộn cũng sẽ trở về, ngài đừng lo lắng, hơn nữa cũng không thể để nhị nương rời khỏi nhà”. Nói xong còn lắc đầu tỏ ý không đồng ý.

Nghe được Nguyên nương nói không ở riêng, còn muốn chăm sóc nhị nương, Lưu Lý thị trong lòng là rất an ủi, giọng điệu cũng càng thêm nhu hòa, “Này ở riêng vẫn là nhị nương nói ra, người yên tâm đi, nếu nhị nương chủ động ra ở riêng, vì sinh tồn nàng sẽ không đi đánh cược nữa, nàng cũng nên học cách trưởng thành”. Nghe nói nhị nương chủ động, Nguyên nương một chút cũng không thể tin, lẽ nào muối muối của mình thay đổi rồi.

Nói đến cùng Đại Nguyên nương vẫn do dự không quyết định Lưu Lý thị vỗ bàn một cái nói “Sự việc quyết định như vậy, người đưa Tiểu Thúy trở về đi, lại nói cho dù chia nhà, các người là tỷ muội vẫn không thể xa lạ được”, có hân ở đây cũng sẽ không nhìn nhi nữ xa lạ lẫn nhau. Nhìn thấy cha mình kiên định như vậy, Nguyên nương cũng đồng ý “Chia thì chia, lúc đó cho nhị nương phần nhiều là được”, Nguyên nương thầm nghĩ.

Sáng hôm sau Nguyên nương đi đón Trương Tiểu Thúy về, nhị nương nhìn tiểu tử đang nắm lấy góc áo Lý Thanh đang thu thập rác dưới đất không tha, suy nghĩ một lát lại hướng về Lý Thanh nói “Ta đồng ý ra riêng, sau này chúng ta sẽ trải qua cực khổ, thế nhưng ta đảm bảo chỉ cần ta có ăn nhất định sẽ có phần của các người”. Lý Thanh đột nhiên nghe nhị nương nói ra ở riêng, trong lòng hoang mang một hồi, lại có chút thụ sủng nhược kinh, thế chủ trước đây chưa từng nói chuyện với mình ôn hòa nhã nhặn như vậy, thế chủ rất thích đánh cược, trước đây mặc kệ nàng như thế nào, ít nhất mình có thể có cơm no, bây giờ nếu như ra riêng, trong nhà bị thế chủ đem đi đánh cược hết thì mình và con mình liền không còn được ăn cơm, điều này làm cho Lý Thanh rất sợ hãi, còn sợ hơn so với việc bị nhị nương đánh.

Nhưng vừa nghe thế chủ nói chỉ cần nàng có ăn thì chắc chắn sẽ không quên hai cha con hân, Lý Thanh trong lòng có chút xúc động. Mấy ngày nay thế chủ không có đánh chửi mình cũng không đánh chửi con mình, Lý Thanh ảo tưởng thế chủ đã chịu sửa đổi rồi, thế nhưng hân sợ lại thất vọng, vẫn không thể tin được. Bất quá thế chủ đã quyết định như vậy, chính mình cũng không thể thay đổi, Lý Thanh liền nhỏ giọng nói “Tất cả đều nghe theo thế chủ”. Nhị nương nghe ra trong lời nói của Lý Thanh bao hàm sự bất đắc dĩ cùng nhận mệnh, nhị nương biết hiện tại Lý Thanh không tin mình, thế nhưng thời gian sẽ chứng minh tất cả.

Nghe tới đây nhị nương trên mặt không khỏi lộ ra nụ cười tự tin, tiến lên trước ngồi chồm hổm hướng đứa nhỏ bị dọa trốn sau lưng Lý Thanh cười ôn hòa nói “Đến, để nương ôm một cái, chúng ta đi tìm gia gia”, nghe lời nói dịu dàng của nhị nương, Lý Thanh vốn muốn đem đứa nhỏ tránh đi sủng sợt một lúc, có chút không biết làm sao. Đứa nhỏ vừa nghe đến nương muốn tới ôm hân, con mắt loé qua một tia tia sáng, nhị nương nhìn thấy, biết đó là khát vọng.

Lý Thanh theo bản năng không muốn để nhị nương tiếp cận con của mình, nguyên do là vì thế chủ trước kia khi quay về đến gần con mình không đánh cũng chửi, để đứa nhỏ sợ hãi nàng, ngay cả mình cũng sợ hãi thế chủ. Nhưng nhìn khuôn mặt tươi cười ôn hòa của thế chủ làm sao hân có thể nói lời từ chối đây, nhị nương nhìn ra Lý Thanh khó xử, cũng không tức giận, chỉ nhìn Lý Thanh nói thật “Nếu hân do ta nuôi dưỡng, gọi ta là nương, lẽ nào người hi vọng quan hệ chúng ta mãi không tốt sao? Muốn ta vẫn không thích hân sao?” Đáp án tất nhiên là không, Lý Thanh biết nếu như chia nhà, phụ tử hân tương lai đều phải nhờ vào thế chủ, nếu thế chủ vẫn ghét con mình thì đối với nó cũng không có gì tốt, rốt cục nghĩ thông, Lý Thanh đem đứa nhỏ phía sau lưng kéo ra ngoài, ôn nhu nói “Phải cố gắng nghe người lời của mẹ nha.”

Đứa nhỏ chưa từng được mẫu thân ôm, nhìn những đứa trẻ khác đều có mẫu thân ôm hân cũng rất ao ước, hơn nữa hài tử đều có bệnh hay quên, nhìn mẹ mình nói chuyện ôn hòa với mình như vậy, còn muốn ôm mình, trong lòng lập tức cao hứng, quay về phía Lý Thanh cười trả lời “Con sẽ rất nghe lời của mẹ”. Nghe đứa nhỏ trả lời như vậy, nhị nương cũng cảm thấy có chút vui vẻ, chò nàng ôm lấy đứa nhỏ, đứa nhỏ cũng kích động ôm lấy cổ nàng, sau đó đem cái đầu nhỏ đặt trên vai nhị nương, giống như tìm được nơi dựa vào, không động đậy. Ôm đứa nhỏ nhị nương có thể nhận thấy cơ thể gầy yếu như khung xương của hân, đứa nhỏ quá gầy, trong nhà khổn cùng, màn thầu cũng không ăn nổi, cho dù có ăn ngon thì cũng cho hài tử nhà đại tỷ ăn, xưa nay không ai thật sự quan tâm tới đứa nhỏ này.

Nhị nương rất thích tiểu hài tử, nhìn thấy hài tử gầy yếu như vậy, càng lại là đứa con trên danh nghĩa của mình, tự nhiên nhị nương nghĩ đến sau này nhất định phải chăm sóc đứa nhỏ này thật tốt, đem hân dưỡng béo trắng. Cảm giác được đứa nhỏ căng thẳng, nhị nương nhẹ nhàng dùng tay vỗ lưng an ủi, trong miệng nói “Ngón nhi thật nghe lời, ta thích nhất Ngón nhi nha, đi, chúng ta đi xem gia gia”, nói liền ôm đứa nhỏ ra ngoài. Lý Thanh nhìn thấy nhị nương ôn hòa với đứa nhỏ như vậy trong lòng không khỏi thở phào nhẹ nhõm, nhìn cảnh tượng mẫu tử từ từ hiểu chính mình cũng không khỏi cảm động. Nhị nương ôm đứa nhỏ tới cánh cửa đột nhiên dừng lại, quay về Lý Thanh nói, “Người cũng đi cùng ta, nếu không lát nữa chậm trễ, cha sẽ mắng”, trong giọng nói có sự quan tâm khiến Lý Thanh trong lòng ấm áp, lập tức nói “Ài, đến liền.”

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Ở riêng (hạ)

Editor: Hemy Lê

Nhị nương vừa ra cửa thì đụng ngay Trương Tiểu Thúy từ nhà mẹ đẻ trở về, Trương Tiểu Thúy rất vui mừng đi vào nhà, theo phía sau là nguyên nương với sắc mặt nặng nề, xem ra người nhà Trương Tiểu Thúy nhất định nói này nọ ít nhiều với nàng, nhìn thấy nhị nương và Lý Thanh đến, còn cười lớn chào hỏi, “nhị nương à, người có thể xuống giường rồi, nhìn thấy người đã khỏe ta cũng an tâm.” nhị nương không muốn nhìn thấy hân nên trả lời qua loa, “Được rồi, tốt lắm, cha đang đợi chúng ta, mau vào đi thôi.”

Muốn nói nhị nương là tên phá gia chi tử, liên lụy người nhà, Trương Tiểu Thúy không muốn bị nhị nương liên lụy, muốn ra riêng, điều này quả thực có

thể cảm thông, nhưng hắn cũng không nên nói điều này ngay lúc nhị nương đang bệnh được, như vậy hắn có vẻ có chút cay nghiệt, làm việc không tử tế, nếu chờ nhị nương khỏi bệnh, hắn mới đòi ở riêng, chắc chắn nhị nương sẽ không nghĩ hắn cay nghiệt, hơn nữa cũng có thể thương lượng.

“Đứng, mau mau vào đi thôi, đừng làm cho cha sốt ruột chờ, “tiểu ngôn nhi trong ngực nhị nương lễ phép hướng Trương Tiểu Thúy vấn an “Đì cả hảo, đì cả phu hảo”, âm thanh tiểu tử giòn giòn, mềm mại rất êm tai, nguyên nương nghe xong, liếc mắt nhìn ngôn nhi trong ngực nhị nương, trên mặt hơi kinh ngạc, thế nhưng theo tính tình nàng cũng không hỏi, chỉ gần đầu, tỏ ý nghe được. nhị nương cũng không thèm để ý, dù sao dựa theo quan hệ máu mủ, ngôn nhi cũng không tính là người của Lưu gia, nhưng Trương Tiểu Thúy lại ngạc nhiên lớn tiếng hỏi “nha, sao nhị nương người lại ôm tên tiểu tạp chủng này, hắn không phải là nhi tử của người, người không phải bị bệnh xong rồi hồ đồ luôn rồi chứ?” nói xong phóng ánh mắt căm ghét nhìn tiểu ngôn nhi.

Trương Tiểu Thúy nói xong, nhị nương nhìn thấy trong mắt Lý Thanh lóe lên vẻ đau xót, cúi đầu càng không tranh luận, khuôn mặt tiểu tử vốn đang vui vẻ cũng trở nên âm ảm. Thật vất vả nhị nương mới đem tiểu ngôn nhi hóng vui về lại vì một câu nói của Trương Tiểu Thúy mà khổ sở như vậy, trong lòng nhị nương tức giận, trên mặt cũng tỏ vẻ mất hứng, trầm giọng nói với Trương Tiểu Thúy “Tỷ phu, ngôn nhi bất kể như thế, nào cũng là con trai ta, sau này những câu nói như vậy không cần nói ra lần nữa”, sau đó mặt lạnh đi vào phòng.

“người đó, không lúc nào có thể yên tĩnh”, nguyên nương chỉ tiếc mải sát không thành thép, trừng mắt nhìn Trương Tiểu Thúy. Thấy thế chủ trách mình, Trương Tiểu Thúy không phục thấp giọng nói “Lời của ta là thật, thằng con hoang kia không phải người của Lưu gia”, sau đó có chút kỳ quái liếc nhìn bóng lưng nhị nương, đuổi theo nguyên nương, bên tai nguyên nương nhỏ giọng “Thê chủ, người có cảm thấy nhị nương không giống trước kia, nàng lúc trước không bao giờ cho thằng con hoang kia sắc mặt tốt a”. Trương Tiểu Thúy càng nói, càng cảm thấy kỳ quái.

nguyên nương thấy Trương Tiểu Thúy ngay cả muội muội nàng cũng hoài nghi càng tức giận, nhỏ giọng phần nộ quát “Muội muội ta đảm bảo đã sửa đổi được rồi, người làm tỷ phu vì sao không cao hứng?” Sau đó tàn nhẫn trừng Trương Tiểu Thúy, Trương Tiểu Thúy thấy thê chủ tức giận cũng không dám nói gì thêm, hướng Nguyên nương lấy lòng nói “Không có, người nói xem, nhị nương có thể thay đổi được, ta làm tỷ phu đương nhiên cao hứng.”

Thời điểm nhị nương mang phụ tử Lý Thanh tới phòng Lưu Lý thị, hai cha con Lưu Lam cũng đã đến, nhị nương hướng Lưu Lý thị cùng Lưu Lam chào hỏi, Lưu Lý thị để n ngồi cạnh mình, Lưu Lý thị ngồi ở ghế trên, bên cạnh còn có đôi nhi nữ của Nguyên nương. Trong nhà cũng chỉ có một đôi hài tử của Trương Tiểu Thúy là ruột thịt tự nhiên Lưu Lý thị cũng sẽ đặc biệt sủng ái, như vậy đối với tiểu ngôn nhi hẳn lựa chọn quên đi, cũng có thể nói xem hắn hoàn toàn không tồn tại.

Tiểu ngôn nhi nhìn gia gia thân thiết nói chuyện cùng ca ca và tỷ tỷ trong lòng ao ước nhưng hắn không dám đi tìm Lưu Lý thị vì Lưu Lý thị luôn luôn không để ý tới hắn. nhị nương nhìn thấy tiểu Ngôn nhi trong mắt ao ước, nhưng nàng cũng không làm gì được, dù sao tiểu ngôn nhi cũng không phải tôn tử chân chính của Lưu Lý thị.

Hai ngày trước, Trương Tiểu Thúy về nhà mẹ đẻ, đem con ném cho nguyên nương chăm sóc, nhưng Nguyên nương là một đại nữ nhân, Lưu Lý thị sợ Nguyên nương chăm sóc cháu mình không tốt liền đem hai hài tử về phòng mình chăm sóc.

Trương Tiểu Thúy vừa vào nhà, hai hài tử liền không kiềm chế nổi, chạy như bay đến bên người Trương Tiểu Thúy, ôm lấy hắn, “Cha, cha...” Dù sao cũng là cốt nhục của mình, Trương Tiểu Thúy vẫn đau lòng con mình, ôm hai hài tử vào lòng, đau lòng gọi, cũng không quan tâm bên cạnh cũng vậy, dù sao nữ hài vẫn quý giá hơn nam hài.

Một hồi Tam nương cũng tới, nhìn thấy người đến đủ, Lưu Lý thị lên tiếng nói “Được rồi, nếu đến rồi, liền ngồi xuống đi, hảo thương lượng một chút nhà này nên làm sao chia” vừa nghe đến ở riêng, Trương Tiểu Thúy lập tức yên tĩnh lại, ánh mắt phát sáng nhìn Lưu Lý thị, hi vọng Lưu Lý thị chia cho hắn phần đồ nhiều hơn.

Lưu Lý thị không nhìn đến ánh mắt tha thiết của Trương Tiểu Thúy, nghiêm mặt nói “nếu mọi người đều đã đến vậy thương lượng xem cái nhà này làm sao chia cho tốt” “Lưu Lý thị mới vừa nói xong Trương Tiểu Thúy không thể chờ đợi được nữa nói “Cha chắc chắn muốn ở chung với chúng ta, trong nhà Nguyên nương lớn nhất, cha không cùng chúng ta sống chung, người ngoài nhìn vào còn không nói chúng ta bất hiếu”. Trương Tiểu Thúy nói muốn sống cùng Lưu Lý thị lại không nhắc tới Lưu Lam và Tam nương.

Lưu Lý thị tán thành lời nói của Trương Tiểu Thúy, không thể để người ngoài chế giễu được nên khen ngợi nhìn Trương Tiểu Thúy, nói “Tốt, ta ở nhà đại tỷ các người, vậy còn tiểu Lam và tam nương thì sao?” nói xong hỏi dò nhìn nguyên nương cùng nhị nương, Lưu Lam là nam tử khẳng định không thể sống một mình, Tam nương không thành gia, cũng không thể sống một mình, Lưu Lý thị vừa dứt lời, Trương Tiểu Thúy lập tức ngậm miệng.

Lý Thanh ở nhà không có quyền lên tiếng, cho dù đồng tình lưu Lam nhưng cũng là chuyện bất đắc dĩ, cũng không thể làm gì khác ngoài cúi đầu không nói lời nào. “Tiểu Lam ở nhà chúng ta đi”, Nguyên nương suy nghĩ một chút nói, không để ý tới Trương Tiểu Thúy lén lút lôi quần áo nàng, nháy mắt lắc đầu ra dấu, Nguyên nương lại nói tiếp “Trong nhà ta lớn nhất, tiểu Lam vẫn là theo ta đi”. Trương Tiểu Thúy thấy Nguyên nương không hiểu ý mình lập tức tự mình nói với Lưu Lý thị “Cha, tiểu Lam mấy năm nay ở cùng chúng ta đều là dựa vào Nguyên nương, Nguyên nương đã chăm sóc phụ tử tiểu Lam đến mấy năm, nếu muốn ở riêng, vậy cũng cần phải công bằng, này có phải tiểu Lam có phải nên để nhị nương quản?”

Lưu Lam thấy vì vấn đề của phụ tử mình làm cha và đại tỷ khó xử rất bất an, nữ nhi hắn cũng căng thẳng bất an cảm lấy góc áo chính mình, nhưng hắn cũng không có cách nào, mình là một người bị trả về, lẽ ra cũng không có địa vị gì, không quyền phát ngôn, nhị nương nhìn thấy ca ca của mình bị làm khó dễ đáng và không yên trong lòng rất không thoải mái, dù sao trong trí nhớ, Lưu Lam đối với nhị nương vẫn rất tốt, quan hệ huynh muội vẫn tương đối tốt đẹp.

Lập tức tiến lên nói với Lưu Lý thị “Cha, tỷ phu nói đúng, để ca ca cùng Tam nương theo ta đi, chỉ cần ta có ăn, tuyệt đối có phần các nàng”. Lưu Lý thị nghe đứa con luôn không có ý chí của mình nói vậy nhất thời có chút kích động, quả thực có chút không dám tin tưởng, hai mắt mờ hồ có nước mắt lấp lóe, không riêng là Lưu Lý thị không thể tin được, chính là nguyên nương, Trương Tiểu Thúy, các nàng đều không thể tin được, trong lúc nhất thời có chút choáng váng.

Trương Tiểu Thúy đầu tiên phản ứng lại, hần vốn muốn cho Lưu Lam phụ tử theo nhị nương, Tam nương và cha hẳn sẽ ở cùng mình, nhưng không nghĩ tới nhị nương lại nói chuyện tốt như vậy, không chỉ muốn Lưu Lam phụ tử theo nàng, còn muốn Tam nương cũng theo nàng, chuyện này quả thật là chuyện tốt to lớn, Trương Tiểu Thúy sợ nhị nương đổi ý, liền nhanh thanh đạo “nếu nhị nương đều như vậy nói rồi, như vậy liền chiều theo các nàng đi.”

“Không được, cha, vẫn là cho Tam nương theo ta đi”, Nguyên nương là người đầu tiên phản đối, nhị nương nhìn đáng vẻ thật tâm của Nguyên nương nghĩ, xem ra Nguyên nương đối xử Nhị nương thật lòng, nếu đã thật tâm với mình như vậy thì sau này sẽ không thiếu phần của nàng, Tam nương cũng không nghĩ tới nhị tỷ phá của của mình sẽ chủ động muốn mình theo nàng, nói không chừng nhị tỷ lần này đã sửa đổi rồi, nếu không phải vậy thì theo tính tình trước đây của nàng sẽ không làm ra chuyện có hại cho mình.

“Đúng đó lão nhị, vẫn nên để Tam nương đi theo đại tỷ người đi”. Lưu Lý thị cũng cho rằng không thích hợp, tuy Nhị nương chủ động gánh vác là chuyện tốt nhưng đôi khi vật cực tất phản (việc đến cực hạn sẽ làm phản tác dụng), sợ Nhị nương gánh vác không nổi. “Cha, nếu ta đã nói như vậy hẳn ta đã tự tin, ngài nên một lần tin tưởng nữ nhi, đại tỷ còn có hai hài tử đây, cũng chỉ cần phải khai sáng, trong nhà cũng không dễ dàng.”

“nếu nhị nương đều nói như vậy, cha người đáp ứng nàng đi, “ Trương Tiểu Thúy lập tức tiếp miệng, “người cầm miệng”, Lưu Lý thị thấy đại con rể không rộng lượng như vậy rất mất hứng, mạnh mẽ nạt Trương Tiểu Thúy, Trương Tiểu Thúy thấy Lưu Lý thị tức giận cũng không dám nhiều lời nữa, ngồi lại đằng hoàng thành thật hơn nhiều. “Cha, quyết định như vậy đi, nếu sau này ta lo không được thì đại tỷ làm chủ là được rồi”. nhị nương đứng lên đến ánh mắt kiên định nói với Lưu Lý thị.

“Ai, được rồi, nếu sau này gánh thì làm theo lời người nói” Lưu Lý thị thấy Nhị nương kiên quyết như vậy không còn cách nào khác ngoài đáp ứng, Nguyên nương thấy Lưu Lý thị đã đáp ứng nói gì cũng không tốt chỉ nói với Nhị nương “Sau này có khó khăn gì thì hãy nói với đại tỷ”. Nhị nương cũng cười tỏ ý đồng ý.

“nếu nói xong rồi, vậy chúng ta liền đến chia chia gia sản đi, chúng ta tổng cộng có ngũ mẫu ruộng nước, thất mẫu sa địa, tam mẫu ruộng dốc, hai cái đình núi, nếu hiện tại nhà nhị nương nhân khẩu nhiều, như vậy nhà nhị nương cầm đầu đi, “ Lưu Lý thị nhìn gia đình lớn nói, Trương Tiểu Thúy vừa nghe nhà nhị nương cầm đầu trong lòng có chút không thoải mái, muốn nói lại bị Nguyên nương trừng mắt cũng không dám hé miệng. “Tất cả nghe cha, “ nguyên nương đi đầu nói.

“Được, vậy thì chia làm năm phần, ta một phần, nguyên nương, nhị nương, Tam nương, cùng tiểu Lam mỗi người một phần, dù sao tiểu Lam cũng là người trong nhà, đây là ám chỉ Trương Tiểu Thúy mà Trương Tiểu Thúy cũng biết Lưu Lý thị đang nói mình thế nhưng Lưu Lý thị là công công, lời của hẳn nói, Trương Tiểu Thúy không dám phản bác, như vậy chính là bất hiếu.

“Thế nhưng cũng không thể để cho nguyên nương chịu thiệt, ruộng nước nguyên nương 3 mẫu, sa địa tam mẫu, một mẫu ruộng dốc, như vậy nguyên nương nhận 7 mẫu địa, một cái đình núi, còn lại chính là của nhà nhị nương, tổng cộng là bát mẫu địa, chờ Tam nương kết hôn sau, nhị nương lại chia một phần cho Tam nương, “ kỳ thực như vậy nguyên nương cũng không chịu thiệt, dù sao ai cũng biết, ruộng nước sản lượng thực là nhiều nhất, cứ tính toán như thế đến, nói là cho Lưu Lam một phần kỳ thực rất ít, Trương Tiểu Thúy đối với kết quả như thế rất thoả mãn, cũng không nói gì không ra gì.

Bất quá như vậy đã rất tốt, dù sao nhị nương cũng không có ý định dựa vào làm ruộng để làm giàu “nhị muội cảm tạ người, “ Lưu Lam rất cảm kích nhị nương chủ động tiếp thu phụ tử bọn họ, “Ca ca, nói giỡn, đây là muội muội nên làm, ca ca không nên cảm thấy bất khoan, an tâm là tốt rồi”. nghe Nhị nương nói vậy Lưu Lam cũng không biết nói gì cho tốt, chỉ cảm kích nhìn Nhị nương. “Dì, ta cũng sẽ rất nghe lời, không gây thêm phiền phức cho người, ta còn có thể làm việc”, lúc này người bạn nhỏ nhìn n quật cường nói, nhị nương đau lòng đứa nhỏ này trưởng thành sớm, nếu như ở hiện đại, một hài tử 6 tuổi còn đang trong lòng mẹ đòi ăn, cái gì cũng không biết. n ngồi chồm hóm xuống, vuốt đầu nhỏ Thần Dương, cười nói “Không cần, cô sẽ chăm sóc tốt người cùng cha người, người chỉ cần bang cô chăm sóc tốt ngôn nhi đệ đệ là tốt rồi, “ nghe được nhị nương giao cho nàng nhiệm vụ, Thần Dương rất cao hứng vỗ bộ ngực bảo đảm nhất định sẽ chăm sóc thật tốt đệ đệ, Lưu Lam nhìn thấy nữ nhi mình không chịu thua kém như vậy, cũng rất vui mừng.

“nhị tỷ, ta sau này liền dựa vào người, người cũng không thể ghét bỏ ta, “ Tam nương cười nói với nhị nương, nhìn Tam nương thật giống đứa giỡn, kỳ thực nhị nương biết, Tam nương đây là rất chăm chú thăm dò, “người cứ yên tâm đi, tỷ tỷ ta sẽ không bạc đãi người, “ Tam nương kỳ thực cũng bất an, nhị nương nhìn Tam nương nghĩ.

Trong nhà gia sản lớn đã chia xong, còn lại là những món nhỏ nhất nội bát biểu bồn gì đó, bởi vì phần chia gia sản rất hài lòng nên Trương Tiểu Thúy cũng rất hào phóng cho nhị nương các nàng một ít bát, dù sau người bên n cũng tương đối nhiều, nhị nương dọn ra ngoài liền ra chợ mua vật liệu, dựng lên một bức tường, một cái nhà bếp giản dị và một cái nhà vệ sinh.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Lương đa

Editor: Hemy Lê

Nhà Nhị nương được chia một con heo, một con gà mẹ và một ổ trứng, nhị nương dù sao cũng là nữ nhân cho nên thủ công nghiệp đều do Lý Thanh cùng Lưu Lam làm ra, Thần Dương cũng mỗi ngày đi theo phía sau Ngôn Nhi, chăm sóc hẳn thật tốt cùng hẳn chơi đùa. Ngôn nhi là một người cô đơn, hiện tại Nhị nương ở giữa bát cầu cho Ngôn nhi có bạn, Ngôn nhi rất cao hứng, mỗi ngày thấy Nhị nương đều cười hi hi.

Hiện tại là mùa hè, lúa mạch trong ruộng cạn sắp chín rồi, không lâu nữa sẽ thu hoạch, Lưu gia còn hai mẫu khoai lang cũng sắp nhỏ, nà và Nhị nương chia mỗi người một mẫu. Mùa hè tới mọi người cũng không có khẩu vị gì, nhìn bánh mỳ thầu đến hoa mắt Nhị nương cũng không thấy ngon miệng, ngẫm lại kiếp trước, bánh mỳ thầu trắng hay các loại gạo đều ăn đến ngán, người hiện đại muốn cải thiện sức khỏe nên cũng khởi xướng ăn rau củ, nhưng lâu lâu mới ăn, không như hiện tại mỗi bữa đều ăn, món ăn trong bát cũng chỉ có mỗi đĩa dưa leo luộc, trong miệng nhạt đến mức sắp không biết thịt có vị gì. Lưu gia có khi mấy tháng cũng không ăn thịt một lần, nhớ kiếp trước mình vì giảm béo không ăn thịt kho tàu mẹ nấu cũng không ăn các loại cá dưa chua mà chuyên môn đi ăn rau củ bánh mỳ thầu, bây giờ nghĩ lại mình đúng là có phúc không biết hưởng.

Ngày hôm qua Trương Tiểu Thủy rốt cục có thể ăn mừng thoát khỏi tên phá của như mình, đi mua mấy cái bánh mỳ thầu trắng, tiểu Ngôn nhi nhìn hai tỷ đệ hạnh phúc ăn bánh mỳ thầu trắng nước miếng đều chảy xuống bát quả Ngôn nhi hiểu chuyện không quán lấy Nhị nương đòi, thế nhưng Nhị nương yêu thích Ngôn nhi, không muốn hấn chịu oan ức cũng vì mình muốn ăn thịt nhất định phải nghĩ ra biện pháp kiếm tiền.

Bất quá Nhị nương có chút bất mãn với hai tỷ đệ kia, tuy nói Ngôn nhi và Thần Dương không phải đệ đệ, muội muội ruột của các nàng nhưng chỉ ít cũng là người một nhà, cũng là thân thích với nhau, mình được ăn ngon cũng không muốn chia ra ngoài một miếng, thực sự là hẹp hòi, hai hài tử này sớm muộn gì cũng bị người cha cực phẩm của mình dạy hư, dưỡng thành một người có tật xấu nhỏ mọn.

Thời điểm ở riêng, Nhị nương được chia một lượng bạc và hai trăm đồng, một đồng tiền có thể mua hai cái mỳ thầu trắng, nhưng đây là toàn bộ số tiền nàng có, nàng không thể xài tiền bấy bạ, còn có một đại gia đình chờ mình nuôi sống đây.

Ngẫm lại kiếp trước mùa hè mình sẽ ăn cái gì? Có thể hay không đem bán được? Nhìn chén cơm còn chưa ăn của thê chủ, Lý Thanh có chút lo lắng, thê chủ như đang suy nghĩ gì đó, Lý Thanh không dám quấy nhiễu “Nương, nương”, âm thanh mềm mại non nớt kéo Nhị nương trở về, Nhị nương liền thấy một đôi mắt to xinh đẹp hiếu kỳ nhìn mình chăm chăm. “Nương sao không ăn cơm?” Thì ra là Ngôn nhi, nhìn dáng vẻ lo lắng của tiểu tử, Nhị nương nở nụ cười, ôm hấn vào ngực nói “Nương a, là đang nghĩ biện pháp kiếm tiền, cho Ngôn nhi có thể ăn bánh mỳ thầu trắng”. Nghe Nhị nương nói có thể ăn bánh mỳ thầu, Ngôn nhi hai mắt phát sáng nhìn Nhị nương không chắc chắn hỏi “Nương, có thật không? Ngôn Nhi có thể ăn bánh mỳ thầu trắng sao?”

Tiểu hài tử luôn luôn đối với đồ ăn không có sức miễn dịch, lần trước thấy tỷ đệ kia ăn bánh mỳ thầu trắng hấn còn nhớ đây. “Đương nhiên là sự thật, nương làm sao lừa gạt Ngôn nhi đây, hiện tại Ngôn nhi chính là tiểu bảo bối của nương nha”. Nghe được Nhị nương nói mình là tiểu bảo bối của nàng, tiểu Ngôn nhi rất cao hứng, mặt đỏ bừng cực kỳ đáng yêu.

Lý Thanh thấy thê chủ thương yêu nhi tử của mình như vậy trong lòng rất cao hứng, khoảng thời gian này thê chủ biến hóa, hấn là phu lang có thể cảm nhận rõ ràng, tỷ như buổi tối thê chủ không cho mình ngôn nhi ngủ dưới đất, nói là đối với thân thể không tốt, chính mình còn tưởng thân thể thê chủ tốt rồi, muốn cùng mình làm chuyện xấu hổ kia. Cùng nàng làm chuyện đó trong lòng hấn cũng không muốn, trước đây trong chuyện phòng the thê chủ rất thô lỗ, làm đau mình, nếu như thê chủ muốn cho dù mình đang có nguyệt sự thê chủ cũng không bỏ qua.

Chậm rãi nguyệt sự của mình cũng trở nên không ổn định, có lúc mấy tháng cũng không có, lúc có mình cũng sẽ đau đến chết đi sống lại, thân thể cũng kém dần, nhưng thê chủ căn bản không quan tâm những điều này, chính vì nguyệt sự của mình không ổn định nên gả vào Lưu gia hơn một năm cũng chưa sinh cho thê chủ một hài tử, công công cũng dần dần không hài lòng mình cùng Ngôn Nhi, chỉ sợ nếu sau này mình không thể sinh công công có thể hay không đem mình cùng Ngôn nhi đuổi ra đường.

Nhưng buổi tối hôm đó, thê chủ lại cho phép mình cùng ngôn nhi tiến lên giường ngủ, trước đây có thể thê chủ không kiêng dè gì mà làm chuyện này tuy nhiên cũng sẽ không cho phép Ngôn nhi lên giường ngủ, nhưng hiện tại thê chủ lại đi nói với mình rằng Ngôn nhi cũng là hài tử của nàng, Ngôn nhi nên cùng hai người ngủ chung cho nên buổi tối thê chủ chủ động ngủ giường phía ngoài, Ngôn nhi ngủ ở giữa, mình ngủ ở phía trong.

Ngôn nhi thấy mình có thể ngủ chung với cha mẹ thì rất cao hứng, buổi tối hưng phấn đến rất muộn cũng không ngủ, thê chủ cũng không tức giận, kể cho Ngôn nhi nghe chuyện xưa có sói xám lớn, Ngôn nhi rất thích nghe, ngay cả mình cũng cảm thấy êm tai, chính mình còn không biết thì ra thê chủ còn có thể kể chuyện xưa, chờ Ngôn nhi ngủ, thê chủ cũng không yêu cầu mình làm chuyện kia, chính mình cũng ngủ một giấc ngon lành.

Nghe Nhị nương nói muốn kiếm tiền, Tam nương lập tức không yên tâm hỏi “Nhị tỷ, người nghĩ kỹ phải làm gì sao?” Lưu Lam kỳ thực cũng rất tò mò, thế nhưng hấn thật không tiện hỏi, sợ vô tình làm Nhị nương rối não, dù sao hấn còn phải nương nhờ Nhị nương nhị nương thấy đại gia đều nhìn mình chăm chăm, liền buồn cười nói “Lương da, “ trong trí nhớ của Nhị nương tìm tới một lúc phát hiện thế giới này còn chưa xuất hiện lương da dấu lương da có thể tại thế giới kia được hoan nghênh, vậy tại thế giới này cũng gần vậy đi, hơn nữa lương da thứ cần thiết rất bình thường, cũng không mắc, cho nên trải qua suy nghĩ sâu sắc nhị nương vẫn là có ý định bán lương da.

“Lương da là món đồ gì?” Tam nương đại biểu đại gia hỏi ra trong lòng nghi vấn, nhị nương sẽ không nói cho nàng đây là món ăn vặt kiếp trước của nàng, thời điểm mùa hè trước đây khẩu vị không được nên nghĩ muốn ăn chút gì đó, đó là lương da kinh đạo, mùi vị cũng ngon, ăn lại giải nhiệt cho nên kiếp trước Nhị nương rất thích ăn, hơn nữa nhà nàng kiếp trước cũng từng mua qua cho nên nàng biết cách làm cũng không phiền phức.

“Chính là ta tình cờ nhìn thấy trong một quyển thượng thư”, Nhị nương hàm hồ nói. Nương của Nhị nương là một tú tài nên người Lưu gia ít nhiều cũng sẽ biết nhận mặt chữ tuy nhiên kiên trì học lên cao chỉ có Tam nương, trước đây Nhị nương không thường ở nhà hay đi loanh nên nhìn thấy sách như vậy cũng không có gì kỳ quái nên gia đình không ai tiếp tục hỏi. “Như vậy đi, hôm nay ta làm cho mọi người ăn thử, nếu ăn thấy ngon chúng ta liền đem đi bán”. Nhìn dáng vẻ tự tin của Nhị nương, cả nhà không biết làm gì hơn ngoài gặt đầu đồng ý.

Làm lương da chia thành: cùng diện, tẩy diện, lắng đọng, loại bỏ, chưng, luộc tinh bột mì, trộn rau, mấy bước này cần một ít đồ bình thường cũng rất dễ tìm. Buổi chiều chờ khí trời lương nhanh một chút, Nhị nương liền mang Lý Thanh và Lưu Lam xuống nhà bếp, chắc chắn cần bọn hấn hỗ trợ, bất quá Nhị nương cũng nói với bọn họ rồi, không có sự đồng ý của nàng không thể đem công thức lương da nói cho người khác biết. Hai người biết nặng nề gặt đầu đáp ứng sẽ không nói cho người khác biết, cho dù là Lưu Lý thị Nhị nương cũng tạm thời giấu đi, chờ sau này bán được rồi sẽ bảo Nguyên nương và Lưu Lý cùng nhau bán.

Tam nương không đi vào bếp nhưng nhận nhiệm vụ xem chừng hài tử, hai hài tử đều rất nghe lời, nhìn thấy người lớn bận rộn cũng không dám nháo. Nhị

nương dặn dò Lý Thanh, Lưu Lam cùng diện, tẩy diện chờ nhiệm vụ, nàng chỉ đạo bọn họ ngồi canh lửa, khi trời vốn rất nóng, mấy người làm việc ở nhà bếp càng nóng hơn. Bạch diện là vật tinh quý nên Nhị nương chỉ mua một cân hai đồng tiền, gạo ba đồng tiền một cân nên họ chỉ làm một phần để thử nghiệm.

Nhị nương còn mua một ít hạt vừng, vừng rất đắt nên Nhị nương cũng chỉ mua một ít, Nhị nương muốn làm ma chi tương (chắc là một loại nước chấm), lương da không có ma chi tương làm gia vị mùi vị sẽ sai rất nhiều, ma chi cũng gọi là tương vừng là đem hạt vừng xào đến một độ nhất định rồi dùng thớt đá nghiền nát đến khi sền sệt, đây chính là tương vừng nguyên thủy, Nhị nương nghĩ đến thế giới kia mọi người rất thích tương vừng làm đồ gia vị, nói không chừng tương vừng còn có thể bán.

Sau khi lương da được làm xong, Lý Thành cùng Lưu Lam nhìn miếng lương da mỏng manh trong suốt rất kinh ngạc, bọn họ chưa bao giờ thấy đồ ăn mềm người như vậy, đặc biệt Nhị nương còn kèm theo toán tráp, ma chi, dưa chuột, ớt cay vào lương da làm tăng mùi vị càng mê người. Hai hài tử thêm chảy nước miếng. Ngón nhi còn nhỏ không biết che giấu, Thần Dương lớn hơn nỗ lực cắn miếng lương da của mình không rơi xuống. Lương da làm ra ít, cũng không dùng hết bạch diện để thử nghiệm do sợ làm không ra, lãng phí lương thực nên lương da làm ra chỉ có 7 tấm mà thôi, lần đầu làm khó tránh không quen tay bất quá Nhị nương xem như không làm sai.

“Nương, nương, có thể ăn chưa?” Tiểu Ngón Nhi không thể chờ đợi được nữa hỏi nhị nương, nhị nương cười cười nói “Được rồi, đến cho người”, “Nhị nương đem phần lương da tốt nhất cho tiểu Ngón nhi. “Cảm ơn nương!” Tiểu Ngón nhi cao hứng hưởng Nhị nương cười, hẳn còn không quên Thần Dương tỷ tỷ của hắn, cố gắng lấy một miếng lương da trong bát muốn đưa cho Thần Dương, mặt Thần Dương nóng lên, luống cuống nhìn Lưu Lam không biết có nên ăn hay không. Nhị nương nhìn dáng vẻ không biết làm sao của Thần Dương, buồn cười nói với Ngón nhi “Ngón Nhi nghe được Thần Dương cũng có, liền thả tay xuống, tự mình đến trên băng ghế nhỏ vui vẻ bắt đầu ăn.

Cả nhà cười lớn, tiểu hài tử luôn mang đến niềm vui cho cả nhà “Đến, Thần Dương, đây là của người”.

“Cảm ơn cô” Thần Dương có lễ phép hướng về nhị nương nói cảm ơn,

“Không cần khách khí, chúng ta là người một nhà, nhanh đi ăn đi, “ nghe được cô nói là người một nhà, Thần Dương rất cao hứng.

Nhị nương chia đều phần còn lại cho mọi người. Mọi người sau khi ăn xong, tuy rằng đều cảm giác không ăn no, thế nhưng trong lòng rất thỏa mãn, nhị nương đem lương da còn lại chia cho Ngón Nhi cùng Thần Dương ăn, nhìn hai cái tiểu gia hỏa ăn vui vẻ, trong lòng nhị nương cũng rất cao hứng.

Buổi tối mọi người ở trong sân hóng mát, “Ta còn chưa hề biết, nhị tỷ còn có tay nghề tốt như vậy, ta xem lương da đó có thể bán, hiện tại nóng bức khẳng định có rất nhiều người mua”, Tam nương đột nhiên nói với nhị nương,

“Đi nhiều chỗ sẽ biết nhiều hơn, “ nhị nương cũng không có cố ý giải thích tại sao chính mình biết điều chế lương da, dù sao tại thế giới nữ tôn này ngoại trừ đầu bếp, nữ nhân căn bản sẽ không xuống bếp, Tam nương cũng không tiếp tục truy hỏi, dù sao mỗi người đều sẽ có bí mật nhỏ của mình.

Lương da được cả nhà nhất trí tán thành, mọi người quyết định ngày mai dậy sớm làm lương da, sau đó đi lên trấn bán, tất người trong thôn phần lớn vẫn là ăn không nói.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 5: Quyết định bán lương da

Editor: Henry Lê

Nếu đã quyết định bán lương da thì phải chuẩn bị một ít vật liệu, bạch diện, thối, toán bên trong tiệm tạp hóa đều có bán, tuy nhiên cái chính là dưa chuột, hiện Lưu gia không có nhiều dưa chuột, nếu như vậy thì phải sang nhà hàng xóm mua. “Ca ca, người cùng Thanh nhi qua sát nhà Lưu đại tỷ mua một ít về đi, các loại rau củ nhà nàng có tương đối nhiều”, sau đó Nhị nương vào nhà đưa cho bọn họ bốn đồng tiền, dù sao mùa hè dưa chuột cũng bán rất chạy.

Nghe Nhị nương nói muốn đi ra ngoài, trong lòng Lý Thanh trăm mối cảm xúc ngổn ngang vì trước giờ thê chủ tuyệt đối không để mình xuất môn. Nhìn thấy Lý Thanh kinh ngạc, trong lòng Nhị nương thở dài, Nhị nương trước đây không cho Lý Thanh tùy tiện xuất môn hoặc giao thiệp với hàng xóm là vì Lý Thanh quá mức xinh đẹp, nàng sợ hắn sẽ bỏ trốn cùng người khác hoặc câu kết với người ngoài. “Đúng đấy, người là phu lang của ta, chuyện trong nhà sau này đều giao cho người cho nên từ nay ra ngoài nhiều một chút, cùng với hàng xóm tạo mối quan hệ tốt”, Nhị nương cười nói với Lý Thanh, sau đó cũng không xem biểu tình của Lý Thanh mà quay sang nói với Lưu Lam, “Ca ca, Thanh nhi cùng bạn bè hàng xóm không thân lắm, còn phiền phức ca ca quan tâm hắn”. Thấy muội muội trở nên tốt với Lý Thanh như vậy, trong lòng Lưu Lam rất cao hứng, dù sao Lý Thanh cũng là một người số khổ cho nên vội vàng gật đầu đồng ý.

Lưu Lam đầu tiên mang Lý Thanh đến nhà Lưu đại tỷ, đây cũng xem như nhà thân thích của Lưu gia, Lưu Lam thấy trước nhà Lưu đại tỷ không có ai, nghĩ đến hẳn là đang ăn cơm ở nhà bếp nên hướng về trong phòng hô “Đại tỷ có ở nhà không?”

“Ai, ai vậy?” Đi từ trong nhà ra là một nam nhân trung niên hơn ba mươi tuổi, Lưu Lam vừa thấy nam nhân này lập tức cười chào hỏi nói “Thì ra là tỷ

phu, đại tỷ có ở nhà không?”

Nam nhân kia thấy người đến là Luru Lam cũng cười nói “Là Lam nhi a, đại tỷ người đang xem rau củ trong vườn, ta là đang nấu cơm”, nói xong liếc mắt nhìn Lý Thanh phía sau Luru Lam một chút, lập tức Luru Lam đem Lý Thanh từ phía sau lôi đến, hướng Lý Thanh nói “Đây là nhà của Luru đại tỷ, đây là tỷ phu của chúng ta”, Lý Thanh cũng vội vàng nói “Tỷ phu hảo”.

Nam nhân Luru gia nhìn thấy Lý Thanh thì trong lòng rất kì quái, Lý Thanh xưa nay không ra khỏi nhà, hôm nay làm thế nào tên Nhị nương kia lại cho hắn xuất môn chứ.

Thấy Lý Thanh chào hỏi hắn, hắn cũng cười đáp “Được, lúc này các người đến là có việc gì a?”

Luru Lam không khách khí trực tiếp nói “Tỷ phu, chuyện là vậy, nhà của người rau dưa tương đối nhiều, chúng ta muốn mua dưa chuột có được không?”

Nghe Luru Lam nói muốn mua dưa chuột, Luru thị vội vã cười “Ta còn tưởng chuyện gì, thì ra là như vậy, nếu các người muốn dưa chuột lập tức lấy lá được, mua cái gì chứ!”, Luru Lam ngượng ngùng nói “Tỷ phu, chúng ta muốn nhiều lắm, nếu ngài không lấy tiền chúng ta cũng không có mặt mũi nào nhận”.

Luru thị nghe Luru Lam nói muốn nhiều về mặt chần chờ một chút, hỏi “Các người muốn bao nhiêu?” Nếu như ít Luru thị còn có thể cho đi vài cây cũng không để ý, nhưng nếu muốn nhiều hơn trong lòng Luru thị lại không nỡ, dù sao trong nhà cũng khó khăn a.

Luru Lam vội vàng nói “Chúng ta có 4 đồng tiền, mời tỷ phu nhìn qua”.

Nghe Luru Lam nói có 4 đồng tiền, Luru thị suy nghĩ một lát, nói “Trên trấn bán ba cân dưa chuột một đồng tiền, chúng ta là hàng xóm nên ta sẽ tính giá rẻ cho các người, mười ba cân”.

Nghe Luru thị có thể bán mười ba cân, Luru Lam cùng Lý Thanh rất cao hứng, vội vàng gật đầu đáp ứng tỏ ý cảm ơn.

Sau đó Luru thị mang bọn họ ra vườn hái dưa chuột, nhà Luru gia đại tỷ có rất nhiều loại rau dưa, chính mình ăn không hết sẽ đem lên trấn bán một ít. Hỗ trợ một ít dụng cụ, thời điểm bọn người Luru Lam đi ra, hai nữ nhi Luru thị cũng ở đó, hai tiểu cô nương chính trực nhìn thấy nam tử xinh đẹp như Lý Thanh đều không chớp mắt, cũng không có ý tứ dời mắt đi.

May mà Luru thị lên tiếng cười mắng hai người, hai người mới coi như bớt phóng túng một chút. Sau khi về nhà, Nhị nương thấy hai người đã mua được dưa chuột thì rất hài lòng.

Buổi tối, Nhị nương đun nước sôi, rồi bung nước vào phòng, “Thanh nhi, có nước rồi, màu cùng Ngôn nhi qua rửa mặt đi”. Lý Thanh thấy thế chủ mỗi ngày sẽ múc nước cho mình và nhi tử mình rửa ráy quả thật trong lòng có chút không dám tin, trước đây mình chỉ mong muốn có chỗ tiếp nhận mình và nhi tử, có một chỗ an thân, sau đó gả cho thế chủ, mình cũng chỉ mong thế chủ sẽ không tùy tiện đánh mình, hiện tại những điều này đều thực hiện được.

Thế chủ hiện tại thực sự không đánh mình còn tốt với nhi tử của mình như vậy, hơn nữa đối với mình cũng biến thành yêu thương, Lý Thanh quả thực không thể tin được. “Lo lắng làm gì? Nhanh đi a, “nhị nương nhìn thấy Lý Thanh cúi thấp đầu ngồi ở bên giường không nhúc nhích, không biết đang suy nghĩ gì, liền lên tiếng nhắc nhở, “A, nga, “Lý Thanh nhìn thấy thế chủ đột nhiên xuất hiện trước mắt mình, có chút luống cuống, hoang mang, mặt cũng hơi đỏ lên, toát nhiệt.

Nhị nương thấy Lý Thanh hoang mang, có chút không rõ, chẳng lẽ mình dọa đến hắn, “Thế chủ, vẫn là thế chủ tẩy trước đi, ta chờ một chút lại tẩy, không liên quan, “Lý Thanh quay về nhị nương nói.

“Không có chuyện gì, người đi tẩy đi, một hồi Ngôn Nhi cũng nên ngủ, hướng hồ ngày mai chúng ta còn phải dậy sớm, “Lý Thanh không thể làm gì khác hơn là đi gọi Ngôn nhi đang ở trong sân chơi đùa đến rửa ráy.

Nhị nương đối tốt với Lý Thanh là do nàng đồng tình với hắn khá nhiều, Nhị nương biết trước kia mình đối xử với hắn rất tệ, hờ hững là đánh chửi, thế giới này nam nhi sinh sống không dễ dàng nên nàng muốn bồi thường cho hắn.

Một hồi tiểu Ngôn Nhi đi vào, nhìn thấy nhị nương liền cười chạy tới “Nương, nương, kể chuyện xưa! “Hiện tại Ngôn Nhi rất quấn quýt lấy nhị nương, nhị nương trong lòng cũng vui vẻ để hắn kề cận chính mình, nhị nương ngồi xổm người xuống ôm lấy Ngôn Nhi, nói “Được, một hồi Ngôn Nhi cực kỳ tắm xong, chúng ta lên giường, nương kể cho người nghe chuyện xưa”, nghe được nhị nương đáp ứng, Ngôn Nhi cao hứng cực kỳ, xoay người nhào tới trên người Lý Thanh, “Cha, đi tắm thôi, “nhìn nhi tử bây giờ trở nên hoạt bát đáng yêu, Lý Thanh trong lòng cũng cảm thấy cao hứng.

“Được, cha mang Ngôn Nhi đi tắm, “vại nước tại gian phòng một góc, dùng bồ che lấp lên, chỉ chốc lát từ bên trong truyền tới tiếng nước “Ào ào...” Tiếng nước, còn có âm thanh hai cha con vui cười, nhị nương nghe đột nhiên cảm thấy rất thỏa mãn, trong lòng nghĩ đến cuộc sống như thế cũng sẽ rất hạnh phúc, mình vốn là một người tùy duyên mà tới, cũng không nghĩ tới lợi dụng việc mình nắm giữ kiến thức hiện đại mà tạo dựng sự nghiệp lớn ở cổ đại, cuộc sống như vậy quá mệt mỏi. Chính mình cũng không có cái gì để theo đuổi, nhưng mình biết mình muốn gì, kỳ thực rất đơn giản, mình chỉ muốn một gia đình nhỏ đơn giản hạnh phúc mà thôi.

Trải qua mấy ngày ở chung, Nhị nương phát hiện Lý Thanh là một nam nhân rất tốt, không chỉ xinh đẹp điểm lệ mà tâm địa cũng rất tốt, ôn nhu lại hào phóng, rất giống với nữ tử truyền thống của Trung Quốc vậy, rất hiền lành. Nếu như với hắn đã không có chỗ nào chê, Nhị nương cũng đồng ý. Lại nói các nàng vốn là phu thê nên mấy ngày qua Nhị nương vẫn luôn nghĩ biện pháp cải thiện quan hệ giữa bọn họ, làm cho Lý Thanh không sợ nàng nữa mà muốn gần gũi nàng, nàng yêu người này như vậy các nàng mới tạo thành một gia đình hạnh phúc.

Hai cha con Lý Thanh sau khi tắm xong đem nước bồn đổ bỏ, lại múc một chậu nước khác, nếu như trước đây điều này là không thể, vì Nhị nương rất thích sạch sẽ, đặc biệt là mùa hè thì mỗi ngày nhất định phải tắm rửa. Nhưng trước đây chỉ cần ai trong nhà muốn tắm rửa, Trương Tiểu Thủy nhất định sẽ đồng dài, người trong nhà không ai muốn bị hắt cả ngày đồng dài nên sẽ không ai nấu nước nóng tắm, hiện tại ở riêng những thứ này cũng không thể quản.

Trên giường, Ngôn nhi nằm nhào trong lòng ngực Nhị nương đòi nàng kể cổ sự “Được, vậy nương kể chuyện xưa về một tên tiểu vương tử có được không?” Ngôn nhi không biết tiểu vương tử có chuyện xưa để kể hay không nhưng hẳn biết nương kể nhất định là rất hay nên rất nể tình nói “Hào, hào, nương nhanh kể”, âm thanh Nhị nương có chút trầm thấp, hòa hoãn nên chuyện xưa còn chưa kể Ngôn nhi đã ngủ.

Nhị nương nhìn hai phụ tử bên cạnh mình cười một cái, trong lòng rất mong chờ, ai, nhanh ngủ đi, ngày mai còn phải dậy sớm đây.

“Thê chủ, thê chủ” đang ngủ say nhị nương đột nhiên nghe giống như có người gọi mình, liền giật mình tỉnh lại, mở hai mắt có chút mộng lung, vô ý thức nhìn trước người mắt, Lý Thanh biết hôm nay phải dậy sớm chế tác lương da cho nên trời còn chưa sáng thì tỉnh rồi, nhìn thấy thê chủ bên cạnh đang ngủ say, Lý Thanh có chút không đành lòng quấy rầy nàng, thế nhưng nghĩ đến chuyện cần làm, Lý Thanh vẫn đẩy nhị nương một cái, thấy thê chủ đột nhiên mở mắt ra, không nhúc nhích nhìn mình, mặt Lý Thanh có chút không tự chủ được đỏ lên.

“Thê chủ, nên rồi giường rồi nếu không sẽ muộn mất”, nghe Lý Thanh hỏi thúc Nhị nương mới nhớ hôm nay phải dậy sớm chế biến lương da đem lên trấn bán, lập tức giật mình một cái giống như phản xạ có điều kiện ngồi dậy, sau đó thật không tiện cười cợt “Cảm ơn Thanh nhi, nếu không có người ta khẳng định dậy không nổi rồi” Lý Thanh nghe được nhị nương nói cảm tạ với hắn, cảm thấy có chút thụ sủng nhược kinh, thê chủ trước đây chưa từng nói qua cảm tạ, lập tức có chút lằng lằng nói “Đây là ta phải làm.”

Nhị nương rửa mặt xong dùng điều đánh răng rồi cùng Lý Thanh vào bếp, nhà bếp được thắp sáng, Nhị nương đi vào thấy Lưu Lam đã có mặt, trên lòng mày đã có nhiều mồ hôi khẳng định Lưu Lam đã ở đây rất lâu, Nhị nương có chút không tiện “Ca ca, thật xin lỗi, là ta đến trễ”. Lưu Lam không thêm để ý cười cợt nói “Không sao, là ta dậy sớm”.

Một lúc sau Tam nương cũng đến giúp đỡ, mấy người suốt hai canh giờ làm ra được hơn 300 tấm lương da, dưa chuột cũng được Lý Thanh cắt thành từng sợi nhỏ rất đều. Nhìn trời đã sáng, cũng khoảng 7h, hôm qua Nhị nương tới đầu thôn tìm Tôn bà tử bảo hôm nay chờ các nàng, các nàng muốn lấy xe bò của bà đi lên trấn, lão Tôn bà tử là người chuyên đi đánh xe, muốn bà đánh xe bò lên trấn phải trả hai đồng tiền.

Nhị nương cùng Tam nương đem đồ vật đặt vào trong đòn gánh sau đó đi đến cửa thôn, Tôn lão bà đang chờ ở đó thấy Nhị nương Tam nương đến vội vàng nói “Nhị nương, Tam nương nhanh lên một chút đi, ta đang đợi các người”.

Nhị nương nghe lão bà nói đang chờ các nàng, trong lòng có chút băn khoăn, vội vàng xin lỗi “Xin lỗi a tôn đại nương, “trên xe còn có một vài người trong thôn, những người kia nghe được nhị nương xin lỗi đều hơi kinh ngạc, phải biết nhị nương trước đây rất hung hăng, không tạ tội ai bao giờ.

Nhị nương thấy bộ dạng giật mình của các nàng cũng không để ý, chuyển các vật này nọ lên xe bò, trên xe có người thấy Nhị nương, Tam nương chuyển lên hai đòn gánh có chút ngạc nhiên, các nàng không muốn nói chuyện với Nhị nương nên quay sang hỏi Tam nương “Tú tài, bên trong đòn gánh của các người là gì a?”

Tam nương không muốn nói cho những người lắm miệng này biết nên chỉ hàm hồ nói “Chỉ là một ít điểm tâm đem lên trấn bán kiếm tiền”. Những người kia thấy Tam nương không muốn nhiều lời cũng thức thời không hỏi nữa. Trên đường tẻ nhạt, đi xe lên trấn mất hai canh giờ, những nam nhân lắm miệng bắt chuyện chính là “a, hôm nay người mặc quần áo rất đẹp, chất lượng vải tốt, bao nhiêu tiền một thước a?”

Hoặc là “A, người biết không, hôm qua lưu nhị gia kia bị thê chủ hắt đánh, nói là bởi vì...”

Rốt cục trải qua hai canh giờ dần vật thời điểm buổi trưa cũng đến, rốt cục cũng đến trấn, đưa cho Tôn bà tử 4 đồng tiền, ước định lúc đi ở đâu tập hợp, sau đó cả nhà từng người tản đi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Kiếm tiền

Nhị nương dựa vào ký ức đi tìm một tiệm tạp hóa quen thuộc thuê mấy cái bàn và vài cái băng ghế, tổng cộng bỏ ra 5 đồng tiền, các nàng ngồi trên xe bò của Tôn bà tử không gian không lớn mà lại còn nhiều người, cơ bản không thể chứa nổi bàn ghế, chỉ có thể đi tới trấn thuê một ít.

Đây là tiệm tạp hóa của lão bản người thôn Lưu gia, nhị nương phải gọi nàng là thím, trước đây nàng rất không vừa mắt nhị nương nhưng vì Tam nương là tú tài nên thím lưu đối với các nàng rất khách khí, còn cho phép các nàng trước cửa hàng của mình bán đồ ăn, tiền thuê bàn ghế cũng ít hơn người khác hai đồng tiền, nhị nương cảm kích nàng nên lập tức múc hai bát lương da cho hai tôn tử nàng ăn.

Hai hài tử một nam một nữ đều ở khoảng năm sáu tuổi, khí trời nóng bức nên khẩu vị hài tử cũng giảm đi, thím lưu rất đau lòng. Nhưng nhìn nhị nương làm lương da hai hài tử ăn ngon trong lòng rất cao hứng, thái độ đối với nhị nương cũng tốt hơn nhiều, trong lòng nghĩ xem ra n2 này cũng không xấu như vậy a.

“n2, người nói cái này gọi là lương da? Nhìn đáng vẻ mỏng manh trong suốt liền muốn ăn nha, cho ta bốn bát để người trong nhà đều nếm thử”, thím lưu chỉ vào lương da nói.

“Được rồi, nếu là nhà thím ăn ta nhất định bỏ gia vị đầy đủ”, nghe xong lời này thím lưu rất cao hứng.

Sau đó lại hiếu kỳ hỏi nhị nương, “Ta trước đây làm sao chưa từng thấy đồ ăn như vậy a?”

“Thím, không nhận ra cũng bình thường, đây là một lão đầu bếp truyền cho ta, ” nhị nương có chút hàm hồ nói.

Thím lưu mặc dù hiếu kỳ không biết sư phụ già nào không có mắt đem tuyệt kỹ này truyền cho này có ác danh nhị nương, thế nhưng thấy nhị nương không muốn nhiều lời nàng cũng sẽ không hỏi lại, chỉ nói, “Thực sự là cảm tạ các người cho hai tôn tử ta hai bát lương da, hai hài tử ăn rất cao hứng đây, các người dự định bán lương da mấy đồng tiền một bát a?”

Nhị nương cười nói “Bán ngũ đồng tiền một bát, ” nghe được nhị nương nói muốn bán ngũ đồng tiền một bát, lưu thím nở nụ cười một tiếng nói “Không tính quá đắt, người trên trấn cũng coi như khá có tiền, ngày này nắng to nên rất tốt để bán.”

Nhị nương vội vã nói cảm ơn “Tạ thím chúc lành, ” sau đó múc tốt bốn bát lương da đưa cho lưu thím sau đó cười nói “Đối với người khác là ngũ đồng tiền một bát, thế nhưng lưu thím là người quen, đương nhiên là ưu đãi hơn, ngài một bát cho tứ đồng tiền được rồi, ”

Vốn là lưu thím nghe một bát lương da muốn ngũ đồng tiền rất là đau lòng, thế nhưng bây giờ nghe nhị nương nói chỉ cần tứ đồng tiền, như vậy liền bớt đi tứ đồng tiền, làm lưu thím cao hứng đến hồng rồi, vội vàng nói “Ai, các người đã đối với thím như vậy, thím cũng giúp các người một tay, xem các người là lần đầu buôn bán đi, ” thấy hai người gật đầu, lưu thím cười nói “Buôn bán phải dựa vào chính là người mua, nếu như không ai các người như thế nào bán đi ra ngoài, ” hai người thấy lưu thím truyền thụ lời buôn bán cũng đều rất chăm chú nghe, thấy hai người nghe chăm chú, lưu thím lại nói “Cho nên các người đem đám người hấp dẫn lại đây, liền giống như các nàng.”

Lưu thím nói, ngón tay hướng về những người bán đồ ăn khác, chỉ thấy những người kia đang ra sức hô to, cực lực muốn đem đám người hấp dẫn lại, thấy hai người đã rõ ràng, lưu thím liền cười nói “Đến, xem thím lưu của các người, ” lưu thím đứng ở quầy hàng tiền.

La lớn “Bán lương da, bán lương da, lương da ăn ngon a..., ” hai người thấy lưu thím dẫn đầu cũng không rụt rè, theo hô “Lương da a, lương da ăn ngon a, ” các nàng ba người gọi một lát là hấp dẫn không ít người, những người này vây quanh các nàng, chưa từng thấy lương da, một nữ nhân hung dữ mồ hôi đầm đìa đại biểu mọi người tò mò hỏi “đây là đồ ăn gì a? sao chưa từng thấy.”

Nhị nương thấy có người hỏi lập tức đáp “Vị đại tỷ này, cái này gọi là lương da, chính là đồ ăn giải nhiệt, vật này ăn ngon, còn lạnh lạnh khiến người ta ăn có khẩu vị, ngày này nóng bức, trong nhà lão nhân hài tử khẩu vị đều không ngon, nhưng lương da là đồ ăn tốt, các nàng ăn cái này là tốt, ” ngày này nóng bức, người vốn không có khẩu vị, trong nhà cha mẹ hài tử, gần nhất xác thực khẩu vị không ngon, mọi người nghe nhị nương nói như vậy đúng là muốn thử một chút, có người hỏi “lương da này bao nhiêu tiền?”

“Ngũ đồng tiền một bát, ” có người liền nói “Có chút mắc a”.

Nghe có người nói mắc nhị nương vội vàng nói “Vị đại tỷ này, tiền nào của nấy, lương da của chúng ta là thứ tốt, ” nhị nương nói xong, nhìn thấy một đại nhân bên người theo một nữ hài, liền điều chế một bát lương da, đồ gia vị thả đầy đủ, quay về đại nhân nói “Xem hài tử này nóng bức, bát lương da này coi như là tạ mồi”

Nói rồi đưa cho nữ hài kia, đại nhân kia nghe không cần tiền cũng không ngăn cản, nữ hài thấy có ăn, liền cười nâng bát lên, từng ngụm từng ngụm bắt đầu ăn rất ngon lành, lập tức bên cạnh có hài tử không nhịn được, quay về đại nhân năn nỉ nói “Nương, nương ta muốn ăn, ta muốn ăn, ”, đại nhân thấy vậy gấp giọng nói “Đợi lát nữa.”

Nữ hài kia ăn xong còn cầm chén uống cho sạch sẽ, bát cũng liếm liếm, sau đó cười nói “Lạnh lạnh, ăn ngon.”

Lúc này nữ hài bên cạnh cũng không nhịn được năn nỉ đại nhân mua, đại nhân cũng kia quay về nhị nương nói “Cho ta đến ba phần, một phần có ót, ”

Nhị nương vội vàng nói “Được rồi”. nhị nương phụ trách điều chế lương da, Tam nương phụ trách lấy tiền, hai người phối hợp rất tốt, những người khác thấy chính mình có thể nếm ăn cũng vì lão nhân, hài tử trong nhà mà mua một phần.

Chưa tới một canh giờ lương da đều được bán xong, có nhà ăn ngon cử người đến mua thêm nhưng không có, nhị nương hướng về đại gia bảo đảm nói là “Ngày mai sẽ trở lại, ” những người kia không thể làm gì khác hơn là rời đi.

Nhìn trong túi hơn 1400 văn, nhị nương Tam nương đều có chút cao hứng nói không ra lời, ngoại trừ thành phẩm các nàng dĩ nhiên kiếm lời hơn một ngàn văn, lưu thím thấy trong lòng có chút ước ao, thế nhưng nàng cũng biết đó là của người khác lập tức tập trung ý chí, cười chúc mừng nhị nương cùng Tam nương.

Nhị nương cùng Tam nương đem đồ vật thu thập sau đó dự định về nhà, trên đường đi, nhị nương cười nói với Tam nương “Chúng ta sơ chiến toàn thắng, đi, tỷ tỷ dẫn người đi ăn, ” Tam nương cũng phối hợp nói “Được, tiểu muội chờ.”

Sau đó hai người mua hai mươi bánh màn thầu, mấy chục cân bạch diện, mười mấy cân gạo, tổng cộng bỏ ra hơn 100 văn, hai người lại đi tới cửa hàng bán thịt, “Lão bản, bán một cân thịt mỡ, cùng một cân thịt nạc, một cân thịt mỡ 12 đồng tiền, một cân thịt nạc 14 đồng tiền, ” nhị nương còn mua một chút xương lợn, nghĩ đến đáng vẻ gầy yếu của Ngõn nhị nhị nương thì có chút đau lòng, còn có Thanh nhị, cha, mấy nam nhân trong nhà cũng phải bồi bổ.

Mua xong các nhị nương đi mua một chút muối, còn có bàn chải đánh răng cổ đại, hai người bán nhanh nên sáng sớm cùng Tôn bà tử nói cảm ơn liền không tọa xe bò, tự mình đi bộ về nhà.

Trên đường về nhà, nhị nương nhìn Tam nương nói "Tam nương nguoi ngày mai đừng đi theo ta ".

Nghe nhị nương nói như vậy, Tam nương có chút kinh ngạc hỏi "Nhị tỷ cảm thấy ta có làm điểm không tốt?"

Nhị nương quay về Tam nương cười cợt nói "Không phải, ta chỉ muốn để nguoi tiếp tục đi học thôi."

Nghe được nhị nương nói để cho mình tiếp tục đi học, Tam nương hơi kinh ngạc lại có chút cảm động, trong nhà vốn không giàu có, tuy rằng nương là một tú tài, cũng đã đi dạy học nhưng lại chết sớm, cha một người sống càng không dễ dàng, đại tỷ cùng nhị tỷ đối với đọc sách không có hứng thú, chỉ có mình còn nhỏ tuổi mà thi đậu tú tài, cha vốn định cho mình tiếp tục thi, thế nhưng trong nhà túng quẫn, nhị tỷ lại không hăng hái chỉ biết đánh cược, trong nhà thực sự không tiền cung cấp cho mình đọc sách cho nên mình liền không đọc, nói tiếc nuối là có, vốn định mình đời này sẽ mãi như vậy, không nghĩ tới hiện tại nhị tỷ lại để cho mình đọc sách.

Nhìn Tam nương sắc mặt không rõ, nhị nương giải thích "Nguoi có năng khiếu đọc sách, lại nỗ lực, trước đây là nhị tỷ không đúng, hiện tại nguoi cũng nhìn thấy nhị tỷ có thể kiếm tiền cho nên nguoi cứ yên tâm đi đọc sách đi."

Tam nương nhìn thấy nhị nương nóng lòng giải thích, vội vàng nói "Nhị tỷ đừng hiểu lầm, ta đã quyết định không đọc, vậy thì vẫn là quên đi, tiếp tục đi học tiêu tốn thực sự quá lớn, tuy rằng nhị tỷ bây giờ có thể kiếm tiền, thế nhưng dù sao cũng không thể mỗi ngày đều bán, chờ khi trời lạnh lẽo, lương da này có thể bán không được cho nên vẫn là quên đi, ta nghĩ qua một quãng thời gian, ở nhà dạy học, như vậy cũng có thể kiếm một ít thu nhập."

Nhìn thấy Tam nương thật sự quyết định không đọc sách nữa, nhị nương không thể không đem một vài lời trong tim của mình nói ra, "Tam nương, nhị tỷ nói với nguoi một ít lời nói tự đáy lòng đi, để nguoi đi học tiếp tục, cũng không phải chỉ vì nguoi mà là vì toàn gia chúng ta, nguoi suy nghĩ một chút chúng ta khi còn bé thì nương chết, đi cả muốn chiếm đoạt đất ruộng phòng ốc nhà chúng ta, đuổi cô nhi quả phụ chúng ta ra Lư gia thôn, làm chúng ta tan hết toàn bộ gia tài, mới để tộc nhân vì chúng ta nói chuyện, mới có thể tiếp tục tại Lư gia thôn sinh hoạt, " nghe nhị nương nói tới chuyện thương tâm trước đây, Tam nương cũng cảm khái vạn phần.

Nhị nương thấy Tam nương nghe khi còn bé sự có chút xúc động, trên mặt mang theo phần sắc, vì vậy tiếp tục nói "Cho nên thế giới này căn bản không có công bằng tuyệt đối, nếu muốn chính mình không bị người bắt nạt, vậy cũng chỉ có chính mình trở nên mạnh mẽ, cho nên vì nhà chúng ta sau này không bị người tùy tiện bắt nạt, nhị tỷ muốn cho nguoi tiếp tục đi học, nỗ lực hơn mọi người, cũng không phải muốn cho nguoi tiền đồ rộng lớn bao nhiêu, nguoi cũng có áp lực khác, làm hết sức là tốt rồi."

Nghe được nhị nương nói lời này, Tam nương đúng là đối với nhị nương có chút nhìn với cặp mắt khác xưa, Tam nương suy nghĩ một chút đối với nhị nương cười nói "Nhị tỷ là ta tâm nhìn hạn hẹp, nhị tỷ nói đúng, nếu muốn chính mình không bị người bắt nạt, vậy cũng chỉ có chính mình trở nên mạnh mẽ, ta nghe nhị tỷ, ta nhất định không phụ lòng nhị tỷ kỳ vọng."

Thấy Tam nương nói trình trọng, ánh mắt kiên định, nhị nương cũng có chút ngượng ngùng nói "Đừng ép mình, tận lực là tốt rồi, thực sự không được, về nhà, có nhị tỷ tại, nhất định sẽ không bị đối." Tam nương cười cợt không nói gì, chỉ là ở trong lòng âm thầm xin thề, vì nhị tỷ tín nhiệm mình như vậy, mình cũng nhất định phải thi đậu, nhất định phải có tiền đồ.

"Khoảng cách lần thi cử nhân tiếp theo còn có không tới một năm, khoảng thời gian này, nguoi cần thận ở nhà học tập đi, "

"Được, vậy sau này chuyện trong nhà liền phiền phức nhị tỷ, "

"Yên tâm đi, trong nhà tất cả có ta, " nhị nương hướng Tam nương bảo đảm, muốn Tam nương tiếp tục đi đọc sách, nhị nương xác thực là có tư tâm, nhị nương biết, tại cô đại làm quan chiếm thượng thế, không giống hiện đại là xã hội pháp trị, có thể nói đạo lý, có thể chống án, nhưng ở cổ đại, câu nói đầu tiên có thể quyết định nhân sinh sống chết, nếu muốn không bị người bắt nạt, chỉ có chính mình trở nên mạnh mẽ, nhị nương biết mình không phải loại người đọc sách, nhưng Tam nương có thể, nên lửa Tam nương cũng là một người trọng tình nghĩa lại hiểu chuyện, nếu như sau đó Tam nương có tiền đồ vậy mình cũng có lợi, chỉ ít sẽ không bị người tùy tiện bắt nạt.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Cực phẩm tỷ phu

Nhị nương cùng Tam nương vừa nói vừa tán gẫu bắt tri bắt giác về đến nhà, ở nhà Lư Lam cùng Lý Thanh lo lắng chờ, thấy hai người sớm như thế đã trở lại còn tưởng rằng không ai mua, cho rằng hai người bán không được nên đã trở về, hai người liếc mắt nhìn nhau cũng không biết làm gì cho phải, tiến lên nhiệt tình quan tâm hai người.

Nhị nương, Tam nương thấy hai người ở cửa chờ trong lòng có chút ấm áp, Lý Thanh thấy nhị nương bởi vì chạy đi khắp khuôn mặt toàn mồ hôi hột, vội vả cầm khăn mặt đưa cho nhị nương muốn cho nàng xoa một chút. Nhị nương trên vai chọc lấy đòn gánh, thực sự không rảnh tay cho nên quay về Lý

Thanh lắc đầu xin lỗi một cái, Lý Thanh cũng có chút không tiện, thế nhưng sau một khắc nhị nương có chút sùng sốt, chỉ thấy Lý Thanh cầm khăn mặt tiến lên, điểm mũi chân, cẩn thận từng li từng tí giúp nhị nương lau mồ hôi hột.

Nhị nương lúc này chỉ cảm thấy "Rằm, rằm, tim đập lợi hại, " nhìn trước mắt Lý Thanh dung nhan mê lệ, nhị nương chỉ cảm thấy mặt có chút nóng. Lý Thanh lau xong ngẩng đầu liền nhìn thấy thê chủ ánh mắt nóng rực nhìn mình, Lý Thanh lúc này cũng ý thức được chính mình đang làm gì, trên mặt của hắn cũng nóng lên, bần bệ lui lại theo bên người nhị nương.

Lưu Lam cùng Tam nương sau khi nhìn thấy, trong lòng cũng thật vui mừng. Lưu Lam tiếp nhận đòn gánh trên người Tam nương, sau đó đem khăn mặt đưa cho Tam nương giúp nàng xoa một chút, "Ca ca, đòn gánh bên trong có thịt cùng một vài thứ, ngươi đem đi rửa đi, " nhị nương cười nói với Lưu Lam.

Nghe nhị nương nói bên trong đòn gánh có thịt, Lưu Lam có chút kinh ngạc hỏi "Làm sao lại mua thịt?" Phải biết nhà các nàng rất lâu đã ăn không nổi thịt một lần rồi.

Tam nương cười nói "Nhị tỷ nói nếu kiếm được tiền. Vậy thì không thể bạc đãi chính mình, " nghe Tam nương nói kiếm được tiền, Lưu Lam vội vàng hỏi "Lương da đều bán hết sao?"

"Đương nhiên, chưa tới một canh giờ lương da của chúng ta đã bán xong, rất được hoan nghênh nha ". Nghe Tam nương nói lương da đều bán hết, Lưu Lam cùng Lý Thanh trên mặt đều lộ ra vẻ kinh hi.

"Nương, nương", tiểu Ngôn Nhi nhào tới trong lòng ngực nhị nương, mắt to vừa đáng thương lại vô tội nhìn nhị nương nói "Nương, Ngôn Nhi rất nhớ nương nha " nghe tiểu tử nói nhớ mình, tâm nhị nương liền trở nên mềm mại, cười đem Ngôn Nhi ôm vào trong lòng ngực, nhìn Ngôn Nhi cười nói "Nương cũng muốn Ngôn Nhi đây, " nghe được nhị nương nói như vậy, mắt Ngôn Nhi trở nên lóe sáng lóe sáng "Ha ha ha, nương có thật không? Nương thật sự cũng muốn Ngôn Nhi sao?"

"Thật sự, đương nhiên là thật sự, nương có mua cho Ngôn Nhi đậu phộng đường đây, đến nương đi lấy cho ngươi, " nói nhị nương đem đòn gánh lấy ra này nọ, nghe nhị nương nói mua cho mình đậu phộng đường, Ngôn Nhi càng cao hứng, tiểu hài tử đối với đồ ngọt đều yêu thích.

Nhị nương cho trong túi xếp quần áo Ngôn Nhi một túi đậu phộng đường, lại cho Thần Dương bên cạnh một túi, sau đó để hai tiểu gia hỏa ra ngoài tìm bè bạn đi chơi, cùng bè bạn ăn, nhị nương còn căn dặn hai người một hồi hồi về ăn cơm.

Nhị nương, Tam nương nghỉ ngơi một hồi, sau đó nhị nương đi tới nhà Nguyên nương, Trương Tiểu Thúy vừa thấy nhị nương đến lập tức đề phòng nhìn nhị nương, phải biết trước đây nhị nương thường thường đến nhà các nàng vay tiền, hơn nữa mượn tiền cũng không trả, hẳn thật vất vả mới đợi được chia gia sản, trong nhà tháng ngày trải qua cũng tốt hơn, cho nên hẳn cũng sẽ không khoan dung nhị nương đến nhà các nàng vay tiền.

"Yêu, nhị nương tới rồi, tỷ ngươi không ở nhà, " ý tứ là, ngươi tỷ không ở nhà, đi nhanh lên đi.

Nhìn Trương Tiểu Thúy phòng bị nhìn mình, nhị nương trong lòng cũng không cao hứng, nhưng vẫn giữ hòa khí nói "Tỷ phụ, ta tìm nương, " nghe nhị nương nói là tìm Lưu Lý thị, Trương Tiểu Thúy trên mặt mới xem như hòa thuận, sau đó hướng về phía trong phòng liền hô một tiếng "Cha, nhị nương đến tìm ngài."

Chỉ chớp lát Lưu Lý thị từ trong nhà đi ra nhìn thấy nhị nương, cười nói "Nhị nương tới rồi, mau vào nhà, " Lưu Lý thị thấy nhị nương chỉ muốn đến nhìn hắn, nữ nhi đến nhìn hắn hẳn vẫn rất cao hứng, nhị nương cũng thuận theo vào phòng.

Vào nhà nhị nương trực tiếp nói "Cha ta trước đây tại một quyền thư thượng từng thấy một loại đồ ăn giúp hạ nhiệt rất tốt, ta liền làm, ngày hôm nay đem lên trần bán, không nghĩ tới toàn bán sạch, kiếm được một chút món tiền nhỏ, đây là cho ngài, " sau đó lấy trong túi ra hai trăm đồng tiền đưa tới trong tay Lưu Lý thị. Lưu Lý thị nhìn thấy tiền trong tay, con mắt nhất thời có chút chua xót, trong lòng nghĩ đến nhị nữ nhi hẳn rất cuộc cũng biết kiếm tiền, kiếm được tiền cũng còn nhớ người làm cha này, Lưu Lý thị trong lòng rất cảm động.

Nhị nương nhìn vành mắt đều đỏ của Lưu Lý thị, vội vã an ủi "Cha đây là chuyện tốt, ngài đừng khóc, nếu bán lương da kiếm được tiền, ta nghĩ nên mời đại tỷ cùng làm, để cho đại tỷ kiếm ít tiền, hơn nữa ta còn muốn để Tam nương đi học tiếp tục, Tam nương có năng khiếu, nếu như hảo hảo học, năm sau nhất định có thể thi đậu cử nhân, Tam nương thật sự thi đậu cử nhân, đây chính là quang tông diệu tổ."

Nghe nhị nương nói như vậy, Lưu Lý thị một mặt vui mừng nhìn nhị nương, "Con của ta, ngươi rốt cục cũng hiểu chuyện, được, nếu ngươi muốn lôi kéo đại tỷ ngươi làm cùng người làm cha như ta cũng cao hứng, ta hỗ trợ giúp cho ngươi đi. "

"Ai, được, chờ đại tỷ trở về, ngài nói cho cho đại tỷ một tiếng để đại tỷ đi tìm ta, ta cùng đại tỷ hảo hảo nói một chút, buổi tối cha ngài qua nhà ta ăn cơm đi, ta mua thịt, " Lưu Lý thị thấy nhị nương hiểu thuận như vậy, tự nhiên đáp lại.

Sau khi trở về, nhị nương đem lợn béo thịt làm thịt kho tàu, sấu thịt dùng để xào rau, ngửi thấy hương thơm từ món ăn mê người như vậy, người lớn còn nhìn được, nhưng Ngôn Nhi cùng Thần Dương thì không chịu được. Thần Dương hiểu chuyện, cho dù muốn ăn như thế nào đi nữa cũng sẽ không quấy quấy lấy người lớn đòi hỏi, thế nhưng Ngôn Nhi còn nhỏ, đang nói trải qua mấy ngày nay ở chung, Ngôn Nhi không có chút nào sợ hãi nhị nương, liền quấy quấy lấy nhị nương "Nương, ngài làm món gì ăn ngon vậy, thơm quá a, Ngôn Nhi rất muốn ăn, " nhìn nhi tử thêm ăn như vậy, Lý Thanh có chút không vui, liền mặt lạnh quay về Ngôn Nhi nói "Gia gia ngươi còn chưa tới, ngươi làm sao có thể ăn, đừng quấy quấy lấy mẹ ngươi, mẹ ngươi suốt một ngày hoạt động, đã mệt mỏi."

Nhìn cha mặt lạnh giáo huấn mình, mắt Ngôn Nhi có chút đỏ, nhị nương xem Ngôn Nhi muốn khóc vội vã đem Ngôn Nhi ôm lấy đến, ôn tồn an ủi "Ngôn Nhi, là hảo hài tử, ngươi muốn a, trong nhà gia gia to lớn nhất, gia gia còn không ăn, Ngôn Nhi làm sao có thể ăn đây? Cha ngươi là vì muốn tốt

cho người, cha muốn cho Ngôn Nhi làm hảo hã từ đây cho nên Ngôn Nhi không thể trách tội cha, chờ một lát gia gia đến rồi, Ngôn Nhi mới có thể ăn, biết không?"

"Ngôn Nhi biết rồi, Ngôn Nhi phải làm hài tử tốt, " nghe Ngôn Nhi hiểu chuyện như vậy, nhị nương có chút vì hài tử hiểu chuyện này mà đau lòng, ở kiếp trước nhị nương gặp quá nhiều tiểu hoàng đế, tiểu công chúa, những hài tử kia tuy rằng xuất thân tốt, thế nhưng là bị người lớn sủng nịch một điểm giáo dục cũng không có.

Lý Thanh thấy thế chủ ôn hòa giáo dục Ngôn Nhi, trong lòng cũng rất cảm động, không nghĩ tới thế chủ thật sự có thể coi Ngôn Nhi như con mình mà bình thường đối xử, như vậy xem ra chính mình trái lại làm người xấu.

Một hồi Lưu Lý thị đến, không chỉ Lưu Lý thị đến, Nguyên nương, Trương Tiểu Thúy cùng hài tử cũng đến, Trương Tiểu Thúy thấy nhị nương ở trong sân dọn xong cơm nước, đặc biệt nhìn thấy trên bàn đều là thịt thì tròn cả mắt lên, thậm chí có chút đồ kị. Hai hài tử của Trương Tiểu Thúy nhìn đến bạch diện bánh màn thầu cùng thịt thơm ngát thì đều cao hứng oa oa kêu to. Sau đó người lớn còn không kịp phản ứng, chạy đi tới trước bàn, đưa tay bóc thịt bỏ vào miệng còn phát sinh "Xì xì" âm thanh, còn nói "Ăn ngon ăn ngon thật, " như là vài lần năm chưa từng thấy thịt vậy.

Nhị nương có chút tròn mắt ngoác mồm, hai hài tử này có phải quá không có giáo dục. Nhìn phẩm hạnh của hai hài tử, Nguyên nương có chút thật không tiện, vội vả a xích nói "Mau trở lại, giống kiểu gì, " Trương Tiểu Thúy nhìn thấy thế chủ phẫn nộ, cũng vội vàng tiến lên đi lấy hai hài tử, trong miệng còn mắng, nàng không đành lòng mắng nữ hài, cho nên đi mắng nhi tử của mình "Người cái này thường tiền hàng, thật là đáng đánh đòn, nơi này lại không phải là nhà mình, chỉ có biết ăn thôi, làm sao không ăn chết người..., "

Liên tiếp lời thô tục theo Trương Tiểu Thúy trong miệng phát sinh, nhị nương thực sự là nghe không vô, vội vả ngăn cản, "Tỷ phụ, quên đi thôi, tiểu hài tử không hiểu chuyện, " Trương Tiểu Thúy thấy nhị nương ngăn cản cũng thuận thế nói "Đúng đấy, nhị nương nói thế nào hẳn cũng là cháu ngoại trai người, hẳn còn nhỏ người không nên chấp nhặt với hắn."

Nghe Trương Tiểu Thúy nói lời này, nhị nương thiếu chút nữa đã mắng hắn, hắn nói lời này thật giống nhị nương không chịu tha thứ, nhị nương đè nén tức giận, không chấp nhặt với hắn.

Thế nhưng Tam nương lại không nhịn nổi, hai đứa cháu ngoại trai cùng ngoại sinh nữ giáo dục thật không ra gì, vừa này Ngôn Nhi chỉ là ngoài miệng nói muốn ăn bị nhị tỷ phụ giáo huấn một trận, hiện tại hai hài tử này đều trực tiếp ra tay, đại tỷ phụ bình thường làm sao giáo dục hài tử a, "Đại tỷ phụ, người là nói cái gì, vừa này nhị tỷ một câu nói đều không trách cứ, làm sao là nhị tỷ không muốn chấp nhặt với các nàng đây. "

Nghe tiểu di tử giáo huấn mình, Trương Tiểu Thúy thật không tiện cười cợt, hắn cũng không dám cùng di Ba tử này tranh luận, di Ba tử nói thế nào cũng là tú tài. Nguyên nương thấy Trương Tiểu Thúy cùng hài tử nhà mình mất mặt như vậy, vội vả áy náy nhìn nhị nương "Nhị nương là tỷ ta giáo dục vô phương, mong người tha thứ."

"Đại tỷ nói sao lại nói như vậy a, đều là người một nhà cả, " nhị nương biết việc này không liên quan Nguyên nương, cũng không muốn để cho Nguyên nương khó coi, liền nói sang chuyện khác "Ai nha, món ăn còn không ăn sẽ nguội, chúng ta ngồi xuống ăn cơm đi, cha nhanh ngồi ". Chờ mọi người sau khi ngồi xuống, nhị nương đem bánh màn thầu phân cho mọi người, may là bánh màn thầu mua nhiều, nếu không đúng là không đủ, lấy được bánh màn thầu mấy đứa nhỏ kia lại không kiêng dè, trực tiếp nhìn chằm chằm thịt kho tàu bắt đầu lấy ăn, trong miệng phình, trên tay cũng liên tục, ăn miệng đầy nước mỡ, cùng bên cạnh nhai kỹ nuốt chậm Thần Dương hình thành sự chênh lệch rõ ràng, muốn nói hài tử lớn như vậy người lớn cũng nên quản đi, nhưng lại nhìn Trương Tiểu Thúy cũng là trực tiếp nhìn chằm chằm thịt nướng, trong miệng ăn, trên tay cũng liên tục, nhị nương rốt cuộc biết mấy đứa nhỏ đó vì sao lại như vậy, nguyên lai là di truyền.

Nhị nương thấy cũng không tiếp tục nói nữa, Ngôn Nhi còn nhỏ, tự mình nắm chiếc đũa còn bất ổn, thế nhưng tiểu tử hiểu chuyện, nhất định phải tự mình ăn, không quấy rầy người lớn ăn cơm, thế nhưng nhị nương thấy Ngôn Nhi nắm chiếc đũa gấp thời gian rất lâu cũng không gấp đến một miếng thịt, nàng sợ nhị tử một hồi không ăn được, liền tiếp nhận đôi đũa trong tay Ngôn nhi, nói "Ngôn Nhi còn nhỏ, vẫn để cho nương uy đi, nếu không một hồi món ăn nguội mất, ăn không tốt."

Thấy nhị nương muốn uy Ngôn Nhi ăn cơm, Lưu Lý thị không cao hứng, nữ nhi mình tại sao có thể làm chuyện của nam nhân, trừng mắt nhìn Lý Thanh, Lý Thanh đầu tự nhiên rũ xuống, không dám nhìn Lưu Lý thị, sau đó nói với nhị nương "Thế chủ, người ăn cơm đi, ta uy Ngôn Nhi là tốt rồi, " nhị nương nhìn thấy Lưu Lý thị trừng Lý Thanh, cũng không nói thêm nữa, nếu không Lý Thanh thẳng ngày sẽ càng khó vượt qua.

Cơm nước xong, hài tử ở bên ngoài chơi đùa, nhị nương muốn cùng Nguyên nương thương lượng bán lương da, Trương Tiểu Thúy cùng Lưu Lý thị cũng ở đó, thông qua nói chuyện nhị nương mới biết tại sao cả nhà Nguyên nương tới nơi này ăn cơm, vốn là nhị nương chỉ nói cho Lưu Lý thị đến, Lưu Lý thị nói với Tiểu Thúy nhị nương mua thịt muốn hắn qua đi ăn cơm, còn nói để Nguyên nương cơm nước xong thì qua, nhị nương có việc muốn nói.

"Thế nhưng nói đến Trương Tiểu Thúy đã biến thành, nhị nương có việc muốn nói, để chúng ta đi qua nhà nàng ăn cơm, ", nhị nương trong lòng nghĩ đại tỷ phụ này cũng coi như cực phẩm

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8

Edit: Henry Lê

Nhị nương nói với Nguyên nương dự định của mình, Nguyên nương không có ý kiến, nhị nương còn nói với Luru Lam theo nàng đi bán lương da, đương nhiên việc nặng vẫn để nhị nương làm, Luru Lam chỉ phụ trách lấy tiền là được.

Luru Lam tự nhiên đáp ứng, sau đó nhị nương nói đề Nguyên nương trên trấn bán ở phía đông, nàng bán ở phía tây, thế nhưng Trương Tiểu Thúy không đồng ý, nói là phía tây có nhiều người nói nhị nương không tử tế, căn bản không muốn cho các nàng kiếm tiền, nhị nương không thể làm gì khác hơn là cùng Nguyên nương thay đổi, kỳ thực nhị nương là vì Nguyên nương cân nhắc mới để Nguyên nương bán ở phía đông, tuy nói phía tây đông đúc nhưng những người bán đồ ăn kia đều là nhà nghèo, khẳng định sẽ không nỡ lòng bỏ ra năm đồng tiền mua lương da, thế nhưng phía đông đều là người có tiền cửa hàng lớn, người có tiền sẽ không keo kiệt bỏ ra năm đồng tiền.

Thế nhưng Trương Tiểu Thúy kiến thức hạn hẹp, căn bản không nghe, nhị nương cũng chỉ đành cùng Nguyên nương thay đổi, Nguyên nương đúng là không nhiều ý kiến lắm, dù sao đây là biện pháp kiếm tiền nhị nương nghĩ ra được, nhị nương xem nàng là tỷ tỷ mới đồng ý kéo nàng cùng làm, nàng biết Trương thị thực sự kỳ cục, Nguyên nương cũng không thể ở trước mặt mọi người không cho hấn lưu chút mặt mũi, dù sao hấn cũng là trưởng tỷ phu, là cha hai hài tử của nàng, Nguyên nương không thể làm gì khác hơn là dè xúống bắt mắt trong lòng, tìm thời điểm thích hợp mạnh mẽ giáo huấn hấn một lần.

Sau đó mấy người thương lượng ngày mai dậy sớm, chuẩn bị một ít lương da, Nguyên nương đi, Luru Lam cùng Lý Thanh cũng đi đem dưa chuột theo mua ở nhà Luru đại tỷ trở về.

Nhị nương đem mọi người tập trung lại, cầm trên tay tiền ban ngày bán lương da kiếm được, nhị nương thấy mọi người đầy đủ, liền nói "Bán lương da mọi người đều ra sức, nếu kiếm tiền, như vậy mọi người cũng sẽ được chia phần" nhị nương mới vừa nói xong, Tam nương vội vã nói "Chúng ta đều dựa vào nhị tỷ nuôi sống, món ăn cũng là nhị tỷ nghĩ ra, chúng ta chỉ là ra một chút sức thôi, lại nói chúng ta nếu chúng ta đã ở cùng một chỗ, xuất lực cũng là nên, làm sao còn có thể muốn nhị tỷ tiền đây?"

"Chúng ta tuy nói là người một nhà nhưng cũng nên tính toán rõ ràng, ta biết các ngươi không sẽ để ý những thứ này, thế nhưng các ngươi cũng đều có chuyện mình muốn làm, có tiền ở trên người làm chuyện gì cũng sẽ thuận tiện hơn, ca ca còn có Thần Dương phải chăm sóc, có tiền ở trên người, đối với Thần Dương cũng được, Tam nương ngươi là muốn vào học, có tiền ở trên người, đối với ngươi cũng được, " nhìn Luru Lam cùng Tam nương còn muốn nói gì nữa, nhị nương nói thẳng "Được rồi, chuyện này quyết định như thế đi."

Thấy nhị nương đã quyết định như vậy, Luru Lam cùng Tam nương không thể làm gì khác hơn là đáp ứng, thế nhưng Tam nương vẫn nói "Biện pháp kiếm tiền là nhị tỷ nghĩ ra, cho nên tiền này nhị tỷ phần hơn là chuyện đương nhiên. " Luru Lam nghe thấy cũng cực lực tán thành. Luru Lam cùng Tam nương mỗi người được hai trăm đồng tiền, còn lại hơn 500 đồng tiền là của nhị nương cùng Lý Thanh, Luru Lam cùng Tam nương hai người trong một ngày có thể được hai trăm văn rất là thỏa mãn, trước đây Luru Lam giặt quần áo giúp người ta nhiều nhất cũng không tới mười văn a.

Buổi tối, nhị nương nhìn thấy Lý Thanh ngồi ở trên giường râu rĩ không vui, nhị nương thờ dãi một hơi, đi tới bên giường sát bên Lý Thanh ngồi xuống, Lý Thanh thấy nhị nương đến rồi, cũng không nói lời nào, chỉ hướng về bên cạnh đi đi, cách nhị nương xa một chút, nhị nương nhìn thấy cũng không nói gì, chỉ nói "Ta biết, ngươi có phải là muốn hỏi ta tại sao không để ngươi theo ta bán lương da phải không?"

Nghe nhị nương chủ động hỏi đến, Lý Thanh cũng chỉ đành muộn thanh hỏi "Ngươi nói, tại sao không cho ta đi đây?" Nói xong sắc mặt nghi vấn nhìn nhị nương,

"Ngươi rất muốn đi?" Nhị nương nhìn Lý Thanh tức giận chỉ cảm thấy đáng yêu,

"Đương nhiên, ta rất lâu đều không đi ra ngoài, " nói tới chỗ này, Lý Thanh sắc mặt tối sầm lại, thần sắc có chút khổ sở.

Nhìn Lý Thanh khổ sở nhị nương không thể làm gì khác hơn là dỗ dành "Không phải ta không muốn ngươi đi, ta rất muốn cho ngươi thời khắc đều theo cạnh ta, nhưng ngươi cũng biết, phu lang nhà ta xinh đẹp như vậy, ta sợ người khác thấy, nếu như xảy ra chuyện gì ta sẽ rất đau lòng " nhìn nhị nương vẻ mặt đau khổ lấy lòng nói xong những câu nói này, Lý Thanh vốn là có chút tức giận cũng bị nhị nương nói một điểm khí cũng không còn.

Thế nhưng Lý Thanh vẫn trầm giọng tố cáo "Ngươi không tin ta?" biểu tình Lý Thanh thập phần oan ức.

Nhị nương trong lòng có chút hơi đau, an ủi "Ta làm sao sẽ không tin ngươi đây, chỉ là người bên ngoài không nhất định đều tốt, có một số việc không phải ngươi không nghĩ, nó sẽ không phát sinh."

Nghe nhị nương cảm khái, Lý Thanh có chút giống như là chính mình đang cố tình gây sự, thế chủ an bài như vậy cũng là vì mình, nhưng mình còn hiểu lầm thế chủ, phải biết hiện giờ thế chủ đã sửa đổi rất nhiều, đã không phải là thế chủ trước kia, nghĩ tới những thứ này Lý Thanh có cảm giác đứng ngồi không yên, xem ra mấy ngày nay thế chủ đối với mình quá tốt rồi, chính mình bắt đầu hoài nghi thế chủ, còn chất vấn thế chủ, là gan của mình lúc nào trở nên lớn như vậy, thế chủ sẽ không chán ghét mình đi.

Nghĩ, nghĩ, Lý Thanh đứng ngồi không yên, cẩn thận từng li từng tí nhìn sắc mặt nhị nương, chỉ lo nhị nương tức giận. Lý Thanh nhìn nhị nương không có thay đổi sắc mặt thì thở phào một hơi, nhỏ giọng nói "Thế chủ, ngươi đừng nóng giận, ta chỉ là, ta chỉ là nhất thời không nghĩ ra, ngươi yên tâm, ta sẽ ngoan ngoãn ở nhà, ngươi đừng giận ta", thấy Lý Thanh nóng lòng giải thích, nhị nương không thêm để ý cười cười "Không có chuyện gì, chúng ta là người một nhà, trong lòng có lời gì, cũng có thể nói ra, ta là thế chủ ngươi, ngươi phải tin tưởng ta".

Nghe nhị nương nói các nàng là người một nhà, hấn có việc cũng có thể nói cho nàng, bởi vì nàng là thế chủ hấn, Lý Thanh rất cảm động, xuất một tia cười "Hảo."

Nhìn thấy Lý Thanh lộ ra khuôn mặt tươi cười, nhị nương biết phu lang của mình đã có tình cảm với mình, người này quả thật giống như tiểu hải tử. Nhị nương từ trong túi móc ra hơn 500 văn đưa cho Lý Thanh, cười nói "Người là phu lang ta, cũng là chủ phu của cái nhà này, số tiền này người cầm đi." Thấy thê chủ đem quyền lực tài chính trong nhà giao cho mình, Lý Thanh mũi có chút chua, trước đây thê chủ đi ra ngoài đánh cược, trong nhà đều không có tiền, cho dù thê chủ có tiền, cũng nhất định sẽ không để cho mình chạm vào, nhưng hiện tại thê chủ không chút do dự đem nhiều tiền như vậy giao cho mình, Lý Thanh trong lòng rất cảm động.

"Trong nhà khuyết cái gì, thiếu cái gì, người đều nhìn một chút sau đó nói cho ta, chờ ngày nào đó rảnh rỗi, ta sẽ mang theo người lên trấn đi một vòng mua về," nghe thê chủ nói muốn bồi tiếp mình tới trên trấn bán này nọ, còn để cho mình làm chủ cái nhà này, Lý Thanh đột nhiên cái gì cũng không muốn nói, thê chủ là thật sự đối với hắn rất tốt, Lý Thanh hít sâu một hơi, đem nước mắt nuốt trở lại, quay về nhị nương bảo đảm đạo "Ta nhất định sẽ chăm sóc tốt gia đình này"

Thấy Lý Thanh nghiêm túc hướng mình bảo đảm, nhị nương cảm thấy buồn cười, mình ở bên ngoài làm việc, cầm tiền không tiện, nếu quyết định muốn cùng với hắn sống hết đời, vậy mình cũng nên tin tưởng hắn, đem tiền giao cho hắn, "Tuy nói tiền giao cho người bảo quản, nhưng người muốn dùng vào việc gì cũng nên nói với ta một tiếng."

"Uh, thê chủ, ta biết," sau đó, nhị nương nhìn Lý Thanh cẩn thận từng li từng tí từ một góc bên trong lấy ra một cái bình, sau đó đem tiền cẩn thận thả ở bên trong, khóa lại, cẩn thận để chiếc chìa khóa bên trong người mình.

Khúc mắc được cởi bỏ, Lý Thanh có vẻ ung dung hơn nhiều, một hồi thật cao hứng mang đi Ngôn Nhi tắm rửa, hai cha con trong thùng nước tắm nghe ngôn nhi vụng trộm miệng "Hi hi hi..." Cười, Lý Thanh kỳ quái nhìn nhị tử, tò mò hỏi "Ngôn Nhi, đang cười cái gì?"

Ngôn Nhi nhìn Lý Thanh rồi tiến đến Lý Thanh bên tai nhỏ giọng nói "Cha, hiện tại nương hào hào nga, Ngôn Nhi thật thích đây," nghe Ngôn Nhi nói như vậy, Lý Thanh cao hứng nhìn nhị tử, tự nhiên nở nụ cười, nhị tử bên tai cũng cười nói "Cha cũng thích phải không?" Sau khi nói xong, Lý Thanh chỉ cảm thấy trên mặt toả nhiệt, bất quá Ngôn Nhi sẽ không cười nhạo hắn, dù sao người lớn nói yêu thích cùng tiểu hải tử nói yêu thích không giống nhau, nhưng trong mắt tiểu hải tử yêu thích đều là giống nhau.

Buổi tối, nhị nương như thường cho Ngôn Nhi nghe chuyện xưa, ngày thứ hai trời còn không sáng, Lý Thanh gọi nhị nương rời giường, nhị nương rửa mặt xong đi đến phòng bếp, chỉ thấy trong phòng bếp Lưu Lam đã có mặt, "Ca ca người không cần mỗi ngày đều thức sớm như vậy," nhị nương nói thì có chút đau lòng nhìn Lưu Lam.

"Không có chuyện gì, dậy sớm hoạt động một chút cũng được," Lưu Lam không thèm để ý nói.

"Thanh nhi, người đi giúp ca ca một lát, để ca ca nghỉ ngơi một chút," nhị nương quay về Lý Thanh nói.

"Ài, được," Lý Thanh nói muốn tiếp nhận vật trong tay Lưu Lam, Lưu Lam không chịu, nói là không có chuyện gì, thế nhưng nhị nương cùng Lý Thanh khuyên Lưu Lam hay là đi bên cạnh nghỉ ngơi một hồi, cuối cùng chỉ nghỉ ngơi một hồi lại đi cắt dưa chuột, cũng thật là không nhân rồi, nào giống người hiện đại, không cho nghỉ ngơi cũng tìm thời gian lên lút nghỉ ngơi, không giống cổ nhân chăm chỉ a, nhị nương cảm khái nghĩ.

Một lúc sau Tam nương cũng đến giúp đỡ, nhị nương kêu nàng đi đọc sách nhưng Tam nương kiên quyết không chịu, nói là chờ các nàng đi rồi lại đọc sách, nếu không cũng không thể chuyên tâm, nhị nương không cưỡng được nàng, không thể làm gì khác hơn là đáp ứng.

Chờ nhị nương chuẩn bị xong, sau một thời gian ngắn, Nguyên nương cùng Lưu Lý thị mới vội vã tới, mặt sau còn theo Trương Tiểu Thúy một mặt không tự nguyện, "Nhị nương thực sự xin lỗi, đại tỷ ta hôm nay tới chậm, lần sau sẽ không," Lưu Lý thị quay về nhị nương các nàng cũng có chút không tiện, thế nhưng hắn là trưởng bối, nhị nương các nàng đương nhiên sẽ không trách tội hắn, nhìn Nguyên nương một mặt áy náy, nhị nương đương nhiên cũng không trách tội nàng, nhưng nhìn đến Trương Tiểu Thúy một mặt không muốn làm hoạt động, lười biếng như vậy, nhị nương trong lòng thì có chút không thoải mái.

Thế nhưng hắn là tỷ phu, nhị nương cũng không trước mặt nhiều người như vậy trách cứ hắn, cho nên cũng không nói gì, chính là lúc làm việc, Trương Tiểu Thúy cũng rất lười biếng, cái gì cũng không làm, còn nhiều lần ngồi nghỉ ngơi, có người nói hắn liên bắt đầu khóc tố, nói "Hắn làm nhiều như vậy nghỉ một lát làm sao?" cả nhà không chấp nhặt với hắn, cũng là theo hắn.

Chuẩn bị kỹ càng, lần này nhị nương tổng cộng làm hơn 500 tấm lương da, nhị nương vốn định cùng Nguyên nương chia đều, thế nhưng Trương Tiểu Thúy lần đầu bán lương da, sợ thâm hụt tiền, không đồng ý, chỉ lấy 100 tấm, còn lại 400 tấm đều quy nhị nương, nhị nương không muốn chấp nhặt với hắn, cũng không nói gì, Nguyên nương một mặt không muốn ý tứ nhìn nhị nương.

Các nàng vẫn chọn xe bò của Tôn bà tử đi lên trấn.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9

Edit: Henry Lê

Đến trấn, nhị nương cùng Nguyên nương tách ra, thời điểm hai người đến trên trấn thì sắp tới buổi trưa, chính là thời điểm mọi người muốn ăn cơm trưa, nhị nương đầu tiên là tìm tới tiệm tạp hóa thuê bàn ghế, vừa vận tiệm tạp hóa của lưu thím ngay ở trấn phía đông, nhị nương cũng không đổi chỗ khác, thuê bàn ghế chỗ lưu thím rồi bán lương da trước cửa tiệm nàg.

Ngày hôm qua mọi người ăn ngon, vừa thấy nhị nương đến lập tức vây lại, "Đại muội tử a, lương da của ngươi thật đúng là ăn ngon, hài tử nhà ta mấy ngày nóng bức không muốn ăn cơm làm cho phụ lang lang nhà ta gấp gáp không biết làm gì, nhưng ngày hôm qua ta mua lương da cho các nàng, con ta ăn rất ngon miệng a ". Người khác vừa nghe nàng nói như vậy, cũng đều mồm năm miệng mười nói "Đúng đấy, đúng đấy, nương ta lớn tuổi, trời nóng khẩu vị cũng không được, không thích ăn cơm thế nhưng lại thích ăn lương da, cho nên ta ngày hôm nay đã chờ ở đây. "

Người mua rồi còn muốn mua thêm, người không mua nhìn thấy người khác nói tốt như vậy cũng muốn thử một lần, chuyện làm ăn của nhị nương có thể nói là bán khí thế ngất trời, sau một canh giờ, nhị nương bán hơn 300 tấm.

Bên này, Nguyên nương là một người thành thật, căn bản không biết mua bán, Trương Tiểu Thúy sẽ rao lên, có người hôm qua đã ăn rồi thấy Trương Tiểu Thúy bán, cũng đều muốn mua, nhưng Trương Tiểu Thúy hẹp hòi, đồ gia vị bỏ vào không đủ khiến mùi vị có chút sai lệch, cùng nhị nương làm căn bản không có cách nào so. Trên chợ đa số là người nghèo nghe được một bát lương da năm đồng tiền thì không nỡ mua, thế nhưng vẫn còn có vài người thấy mới mẻ, thêm vào Trương Tiểu Thúy giới thiệu thì cũng mua thử, cuối cùng bán mấy chục tấm, bán mấy chục tấm cũng có lời tiền, thế nhưng sau đó Trương Tiểu Thúy cũng đạt được danh hiệu "Khu môn", sau này Trương Tiểu Thúy vô ý biết được lại một phen ớn ào.

Bên này nhị nương thấy còn sót lại gần trăm tấm, lập tức nhị nương đưa ra một món gọi là "Khôa da", khôa da cùng lương da nguyên liệu giống nhau, chỉ là đem lương da bọc nguyên liệu lại, làm mùi vị càng đủ, thích hợp với người khẩu vị nặng, bình thường thích ăn vẫn là khôa da.

Khôa da khi được đưa ra lập tức lại có một ít người ham muốn mới mẻ đến mua, ăn mùi vị rất tốt cho nên còn lại gần trăm tấm cũng bị nhị nương nghĩ biện pháp bán đi, cầm trong tay gần hai ngàn văn tiền, nhị nương cùng Lưu Lam trong lòng đều có một ít kích động.

Nhị nương cùng Lưu Lam bán xong sớm, nhị nương chọc lấy đòn gánh dẫn Lưu Lam đi mua này nọ, nhị nương mang theo Lưu Lam đi tới tiệm vải, chường quỹ tiệm vải thấy có người đến vội vã ngừng đầu nhìn, thế nhưng khi thấy người tới ăn mặc cũ nát thì trên mặt có chút thất vọng, lại cúi đầu tính toán số sách của mình, tiểu nhị vừa nhìn người đến không phải người giàu có thì có chút phờ phạc.

Nhị nương biết trên đời gặp người coi thường kẻ thấp không thiếu, cũng không thèm để ý, "Vị tiểu thư này, người đến mua vải phải không?" Tiểu nhị tượng trưng hỏi.

"Đúng, vải này các người bán bao nhiêu tiền một thước?" Nhị nương cầm trên tay một khúc vải bông hỏi.

Tiểu nhị vừa nhìn là một khúc vải bông, liền nói "32 văn một thước, không trả giá, " tiểu nhị vội vàng nói.

Nhị nương quay đầu nhìn về phía Lưu Lam, Lưu Lam hướng về nhị nương gật gù, biểu tình của tiểu nhị cũng không muốn nói nhiều, nhị nương vừa nhìn về phía một khúc vải bố, hỏi "Vải này bao nhiêu tiền một thước?"

"30 văn một thước, " tiểu nhị có chút không kiên nhẫn đáp.

"Ca ca, người cũng chọn một khối vải vóc đi. "

Nghe được nhị nương nói muốn mua quần áo cho mình, Lưu Lam bận bịu nói "Không cần, y phục ta còn rất tốt, không cần mua, " nghe được Lưu Lam nói như vậy hoàn toàn nằm trong dự liệu của nhị nương, nhìn quần áo của Lưu Lam có mảnh vụn, nhị nương cũng không nói gì nhưng trên tay cầm một khúc vải xanh đen in hoa, một khúc vải màu xanh lam in hoa, một khúc màu xám đen hỏi "Vải này bao nhiêu bao nhiêu tiền một thước?"

"45 văn một thước, ai ta nói, người đến cùng có mua hay không a?" Tiểu nhị khẩu khí có chút không quen hỏi.

"Vải bông cùng vải bố mỗi cái 10 thước, vải in hoa 5 thước, " nhị nương cũng không thèm nhìn tới tiểu nhị kia một chút, chường quỹ vừa nhìn nhị nương mua nhiều vải như vậy có chút giật mình, bỏ ra hơn một ngàn đồng tiền, người bình thường gia nói kiểu gì cũng sẽ không cam lòng bỏ ra, người bình thường một lần mua vải tiêu tốn hơn trăm văn cũng đau lòng, thế nhưng người này sắc mặt cũng không đổi liền bỏ ra một ngàn văn, một ngàn văn tuy rằng không nhiều, thế nhưng, đây dù sao cũng là một trấn nhỏ, có thể không cần thì không xài tốn mấy chục lượng bạc cùng lắm là vài trăm một năm cũng không nhất định sẽ mua cái gì, phải biết, chân chính gia đình giàu có chỉ có tiệm vải của mình

Chẳng lẽ mình nhìn lầm người, nghĩ tới đây, chường quỹ vội vã từ phía sau quẩy đi ra, cười bồi đạo "Vị nương tử này thật xin lỗi, " sau đó quay về tiểu nhị còn có chút lảng lảng quát "Lo lắng làm gì, còn không mau đem vải gói lại cho vị nương tử này đi. "

Tiểu nhị lúc này mới phản ứng được, vội vã đi gói vải cho nhị nương. (thế giới này nữ nhân đã kết hôn thông thường gọi nương tử, chưa kết hôn gọi tiểu thư, thế nhưng bình thường người xa lạ không biết nữ nhân có thành hôn hay không thì cũng gọi là tiểu thư.)

"Chường quỹ người xem, ta mua nhiều vải chỗ người như vậy người có phải là cũng nên tính cho ta một chút tiện nghi hay không a, " nhị nương cười cùng chường quỹ nói.

"Nên, nên, ngài mua những khúc vải này tổng cộng là 1295 văn, vậy thì chỉ lấy ngài 1285 văn được rồi, ngài có hài lòng không?" Chường quỹ nói xong nhìn nhị nương, nhị nương cười cười nói "Chường quỹ hào phóng như vậy ta sau này nếu như muốn mua vải, nhất định sẽ lại đến chỗ của ngài."

Ra khỏi tiệm Lưu Lam rốt cục không nhịn được nói "Nhị nương người làm sao xài nhiều tiền như vậy? Kỳ thực ta cũng có thể không mua vải. " Nhìn

Lưu Lam trách cứ, nhị nương không nhìn ở trong lòng thờ dài một hơi, sau đó nói "Ca ca, chúng ta đã kiếm được tiền, trước đây chúng ta sinh hoạt khó khăn, đó là không tiền, hiện tại có tiền, chúng ta tuy rằng không thể tiêu tiền phung phí, nhưng cũng không thể bạc đãi chính mình, lại nói Tam nương là muốn vào học, nàng nếu như đi trong thành thấy lão sư bạn học, chẳng lẽ không nên ăn mặc tốt một chút sao?"

Nghe nhị nương nói như vậy, Lưu Lam cũng không nói cái gì nữa, dù sao nhị nương nói cũng không phải hoàn toàn không có đạo lý, chỉ là chính mình có chút ngắc ngứ, lẽ ra nhị nương hào phóng như vậy, mua quần áo cho mình, hẳn mình nên cao hứng, dù sao điều này cho thấy trong lòng nhị nương thật sự coi hần là ca ca, hơn nữa nhìn dáng vẻ của nhị nương chắc cũng đã mua cho Thần Dương, nghĩ tới những thứ này, Lưu Lam có chút thật không tiện nói với nhị nương "Người nói cũng đúng, người muốn làm gì thì làm đi, ca ca còn phải cảm tạ người đây."

Nhị nương nghe như vậy biết Lưu Lam đã nghĩ thông suốt rồi, cười nói "Ta biết, ca ca cái cũng là vì muốn tốt cho ta, đi thôi, chúng ta đi mua một ít thịt, ngày hôm nay mệt muốn chết rồi, về nhà hảo hảo bồi bổ."

Nhị nương đi lên trấn mua hai cân thịt, một ít xương, cùng táo đỏ, đường đỏ, nam nhân ăn chút táo đỏ cùng đường đỏ vẫn tương đối tốt, lại mua cho Ngón Nhi hai tiểu hài tử một chút bí đỏ đường.

Nhị nương lúc về đến nhà, Lý Thanh đang giặt quần áo, nhìn thấy nhị nương trở về vội vã múc nước, để nhị nương cùng Lưu Lam tắm rửa nghỉ ngơi.

Nhị nương đem vài vốc bên trong đòn gánh lấy ra đưa cho Lưu Lam cùng Lý Thanh, nói "Phiền phức ca ca cùng Thanh nhi đem những này làm thành quần áo đi, chúng ta mỗi người đều có phần" Lý Thanh nhìn thấy vài vốc in hoa trong tay rất là vui mừng, phải biết, hần từ nhỏ đến lớn mặc chỉ vài bộ quần áo in hoa, hơn nữa còn là người khác không mặc nữa mới cho hần, cho dù thời điểm trước đây làm thiệp cho người khác, chủ phụ cũng chỉ cho một bộ quần áo in hoa, lúc mình bị đuổi đi, trên người cái gì cũng không mang, chỉ dẫn Ngón Nhi ra đi.

Nam nhân mà, ai không thích quần áo xinh đẹp, hơn nữa còn là thê chủ mua cho mình, nhìn thấy Lý Thanh cầm vài vốc cười xán lạn, nhị nương trong lòng cũng cao hứng, một hồi Ngón Nhi cùng Thần Dương trở về, nghe được có quần áo mới, cao hứng trên đất hô hào, Tam nương nhìn thấy nhị nương cùng Lưu Lam trở về, cũng từ trong phòng đi ra, nghe được nhị nương cũng mua quần áo cho mình, trong lòng càng thêm cảm kích.

Đến chạng vạng Nguyên nương cùng Trương Tiểu Thúy mới theo trên trấn trở về, Trương Tiểu Thúy mặt cao hứng, tuy nói không bán hết lương da, thế nhưng cũng bán hơn một nửa, cũng kiếm lời gần 100 văn, đối với bình thường chỉ dựa vào trồng trọt sống, Trương Tiểu Thúy cùng Nguyên nương đã xem như là một phần của cải không nhỏ.

Thế nhưng người không chịu nổi so sánh, Trương Tiểu Thúy nghe nhị nương đã trở về một hồi lâu, hơn nữa hơn 400 tấm lương da cũng đã bán xong.

Lúc đó mặt liền biến sắc, hơn 400 tấm lương da đều bán xong, Trương Tiểu Thúy tính toán, vậy cũng là kiếm lời gần hai ngàn đồng tiền a, nhìn đồ mất a, đặc biệt Trương Tiểu Thúy nhìn thấy thời điểm Lý Thanh cầm vài vốc in hoa, trong mắt đổ lệ đều không giấu được, phải biết, Trương Tiểu Thúy hần thời điểm thành hôn cha mẹ mới cho đặt mua hai bộ quần áo in hoa, đã gần mười năm nay, một bộ quần áo in hoa hần cũng không có a.

Trước đây thời điểm mình với nhị nương chưa ở riêng, mình thường ăn mặc quần áo in hoa ở trước mặt Lý Thanh, khi đó Lý Thanh cả ngày chịu đòn, trông rất chật vật, tuy rằng hần không muốn thừa nhận, thế nhưng Lý Thanh xác thực thực so với mình đẹp hơn, nhưng đẹp để thì thế nào, thê chủ của mình không chỉ không đau còn cả ngày chịu đòn, thế nhưng hiện tại không chỉ nhị nương đã thay đổi, còn có thể kiếm tiền, mua quần áo in hoa cho Lý Thanh, trước đây thấp hơn mình bây giờ lại muốn leo lên đầu mình, điều này làm cho người luôn muốn cao hơn Lý Thanh một cái đầu Trương Tiểu Thúy, có chút không chịu được, từ đó trong lòng có một hạt giống đổ ỵ từ từ nảy mầm.

"Ai, thê chủ, người xem đồng dạng là bán lương da, nhưng nhị nương dựa vào cái gì bán so với ta nhiều hơn a? A, người nói có thể hay không là nhị nương có bí quyết gì đó không nói cho chúng ta?" Nhìn Trương Tiểu Thúy bộ dạng phẫn nộ không biết lựa lời mà nói, Nguyên nương cảm thấy có chút vô lực, chỉ tiếc mài sắt không thành thép quở trách "Người a, có thể hay không đừng nghĩ xấu người ta như vậy? Biện pháp này vốn là nhị nương nghĩ ra, nàng nếu như không nói cho ta mà để chính mình bán, chẳng phải nàng kiếm lời càng nhiều, chúng ta ngày hôm nay kiếm lời gần trăm văn đã rất tốt, người suy nghĩ một chút chúng ta chưa từng một ngày kiếm được trăm văn, người yên tĩnh một ít đi."

Nguyên nương nói xong không thèm xem Trương Tiểu Thúy, tự mình tự ngủ, Trương Tiểu Thúy liếc mắt nhìn Nguyên nương, biết biết miệng, chính mình thì thăm một hồi, cảm giác vô vị liền ngủ, chỉ là trong lòng âm thầm nói với tự mình, ngày mai nhất định phải bán nhiều hơn, cũng không thể để Lý Thanh lên mặt với mình.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 10: Người nhà ta ai cũng không thể bắt nạt

Buổi tối nhị nương rửa mặt xong, vào nhà liền nhìn thấy Lý Thanh ngồi bên giường, cúi đầu xoa xoa vài vốc, nhìn Lý Thanh cúi đầu mình nhị nương có thể cảm giác được hần đang rất cao hứng, nhìn hần cao hứng nhị nương cảm giác tất cả những thứ này đều đáng giá.

Tựa hồ cảm nhận được ánh mắt của nhị nương, Lý Thanh ngẩng đầu lên thì nhìn thấy nhị nương đang đứng cửa nhìn mình, Lý Thanh mặt đỏ lên, vội vã đứng lên "Thê chủ, âm thanh dễ nghe êm tai,

"Người đang làm gì?" Nhị nương trong mắt hơi dò nhìn Lý Thanh.

"Không có gì, chỉ là rất cảm ơn thê chủ đã mua vài in hoa cho ta, ta rất vui nha ", Lý Thanh có chút lấy lòng nói với nhị nương, nhị nương không thêm đề ý nói "Không có chuyện gì, chờ sau này có tiền ta sẽ đưa người nhiều thứ tốt hơn."

Nghe nhị nương nói sa này còn có thể đưa mình nhiều thứ tốt hơn, Lý Thanh trong lòng càng cảm động, "Thê chủ thật tốt, " nhìn Lý Thanh cắn môi, mắt lộ ra vẻ cảm kích nhìn mình, nhị nương thực sự không chịu được, bởi vì hần quá câu người.

Ánh mắt nhị nương quá mức nóng bỏng, Lý Thanh thật ngại ngùng cúi thấp đầu xuống, nhị nương lúc này mới cảm giác mình quá mức đường đột, vội vàng nói "Ngủ đi, ngủ đi, " muốn đánh vỡ không khí ngột ngạt nhưng một câu nói này nói ra khỏi miệng làm mặt Lý Thanh càng thêm đỏ.

Ngôn Nhi hôm nay ngủ tương đối sớm, hơn nữa còn là ngủ phía bên trong, nhị nương muốn đem Ngôn Nhi ôm vào giữa, thế nhưng nhị nương vừa đụng vào Ngôn Nhi, Ngôn Nhi bắt đầu "Hừ hừ, " không muốn động dậy, nhị nương cũng cảm giác mình thật giống quấy rối sợ Ngôn Nhi tỉnh lại cũng không dám cử động nữa.

Nếu như Ngôn Nhi không ngủ ở giữa vậy thì có nghĩa nhị nương cùng Lý Thanh phải ngủ cùng nhau, điều này làm cho nhị nương rất thẹn thùng, dù sao từ khi mình đến thế giới này tới nay cùng Lý Thanh ngủ chung một cái giường, nhưng bởi vì có Ngôn Nhi ở chính giữa, nhị nương cũng không cảm giác không tiện, nhưng bây giờ nhị nương cùng Lý Thanh ngủ trên một cái giường, còn sát bên, nhị nương cũng thật là....

Nhìn thấy tình huống như thế Lý Thanh cũng thật không tiện, nói mình cùng thê chủ cùng nhau ngủ không biết bao nhiêu lần, không có cái gì không tiện, thế nhưng hiện tại rất kỳ quái, chỉ cần nghĩ đến cùng thê chủ ngủ chung, tim Lý Thanh không khống chế được "Àm àm" nhảy loạn.

"Ngủ đi, " nhị nương trước tiên đánh vỡ trầm tĩnh, sau đó lên giường đắp chăn lại, Lý Thanh thấy nhị nương lên giường ngủ cũng thoát hải, cẩn thận bò đến bên trong nhị nương nằm xuống, nhị nương nhìn thấy Lý Thanh nằm xuống thì đem chăn cho Lý Thanh đắp kín, "Cảm ơn thê chủ, " âm thanh có chút run rẩy.

"Ngủ đi, ngày mai còn dậy sớm làm lương da. " nhị nương nói xong cũng nhắm hai mắt lại, Lý Thanh cảm thấy nhị nương thật sự muốn ngủ, cũng không có hành động xấu xa nào, trong lòng không khỏi thở phào nhẹ nhõm, thế nhưng đồng thời Lý Thanh cũng cảm thấy thất vọng, Lý Thanh không biết mình đây là bị làm sao nữa, không nghĩ ra cũng không muốn nghĩ, nhắm mắt ngủ. Trước đây nghe thấy mùi của thê chủ, Lý Thanh cảm thấy chỉ có sợ sệt, chán ghét, thế nhưng ngày hôm nay nằm bên cạnh thê chủ bên, Lý Thanh nghe mùi trên người nhị nương thì cảm thấy rất an tâm, Lý Thanh rất nhanh đi vào giấc ngủ.

Mà nhị nương nhìn Lý Thanh bên cạnh ngủ rất say, cũng nghe thấy trên người Lý Thanh mang mùi vị thơm ngát, nhị nương đương nhiên ngủ không được, bên cạnh là Lý Thanh mỹ lệ xinh đẹp, nhị nương trong đầu nảy sinh có loại kia ý nghĩ.

Nhị nương cảm thấy khinh bỉ chính mình, gõ đầu của mình một hồi, ép buộc mình nhắm mắt lại yên lặng đếm cừu, hi vọng có thể nhanh ngủ một chút.

Ngày thứ hai như thường là trời chưa sáng thì Lý Thanh đã tỉnh rồi, Lý Thanh mơ mơ hồ hồ chỉ cảm thấy hơi nóng, mở mắt ra liền đập vào mắt chính một bộ ngực lớn trắng mịn, Lý Thanh có chút sững sờ, sau đó con mắt lưu chuyển thì nhìn thấy thê chủ đem mình ôm vào trong ngực, mà mình vui đầu vào ngực thê chủ, tay của mình cũng khoát lên bên hông thê chủ.

Mặt Lý Thanh thoáng chốc đỏ lên,, như là thiên Hồng Hà, đập đến kinh người, tim Lý Thanh đập liên hồi, "Đã lâu không cùng thê chủ thân cận như vậy, mình lại cảm thấy thẹn thùng như vậy, " Lý Thanh có chút ảo não nghĩ.

Lý Thanh cẩn thận từng li từng tí đem tay nhị nương đặt ở cái hông của mình lấy ra, sau đó xuống giường rửa mặt xong mới đánh thức nhị nương, "Thê chủ, thê chủ, tỉnh lại đi, " nhị nương mở mắt ra thì nhìn thấy Lý Thanh ở trước mắt của mình, nhị nương theo bản năng cười cười, nhìn thấy nhị nương cộc lốc cười, "Nguyên lai thê chủ cũng có thể cười như vậy a, " Lý Thanh có chút lảng lảng nghĩ.

Nhị nương rửa mặt xong, không ngạc nhiên khi thấy Lưu Lam đang cực khổ làm việc, nhị nương nhìn thấy Lưu Lam liều mạng như vậy rất đau lòng.

Lại qua còn một lúc, Nguyên nương các nàng mới đến, Trương Tiểu Thúy liền nói "Nhị nương a, chúng ta ngày hôm nay chỉ lấy 80 tấm được rồi, tương đối ít, cho nên..."

Nhị nương nghe ra Trương Tiểu Thúy ý tại ngôn ngoại, đơn giản là nhà các nàng cần không nhiều lương da cho nên không cần thức dậy sớm, dậy sớm, còn không phải là vì mình làm việc, Trương Tiểu Thúy làm sao sẽ chịu đây?

"Cảm miệng, anh rể người đầu óc không rõ ràng, người bình thường đừng so đo tính toán với hần", "Sẽ không, sẽ không, " nhị nương cười nói, nàng mới không cùng người như thế chấp nhặt, nếu thực sự là cùng người chấp nhặt mình còn không tức chết, cho nên nhị nương căn bản không thêm đề ý.

Đối với việc Nguyên nương chỉ cần mấy chục tấm lương da, nhị nương không nghĩ nhiều, nhị nương biết Nguyên nương các nàng bán không nhiều, ngày hôm nay lấy ít một chút cũng là hợp tình hợp lý.

Làm xong, sau khi ăn cơm tối, nhị nương các nàng liền xuất môn, "Nhị nương, ngày hôm nay lại muốn đi ra ngoài bán lương da a?" Có hàng xóm sau khi thấy được, chào hỏi.

"Đúng đấy, ngại đây là muốn đi đâu a?" Nhị nương cũng ôn hòa đáp.

"Ta muốn đi ra ruộng, xới lại miếng đất."

"Tốt lắm, ngài cũng đang vội, chúng ta đi thôi."

"Được rồi."

Những ngày qua nhị nương đã cùng hàng xóm cải thiện quan hệ không ít, nhị nương để Lý Thanh theo Lưu Lam thường thường theo các bạn hàng xóm đi lại, hiện tại hàng xóm cũng đã tiếp nhận rồi Lý Thanh, có lúc còn đi tìm Lý Thanh nói chuyện.

Cho tới cả Ngón Nhi, bởi những ngày qua có Thần Dương che chở, lại có nhị nương sủng, Ngón Nhi đã rộng rãi không ít, trên người còn thường thường có đồ ăn vặt nhị nương cho, Ngón Nhi cũng đồng ý chia ra ăn, cho nên hiện tại đã có thật nhiều hài tử đồng ý cùng Ngón Nhi chơi, đang nói, Ngón Nhi kế thừa đầy đủ khuôn mặt xinh đẹp của Lý Thanh cho nên rất được nữ hài tử vây quanh, đương nhiên cũng bởi vì Ngón Nhi giống Lý Thanh về tính cách ôn hòa, với ai đều hợp.

Nhị nương cũng vì cải thiện quan hệ cùng hàng xóm cho đem lương da Putte chưa bán hết chia cho hàng xóm, lương da ở trong thôn, thôn dân bình thường không nở mua, cho nên những hài tử kia chỉ có thể trông mà thèm, hiện tại nhị nương chủ động chia cho các nàng, các nàng tự nhiên rất cảm kích, cũng đối với nhị nương ân tượng rất tốt.

Ngày hôm nay lương da của nhị nương cũng bán rất nhanh, hiện tại trời nóng, người trên trấn đều đem ăn lương da thay cho bữa trưa, cho nên chuyện buôn bán của nhị nương rất náo nhiệt.

Nhị nương hôm nay lại mua một chút thịt, còn mua một con cá chích, những ngày gần đây, thức ăn trong nhà được cải thiện rất lớn, sắc mặt hai hài tử nhìn cũng càng ngày càng hồng hào, trên người cũng bắt đầu có một chút thịt.

Nhị nương cùng Lưu Lam mới vừa nhìn thấy gia môn thì nhìn thấy một đám người vây quanh nhà mình, còn có thể nghe được một ít tiếng ồn ào, chuyện gì thế này? Nhị nương trong lòng có dự cảm không tốt, cùng Lưu Lam trao đổi ánh mắt, hai người liền tăng nhanh cước bộ, đi nhanh về phía trước.

Còn không gặp người đã nghe được âm thanh, "Người cái đứa con hoang này, có người cha sinh, không có mẹ dưỡng, các người dĩ nhiên dám liên kết đánh nữ nhi ta, ta ngày hôm nay phải cho các người một trận giáo huấn, "âm thanh của người này rất chói tai, "Đùng" một tiếng.

"A, các người, các người, tẩu khai, con của ta, các người làm sao có thể đánh hài tử nhà ta " nhị nương nhận ra đây là âm thanh của Lý Thanh, âm thanh đứt quãng, hơn nữa còn mang theo tiếng khóc, xem ra Lý Thanh đã khóc.

Nhị nương càng tức giận, "Các người đều tránh ra cho ta, "âm thanh này rất lớn, mọi người nhìn thấy nhị nương liền dồn dập né sang để cho nhị nương có một con đường đi, lần này nhị nương nhìn thấy có một đám người vây xem, có một người nam nhân mập mạp trung niên, trong lòng còn ôm một nữ hài bảy, tám tuổi nữ, chỉ thấy người cha và nữ nhi này đều một mặt xem thường nhìn nam nhân cùng hài tử của mình.

Điều này làm cho nhị nương rất tức giận, đặc biệt nhìn thấy Lý Thanh ngồi dưới đất, khóc đến mắt đều sưng đỏ, cùng hai hài tử Lý Thanh ôm vào trong ngực. Nhìn thấy nhị nương trở về, Lý Thanh ngồi trên đất không nhúc nhích, trong lòng hẳn vẫn còn sợ, hẳn sợ thế chủ sẽ cho rằng hẳn gây sự, sẽ cho rằng hẳn không an phận, hẳn biết thế chủ những ngày gần đây cố vũ hấn cùng hàng xóm tiếp xúc là muốn cùng hàng xóm tạo mối quan hệ, nhưng mình nhưng ở đây cùng hàng xóm cãi nhau, tuy rằng không phải là mình sai, nhưng mình xác thực là rất sợ a.

Lý Thanh không dám nhìn nhị nương, "Nương, nương, " Lý Thanh nhìn được, Ngón Nhi không nhìn được, tránh đi cái ôm của Lý Thanh, hướng nhị nương chạy đến, Ngón Nhi vừa khóc vừa chạy khiến người ta càng đau lòng, nhị nương sợ hãi tề, liền đem đòn gánh ném đi, chạy tới ôm lấy hẳn, Ngón Nhi khẩn thiết nắm lấy quần áo của nhị nương, mở to đôi mắt đỏ hồng nhìn phía nhị nương, mang theo tiếng khóc hỏi "Nương, nương, người nói với các nàng, nói Ngón Nhi là hài tử của người, không phải con hoang, không phải, không phải, con hoang" nhìn Ngón Nhi khóc lóc nóng lòng nói như vậy, nhị nương càng đau lòng. Nhìn thấy nhị nương đến, nam nhân kia trong lòng có chút sợ sệt, dù cho nhị nương đã thay đổi nhưng trong lòng mọi người vẫn nhớ tính cách của nhị nương trước đây, đối với nhị nương, mọi người vẫn sợ.

"Cha, cha, " Thần Dương vốn là cố nén nước mắt nhưng khi nhìn thấy Lưu Lam thực sự không nhìn được, nước mắt ào ào chảy ra ngoài, hơn nữa nhị nương còn tí mỉ nhìn thấy, Thần Dương trên mặt rõ ràng có dấu tay, không nghi ngờ chính là nị nam nhân lúc nãy đánh, Lưu Lam thấy nữ nhi mình bị người đánh, cũng đau lòng nước mắt đều rơi xuống.

Nhị nương nhìn thấy Lý Thanh ngồi dưới đất, ôm Ngón Nhi đi tới, đem Lý Thanh từ trên mặt đất kéo đến, sau đó ôm vào trong ngực, nhìn quét mọi người một lần, trong mắt chứa phần nộ nói "Ai cũng không được bắt nạt người nhà của ta."

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Người một nhà

Nghe thấy âm thanh phần nộ của nhị nương, trong lòng gã mập kia càng sợ, tay ôm nữ nhi mình hơi run lên, không dám không liếc mắt nhìn nhị nương.

"Thần Dương, người nói đến tội cùng là xảy ra chuyện gì?" Nhị nương nhìn Thần Dương.

"Ta cùng Ngôn Nhi cầm đường bí đồ phân cho bằng hữu ăn, sau đó Cầu Đán đến, không chỉ đoạt của đường bí đồ của chúng ta, còn nói, còn nói chúng ta là con hoang, là con hoang, ô ô ô..., ta chỉ là đây nà một cái, không đánh nà, " nhìn Thần Dương tức giận cùng oan ức, Lưu Lam trong lòng lại đau lòng, lại tự trách.

"Đứng đây, đứng đây, Cầu Đán thật hư, Thần Dương nói chính là thật sự, " đứng bên cạnh một ít tiểu hài tử nghe Thần Dương nói xong vội vã phụ họa. Bởi quãng thời gian này Thần Dương cùng Ngôn Nhi, cùng rất nhiều hài tử trong thôn chơi với nhau cho nên có không ít hài tử thay Thần Dương nói chuyện.

"Nếu là như vậy, vậy ngươi tại sao đánh hài tử nhà ta?" Nhị nương lớn tiếng hỏi cha Cầu Đán, nhị nương cau mày, hung ác trừng mắt. Cha Cầu Đán nói chuyện không lưu loát, nói " Cầu Đán nhà ta nhưng là, nhưng là nói không sai, Thần Dương là hài tử không nương, còn có, nên có, " hần càng nói, nhị nương càng phân nộ, thế nhưng cha Cầu Đán vẫn né tránh ánh mắt giết người của nhị nương nói tiếp "Còn có, Ngôn Nhi kia lại không phải nhi tử của ngươi, ngươi tức giận cái gì, ngươi trước đây không phải chán ghét hần sao, ta còn giúp ngươi hả hê đó."

"Ngươi cầm miệng cho ta, ngươi tính là gì? Cũng dám nói thay ta dạy hài tử, đang nói, ai nói ta không thích Ngôn Nhi, Ngôn Nhi nếu gọi ta là nương, vậy ta sau này chính là nương của hần, hần chính là con của ta, ta sẽ không cho phép có người bắt nạt hần, còn có Thần Dương, nương nà cho dù không có ở bên cạnh nà, nhưng Thần Dương cũng rất tốt, nào giống như một số hài tử, còn nhỏ như vậy đã cay nghiệt, nhất định là không được người lớn dạy dỗ, không biết sau này sẽ biến thành cái dạng gì đây, hư. "

Nhị nương càng nói, mặt cha Cầu Đán càng tái nhợt, nhưng vì uy áp của nhị nương nên không dám bộc phát ra, chỉ bất mãn nhìn nhị nương.

Thế nhưng bị nhị nương trừng một cái liền quay đầu đi chỗ khác, không dám nhìn nhị nương nữa, nhị nương nhìn thấy mọi người trong thôn vây quanh rất nhiều, cũng không thể quá mức, nhị nương là một đại nữ nhân lại cùng một nam nhân tính toán chỉ li, cho nên nhị nương biết hôm nay việc này không thể huyền ảo quá to lớn, đều là người trong thôn, lại nói chỉ là tiểu hài tử đánh nhau mà thôi, cũng không phải sự việc lớn lao.

"Ta nề tình ngươi là nam nhân phần thượng không so đo với ngươi, thế nhưng ngươi nên quản tốt hài tử của ngươi, nếu không, hư, thì đừng trách ta không nề tình, đi thôi, " lần này ánh mắt mọi người nhìn nhị nương càng thêm không giống nhau, tuy rằng quãng thời gian này nhị nương cực lực thay đổi hình tượng của bản thân, thế nhưng trước đây nhị nương cho người ta lưu ấn tượng xấu quá sâu, cho nên thôn dân vẫn tồn e dè với nà.

Thế nhưng trải qua chuyện này, thôn dân nhận thấy nhị nương thật sự là thay đổi rồi, chuyện này nếu là nhị nương trước đây, nà chắc chắn sẽ không che chở cho đứa con riêng kia, hơn nữa nà nhất định sẽ nhân cơ hội đàn áp nhà của Cầu Đán, thế nhưng vừa nãy nhị nương không chỉ có buông tha Cầu Đán cùng cha nà, còn che chở cho hài tử kia, xem ra nhị nương bắt đầu trở nên có tình có nghĩa, xem ra sau này có thể thử cùng nà giao du, đây là ý nghĩ của phần lớn thôn dân, hơn nữa cũng không thể để cho mình hài tử bắt nạt hai hài tử kia, nếu không nhị nương nhất định sẽ vì các nà ra mặt gây ra chuyện lớn.

"Ngôn Nhi, chúng ta nên khoan dung độ lượng, Cầu Đán cùng cha nà tuy rằng phạm sai lầm, thế nhưng các nà cũng không phải người xấu, cho nên chúng ta phải cho người ta cơ hội làm lại cuộc đời, hơn nữa vừa nãy nương nói, cũng đã dọa các nà, các nà về sau dám không dám bắt nạt chúng ta nữa đâu, nếu như các nà lại bắt nạt chúng ta, chúng ta sẽ không khách khí, hiểu không?" Nhị nương nói nhìn về phía Ngôn Nhi, chỉ thấy Ngôn Nhi một bộ như hiểu mà không hiểu, nhị nương cười lắc đầu một cái, hài tử còn nhỏ sau này sẽ tiếp tục giáo dục.

Nhị nương cúi đầu nhìn về phía Thần Dương "Nghe hiểu không?" Thần Dương dù sao cũng lớn một chút, mắt to không giống Ngôn Nhi hoàn toàn mờ mịt, "Có chút hiểu, lại có chút không hiểu, "

Nghe Thần Dương nói như vậy, nhị nương an ủi nói, "Không có chuyện gì, lớn rồi sẽ hiểu."

"Nương, nương, Ngôn Nhi sẽ hiểu được, Ngôn Nhi sẽ hảo hảo học, nhất định sẽ hiểu được, " nghe được Ngôn Nhi bảo đảm tự hướng về mình nói, nhị nương rất vui vẻ, "Hảo, hảo, Ngôn Nhi sau này nhất định sẽ hiểu được, "

"Uh, " tiểu tử lại khẳng định gật gù.

"Ca, chúng ta về nhà đi, " nhị nương nhìn Lưu Lam đã khôi phục thái độ bình thường nói,

"Được, chúng ta về nhà đi, " nói xong đi lấy đòn gánh bị ném xuống đất,

"Vẫn tốt chứ, không sao rồi, đừng sợ, " nhị nương quan tâm nhìn về phía Lý Thanh trong lòng ngực.

Vừa nãy Lý Thanh nhìn thấy nhị nương ở trước mặt mọi người che chở mình và Ngôn Nhi, nhị nương không biết hành động vừa rồi làm Lý Thanh cảm động cỡ nào.

"Nha, nhị nương a, các ngươi mau trở về đi thôi, vật này chúng ta giúp ngươi cầm, được rồi. "

"Đứng đây, đứng đây "

Vừa nãy người trong thôn bên cạnh vây xem thấy sự tình chấm dứt, dồn dập tiến lên lấy lòng nói chuyện với nhị nương, trong mắt không còn là xem trò vui bình thường, nói thật, nhị nương cũng không oán vừa nãy những thôn dân này không trợ giúp các nà, dù sao, trước đây nhị nương để cho người ta ấn tượng quá sâu sắc, không phải một sớm một chiều có thể thay đổi được, tình người ấm lạnh, xưa nay đã như vậy.

Nhị nương không thèm để ý cười cợt "Tốt, vậy thì phiền phức các ngươi, " nói xong cũng không tiếp chuyện nữa, bán ôm Lý Thanh về nhà, vừa nãy

nàng nghe thấy nam nhân của mình khóc đây, mình mau nhanh về nhà an ủi nhà.

Sau khi về đến nhà, nhị nương đem Lý Thanh phóng tới bên giường, để hắn ngồi xuống, sau đó mới cẩn thận hỏi "Ngươi có sao không? Ta biết, chuyện này ngươi chịu oan ức, thế nhưng đều là người cùng thôn, ngẩng đầu không gặp cúi đầu thấy, cho nên chúng ta không thể đem sự tình làm đến căng thẳng, hi vọng ngươi có thể thông cảm cho ta, " nhị nương đang thao thao bất tuyệt nói, chỉ nghe một tiếng "Xi, " nhị nương ngẩng đầu thấy Lý Thanh đang mỉm cười nhìn mình.

Nhị nương nhìn một lúc cũng nở nụ cười, nàng biết Lý Thanh căn bản không có trách cứ nàng.

"Ca ca, Thần Dương thế nào?" Nhị nương an ủi hai bảo bối của mình xong, liền đến xem Thần Dương, nhị nương vừa này nghe Ngôn Nhi mới biết, vốn là cha Cầu Đan muốn đánh Ngôn Nhi, thế nhưng Thần Dương đem Ngôn Nhi lui lại, chính mình lại bị đánh một cái tát, điều này làm cho nhị nương cảm thấy rất hổ thẹn.

Lưu Lam thấy vậy, không thêm để ý cười cợt, "Không có chuyện gì, đã thoa thuốc rồi, bị đánh không phải rất nặng, tiểu hài tử khôi phục nhanh, một hồi sẽ không có chuyện gì, yên tâm đi."

Nhìn thấy Lưu Lam an ủi mình, nhị nương càng thêm thật không tiện, "Ca ca, ngươi yên tâm, chỉ cần hắn lần sau dám bắt nạt Thần Dương, ta nhất định sẽ không để tha cho các nàng, " nhìn nhị nương thề son sắt, Lưu Lam cũng biết nhị nương là bởi vì hổ thẹn, phụ họa nói "Được, lần sau các nàng chịu ủy khuất gì phải xem ngươi rồi, "

"Uh, "

Buổi tối Tam nương sau khi trở lại càng hối hận, làm sao nàng lại không ở nhà, nếu không sẽ không để cho người đến bắt nạt, Tam nương là đi đến trường nên không ở nhà, cho nên cha Cầu Đan mới dám bắt nạt Lý Thanh như vậy.

Sau cùng vẫn là nhị nương an ủi, Tam nương mới không cảm hổ thẹn, thế nhưng Tam nương cũng nói rằng sau này chỉ cần nàng ở nhà, nhất định sẽ không để cho người khác bắt nạt người nhà của các nàng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Trương Tiểu Thúy tham ăn

Buổi tối, nhị nương ôm Ngôn Nhi, cầm trong tay lương da chưa bán xong đi tới một gia đình cách nhà các nàng không xa "Phong gia gia, Phong gia gia, có ở nhà không?" Nhị nương hướng về trong phòng hô.

"Tối đây, ai vậy?" từ trong nhà vội vàng vàng chạy đến một lão nhân hơn năm mươi tuổi, nhìn rất hiền lành, thê chủ đã mất, chỉ còn một người nữ nhi, thế nhưng nữ nhi của lão quanh năm ở bên ngoài khuôn vác cho người ta, cho nên trong nhà chỉ có một mình lão, Phong đại gia đối với Ngôn Nhi luôn chăm sóc, nhị nương rất cảm kích, mỗi ngày lương da đều sẽ đưa qua cho lão một phần.

Phong gia gia vừa thấy nhị nương cùng Ngôn Nhi đến, trên mặt đều cười ha ha, "Là nhị nương cùng Ngôn Nhi a, "

"Phong gia gia được, " Ngôn Nhi ngoan ngoãn hướng về Phong gia gia chào hỏi,

"Ôi chào, được, Ngôn Nhi ăn cơm chưa? Nếu như chưa thì ăn ở nhà Phong gia gia đi, " nhìn lão nhân chân tình tiếp đón, nhị nương trong lòng càng cảm kích, cha của mình còn không tốt với Ngôn Nhi như vậy, không nghĩ tới chỉ là hàng xóm mà lại thương Ngôn Nhi.

Nhị nương biết Lưu Lý thị ở nhà thấy Lý Thanh cùng Ngôn Nhi xảy ra chuyện hắn lại mặc kệ, điều này làm cho nhị nương rất không thoải mái, tuy nói Ngôn Nhi không phải cháu trai ruột của hắn, nhưng cũng gọi mình là nương a, cũng gọi hắn là gia gia a.

Buổi tối cũng chỉ có Nguyên nương qua đây hỏi tình huống, nói vài câu quan tâm, tuy nói phần lớn quan tâm cho Thần Dương, nhưng chỉ ít nàng cũng đến, điều này cũng làm cho nhị nương thấy ít nhiều dễ chịu, còn Trương Tiểu Thúy, nhị nương cũng hi vọng hắn không đến xem chuyện cười thì nhị nương đã vui lắm rồi.

"Không cần, Phong gia gia, trong nhà đã ăn cơm rồi, ta là sang đưa cho ngài cái này, " nói nhị nương đem đồ vật trong tay đưa tới.

Phong gia gia vừa thấy là đồ gì thì nụ cười trên mặt càng xán lạn, "Ai nha, các ngươi làm ăn buôn bán cũng không dễ dàng, không cần mỗi ngày đưa cho ta, lại nói lương da ăn tốt như vậy, đương nhiên là để cho Ngôn Nhi. "

"Phong đại gia, trời nóng bức thế này, ta biết ngài khẩu vị không ngon, thế nhưng dù như thế nào cũng phải ăn, ăn chút lương da cũng tốt. "

"Ai nha, nhờ có ngươi còn nhớ những thứ này, tốt lắm ta sẽ nhận lấy, " Phong gia gia cảm kích nhìn nhị nương.

"Không có chuyện gì, ngài vẫn rất chăm sóc Ngôn Nhi, cho ngài vài phần lương da là ta nên làm mà, "

"Ta nghe nói hôm nay Ngôn Nhi cùng Thần Dương cùng Cầu Đàn đánh nhau? Ngôn Nhi cùng Thần Dương không có sao chứ?" Nói xong cẩn thận kiểm tra Ngôn Nhi,

"Không có chuyện gì, chỉ là Thần Dương đã bị trúng một cái tát, " nhị nương trầm giọng nói.

"Cả nhà Cầu Đàn các nàng đều là người không nói lí lẽ, người cũng đừng quá tính toán, dù sao cũng là người một thôn." Phong đại gia giọng điệu sâu xa nói.

Nhị nương biết Phong gia gia nói những điều này là vì muốn tốt cho mình, thật vất vả mới để cho mọi người thay đổi cách nhìn với mình một chút, nhị nương cũng biết nên làm như thế nào, thế nhưng nhị nương vẫn rất cảm kích Phong gia gia có thể nói những lời thật lòng này với nàng.

"Ta biết, Phong gia gia, vậy ngài ăn cơm đi, chúng ta phải đi rồi, sau này có việc gì thì cứ nói, nếu như ta có thể giúp nhất định không chối từ. "

"Ai, vậy ta sau này nếu như có chuyện gì sẽ đến phiền phức người, " Phong đại gia cảm kích nói, cũng không khách khí với nhị nương.

"Nên, nên, Ngôn Nhi cùng gia gia nói tạm biệt đi " nhị nương nói với Ngôn nhi,

Ngôn Nhi rất ngoan ngoãn cười đối với Phong gia gia vung vung tay nhỏ, "Phong gia gia hẹn gặp lại, Phong gia gia phải ăn cơm thật ngon nga, nương nói phải ăn cơm thật ngon thân thể mới khỏe mạnh, " Ngôn Nhi đang hoàng trình trọng nói nhị nương đã từng nói với hân.

Thế nhưng chính là như vậy mới khiến người ta càng thêm cảm động, "Ai, được, Ngôn Nhi cũng phải ăn cơm thật ngon a, "

"Phong gia gia, ngài trở về đi, chúng ta phải đi, "

"Uh, mau trở về nhà ăn cơm đi, "

Phong gia gia thấy nhị nương cùng Ngôn Nhi đã đi đến hàng rào mới quay vào trong.

Nhị nương sau khi về nhà thì nhìn thấy Lý Thanh đã trở về, cười chào hỏi "Trở về rồi, lương da đều đưa đi?" Quãng thời gian này nhị nương đều để Lý Thanh phụ trách đem lương da còn đưa cho hàng xóm, nên hiện tại Lý Thanh gần như đã có thể cùng các bạn hàng xóm hào hào ở chung.

"Ai, đều đưa đi, các nàng còn hỏi Ngôn Nhi đây, còn an ủi ta đây, " nhìn Lý Thanh đáng đáp đắc ý, nhị nương cũng vì hân vui vẻ.

Buổi tối, "Nương, nương" nhị nương cúi đầu nhìn Ngôn nhi đang gặt gao ôm lấy mình, đứa nhỏ này từ khi nhị nương sau khi trở lại ôm hân, vẫn kề cận nhị nương, đáng vẻ oan ức sốt sắng, thật giống như chỉ sợ nhị nương không muốn hân vậy, nhị nương nhìn đau lòng, nên cho dù là làm cơm cũng mang theo hân.

"Uh, Ngôn Nhi làm sao?" Nhị nương trong tay tiếp tục làm cơm, Lý Thanh làm trợ thủ bên cạnh nàng, vừa mới bắt đầu Lý Thanh cùng Lưu Lam cảm thấy không nên để cho một đại nữ nhân ở nhà làm cơm, sẽ bị người ta chê cười, thế nhưng nhị nương cực lực khuyên, người trong nhà vẫn phải đồng ý, dù sao trù nghệ của nhị nương thật sự rất tốt, sau đó mọi người cũng chậm rãi quen thuộc.

Ngôn Nhi hiếu kỳ điểm chân, hướng về nhà bếp xem, "Nương, người đang làm gì?"

Nhị nương cười cợt "Ngày hôm nay tiểu bảo bối của ta chịu oan ức, cho nên nương muốn làm đồ ăn tốt hơn để an ủi một chút a. "

Ngôn Nhi nghe nhị nương nói mình là tiểu bảo bối của nàng thì cười đến con mắt sáng lấp lánh, miệng nhỏ càng như bôi mật ong hướng nhị nương cười nói "Nương thật tốt, nương là tốt nhất nương. Hắc hắc..."

Nghe Ngôn Nhi thật tâm khen ngợi mình, nhị nương cảm thấy rất vui vẻ.

Nhị nương làm cho Ngôn Nhi món thịt kho tàu mà hân thích ăn, còn làm canh rau hẹ, bánh thịt các loại, có thể nói cơm tối rất là phong phú, hai tiểu gia hỏa ăn đến cái bụng phình ra.

Buổi tối ở trên giường, nhị nương đem Ngôn Nhi ôm vào trong ngực, kể chuyện cho hân nghe, nhị nương biết hân ngày hôm nay kinh sợ nên muốn sủng hân hơn.

Ngày thứ hai, nhị nương vẫn bị Lý Thanh gọi dậy, rửa mặt xong, bắt đầu chế tác lương da, nhị nương bán lương da đã hơn nửa tháng, ngay cả thu hoạch lúa mạch đều là nhờ người làm, hiện tại nhị nương bán lương da có danh tiếng, cho nên chuyện làm ăn rất tốt, cũng không để ý đến những món tiền kia.

Mấy người đã đem lương da chế tác xong, nhưng hôm nay cũng không biết xảy ra chuyện gì, Nguyên nương cùng Trương Tiểu Thúy còn chưa tới, lẽ nào các nàng hôm nay không bán, cho dù không bán cũng phải đến nói cho mình một tiếng a,

Nhị nương còn đang tưởng như vậy, chỉ nghe ngoài cửa một thanh âm vang lên, Nguyên nương đi vào sắc mặt lo lắng, nhị nương kỳ quái hỏi "Đại tỷ, người đây là làm sao?"

Nguyên nương một mặt ngượng ngùng nói "Chính là, anh rể người cùng hai hài tử đau bụng rất nặng, nên hôm nay ta sẽ không đi bán, ta muốn đi mua

một ít thuốc cho các nàng."

Nghe Trương Tiểu Thúy cùng hai hài tử đồng thời đau bụng, nhị nương tuy rằng cảm thấy kỳ quái, thế nhưng hiện tại mua thuốc mới là mấu chốt.

"Có nghiêm trọng lắm không a, "mấy người nhị nương đồng thời quan tâm hỏi.

Nguyên nương vội vàng nói "Không có chuyện lớn, các người không cần lo lắng, " nếu Nguyên nương đã nói như vậy rồi thì khẳng định là không nghiêm trọng.

"Đại tỷ, người đi nhanh đi, không thể bị dờ dang, " nhị nương giục Nguyên nương nhanh đi mua thuốc.

"Ai, vậy ta đi trước! " nói xong Nguyên nương cũng đã chạy nhanh ra sân.

Sau đó nhị nương mới biết thì ra Nguyên nương các nàng bán lương da không hết, còn lại không ít, Trương Tiểu Thúy cũng không giống nhị nương hào phóng đem chia cho hàng xóm, nên Trương Tiểu Thúy quyết định không làm cơm chỉ ăn lương da, ăn quá nhiều lương da bắt đầu tiêu chảy. Trương Tiểu Thúy này không chỉ tham tiền mà còn tham ăn.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Nhị cầu tử tới chơi

Hiện tại nhị nương cùng Lư Lam đối với việc bán lương da đã rất quen thuộc, hôm nay nhị nương cùng Lư Lam sau khi về nhà, vừa vào cửa liền nhìn thấy Lư Lý thị, Tam nương, Lý Thanh cùng hai hài tử một mặt trầm trọng ngồi ở trong sân.

Nhị nương cùng Lư Lam hiếu kỳ liếc mắt nhìn nhau, " làm sao vậy?" Nhị nương vội vàng hỏi.

Mấy người kia vừa nhìn thấy nhị nương, ánh mắt càng trở nên kỳ quái, điều này làm cho nhị nương càng quái dị, "Đây là làm sao?"

"Nha, nhị nương trở về." Chỉ thấy một người đột nhiên từ trong nhà đi ra, đúng là đã dọa nhị nương nhảy dựng.

Chỉ thấy người này vóc người gầy yếu, mặt mày không đứng đắn, khiến người ta vừa nhìn thì rất không thoải mái, nhìn thấy người này rốt cục nhị nương cũng biết vì sao mọi người lại nhìn mình như vậy.

Người này tên là nhị cầu tử, là một tên côn đồ trong thôn trước đây thường cùng nhị nương đi đánh cược, nhị nương mỗi lần đi ra ngoài đều là bị nàng gọi, lúc trước nhị nương ham mê cờ bạc cũng đều là công lao của tên nhị cầu tử này, xem ra mọi người là sợ mình lại cùng nhị cầu tử đi đánh cược.

Vừa nãy nhị cầu tử ngồi ở phía sau Tam nương nên nhị nương không thấy nàng.

Mọi người nhìn thấy nhị cầu tử nói chuyện với nhị nương, trên mặt đều có không che giấu nổi căng thẳng.

"Nhị cầu tử, người đi nhanh đi, nhà chúng ta không hoan nghênh người." Lư Lý thị dùng ngữ điệu không khách khí nói. Vừa nãy nhị cầu tử đến tìm nhị nương, người trong nhà hầu như đều phát hoảng rồi, nghĩ muốn đem nhị cầu tử đuổi ra ngoài, thế nhưng nhị cầu tử nói kiểu gì đều không đi, mọi người đang khuyên thì nhị nương trở về, lần này thì xong rồi.

"Nhị cầu tử, người đi nhanh đi, nhị nương là sẽ không cùng người đi ra ngoài. " Lư Lam đi tới trước mặt nhị cầu tử, tức giận nói. Nhà các nàng mới khá hơn một chút thì tên nhị cầu tử này lại tới trêu chọc nhị nương, nếu để cho nhị nương đi đánh cược, vậy cái nhà này không phải là lại phải giống như trước đây, hay là đến cả như trước đây cũng không bằng, Lư Lam trong lòng rất sợ, cho nên tuyệt đối với không thể để cho nhị cầu tử mang nhị nương đi.

"Ai, nhị nương còn chưa nói các người chờ miệng vào làm gì?" Nhị cầu tử khinh bỉ nhìn bọn người kia, không để ý nói.

"Nhị nương, nghe nói người gần đây đang bán cái gì lương da, kiếm rất nhiều tiền phải không, như vậy đi với ta chơi một ván đi, nói không chừng còn có thể gỡ vốn ta xem người gần đây vận khí không tệ a, " nhị cầu tử mê hoặc nói với nhị nương.

"Người đã lâu không đi, tỷ muội chúng ta đã lâu chưa thấy người a. " nhị cầu tử thấy nhị nương nghe mình gọi đi đánh cược lại không như trước đây tỏ ra hưng phấn, điều này làm cho nhị cầu tử mất hứng.

"Không thể nào, lẽ nào một đại nữ nhân như người thật sự muốn bắt đầu cả ngày làm cơm, người cũng không sợ chúng ta cười nhạo à" nhị cầu tử khinh bỉ nói.

Thấy Nhị nương không lên tiếng, Lý Thanh cũng lo lắng nói "Thê chủ, ta đi nấu cơm, chúng ta ăn cơm đi, Ngón Nhi cũng một ngày chưa thấy người, muốn cùng người chơi đùa. " nói xong khẩn cầu nhìn nhị nương,

"Nương, nương, " Ngón Nhi cũng mở to mắt to khẩn cầu nhìn nhị nương, hẳn không biết cái gì là đánh cược, thế nhưng hẳn biết nhị cậu tử, mỗi lần nhị cậu tử dẫn nương đi, sau đó nương khi trở lại tâm tình sẽ trở nên rất kém, sẽ đánh chửi mình cùng cha, mình không một chút nào muốn cho nương cùng nhị cậu tử đi ra ngoài, cha đã nói nhị cậu tử không phải người tốt, nương nhất định không thể cùng nàng đi ra ngoài.

"Nhị tỷ, chúng ta thật vất vả mới được như bây giờ, lẽ nào ngươi lại muốn chúng ta qua về những tháng ngày đó sao?" Tam nương cũng lo lắng khuyên nhủ.

"Xi, " nhị nương nhìn không được bật cười.

Mấy người nhìn nhị nương cười, đều có chút không hiểu.

"Ai nha, ta lại không nói muốn đi, các ngươi gấp cái gì?" Nhị nương nhìn mọi người về mặt thành thật nhìn mình, lại nói tiếp "Ta nói rồi, ta sẽ để các ngươi trải qua những ngày thật tốt, cho nên sau này ta sẽ không bao giờ đi đánh cược."

Sau đó xoay người nhìn nhị cậu tử nói "Ta sau này sẽ không lại đi chỗ đó, hơn nữa ta khuyên ngươi, sau này cũng đừng đi loại chỗ như vậy, đừng có nghĩ không làm mà hưởng, như vậy chỉ có thể khiến chính mình bị người ta xem thường, cũng sẽ càng trở nên bần cùng, nếu muốn để cho mình cùng người nhà trải qua cuộc sống tốt, hãy dựa vào đầu óc và tay chân mà làm việc"

Nhị cậu tử khiếp sợ nhìn nhị nương, không thể tin vào mắt mình, không cần nói cũng biết nàng không tin người này vẫn là nhị nương sao? Chỉ mới hơn nửa tháng không có gặp mà thôi, tại sao nhị nương lại biến hóa lớn như vậy, quả thực như thay người khác vậy, còn nói ra những lời như vậy, nói như vậy, trước đây dù có đánh chết nhị nương cũng không nói những lời đó.

Người trong nhà được nhị nương nói như vậy, trên mặt đều lộ ra nụ cười nhẹ nhõm.

Lưu Lý thị càng vui mừng, "Có nghe thấy không, nhị nương nhà ta không phải là nhị nương trước đây, đi nhanh đi, nhà chúng ta không có làm cơm cho ngươi " Lưu Lý thị nói xong lộ một mặt ghét bỏ nhìn nhị cậu tử, nhị nương của hắn quả nhiên sửa đổi rồi, thực sự làm hắn nở mặt, phải biết, gần đây nhị nương mỗi ngày đều đưa tiền cho hắn, lại mua cho mình một bộ quần áo in hoa, cũng không biết ước ao của bao nhiêu hàng xóm, hiện tại nhị nương là sự kiêu ngạo của hắn.

"Nhị nương, đầu óc của ngươi bị lừa đã rồi, vừa nảy những câu nói kia thật là ngươi nói?" Nhị cậu tử vẫn không thể tin được.

"Ngươi đương nhiên không nghe lầm, chính là nhị tỷ ta nói, ngươi đi nhanh đi, nhà chúng ta không hoan nghênh ngươi. " Tam nương tức giận nói.

Nhị cậu tử đối với vị tú tài nương tử Tam nương này vẫn tương đối sợ, không cam lòng liếc mắt nhìn nhị nương, hướng cửa lớn đi đến, đi tới cửa vẫn không cam lòng nói "Ai, ta nói nhị nương, ngươi nếu như nghĩ thông suốt, muốn đánh cược thì đến tìm ta a. "

"Lăn, ngươi là tên xấu xa! " Lưu Lý thị rốt cục không nhịn được mắng.

"Cha, ngài cũng đừng tức giận, vì này loại người tức giận không đáng a, " nhị nương an ủi Lưu Lý thị đang tức giận gườm gườm.

"Ai, nhị nương, ngươi thật đúng là nữ nhi tốt của cha, ha ha..." Lưu Lý thị không nhịn được khích lệ nói.

"Đúng đấy, nhị tỷ, ngươi ngày hôm nay thật sự để chúng ta giật cả mình đây, " nguy cơ đã qua, Tam nương cũng cùng nhị nương nói đùa.

"Ai, chỉ là việc nhỏ, sau này các ngươi cứ an tâm đi " nhị nương bảo đảm đối với mọi người nói.

"Nương, nương, ngươi vừa nảy thật là lợi hại a, Ngón Nhi thật thích, " tiểu tử nhìn nhị nương với con mắt lóe sáng.

Nhị nương từng thanh hân ôm lấy bên trong, "Nương cũng yêu thích Ngón Nhi, nói cho nương biết hôm nay đã làm gì?"

Nghe nhị nương hỏi hẳn ngày hôm nay đã làm gì, Ngón Nhi hứng thú bưng bưng nói "Ta ngày hôm nay cùng mọi người cùng nhau chơi quan binh trào giặc cướp, nương, ta là quan binh nga" Ngón Nhi kiêu ngạo hướng về nhị nương nói,

Nhị nương cũng rất nể tình khích lệ nói "Thật sự a, Ngón Nhi thật đúng là lợi hại, " nói xong cũng hôn lên mặt Ngón Nhi một cái.

Ngón Nhi thấy nhị nương hôn hắn, cũng học nhị nương, tại nhị nương trên mặt mỗi bên hôn một cái, rất cao hứng.

Nhị nương thấy Lý Thanh thấy mình nói với nhị cậu tử những lời những vậy liền một mặt sùng bái nhìn mình, bây giờ nhìn đến mình và Ngón Nhi chơi vui vẻ, trên mặt cười tươi như một đóa hoa, nam nhân này thật đúng là để thỏa mãn.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Hạ ngục

Theo sau việc này, người trong nhà đổi với nhị nương triệt để yên tâm.

Hôm nay nhị nương cùng Luru Lam như thường từ trên trần trở về nhà, nhưng chưa kịp vào cửa thì bị Nguyên nương gọi lại.

"Nhị nương a, nhị nương a, người nhanh nghĩ biện pháp đi, anh rể người bị quan phủ cho bắt đi rồi." Nguyên nương sắc mặt lo lắng nói với nhị nương.

Nghe Trương Tiểu Thúy bị quan phủ bắt đi, nhị nương cảm thấy khó mà tin nổi, phải biết Trương Tiểu Thúy tuy nói có chút cay nghiệt vô lễ, thế nhưng là gan không lớn, hẳn là sẽ không làm cái gì phạm pháp a? Nhưng tại sao lần này...

"Tỷ, người nói rõ một chút, đây rốt cuộc là tại sao?"

"Đứng đây, " Luru Lam cũng có chút lo lắng.

Nguyên nương xấu hổ nhìn nhị nương cùng Luru Lam, chậm chạp nói "Đều là hấn tự làm tự chịu, ngày hôm nay chúng ta đang bán lương da trên trần, khi nào chàng vạng sẽ về nhà, ta đi mua cho hai từ vài thứ đồ ăn, lúc trở lại đã không gặp anh rể người, ta khắp nơi hỏi thăm, người trên trần nói có quan binh đem anh rể người đi, nói là có người tới nhà môn tố cáo hấn, nói ăn lương da của chúng ta có nhiều người bắt đầu đau bụng, có một nhà tiểu hài tử bị đau rất nặng, hiện tại còn không biết ra sao, nhị nương người nói nên làm cái gì bây giờ?"

"Tỷ, chuyện này không thể nào đi, lương da đều là chúng ta cùng làm, tại sao ăn chỗ ta không có chuyện gì, ăn chỗ các người lại bị đau bụng a?" Nhị nương rõ ràng không tin, ánh mắt tìm tòi nghiên cứu nhìn Nguyên nương.

Nguyên nương không dám nhìn thẳng vào nhị nương, cúi đầu tránh né, nhìn thấy biểu hiện của Nguyên nương, nhị nương có cảm giác chỉ tiếc mải sát không thành thép, quả thực gấp chết người, "Tỷ, nếu như người không đem sự tình nói cho ta, ta làm sao nghĩ biện pháp chứ?"

Nguyên nương ai thán một tiếng, xấu hổ quay về nhị nương nói "Ai, đều là lòng tham của anh rể người, đem lương da cũng để qua đêm lấy ra bán, "

"A, " thật đúng là để nhị nương không còn gì để nói, lần trước Trương Tiểu Thúy không nỡ lòng đem lương da còn lại chia cho hàng xóm, liền liều mạng tự mình ăn, đến cuối cùng không phải đau bụng đến long trời lở đất sao? Hấn làm sao còn không biết sợ, lần này càng gan lớn, lại dám bán cho người khác, lẽ nào hấn không sợ nhà người ta bị bệnh sẽ đến gây sự với hấn.

Phải biết cổ đại không có tủ lạnh, trời nóng như vậy, đồ ăn qua một đêm trên căn bản cũng đã xem như là không thể ăn, hấn còn dám bán cho người khác.

"Tỷ, người làm sao không ngăn cản hấn a, " Luru Lam giọng điệu có chút trách cứ.

"Ai, ta ngăn, chỉ là không ngăn cản, lại nói anh rể người cũng là vì cái nhà này. " Nguyên nương nhẹ giọng vì Trương Tiểu Thúy biện giải, chỉ là biện giải bằng lý do này quá tái nhợt vô lực, như thế nào đi nữa dù muốn kiếm tiền cũng không thể hại người khác như vậy.

Nếu sự tình đã phát sinh, nói những thứ này nữa cũng không có ích gì, "Ca ca, người đi chăm sóc mấy đứa nhỏ với cha đi, bọn họ nhất định rất lo lắng, ta hiện tại sẽ theo đại tỷ đi nhà môn hỏi thăm một chút, xem chuyện này giải quyết như thế nào, " nhị nương nói với Luru Lam.

Luru Lam gật gù, giọng điệu quan tâm "Các người mau đi đi, trong nhà cứ giao cho ta."

"Đại tỷ, chúng ta đi thôi, trước hãy đi về nhà lấy chút tiền đi, có lúc sẽ phải dùng " nhị nương nói xong trở về nhà.

"Ai, nhị nương, làm sao có thể dùng tiền người đây, ta đi về nhà lấy, " Nguyên nương nói cũng đi về nhà,

Nhị nương không nói gì, thế nhưng vẫn trở về nhà một chuyến, nhiều tiền một chút cũng không có gì không tốt, Nguyên nương đối với mình cũng tốt, cũng nên giúp nàng một lần.

Nhìn thấy nhị nương về nhà, Ngôn Nhi cười chạy tới, cầm lấy chân nhị nương không tha, Lý Thanh cũng ánh mắt chứa cười nhìn nhị nương, "Trở về rồi, ca ca đâu, làm sao không cùng người trở về?"

Nhị nương tức giận đem sự tình nói ra.

Lý Thanh cũng bắt đầu dĩ, "Vậy người mau đi đi, trong nhà người không cần lo lắng, " nhìn nhị nương buồn bực, Lý Thanh có chút bận tâm.

Nhìn Lý Thanh hiểu chuyện như vậy, nhị nương trong lòng vui mừng, may mà phu lang của mình là Lý Thanh, nếu như phu lang của mình là Trương Tiểu Thúy thì cuộc sống của mình làm sao mà qua nổi? Nói vậy chính là nói không chừng tính lại lần nữa mình còn có thể xuyên trở lại a? Nhị nương vu vơ nghĩ.

"Người trước tiên đem y phục trên người thay đổi đi, ta đi lấy quần áo sạch cho người. "

"Ai, được, vẫn là phu lang của mình tốt, " nhị nương đắc ý nghĩ.

Đổi xong quần áo, cũng đã cảm tiền cẩn thận, nhị nương liền đi tìm Nguyên nương, Nguyên nương vừa vịn xuất môn, nhìn thấy nhị nương lập tức nói "Chúng ta đi nhanh đi, nếu không thì một lát trễ mất."

Nhị nương thấy trên người Nguyên nương vẫn là quần áo dơ ban ngày mặc qua, vội vàng nói "Đại tỷ, người đổi một bộ quần áo khác đi, chúng ta đi lên trấn, khẳng định là cùng những người trong nhà môn giao thiệp, cũng không thể khiến người ta xem thường chúng ta."

Nguyên nương suy nghĩ một lát nói "Vẫn là nhị nương người nghĩ chu đáo, người chờ ta một chút, ta trở về nhà đổi quần áo " nói xong lại trở về trong phòng.

Lúc này Lưu Lý thị về mặt âm trầm từ trong phòng hắc đi ra, hắc từ nhi tử của mình mới biết chuyện này, trong lòng quả thực hận Trương Tiểu Thúy đến ngứa răng, mắt thấy trong nhà tốt hơn rất nhiều, thật vất vả mới có kẻ sinh nhai tốt lại bị Trương Tiểu Thúy phá hỏng, sau này người khác làm sao tới cửa mua đây, lương da làm sao bán được, cũng không biết đây?

Thật là thành sự không đủ, bại sự có thừa, "Cha, " nhị nương vội vã chào hỏi.

Lưu Lý thị liễu mạng áp chế con giận trong lòng mình, quay về nhị nương nói "Nhị nương a, việc này là anh rể người làm không đúng, nhưng người cũng biết tính của đại tỷ người, việc này khẳng định cùng người đại tỷ không liên quan, người cũng không thể oán người đại tỷ a, các người là tỷ muội ruột. " Lưu Lý thị sợ bởi vì chuyện này để quan hệ tỷ muội của nhị nương trở nên kém đi, nên thế Nguyên nương nói tốt. Nhị nương đương nhiên biết, nhị nương vốn là không có oán hận Nguyên nương, Nguyên nương cũng là tỷ tỷ nàng, trước đây đối với nàng vẫn rất tốt.

Lập tức sắc mặt bình tĩnh đối với Lưu Lý thị bảo đảm "Cha ngài cứ yên tâm đi, ta biết chuyện này cùng đại tỷ không quan hệ, ta sẽ không oán đại tỷ. "

Nghe nhị nương nói sẽ không oán Nguyên nương, Lưu Lý thị trong lòng thở phào nhẹ nhõm, môi hở răng lạnh, con của chính mình, chính mình vẫn rất đau lòng, thế nhưng cũng vì Nguyên nương là lão đại, sau này mình cần nhờ lão đại a, Lưu Lý thị thừa nhận trong lòng vẫn đối với Nguyên nương thiên vị một chút.

"Các người đi nha môn nhất định phải cẩn thận a, không nên cùng người khác cãi vã, có thể lên lút giải quyết thì tốt nhất nên lên lút giải quyết được rồi, để người quan phủ đứng ra, vẫn là rất phiền phức, " Lưu Lý thị quay về nhị nương phân phó nói.

Vốn nhị nương cũng là có ý này, chuyện này có thể giải quyết riêng vẫn nên giải quyết riêng tốt, để người quan phủ đứng ra chuyện này sẽ trở nên nghiêm trọng.

Lúc này Nguyên nương cũng đổi quần áo xong rồi, cùng Lưu Lý thị chào hỏi, rồi cùng nhị nương hướng về trên trấn đến, trời chậm rãi tối.

(Ta thật hối hận khi không nghe người khuyên, ta thổ huyết rồi, cú!!)

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15: Tiền sư gia

Thời điểm đến trấn, trời đã tối.

Nhìn thấy trời đã hoàn toàn tối đen như mực, Nguyên nương không biết làm sao, không biết nên làm những gì? "Nhị nương, người nói chúng ta bây giờ nên làm gì a? Nếu như có Tam nương ở đây là tốt rồi, đáng tiếc nàng đã đi đến nhà lão sư của nàng ở nơi nào rồi, người quen của nàng nhiều có thể giúp được ít nhiều. "

"Đúng đây, ta xem chúng ta hiện tại trước tiên vẫn đi tìm Tiền sư gia đi, Tiền sư gia cùng Tam nương có quen biết, nàng là người hiểu rõ tình huống của dân chúng nhất, nói không chừng nàng có thể trợ giúp chúng ta " nhị nương đề nghị.

"Được, theo lời người nói làm đi, " Nguyên nương một bộ người làm chủ, để nhị nương có chút bất đắc dĩ,

"Uh, bất quá lúc này, chúng ta trước tiên phải đi mua một ít đồ vật, cũng không thể tay không đi bái phỏng "

"Ai, nói cũng đúng, vậy người xem chúng ta nên mua cái gì?"

"Mua một ít bánh ngọt được rồi, Tiền sư gia là người từng va chạm xã hội, lễ vật này của chúng ta nàng ấy xem cũng không lọt mắt, chỉ cần không mất lễ nghi là tốt rồi, "

"Được, nhị nương vậy chúng ta hiện tại đi thôi." Nguyên nương có chút lo lắng, là đang lo lắng Trương Tiểu Thúy đi,

Hai người trước tiên đi tới tiệm bánh ngọt mua một ít điểm tâm tốt nhất, sau đó nhị nương hỏi thăm được địa chỉ đi tới nhà Tiền sư gia.

Nhà Tiền sư gia cũng không khó tìm, cách huyện nha không xa, hai người đến vào thời điểm nhà Tiền sư gia đang dùng cơm, Tiền sư gia nghe các nàng nói là tỷ tỷ của Tam nương, cũng nhiệt tình chiêu đãi các nàng.

Tiền sư gia là một nữ nhân hơn bốn mươi tuổi, xem ra rất khôn khéo, nhìn thấy Nguyên nương trong tay xem chừng là lễ vật, càng thân thiết, tuy rằng nàng không để ý chút đồ vật kia, thế nhưng đó là một loại thái độ.

"Ai nha, tới thì tới đi, sao còn cầm này nọ, Tam nương cùng ta rất quen đây, " Tiền sư gia khách khí nói.

"Muộn như vậy còn đến phiền phức sư gia thực sự là thật không tiện, " nhị nương cũng theo khách khí nói.

"Đứng đây, đứng đây, " Nguyên nương theo phụ họa.

"Ai, ta cùng Tam nương là bằng hữu, các người là tỷ tỷ của nàng, nên đều là người của mình, nói gì quấy rầy hay không, " Tiền sư gia tiếp tục khách khí nói.

"Tiền sư gia thực sự là đại nữ nhân trọng tình trọng nghĩa, không trách Tam nương đều ở trước mặt chúng ta khen ngài đây?" Nhị nương tán thưởng nhìn Tiền sư gia.

Tiền sư gia nghe nhị nương nói nàng là người trọng tình trọng nghĩa, trong lòng rất cao hứng, bất kể là ai đều thích nghe tán dương, lại nghe được nhị nương nói Tam nương ở nhà trước mặt mọi người khách lễ chính mình, trong lòng càng cao hứng hơn,

"Ha ha... Đâu có, đâu có, " tuy rằng Tiền sư gia lần nữa khiêm tốn, thế nhưng nhị nương biết tiền sư gia đang cao hứng,

"Tam nương có ở nhà khách lễ quá Tiền sư gia sao? Ta làm sao không biết, " Nguyên nương có chút kỳ quái nghĩ, nhưng nhìn thấy nhị nương cùng Tiền sư gia tán gẫu đến cao hứng như vậy, Nguyên nương có ngốc cũng biết lời kia không phải là bây giờ có thể hỏi.

"Tam nương là người có tiền đồ lớn a, không chỉ học vấn rộng hơn nữa nhân phẩm cũng rất tốt, " Tiền sư gia đối với Tam nương rất xem trọng, nếu không nàng là đường đường là một sư gia, cần gì phải cùng một tú tài nghèo túng giao hảo, còn không phải là bởi vì xem trọng công danh của Tam nương sau này.

Nhưng đây đều là ý nghĩ trong lòng sẽ không ai ngu ngốc nói ra.

"Thê chủ đại nhân, mời ngài tới đây một chút, " tại thời điểm mọi người đang đàm luận cao hứng, phu lang của Tiền sư gia ở ngoài cửa hô một tiếng,

Tiền sư gia biết phu lang mình là một người hiền lành, nếu tại thời điểm mình và bằng hữu nói chuyện mà đánh gãy nhất định là có chuyện quan trọng, cho nên lập tức Tiền sư gia hướng về hai người nói câu xin lỗi, rồi đi ra ngoài.

"Thê chủ đại nhân ngài xem, " phu lang Tiền sư gia mở ra bánh ngọt nhị nương các nàng mang đến, chỉ vào bên trong nói.

Tiền sư gia liếc mắt nhìn bánh ngọt, hơi nheo mắt, " Nhị tỷ này của Tam nương đúng là không giống như lời đồn đại, là một người thú vị. "

Tiền sư gia sau khi trở lại, đối với nhị nương các nàng càng thêm nhiệt tình, nhị nương cùng Nguyên nương hai người liếc mắt nhìn nhau, trong lòng mình thờ phào nhẹ nhõm, xem ra không làm sai a.

"Nếu chúng ta đều là bằng hữu, vậy cứ nói thẳng ra, các người hôm nay tới để làm gì?"

"Nếu Tiền sư gia là một người sáng khoái, vậy chúng ta cũng không giấu giấu điểm điểm, là như vậy..." Nhị nương đem chuyện đã xảy ra đầu đuôi nói cho Tiền sư gia.

Tiền sư gia càng nghe nhú mày càng chặt, sau khi nghe xong, Tiền sư gia trầm mặc thời gian rất lâu, mới thở dài một tiếng "Ai, chuyện này cũng không dễ dàng giải quyết a!" Sau đó lại cau mày nhìn Nguyên nương "Người làm sao ngay cả phu lang người cũng không quản được a, thực sự là hồ đồ, này thì tốt rồi, nếu như nháo chết người, ta xem các người làm sao bây giờ?"

"Ngày hôm nay ta cũng nghe nói chuyện này, chỉ là không nghĩ tới, nam nhân gan to bằng trời kia lại là phu lang của Nguyên nương người. "

Nguyên nương nghe Tiền sư gia răn dạy, cũng không dám phản bác, bây giờ nghe Tiền sư gia nói sẽ nháo chết người, lúc này Nguyên nương mới chính thức sợ sệt, nếu như thật sự nháo chết người, Nguyên nương cũng không dám tưởng tượng cuộc sống sau này làm sao mà qua nổi? Hải tử nên làm gì?

"Tiền sư gia, Đại tỷ của ta cũng biết sai rồi, việc cấp bách, kính xin Tiền sư gia chỉ giáo, chúng ta nên làm sao cứu tỷ phu ta?" Nhị nương cung kính hướng về Tiền sư gia thi lễ.

Tiền sư gia vốn đã nhận tiền của các nàng, nói cũng không nháo chết người, vẫn có cơ hội cứu người.

"Việc cấp bách chính là để người cáo trạng hủy bỏ đơn kiện, đến nhà người bị hại xin chịu tội, để người ta tha thứ cho các người, đương nhiên tiền đền bù khẳng định là con số không ít, chỉ cần các nàng chịu hủy bỏ đơn kiện, như vậy anh rể người tự nhiên cũng sẽ được cứu, về phía Vu đại nhân, ta tự nhiên sẽ cầu xin, để anh rể người bên lao bên trong sẽ dễ chịu hơn một chút. "

Nhị nương vội vàng hướng Tiền sư gia nói cảm ơn, nhị nương mới đến dĩ thế không bao lâu, cũng không quá hiểu luật pháp nơi này, người trong thôn biết

chữ rất ít, chứ nói chỉ là hiểu luật pháp, hơn nữa Tam nương còn không ở nhà, lần này nghe Tiền sư gia nói như vậy, trong lòng cũng đã có tính toán, hơn nữa Tiền sư gia đáp ứng các nàng vì Trương Tiểu Thúy cầu xin.

Kỳ thực nhị nương hi vọng Trương Tiểu Thúy có thể ở bên trong nhà lao chịu khổ một chút, để hấn nhớ rõ, đương nhiên lời này là không thể nói ra miệng.

Chuyện này có mặt mày, nhị nương cùng Nguyên nương cũng cáo từ, Tiền sư gia cũng mang tính tượng trưng nói lưu khách, chỉ là sắc trời rất muộn, nhị nương cùng Nguyên nương cũng cáo từ.

Nhị nương cùng Nguyên nương đi rồi sau đó, Tiền sư gia đối với mình phu lang cười nói: "Nhị nương kia đúng là một người thú vị, người trong thôn quê cũng có thể có kiến thức như vậy, cũng tốt."

Trên đường đi về nhà, nhị nương nhìn Nguyên nương biến sắc liên tục, âm thầm lắc đầu, chuyện này kỳ thực không dễ giải quyết như vậy, Trương Tiểu Thúy ý vào lương da bán đắt, bán không ít ra ngoài, lần này cho dù có thể sử dụng tiền giải quyết, tiền nhà Nguyên nương các nàng cũng nhất định không đủ, cuối cùng, còn không phải bản thân đi giải quyết.

Nhị nương nghĩ đến mới tiền tới tay, bây giờ lại bay ra ngoài, vẫn là tại Trương Tiểu Thúy, trong lòng thì có chút uất ức, nhưng nhìn mặt mũi Nguyên nương, nhị nương cũng sẽ không thấy chết mà không cứu.

"Đại tỷ, lúc này tỷ phụ nếu như trở về, người cũng hảo hảo quản hấn đi, " nhị nương giọng điệu tâm trường nói.

"Được, được " Nguyên nương vội vã đáp.

Đến trong thôn thì sắc trời đã đen kịt rồi, nhị nương cùng Nguyên nương ai về nhà nấy, hẹn cẩn thận ngày mai đi đến nhà những người bị hại kia chịu lỗi.

Nhị nương đi tới trong viện thì nhìn thấy Lý Thanh đang đứng ở trong viện, kinh hi nhìn mình, vội vã nhanh chóng chạy tới, đứng bên người nhị nương, "Thê chủ, người đã về rồi!"

Nghe thấy Lý Thanh quan tâm, nhị nương bỗng nhiên hơi cảm động, mặc kệ ở bên ngoài vất vả như thế nào, sau khi về đến nhà, đều sẽ một nam nhân quan tâm mình như vậy.

"Uh, trở về, " nhị nương ôn hòa đáp,

Có thể là nhị nương ánh mắt quá mức nóng, Lý Thanh đột nhiên thật ngại ngùng cúi đầu, nhìn Lý Thanh then thùng, nhị nương kéo tay nhỏ của Lý Thanh, hướng về trong phòng, Lý Thanh cũng không có giãy dụa.

"Ngôn Nhi đã ngủ chưa?"

"Uh, ngủ, vốn định chờ thê chủ trở về, thế nhưng vẫn ngủ, trước lúc ngủ bảo chúng ta thê chủ lúc trở lại đánh thức hấn."

Nhị nương nghe xong rất cao hứng, Ngôn Nhi cũng học quan tâm mình, xem ra mình vẫn tính là một người nương thích hợp a.

"Ca ca đâu?"

"Đại ca vốn định chờ người trở về, thế nhưng Thần Dương còn nhỏ, nên ta để bọn họ đi ngủ, "

"Uh, người làm rất tốt, cực khổ người, " nhị nương nhìn Lý Thanh nghiêm túc nói.

Lý Thanh trong nháy mắt sùng sốt, sau đó giống như phản xạ có điều kiện nói: "Không cực khổ " đúng đấy, thật sự không cực khổ, tháng ngày hiện tại đối với Lý Thanh đều không tương tượng nổi, chính mình cũng không nghĩ tới sẽ có những ngày hạnh phúc như vậy.

Trước đây Lý Thanh cảm thấy chỉ cần có người thu nhận giúp đỡ mình chính là hạnh phúc lớn nhất, sau khi gả cho nhị nương, Lý Thanh nghĩ tới Ngôn Nhi có thể không chịu đói, không chịu đòn chính là hạnh phúc, còn mình thế nào đều không đáng kể, chỉ là không nghĩ tới sau đó thê chủ thay đổi, mình lại có thể trải qua ngày tháng hạnh phúc như vậy, chỉ nên thật sự không cực khổ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Điều kiện

Sáng sớm ngày thứ hai, nhị nương cùng Nguyên nương đi tới nhà những người bị hại trên trấn

Nhà đầu tiên là nhà có hài tử bị sát, gia đình nhà này mở một tiệm tạp hóa trên trấn, cũng không phải nhà đại phú đại quý gì, thế nhưng trong nhà chỉ có

một dòng độc đỉnh cho nên rất là sùng ái.

Hiện tại hài tử mình sùng ái lại biến thành như vậy, có thể tưởng tượng được nhà này phần nộ cỡ nào.

Nhị nương cùng Nguyên nương tìm tới nhà các nàng, cửa hàng các nàng rất nhỏ, mặt sau có một cái khu nhà nhỏ, các nàng một nhà trụ ở phía sau trong tiểu viện.

Nhị nương tiến lên gõ cửa, rất lâu sau đó mới có một người phụ nữ trung niên tới mở cửa, sắc mặt có chút tái nhợt, nhìn thấy nhị nương uể oải hỏi: "Các người tìm ai?"

Nhị nương vội vã cung kính nói: "Vị đại tỷ này, là như vậy, chúng ta chính là người nhà người bán lương da kia "

Vừa nghe đến nhị nương là người nhà người bán lương da kia, vị trung niên này đột nhiên tròn to mắt, dùng sức trừng mắt nhị nương, thật giống cùng nhị nương các nàng có huyết hải thâm cừu vậy,

"Các người là đồ lòng dạ ác độc, đều là các người hại hài tử nhà ta thiếu chút nữa không còn, các người lại dám đến, ta đánh chết các người, " nói liền hướng nhị nương các nàng đập tới.

Nhị nương cùng Nguyên nương vội vã né tránh, trong miệng còn không ngừng an ủi: "Vị đại tỷ này, chúng ta hôm nay tới chính là hướng về ngài xin lỗi, người nghe chúng ta nói..."

Nhị nương liều mạng muốn giải thích, Nguyên nương vốn nhút nhát, bây giờ nhìn đến điệu bộ này, càng sợ đến cái gì cũng không nói ra được.

"Không nghe, không nghe, các người là đồ độc ác, chờ ngồi tù đi, chúng ta sẽ không giảng hoà..."

Nhị nương bị nữ nhân trung niên đánh trúng mấy cái, nhị nương bất đắc dĩ không thể làm gì khác hơn là gắt gao nắm lấy hai tay nữ nhân trung niên, làm cho nàng không thể động đậy.

Sau đó nhìn vào mặt nàng, từng chữ từng câu nói: "Vị đại tỷ này, chúng ta là chân tâm đến xin lỗi, còn tiền thuốc hài tử nhà các người chúng ta cũng bỏ ra, ngài có điều kiện gì chỉ cần chúng ta có thể làm được, chúng ta cũng tận lực thỏa mãn, người nói có phải hay không?"

Trung niên nữ nhân thấy nhị nương nói chân thành, cũng chậm chậm tỉnh táo lại, nhưng vẫn lạnh giọng hỏi: "Hài tử nhà ta may mà không chết, nếu như nhà nó có bất trắc gì ta chính là liều mạng cái mạng này, cũng phải khiến các người chôn cùng nàng. "

"Vâng, vâng, chuyện này xác thực chúng ta không đúng."

Nhìn nhị nương thái độ thành khẩn, lửa giận của vị nữ nhân trung niên kia mới xem như tiêu tan một ít "Hừ, các người cho rằng cho chúng ta một ít bạc chuyện này coi như xong hay sao?"

"Đương nhiên không phải, đại tỷ người có điều kiện gì cũng có thể nói ra, có thể làm được, chúng ta đều sẽ làm. "

"Chuyện này ta cũng không làm chủ được, ta muốn về nhà trước cùng người nhà thương lượng một chút, ngày mai nói sau đi. "

Nghe được trung niên nữ nhân có chút nhả ra, nhị nương trong lòng thở phào nhẹ nhõm, sợ nhất chính là nhân gia khó chơi, nói như vậy Trương Tiểu Thúy coi như xong, hiện tại nếu các nàng chịu bàn điều kiện, như vậy tất cả đều dễ nói chuyện, đơn giản chính là tiền.

"Các người ngày mai trở lại đi, hừ, " nói xong, "Bành" lớn tiếng đóng cửa.

"Nhị nương nhờ có có người a, không phải vậy ta còn thật không biết làm sao bây giờ?" Nguyên nương có chút cảm kích nói.

"Ai, người là Đại tỷ của ta, ta đương nhiên sẽ giúp người, " nhị nương cười nói, không như vậy cũng hết cách rồi, ai bảo Nguyên nương là thân tỷ tỷ của mình đây.

Tiếp đó, nhị nương cùng Nguyên nương liền tiếp theo bãi phòng nhà những người bị hại, những người kia vừa mới nghe được các nàng chính là người nhà của người bán lương da cũng rất phần nộ, thế nhưng thấy các nàng thái độ rất tốt, trong lòng oán khí mới giảm bớt.

Sau đó nhị nương cùng Nguyên nương cùng các nàng thương lượng bồi thường một ít tiền tài, hi vọng các nàng không kiện cáo Trương Tiểu Thúy.

Có nhà bị thương hại mặc dù khinh nhưng cũng đồng ý, nhị nương cùng Nguyên nương vội vã đem tiền bạc cho các nàng.

Các nàng biết nhị nương các nàng bán lương da kiếm được một chút tiền, liền cố ý nâng lên giá tiền, sau một hồi nghĩ ngợi thì muốn một lượng bạc bồi thường.

Nhị nương các nàng cho dù kiếm lời một chút tiền, cũng không chịu nổi các nàng chào giá trên trời như vậy, nhị nương không thể làm gì khác hơn là hiểu chi lấy động tình chi lấy lý, may mà những người này vẫn tương đối thông tình đạt lý, biết nhị nương trong nhà cũng không giàu có, nên bớt lại chút ít.

Cuối cùng các nàng sau khi bãi phòng các nhà người bị hại, Nguyên nương trên người mang ba mươi lượng bạc, cùng nhị nương trên người mang hai mươi lượng bạc, cũng đã không còn lại mấy.

Nguyên nương nhìn vãi thô hầu bao rỗng tuếch, có chút thương cảm, số tiền này là các nàng tích trữ nhiều năm lập tức không còn, Nguyên nương trong lòng có chút không dễ chịu.

"Nhị nương tiền của nguoi, chờ đại tỷ sau đó có thì trả cho nguoi, " Nguyên nương có chút hồ thẹn nói, lúc mấu chốt vẫn là thân tỷ muội đáng tin a.

Nhị nương nhìn Nguyên nương hồ thẹn, vội vã an ủi: "Không có chuyện gì, đại tỷ tiền ta không vội. "

Tuy rằng tiền đều bỏ ra, thế nhưng vẫn có mấy nhà người không muốn buông tha Trương Tiểu Thúy, không muốn tiền của các nàng, chỉ nói là làm cho các nàng ngày mai trở lại, các nàng muốn thương lượng một chút phải làm sao?

Nhị nương các nàng đã không có tiền, nếu như còn lại mấy nhà muốn tiền cao, các nàng cũng thật sự không có biện pháp nào, Trương Tiểu Thúy có thể phải ngồi tù.

Ngày thứ hai sáng sớm,

Nhị nương cùng Nguyên nương đến nhà trung niên nữ nhân, trung niên nữ nhân nhìn thấy các nàng đến rất khách khí làm cho các nàng vào phòng.

Nhà trung niên nữ nhân rất nhỏ, nhị nương đi vào thì nhìn thấy một người nam nhân trung niên trong lòng ngực ôm một đại hài tử mấy tuổi, hài tử sắc mặt tái nhợt, hai mắt vô thần, vừa nhìn liền biết sinh bệnh, cái người nam nhân trung niên kia nhìn thấy nhị nương cùng Nguyên nương, mạnh mẽ trừng các nàng một chút, cuối cùng không nói gì.

"Ta cũng không cùng các nguoi vòng vo, các nguoi muốn chúng ta không tố cáo các nguoi cũng không phải là không thể, chỉ là..." Trung niên nữ nhân có chút khó có thể mở miệng.

"Đại tỷ ngài nói đi, muốn bao nhiêu tiền?"

Nghe được nhị nương nói muốn bao nhiêu tiền, trung niên nữ nhân vội hỏi: "Không cần tiền, "

"Cái gì? Không cần tiền?" Nhị nương cùng Nguyên nương trầm miệng một lời, trong mắt của hai người đều hơi kinh ngạc, bất quá nhị nương cũng biết trên đời này nào có chuyện tốt như vậy.

Quả nhiên, sau đó trung niên nữ nhân lại nói: "Chúng ta chỉ muốn phương thức chế tác lương da của các nguoi. "

"Cái gì?" Nguyên nương lập tức cả kinh la lên, không dám tin tưởng nhìn trung niên nữ tử.

Nhị nương đến là có chuẩn bị tâm lý nên cũng không ngạc nhiên lắm, chỉ là cau mày nhìn trung niên nữ nhân.

Trung niên nữ nhân thấy Nguyên nương phản ứng quá lớn, cũng biết phương thức tổ truyền phương tử, bình thường đều là truyền gia bảo, chính mình tùy tiện yêu cầu đúng là quá đáng.

"Ta biết chuyện này làm khó các nguoi, thế nhưng các nguoi cũng biết các nguoi suýt chút nữa thì làm hài tử ta mệnh a, bất kể nói thế nào, chỉ muốn các nguoi đem phương thức cho ta, ta liền không tố cáo, không phải vậy ta nhất định sẽ không giảng hoà, "

Nhìn trung niên nữ nhân một mặt tỏ ý không cần thương lượng, Nguyên nương có chút khó khăn, phương thức kia không phải của nàng, là của nhị nương, nàng dù là đại tỷ cũng không dám tùy tiện để nhị nương giao ra.

Nguyên nương chỉ còn dùng ánh mắt khẩn cầu nhìn nhị nương, ở trong mắt các nàng phương thức rất quan trọng, ở trong mắt nhị nương lại không xem ra gì. Nghe được các nàng không muốn bạc chỉ muốn phương thức, nhị nương trong lòng còn mạnh mẽ thở phào nhẹ nhõm, nếu như các nàng muốn bạc, vậy mình đúng là không bỏ ra nổi, thế nhưng phương thức tự mình viết có thể cho các nàng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Tân kế hoạch

Nhìn Nguyên nương khẩn, cùng ánh mắt nóng bỏng của trung niên nữ nhân kia, nhị nương cố ý làm bộ làm ra đáng vẻ khổ sở, quay về trung niên nữ nhân đau xót nói: "Được rồi, ta đáp ứng."

Nghe nhị nương đáp ứng, trong mắt người trung niên nữ nhân kia lóe sáng, mà Nguyên nương nghe được nhị nương đáp ứng, nhìn nhị nương vừa có cảm kích, lại có xấu hổ.

Cái người trung niên nữ nhân kia nhìn thấy nhị nương đáng vẻ đau xót, làm cho nàng có chút không đành lòng, vội vàng nói: "Ta ngày hôm nay liền đi

huyện nha, đem đơn kiện rút lại, các người cũng yên lòng đi."

Nhị nương cũng không hàm hồ, lúc này đem phương thức chế tác lương viết xuống, giao cho trung niên nữ nhân, có tin mừng trung niên nữ nhân cũng không lại bày sắc mặt cho nhị nương các nàng nhìn, sự tình giải quyết, nhị nương các nàng liền cáo từ.

Nhị nương các nàng giải quyết mỗi một nhà, làm cho các nàng nhận thỏa thuận, chứng minh chuyện này đã hiểu rõ, sau đó không thể lấy chuyện này ra nói nữa.

Ra khỏi nhà trung niên nữ nhân, Nguyên nương nhìn nhị nương cảm kích nói: "Nhị nương, lần này đại tỷ lại nợ người một lần, ai, cái gì cũng đừng nói, sau này nếu như có chuyện gì cần phải nhờ tới đại tỷ, đại tỷ nhất định không chút do dự," nhìn Nguyên nương chân thành, Nhị nương cũng mỉm cười nói: "Vây cũng coi như xong rồi, sau này nếu là có chuyện gì cần nhờ đại tỷ hỗ trợ, ta nhất định không khách khí," nghe nhị nương đáp ứng, Nguyên nương trong lòng dễ chịu hơn khá nhiều.

Nhị nương cũng biết Nguyên nương trong lòng hổ thẹn, nói như vậy cũng làm cho Nguyên nương trong lòng dễ chịu một chút

Tiếp đó, nhị nương đi báỉ phỏng mấy nhà nữa, nhị nương đều lấy có trong nhà không có tiền, muốn dùng phương thức chế tác lương da để bồi thường.

Các nàng đều biết lương da là một cách kiếm được nhiều tiền, hiện tại nhị nương dĩ nhiên đồng ý lấy ra làm làm bồi thường, những người này vốn là mê tí mất nhị nương các nàng bán lương da, thế nhưng bắt đắc dĩ, không có ai làm theo được.

Lần này không nghĩ tới nhị nương lại chủ động đem phương thức lấy ra, các nàng đương nhiên là cầu cũng không được, liền dón dập đáp ứng.

Đến đây, sự tình của Trương Tiểu Thúy mới xem như là giải quyết, nhị nương vốn định phương thức cho một nhà cũng là cho, nên không ngại cho thêm mấy nhà, còn thiếu bồi một ít tiền bạc.

Nguyên nương sáng sớm sau lập tức lên huyện nha đón Trương Tiểu Thúy về nhà,

Thời điểm Nguyên nương nhìn thấy Trương Tiểu Thúy, quả thực không thể tin được vào mắt của chính mình, nam nhân trước mắt mặt mày ngốc nghếch, hai mắt vô thần, tóc ngắn ngang, trên mặt tạng loạn bất kham, y phục trên người cũng rách nát không nhìn ra dáng dấp lúc trước, đi vào còn có thể người thấy trên người phát sinh một loại mùi hôi thối, khiến người ta buồn nôn.

Nguyên nương để ngực tốt mở cửa, đi tới bên cạnh Trương Tiểu Thúy, lắc vai hắn, dùng sức quơ quơ "Tiểu Thúy, Tiểu Thúy," âm thanh có chút lo lắng.

Trương Tiểu Thúy lúc này mới xem như là tỉnh hồn lại, nhìn thấy Nguyên nương ánh mắt liền sáng lên, sau đó, chăm chú cảm lấy quần áo Nguyên nương bắt đầu khóc lớn tiếng tố: "Ai nha, người làm sao mới đến a, ta sắp chết tại nơi này rồi, ô ô, các nàng cho ta ăn sủu này nọ, còn nói ta hại người chết, muốn ta bị chém đầu, dọa chết ta rồi..."

Nguyên nương bị hắn lôi, nghe hắn nói bên trong lao ngục không được đãi ngộ tốt, càng nói, Nguyên nương nhìn thấy sắc mặt ngực tốt càng không được (hừ, không biết điều), nên dụ dỗ Trương Tiểu Thúy để hắn đừng khóc.

"Ai nha, người nhanh lên một chút đem ta ra ngoài đi, nơi này thật không phải để cho người ở, ta không muốn ở lại đây, ô ô..."

Nguyên nương bị Trương Tiểu Thúy khóc phiền, liền trầm giọng nói: "Được rồi, đừng khóc, ta đến chính là muốn dẫn người về nhà, chuyện của người đã được giải quyết."

Trương Tiểu Thúy vốn là khóc la dữ dội, lập tức im bất đi, trong mắt rung rung nhìn Nguyên nương không xác định hỏi: "Thật sự, ta có thể trở về nhà?" ngày hôm nay có thể về nhà, Trương Tiểu Thúy là thật không có nghĩ đến, hắn vốn là nghĩ Nguyên nương tới xem hắn một chút, không nghĩ tới xác thực dẫn hắn về nhà.

Kính hi trong nháy mắt tràn ngập tâm Trương Tiểu Thúy, khóc cũng không khóc, lời Nguyên nương đi ra ngoài "Đi, đi, đi mau, chúng ta về nhà."

Nguyên nương thấy Trương Tiểu Thúy như vậy, trong lòng cũng không phải không đau lòng, dù sao cũng là phu lang của mình, vì mình sinh con dưỡng cái, sinh hoạt nhiều năm như vậy, trong lòng cũng vẫn có cảm tình.

Trương Tiểu Thúy đến cửa thôn, người trong thôn đều đến xem trò vui, các nàng vừa nhìn thấy Trương Tiểu Thúy lời thôi léch thếch trở về, liền bắt đầu cười, để người luôn luôn hung hăng như Trương Tiểu Thúy cũng bị xấu hổ.

Đặc biệt bên trong lời nói còn cảnh cáo Trương Tiểu Thúy để hắn sau này lại không thể làm chuyện như vậy, nếu không sẽ đuổi hắn khỏi thôn làm Trương Tiểu Thúy sợ đến gấp trở về.

Rốt cục về đến nhà, Trương Tiểu Khê hài tử nhìn thấy Trương Tiểu Thúy như vậy cũng không ghét bỏ, ôm khóc thời gian rất lâu Trương Tiểu Thúy mới đi rửa mặt, thay quần áo sạch.

Buổi tối Nguyên nương mang theo Trương Tiểu Thúy đến nhà nhị nương nói cảm ơn, ở nhà Nguyên nương đã nói cho Trương Tiểu Thúy, là nhị nương là bỏ tiền bỏ phương thức ra mới đem hắn cứu ra, Nguyên nương bản ý vốn định là để Trương Tiểu Thúy đối với nhị nương tốt một chút, có chút hổ thẹn.

Thế nhưng Trương Tiểu Thúy lại không phải nghĩ như vậy, Trương Tiểu Thúy cho rằng cũng là bởi vì nhị nương chế ra cái gì lương da mới hại bản thân tiến vào lao ngục, cho nên hắn hiện tại nhưng rất hận nhị nương, (cái tư duy gì đây?)

Nhưng là nhìn thê chủ mình đối với nhị nương cảm kích như vậy, Trương Tiểu Thúy mặc dù bất mãn, thế nhưng ngoài miệng cũng không dám nói ra.

Nguyên nương mang theo Trương Tiểu Thúy nói cảm ơn nhị nương, Trương Tiểu Thúy gương mặt lạnh lùng, quay về nhị nương thì lễ, đông cứng nói: "Đa tạ nhị muội, " nhị nương xem Trương Tiểu Thúy rõ ràng là không biết phân biệt.

Nhị nương tuy rằng trong lòng không cao hứng, thế nhưng cũng không nói gì? Vốn là cứu Trương Tiểu Thúy chính là vì Nguyên nương.

Lưu Lam nhìn thấy Trương Tiểu Thúy rõ ràng là đáng về không chân thành, cũng không vui vẻ, muội muội mình vì cứu hân, đem phương thức chế tác nộp ra, hiện tại cứu được người, một điểm cảm kích cũng không có, thật là khiến người ta nhìn không thuận.

Nguyên nương cũng nhìn thấy Trương Tiểu Thúy lộ ra vẻ mặt không cao hứng, sầm mặt lại, muốn thanh nói: "Người xem người giống kiểu gì, còn không đi về nhà cho ta. "

Trương Tiểu Thúy không dám phản bác Nguyên nương, không thể làm gì khác hơn là cúi đầu đi về nhà, sau đó Nguyên nương lại hướng về nhị nương áy náy nói: "Nhị nương a, anh rể người đều như vậy, người chớ cùng hân tính toán. "

Nhị nương cũng cười nói: "Không có chuyện gì, " Trương Tiểu Thúy là người như vậy, không đáng để tức giận, nhị nương mới sẽ không hao hoi với hạng người này.

Buổi tối cơm nước xong, nhị nương để Lý Thanh cùng Lưu Lam ngồi vào viện tử lý, thương lượng một chút sắp tới phải làm gì? Lương da là không thể bán, hiện tại trên trấn xuất hiện thật nhiều người bán lương da, lương da hiện tại đã rơi xuống hai đồng tiền, căn bản rất khó kiếm được tiền.

Gọi Lý Thanh cùng Lưu Lam, muốn nghe ý kiến hai người một chút, thế nhưng hai nam nhân đều cười nói để nhị nương quyết định là tốt rồi, tiểu Ngôn Nhi cũng cao hứng chạy đến bên người nhị nương cười nói với nhị nương "Ngôn Nhi tin tưởng nương, nương là tốt nhất. " Thần Dương cũng một mặt tín nhiệm nhìn mình.

Nhị nương vừa nhìn hai người kia là không hi vọng, Tam nương còn chưa có trở lại, hiện tại không thể làm gì khác hơn là dựa vào chính mình.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 18: Lại kiếm tiền

Có, nhị nương đột nhiên nghĩ đến kiếp trước đồ nướng, cùng dầu nổ thực phẩm rất được quảng đại người tiêu thụ yêu thích, nhị nương cũng rất yêu thích, tỷ như: Xâu thịt dê, chân gà rán, cánh gà rán các loại.

Bởi vì kiếp trước nhị nương đều là cho rằng đồ bên ngoài không sạch sẽ, chính mình ở nhà làm cho nên tay nghề rất tốt.

Đã có ăn, như vậy thì không thể thiếu nước uống, nhị nương còn nhớ một đời trước, khẩu vị của nhị nương không tốt, cho nên thích nhất uống ô mai trà, nếu như bán chân gà rán, thuận tiện bán ô mai trà, như vậy thì càng được rồi.

Nhị nương nói muốn bán cái này, Lý Thanh cùng Lưu Lam cũng không biết những thứ đồ này, bọn họ bình thường rất ít khi ăn thịt, chớ nói chi là những thứ đồ này, cho nên nhất trí nói nghe nhị nương.

Nhị nương nói làm liền làm, dù sao nhà các nàng nhà xơ xác, mùa đông nhất định rất lạnh, nhị nương dự định mùa thu phải xây lại nhà

Ngày thứ hai, nhị nương lên trên trấn mua thịt dê, cá, thịt gà, đùi gà, gia vị.

Nhị nương trên trấn tại chợ bán thức ăn đi dạo một vòng, sau đó so sánh, nửa cân cá, đại khái sáu đồng tiền, không tới nửa cân cá, cũng là hai, ba đồng tiền, nhị nương muốn chế biến cá nướng, cá cũng không cần mua nhiều chỉ không tới nửa cân.

Lần thứ nhất làm không biết có thể hay không mua tốt, nhị nương chỉ mua hai mươi con cá, vì nhị nương một lần mua nhiều, người bán cá cũng cho nhị nương một phần ưu đãi, hai mươi con cá tổng cộng 45 đồng tiền.

Nhị nương lại mua một cân thịt dê, một cân thịt dê đại khái 20 đồng tiền, một con gà 22 văn tả hữu, cổ đại không có sạp bán đùi gà, cánh gà, cho nên đến cuối cùng nhị nương không thể làm gì khác hơn là mua 3 con gà, lại đi tới mua không ít gia vị trở lại, hiện tại là mùa thu, nhị nương không dám mua nhiều, nếu bán không xong cũng không thể ăn.

Những thứ đồ này có ăn được hay không, gia vị cũng rất quan trọng, sau đó nhị nương lại mua thêm thật nhiều ớt.

Về đến nhà, nhị nương cơ hồ đem tiền còn lại trong nhà đều tiêu hết, dù sao trải qua sự việc của Trương Tiểu Thúy, trong nhà đã không có bao nhiêu tiền.

Nhị nương mua nhiều thứ trở về, cao hứng nhất chính là tiểu hài tử, Ngôn Nhi cùng Thần Dương vừa thấy nhị nương mua nhiều thịt như vậy, nhanh chóng chạy lại, hai con mắt trắng tập nhìn chăm chăm thịt.

Bởi vì trong nhà không tiền, nhị nương các nàng đã mấy ngày không ăn thịt, hài tử tự nhiên rất thèm.

Nhị nương cũng không có trách tội, dù sao cũng là tiểu hài tử mà, sau khi về đến nhà, Lưu Lam phụ trách rửa thịt, Lý Thanh phụ trách cắt thịt, nhị nương phụ trách chuẩn bị gia vị, hướng dẫn bọn họ, những này thịt nên làm sao cắt.

Chế biến xong, nhị nương tự tay nướng cho Ngôn Nhi cùng Thần Dương 10 chỉ xâu thịt dê, đem hai hài tử ăn miệng đầy nước mỡ, nhị nương cũng đưa Lý Thanh cùng Lưu Lam nướng 10 xâu, thế nhưng hai người biết đây là bán lấy tiền, chỉ chịu ăn một xâu.

Ngôn Nhi cùng Thần Dương sau khi ăn xong chưa hết thòm thèm, thế nhưng bọn họ biết đây là muốn bán lấy tiền, cũng không có hướng nhị nương đòi hỏi, điều này làm cho nhị nương rất cao hứng, hai hài tử thật hiểu chuyện.

Bởi vì chỉ có sáu cái đùi gà cho nên đùi gà giá cả cao hơn một chút, 8 đồng tiền một cái, cánh gà 5 đồng tiền một cái, cá 6 đồng tiền một cái, tổng cộng chỉ làm 60 xâu thịt dê, một chuỗi bán 3 đồng tiền, tổng cộng làm 20 cái da gà, một cái 4 đồng tiền, còn lại đầu gà, nhị nương cũng đem luộc, ninh thành canh gà đậm đà, sau đó để Lưu Lam cán bột, đem canh gà đi tóit, như vậy mì sợi cũng rất mỹ vị, một bát mì sợi 5 đồng tiền, như vậy đem nguyên liệu toàn bộ đều vận dụng, cũng sẽ không lãng phí.

Lần này nhị nương không có ý định gọi Nguyên nương cùng làm, không phải nhị nương ngại Nguyên nương mà thực sự là vì Nguyên nương có một cực phẩm phụ lang, nhị nương cũng sẽ không để Trương Tiểu Thủy gây họa cho nàng.

Ngày thứ hai sáng sớm như thường là Lý Thanh gọi nhị nương rời giường, hiện tại trên căn bản đã trở thành thông lệ, sau khi đứng lên, ngày hôm qua nhị nương cùng Tôn bà tử nói muốn dùng xe nâng, hơn nữa là muốn chuyên dụng, dù sao nhị nương muốn chở nhiều đồ, nói cẩn thận một ngày cho 20 đồng tiền.

Lý Thanh đem điện hòa hảo, sau đó mang đủ bát đũa, một lò lửa hình chữ nhật, là nhị nương bảo người ta đặc biệt chế tạo,

Đến trên trần, nhị nương đầu tiên là giao cho quan binh 3 đồng tiền phí quán via hè, sau đó tìm một địa phương nhiều người bắt đầu bày sạp.

Trên trần rất nhiều người đều ăn qua lương da của nhị nương, biết nhị nương làm lương da ăn ngon, cũng sạch sẽ, không ăn bị đau bụng, cho nên đều rất yên tâm nhị nương bán này nọ, từ khi nhị nương không bán lương da, nhiều nhà lại bán lương da như vậy, đều cảm thấy ăn xong không có ngon như nhị nương làm, thế nhưng bắt đắc dĩ, nhị nương đã không bán lương da.

Lần này nhìn thấy nhị nương lại bán đồ lạ, liền dón dập tiến lên, hỏi nhị nương bán chính là cái gì?

Nhị nương giải thích một phen sau, dù sao mọi người đều chưa từng ăn cũng không biết rõ, nhị nương cũng không phải kẻ hẹp hòi lập tức nướng 10 xâu thịt dê, phân phát cho mọi người, khiến người ta nếm thử, nhị nương đem thả gia vị đều tại bên trong một cái túi, thịt nướng kỹ sau thả, gia vị đều là đặt ở một chỗ, ai cũng không biết gia vị là cái gì, như vậy cũng phòng ngừa người khác nhìn lén, cùng mình tranh chuyện làm ăn.

Mọi người lần đầu ăn cảm thấy vị thịt rất tốt, đặc biệt tiểu hài tử ăn xong còn muốn ăn, thế nhưng đây là thịt, dù sao cũng quý, cho nên mọi người một lần cũng mua không nhiều, đều là mua 5 xâu, 10 xâu, chỉ chốc lát bán sạch 40 xâu, nhị nương xem trời nóng nực, còn chủ động miễn phí cho tiểu hài tử một chén nước ô mai uống, tiểu hài tử chính là thích uống thứ này, cho nên uống một bát đã nghĩ uống chén thứ hai, may mà không mắc, đại nhân cũng đồng ý để hài tử vui vẻ, một bát mới 2 đồng tiền.

Tuy rằng xâu thịt dê bán đến được, thế nhưng đùi gà vẫn không có người nào muốn, dù sao cũng thật sự có chút mắc, bắt quá trải qua nhị nương gia công đùi gà, cũng có vẻ lớn hơn thật nhiều, da gà bán được không ít, bán mười mấy cái, cá cũng bán mười mấy phần.

Mọi người đều biết nhị nương bán đồ ăn ngon, cho nên buổi trưa, có rất nhiều người đều đến chỗ nhị nương ăn mì, mì sợi thêm vào canh gà, mùi vị đúng là tuyệt, cho nên người ăn mì rất nhiều.

Người có thêm, cũng có người hỏi đùi gà cùng cánh gà, cũng là vì nhị nương chế tác đùi gà cánh gà thật sự ăn ngon, nên đùi gà bán 5 cái, cánh gà tất cả đều bán xong.

Còn có người tại lúc ăn mì thích ăn kèm xâu thịt dê nướng, bởi vậy nhị nương ngày đó có thể nói là hoàn toàn thắng lợi, đồ ăn trên căn bản toàn bộ đều bán xong, sau đó còn có người hỏi có còn hay không xâu thịt dê?

Nghe thấy bán hết đều rất đáng tiếc, bắt quá nhị nương nói, ngày mai sẽ trở lại, lập tức các nàng nói ngày mai nhất định còn có thể đến chỗ nhị nương.

Đại khái tính toán, nhị nương ngày hôm nay tổng cộng bán tám trăm văn tả hữu, trừ tiền vốn, tịnh kiếm lời hơn 600 văn.

Nhị nương cùng Lưu Lam mặc dù có chút mệt, thế nhưng nghĩ đến mình một ngày là có thể kiếm lời nhiều tiền như vậy, trong lòng đúng là rất thỏa mãn.

Kiểm tiền lời nhị nương cũng không keo kiệt, mua cho tiểu Ngôn Nhi cùng Thần Dương một cân đậu phộng đường tốt nhất.

Sau đó lại đi mua nguyên liệu, xâu thịt dê bán rất được, nhị nương lần này mua hai cân thịt dê, 30 con cá, 5 con gà, mua thật nhiều Mai tử.

Chương 19: Tam nương trở về

Buổi tối về đến nhà, Ngôn Nhi cùng Thần Dương nhìn thấy nhị nương vội vã chạy tới, ôm bắp đùi nhị nương, nọ nọ hô: "Nương, " để nhị nương mềm lòng rồi tỉnh rồi ngủ.

Sau đó đem đường lấy ra, Ngôn Nhi cao hứng kêu to "Cảm ơn nương, " thừa dịp nhị nương ngồi xổm xuống, nhanh chóng tại trên mặt nhị nương hôn một cái, để nhị nương cao hứng không ngớt.

Lý Thanh đã làm cơm xong rồi, nhị nương lại để cho Lý Thanh đem thịt dê nàng đã mua cắt ra, buổi tối thêm món ăn, nếu kiếm tiền cũng không thể thiệt thòi chính mình.

Lý Thanh còn đem nước tắm chuẩn bị kỹ càng, hiện tại so với trước đây nhị nương thoải mái hơn nhiều, cùng nàng đồng thời sinh hoạt, Lý Thanh tự nhiên biết nhị nương không giống trước đây liền đem nước tắm chuẩn bị kỹ càng, điều này cũng quả thật làm cho nhị nương cao hứng không ngớt.

Buổi tối cơm nước xong, nhị nương hướng Lý Thanh cùng Lưu Lam nói: "Ngày hôm nay đại khái kiếm được sáu trăm văn, mua đồ ngày mai dùng tới hai trăm văn, còn lại bốn trăm văn, " nhị nương theo trong túi lấy ra bốn trăm đồng tiền.

Mấy ngày trước vì Trương Tiểu Thủy, không chỉ có nhị nương dùng hết tiền mà ngay cả tiền Lưu Lam thật vất vả tích góp lại cũng đều lấy ra, ngoại trừ Tam nương, trong nhà cũng thật là không tiền.

Nhị nương đưa cho Lưu Lam một trăm đồng tiền, Lưu Lam lần này cũng không khách khí với nhị nương, dù sao Thần Dương còn nhỏ, vì Thần Dương sau này, Lưu Lam nhất định phải có ít tiền.

"Một trăm văn này là cho Tam nương, thế nhưng hiện tại Tam nương còn chưa có trở lại, ta trước tiên cầm, chờ Tam nương trở về ta đưa cho nàng, "

Chia tiền xong, mấy người cũng trở về phòng ngủ.

Nhị nương vào phòng đem hai trăm đồng tiền đưa cho Lý Thanh, Lý Thanh cũng không do dự liền đem tiền cất đi chờ sau này dùng, tiền giao cho Lý Thanh nhị nương cũng yên tâm, dù sao lần trước nhị nương nói với Lý Thanh đem toàn bộ tiền trong nhà lấy ra cứu Trương Tiểu Thủy, Lý Thanh không chút do dự đem tiền lấy ra, cũng không có hướng về nhị nương oán giận cái gì.

Nhị nương biết Lý Thanh là người tốt, cũng tin tưởng hẳn, thế nhưng nên dặn dò vẫn phải nói "Thanh nhi, tiền này là sau này chúng ta xây nhà sinh sống dùng, ngoại trừ ta hướng về người đòi tiền, ngoài ra dù có phát sinh chuyện gì, tiền này cũng không thể tùy tiện cho người ta. "

Lý Thanh tự nhiên cũng biết lợi hại, trịnh trọng cùng nhị nương bảo đảm: "Nhất định sẽ không đem tiền tùy tiện lấy ra. "

Đột nhiên Lý Thanh lại xoắn xuýt nhìn nhị nương, dáng vẻ muốn hỏi lại không dám hỏi, nhị nương vội hỏi "Làm sao?"

Lý Thanh nhỏ giọng dò hỏi: "Nếu như cha theo ta đòi tiền thì sao đây?"

Nguyên lai Lý Thanh là lo lắng vấn đề này, nhị nương cũng biết cha càng đau lòng nhà đại tỷ, cũng không thích đưa con rể Lý Thanh này.

Nhị nương cười nói: "Sau này mỗi tháng chúng ta cho cha hai trăm đồng tiền, nếu như vạn nhất cha bị bệnh gì, vậy chúng ta cũng ra tiền, còn ra bao nhiêu, đến thời điểm đó ta nói cho người." "

Nghe nhị nương nói như vậy, Lý Thanh yên tâm không ít, nhìn Lý Thanh dáng vẻ như trút được gánh nặng, nhị nương vừa cảm thấy buồn cười, lại cảm thấy đau lòng, tạo thành Lý Thanh cẩn thận từng li từng tí một như vậy, là vì Lý Thanh trước đây trải qua tháng ngày quá mức gian khổ đi.

Ngôn Nhi để Lý Thanh tắm xong thì bò lên giường, chui vào trong lòng ngực nhị nương báo cáo: "Nương, người cho ta đường, ta có chia cho biểu tỷ tỷ cùng biểu ca ca ăn nga, " nhìn tiểu tử một bộ người đến biểu dương ta thật đáng yêu.

Nhị nương nhìn tiểu tử bởi vì cơm canh đầy đủ mà khuôn mặt nhỏ mập lên một chút, cao hứng nói: "Uh, vẫn là Ngôn Nhi nhà ta hiểu chuyện"

Rất cục nghe được nhị nương khích lệ, trên mặt tiểu tử vẫn mang theo nụ cười, sau đó quần quít lấy nhị nương, để nhị nương kể cho hắn nghe chuyện xưa, nhị nương kể cho tiểu Ngôn Nhi nghe câu chuyện về tiểu Na Tra.

Sự tích Tiểu Na Tra quá dài, có thể là nhị nương kể quá tốt, tiểu tử nghe vẫn mê li, nói chung, tinh thần tiểu tử rất tỉnh táo, nhị nương giảng chuyện xưa thú vị làm Lý Thanh cũng mê theo, thế nhưng sắc trời đã tối, cuối cùng vẫn là Lý Thanh nói với tiểu tử: "Ngày mai nương còn phải làm việc, nương mệt mỏi, nương muốn nghỉ ngơi thật tốt."

Tiểu tử hiểu chuyện, tuy rằng có chút không muốn nhưng vẫn để cho nhị nương ngủ, nhị nương xem đáng về tiểu tử có hơi thất vọng liền hứa hẹn buổi tối ngày mai sẽ kể tiếp, nghe nhị nương nói như vậy, tiểu tử mới thật cao hứng ngủ.

Nhìn nhị nương uể oải, Lý Thanh trong lòng có chút đau lòng, trước đây thê chủ cũng không có để hắn có cái cảm giác này, mình đây là làm sao?

Ngày thứ hai sáng sớm, Lý Thanh vốn muốn gọi nhị nương dậy, nhưng nhìn nhị nương ngủ say đến như vậy hương cho nên không đành lòng, Lý Thanh cũng biết gần đây thê chủ rất mệt.

Lý Thanh rón rén rời giường, sau đó rửa mặt rồi chuẩn bị nước cho nhị nương rửa mặt, sau đó mới gọi nhị nương rời giường.

Nhị nương theo thói quen nghe được âm thanh của Lý Thanh sau đó rời giường, tuy rằng còn có chút buồn ngủ nhưng nhị nương biết mình nhất định phải đứng dậy nếu không sẽ trễ.

Nhị nương sau khi rời giường thấy Lý Thanh đã đem đồ vật mình muốn dùng đến đều chuẩn bị kỹ càng, không khỏi nghĩ thầm "Vẫn là cái thời đại này nữ nhân hạnh phúc a!"

Cơm nước xong, chuẩn bị kỹ càng này nọ, nhị nương cùng Lưu Lam xuất phát.

Thời gian bất tri bất giác qua nửa tháng, chuyện làm ăn của nhị nương càng ngày càng tốt, mỗi ngày lượng nhập hàng cũng có gia tăng, bởi nhị nương làm đồ vật ăn ngon, trên trấn người có danh vọng cũng bắt đầu mời nhị nương đi đến nhà các nàng làm cơm.

Nhị nương làm cũng không chỉ những món ăn vật này, những những món ăn chính nhị nương cũng làm, mỗi lần làm cơm cho những gia đình giàu có kia đều có thể được mấy lượng bạc khen thưởng.

Thậm chí có người muốn cho nhị nương làm đầu bếp nữ chuyên môn, thế nhưng nhị nương biết ở cổ đại những gia đình giàu có này không có tốt như bề ngoài, nhị nương chỉ muốn thật yên lặng sinh hoạt nên từ chối.

Bất quá thời gian nửa tháng, nhị nương kiếm lời gần ba mươi lượng bạc, điều này làm cho nhị nương rất cao hứng, cứ theo đà này như vậy trời thu cũng gần như có thể xây lại nhà.

Ngày hôm nay bán hết đồ sớm nên nhị nương cũng sớm về nhà, về đến nhà vừa nhìn thấy Tam nương trở về, Tam nương đi báỉ phỏng các danh sĩ, vừa đi là hơn một tháng, nhị nương vẫn rất lo lắng, hiện tại thấy Tam nương trở về, nhị nương cảm thấy vui mừng.

Tam nương vừa thấy nhị nương trở về vội vã tiến lên nghênh tiếp, đem đồ nặng trên người nhị nương tháo xuống.

"Tam nương người trở về rồi, người vừa đi hơn một tháng, để chúng ta rất lo lắng. "

Nhìn thấy trên mặt nhị nương chen lẫn vui mừng cùng lo lắng, Tam nương càng ngày càng hồ thẹn, nhìn Tam nương có điểm không đúng, nhị nương lo lắng hỏi: "Tam nương người làm sao vậy?"

Tam nương có chút hồ thẹn mở miệng nói: "Nhị tỷ, trong nhà xảy ra chuyện lớn như vậy, chỉ để một mình người gánh chịu, ta lại không biết gì hết, làm mọi người hồ thẹn.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Tam nương muốn thi Hương

Nhị nương cũng nghe ra Tam nương là vì chuyện này mà cảm thấy xấu hổ, nhị nương đã cảm thấy an ủi.

Nhị nương mở miệng nói: "Ai, mọi chuyện không phải đã qua sao? Không phải hiện tại cũng không có chuyện gì hay sao? Nếu không phải là bởi vì người, Tiên sư gia kia sao có thể trợ giúp chúng ta?"

Tam nương nghe vậy cũng khá hơn nhiều, nhị nương lại nói: "Cho nên chỉ cần người có tiền đồ, không để cho người khác bắt nạt chúng ta, chính là trợ giúp lớn nhất của chúng ta. "

Tam nương nghe nhị nương nói có đạo lý, liền trầm giọng nói: "Nhị tỷ yên tâm, ta nhất định sẽ nổi bật hơn người, quyết không để cho người khác bắt nạt chúng ta. "

Nhị nương cười nói: "Thật sao? Vậy thì tốt, người có thể nghĩ như vậy ta rất vui mừng."

Tam nương lúc này mới tốt hơn rất nhiều, "Người về nhà khi nào."

"Mới đến, tại trấn gặp phải Tiền sư gia ta mới biết trong nhà xảy ra chuyện sau đó vội vàng vàng trở về."

"Tiền sư gia cũng coi như giúp chúng ta, người rảnh rồi mời nàng uống ly rượu, " những người này không thể đắc tội được.

"Uh, được, " sau đó Tam nương nhìn về phía Luru Lam, mấy ngày nay Luru Lam theo nhị nương ra ngoài buôn bán, người cũng đen, "Ca ca cũng cực khổ rồi."

Luru Lam nghe tam muội nói vậy, trong lòng được an ủi, cười nói: "Không có chuyện gì, ta cảm thấy hiện tại rất tốt, người xem ta hiện tại sắc mặt so với trước đây tốt hơn rất nhiều."

Tam nương vừa nhìn đã xác thực, trước đây Luru Lam chỉ dư lại da bọc xương, hiện tại tuy rằng sắc mặt có hơi đen, thế nhưng trên mặt bắt đầu có chút thịt, biết Luru Lam nói không giả.

Tam nương biết nhất định đây chính công lao là công lao của nhị tỷ, nhị tỷ từ khi buôn bán kiếm không ít tiền, trong nhà cũng so với trước đây tốt hơn rất nhiều.

"Thê chủ, đại ca, cơm đã làm xong, nhanh rửa tay rồi vào ăn cơm đi, " Lý Thanh cung kính nói.

Tam nương buổi tối lúc ăn cơm, nhìn thức ăn trên bàn chẳng những có thịt heo, còn có cá, thịt gà, thịt dê, sinh hoạt trong nhà đã tốt như vậy rồi sao? Tam nương vẫn còn có chút kỳ quái.

"Thịt dê cùng thịt gà này có đưa cho cha hay không?" Nhị nương hỏi hướng về Lý Thanh, Lý Thanh vội nói: "Đưa rồi, đưa rồi. " Tam nương biết nhị nương là cố ý nói ngay trước mặt mình.

Chỉ sợ mình cho rằng các nàng ăn ngon thì quên cha. Tam nương vừa nghĩ trong lòng cũng xác thực nghĩ nhị nương ăn tốt như vậy, cũng không biết có đưa cho cha đưa đi một ít không, hiện tại biết nhị nương không có quên cha, Tam nương vì ý nghĩa của chính mình vừa nghĩ mà hồ thẹn, liền cúi đầu ăn cơm, cũng không dám nhìn nhị nương.

Nhị nương đoán được Tam nương nghĩ như vậy, cho nên mới cố ý hỏi Lý Thanh, như vậy có thể tránh hiểu lầm, nhị nương đương nhiên sẽ đem nó sớm giết từ trong trứng nước, vạn nhất bởi vì như vậy mà hiểu lầm Tam nương cho là mình bất hiếu, cái kia rất oan a.

Luru Lý thị vì chuyện của Trương Tiểu Thúy tức giận không nhẹ, cho là vì Trương Tiểu Thúy mà tiền trong nhà mất hết, còn làm ra chuyện khiến người ta xem thường, hiện tại mỗi lần ra khỏi nhà đều có người ở sau lưng chỉ chỉ chỏ chỏ. Luru Lý thị hiện tại ngoại trừ chăm hái từ, trên căn bản không nói với Trương Tiểu Thúy câu nào.

Nhị nương gần đây bận bịu, Luru Lý thị cũng biết, bất quá nhị nương mỗi khi làm món ngon đều sẽ mời Luru Lý thị tới dùng cơm, tuy rằng Luru Lý thị mỗi lần đều sẽ mang theo hai hái từ, hai hái từ mỗi lần đều ăn như hùm như sói, một điểm lễ phép đều không có, đến cuối cùng món ăn trên căn bản đều bị hai hái từ ăn sạch, còn người lớn thì không ăn được gì cả, Thần Dương cùng Ngôn Nhi cũng ăn không được mấy miếng, cũng không biết Trương Tiểu Thúy giáo dục hái từ thế nào nữa? Nhị nương ngược lại không ghét bỏ hái từ mà cho rằng thói quen như vậy không thể quán.

Liên gần nhất số lần nhị nương để Luru Lý thị tới dùng cơm ít đi, bất quá vẫn sẽ đem thức ăn ngon đưa qua cho Luru Lý thị, đưa qua xong, Luru Lý thị muốn cho ai ăn thì nhị nương muốn nhúng tay vào không được rồi.

Cơm nước xong, nhị nương đem tình huống làm ăn cùng Tam nương nói một hồi, Tam nương vừa nghe xong cảm thấy không thể tưởng tượng được nhị tỷ dĩ nhiên có bản lĩnh này, chỉ nửa tháng thời gian mà thôi, dĩ nhiên đã kiếm được ba mươi lượng bạc.

Nhị nương đem số bạc thuộc về Tam nương đưa cho nàng, Tam nương ban đầu không muốn, cho là mình không chỉ có không có giúp ích được gì còn để nhị tỷ nuôi, cuối cùng làm sao còn có thể lấy tiền của nhị tỷ đây?

Thế nhưng nhị nương nghĩa chính ngôn từ nói cho nàng đây là vì sự nghiệp học hành của nàng, Tam nương phải đi con đường khoa cử, không thể thiếu tiền được.

Tam nương không thể làm gì khác hơn là nhận lấy, nhìn nhị nương vì mình như vậy, Tam nương âm thầm thế nhất định phải thi được cử nhân, hiện tại là tháng bảy, còn lại không tới một tháng lập tức thi Hương, lần này mình mà thi tốt thì là cử nhân nương tử, cử nhân cùng tú tài không phải là cùng một đẳng cấp a.

"Nhị tỷ, ta ngày kia muốn đi tỉnh thành, " Tam nương nhìn nhị nương nói.

Nhị nương vừa nghĩ sắp tới thi Hương đối với Tam nương khích lệ nói: "Được, nhị tỷ tin tưởng người, người nhất định sẽ thi đậu, nếu như thật sự thi không được, cũng không có gì, không phải còn có nhị tỷ sao? Nhị tỷ cũng nhất định sẽ nuôi sống người."

Nghe nhị nương an ủi, Tam nương theo trong lòng cảm thấy ấm áp, đúng đây, cho dù thi không được, người trong nhà cũng sẽ không có không muốn mình, nhưng nhìn đến nhị tỷ vì mình trả giá nhiều như vậy, tự mình nói nhất định phải thi đậu, nếu không chẳng phải là phụ ý tốt của nhị tỷ sao.

Ngày kia, nhị nương không có bán đồ ăn trên trấn, hôm nay nhị nương mua không ít đồ, đã làm nhiều món ăn, vì tương lai của Tam nương, hi vọng Tam nương kỳ khai đắc thắng cho nên mời Nguyên nương một nhà cùng Luru Lý thị đều mời đến.

Lúc ăn cơm, Trương Tiểu Thúy hái từ vẫn nhất quán đức hạnh, khiến người ta vừa nhìn liền tiếng lòng không thích, thế nhưng Trương Tiểu Thúy không

thèm quan tâm mà ăn như hùm như sói,

Nhị nương không biết, từ khi sự việc của Trương Tiểu Thúy qua đi, Nguyên nương một nhà thật sự không còn tiền, chính là có tiền cũng là không nỡ mua thịt ăn, cho nên Trương Tiểu Thúy đã rất lâu không ăn được thịt.

Lưu Lý thị nhìn thấy đại con rể không biết ý tứ như vậy thật không, mạnh mẽ trừng Trương Tiểu Thúy, Trương Tiểu Thúy lúc này mới thu lại một chút.

Nguyên nương thấy phu lang cùng hài tử mình như vậy, sâu sắc thở dài một hơi, sau đó cũng không nói gì.

Sau khi ăn xong, Lưu Lý thị lên lút đem Tam nương gọi vào phòng, sau đó tay chân cẩn thận từ trong túi áo sơ mi móc ra một cái bao khăn tay, mở ra xem, bên trong có khối nhỏ bạc, có tiền đồng các loại.

"Tam nương a, đây là cha đưa cho ngươi, trong này tổng cộng là năm lượng bạc, lần trước ngươi đại tỷ phụ phạm tội, ta chưa hề đem tiền hết cho đại tỷ, lên lút lưu một chút ta đem tiền đồng đều đổi thành bạc, như vậy cầm cũng tiện, lấy cho ngươi," Lưu Lý thị đặc ý nói.

Tam nương nhìn Lưu Lý thị chỉ cảm thấy đau lòng, nhưng nàng từ chối, đây là tấm lòng của phụ thân dành cho nhi nữ của mình, Tam nương chỉ có cắn răng mới không để nước mắt của chính mình chảy xuống.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Rời nhà

Buổi tối trước khi đi, Nguyên nương đem Tam nương kéo qua một bên, từ trong lòng lấy ra hai lượng bạc nhét vào tay Tam nương.

Hồ thẹn nói: "Tam nương a, đại tỷ không bản lĩnh, chỉ có thể cho ngươi nhiều như vậy, ngươi đừng ghét bỏ."

Tam nương cũng biết trong Nguyên nương hẳn là không tiền gì, bây giờ có thể lấy ra hai lượng cho mình đã rất tốt, làm sao sẽ ghét bỏ, dù sao cũng là tâm ý của tỷ tỷ đối với muội muội mình.

Sáng sớm ngày thứ hai, Tam nương lúc thức dậy, Lý Thanh cùng Lưu Lam đã nấu xong cơm nước, nhị nương nhân cơ hội đi tới phòng Tam nương, đem một bộ quần áo mới giao cho Tam nương.

"Đây là anh rể ngươi làm, ngươi muốn đi tỉnh thành quá keo kiệt cũng không được, cầu nhân coi thường người khác người nơi nào cũng có."

Tam nương vừa nghe nhị nương nói cũng rất có đạo lý, cũng không chối từ, nhị nương thấy Tam nương thu rồi, lại nói: "Trong quần áo ta nói anh rể ngươi khâu một cái bao nhỏ, bên trong có hai mươi lượng bạc, ngươi cần dùng thì lấy ra, thế nhưng phải nhớ không được để tiền lộ ra ngoài, nếu để cho người ý đồ xấu nhìn chằm chằm liền không tốt."

Tam nương vừa nghe nhị nương cho bạc vào trong quần áo của nàng, vội vàng nói: "Nhị tỷ đã cho ta không thiếu, trên người bây giờ bạc gộp lại cũng có hai mươi hai, đã đủ," hơn nữa Tam nương không nói chính là nhị nương đã đem hơn một nửa tiền trong nhà đưa cho mình, việc này khiến Tam nương trong lòng rất băn khoăn.

"Không có chuyện gì, tiền nhị tỷ còn có thể kiếm lại, ngươi thân ở ngoại địa, trên người làm sao có thể không có bạc phòng thân bạc? Cầm đi," nhìn nhị nương đáng vẻ thành khẩn, Tam nương không thể làm gì khác hơn là nhận lấy.

Cơm nước xong, toàn gia đều đến đưa Tam nương, nhìn thấy Tam nương đi rồi, Lưu Lý thị trong lòng một trận phiền muộn lắm bầm nói "Cũng không biết Tam nương có thể thi đỗ hay không."

Nhìn Lưu Lý thị lo lắng, nhị nương vội nói: "Cha yên tâm đi, Tam nương nhất định sẽ thi đỗ," nhị nương không ngừng an ủi, Lưu Lý thị mới bớt lo một chút.

Ngày thứ hai, nhị nương như thường lệ cùng Lưu Lam đi bán đồ ăn, buổi trưa rất nhiều người, hiện tại mới tốt một chút, mọi người đã đi rồi.

Nhị nương vội để Lưu Lam ăn chút cơm, Lưu Lam là nam nhân, làm sao cũng không bằng thể lực của nhị nương được, Lưu Lam cũng không có chối từ, hai người vẫn luôn là như thế tới, lại nói mình quả thật là mệt muốn chết rồi.

Lúc này chỉ nghe một tiếng "Yêu! Nhị nương đúng là ngươi a! Lão nương cũng sắp không nhận ra, không nghĩ tới đúng là ngươi đang bán đồ ăn a!"

Nhị nương đảo mắt nhìn người nọ, chỉ thấy người tới chừng ba mươi tuổi, vóc người mập mạp, miệng đầy răng vàng, giương một đôi mắt tam giác, vừa nhìn liền biết không phải vật gì tốt, nhị nương nhận ra nàng, nàng là lão bản của sòng bạc trấn trên, gọi Hoàng Tam, nhân xưng "Hoàng Tam nương."

Theo sau Hoàng Tam còn theo mấy cái vóc người cao lớn, còn có nhị cầu tử, không nghĩ tới này nhị cầu tử dĩ nhiên làm chó săn cho Hoàng Tam,

Luru Lam vừa nhìn thấy những người này thì có chút sợ sệt, dù sao những người này vừa nhìn liền biết không phải vật gì tốt.

Luru Lam lặng lẽ dùng tay lôi kéo góc áo của nhị nương, có chút lo lắng nhìn nhị nương, nhị nương trấn định dùng tay vỗ vỗ tay Luru Lam, ra hiệu hẳn không cần phải sợ, kỳ thực nhị nương trong lòng cũng có chút sợ, chỉ là hiện tại chính mình là một nữ nhân, cũng phải gánh trách nhiệm nữ nhân.

"Yêu, là Hoàng Tam nương a, không biết Hoàng Tam nương đây là muốn đi đâu a?"

"Đương nhiên là đến tìm được người rồi. "

Nghe được Hoàng Tam là tìm đến mình, nhị nương có chút sốt sắng, Luru Lam trong lòng càng sợ sệt, vừa sợ nhị nương cùng các nàng đi rồi, lại sợ các nàng bắt nạt bọn họ, đánh bọn họ.

"Nga, không biết Hoàng Tam nương tìm ta có chuyện gì? Nếu như việc nhỏ, tiểu muội có thể giúp nhất định hỗ trợ."

"Được đó! Luru nhị nương, một quãng thời gian không thấy trở nên bản lĩnh a, ta nghe nói người này sạp hàng một ngày cũng sắp kiếm được một lượng bạc đúng hay không?"

Thì ra đến là đồ mất mình kiếm tiền, nghĩ đến đòi tiền, nhị nương nghĩ thầm, "Sao có thể a, ta đây chỉ là buôn bán nhỏ, một ngày sao có thể kiếm nhiều như vậy a, cùng ngài là không cách nào so sánh được."

Nghe được nhị nương không thừa nhận, Hoàng Tam lập tức phát hỏa, mắt lộ ra hung tương quát lên: "Tốt, Luru nhị nương người dám gạt ta, ta đây đã dò nghe, người còn muốn gạt ta, có phải là không đem ta Hoàng Tam nương để ở trong mắt?" Hoàng Tam sinh khí, đám người cao to phía sau cũng cảnh cáo nhìn nhị nương.

"Nhị nương, vậy phải làm sao bây giờ a?" Luru Lam nhỏ giọng hỏi.

"Không có chuyện gì, ca ca đừng lo lắng, có ta đây, yên tâm đi." nhìn Luru Lam sợ sệt, nhị nương thật sự muốn đánh những người vô lại này một trận, có điều các nàng đồng người quá.

Hiển nhiên, Hoàng Tam cũng nhìn thấy Luru Lam, cười đùa nói: "Yêu, Luru nhị nương, đôi nam nhân rồi, bắt quá cái này cũng không có xinh đẹp như nam nhân kia a, nam nhân kia của người khiến người ta nhìn một chút đã nghĩ lạp lên giường, nam nhân kia tư thái liền biết nhất định rất thoải mái..."

Nghe Hoàng Tam càng nói càng kỳ cục, nhị nương thực sự là không nhịn được, hẳn không chỉ sỉ nhục Luru Lam ca ca mình, còn sỉ nhục Thanh nhi phu lang mình.

Chỉ nghe nhị nương hét lớn một tiếng "Câm miệng!"

Nhìn sắc mặt đột nhiên âm trầm nhị nương, không biết sao Hoàng Tam có chút không chắc chắn, thế nhưng vừa nghĩ phía sau mình có người, Hoàng Tam sức lực lại đủ, quay về nhị nương tức giận nói: "Tốt người Luru nhị nương thực sự là thật tài tình, lại dám hống ta, người có phải là chán sống rồi không?"

Nhị nương không muốn cùng nàng nói nhảm nữa, trầm mặt hỏi: "Người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám, nói đi, người đến cùng muốn thế nào?"

"Hừ, ta cũng không muốn thế nào? Chỉ cần người mỗi ngày giao cho ta nửa lượng, ta liền đi. "

Nhị nương không hề nghĩ ngợi trả lời: "Dựa vào cái gì?"

"Dựa vào cái gì? Chỉ bằng người nếu muốn tại trên trấn buôn bán thời gian dài, nhất định phải giao tiền, bằng không ta nhất định để cửa hàng người mở không đứng lên được. "

Nhị nương biết mình nếu như không đáp ứng các nàng, các nàng nhất định sẽ mỗi ngày đều tới quấy rối, vậy chuyện làm ăn thật là không làm tiếp được, nhưng nghĩa mình đáp ứng đem nhọc nhằn khổ sở bạc kiếm được cho những người này càng không tình nguyện.

Thấy nhị nương không nói gì, Hoàng Tam không nhịn được nói: "Người nhanh lên một chút a, có đáp ứng hay không?"

Lúc này nhị câu từ từ phía sau đi tới phía trước, giống như bằng hữu khuyên nhị nương "Nhị nương a, xem chúng ta trước đây có quen biết, ta khuyên người đáp ứng Hoàng Tam nương đi, không thì hậu quả sau này không phải là người có thể chịu đựng. " nhìn nhị câu từ một bộ ta vì muốn tốt cho người khiến nhị nương thấy buồn nôn, người này cũng thật là vô lại.

Nhưng mình rốt cuộc phải làm sao a? Đáp ứng hay không không đáp ứng, nếu như mình đáp ứng, chính mình thật sự không cam lòng, nếu như không đáp ứng, cái kia sau này mình nên làm gì a?

"Có đáp ứng hay không?" Hoàng Tam lại thúc giục,

"Hừ, người chó đực ý, ta không đáp ứng, người dám làm cái gì? Ta nhất định đi huyện nha cáo người. "

"Cáo ta? Ha, cáo ta?" Hoàng Tam như là nghe được chuyện cười, vui cười nhìn nhị nương, thủ hạ của Hoàng Tam, cũng như nghe được chuyện cười, nhìn nhị nương,

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Ta là quan thân

"Đệ đệ ta là tiểu thị của tri huyện đại nhân, ngươi cảm thấy ngươi có thể cáo thắg ta sao? Ta là quan thân, muốn cáo ta quả thực chuyện cười, ha ha ha..."

Hừ, đệ đệ chẳng qua chỉ là tiểu thị, rất quang vinh sao? Chỉ là tỷ tỷ của tiểu thị tri phủ đã dám lớn lối như vậy, thật là không có thiên lý, hơn nữa nhị nương nhớ tới tại cổ đại thiếp người nhà bình thường không tính là thân thích, cũng không biết Hoàng Tam lấy đâu ra tự tin lớn như vậy, thật là không có đầu óc.

"Hừ, biết rồi đi, còn dám cáo ta sao? Thực sự là không tự lượng sức, " Hoàng Tam xem thường nhìn nhị nương.

"Nói có đáp ứng hay không?" Hoàng Tam hùng hổ dọa người nhìn về phía nhị nương.

"Hừ, ta không đáp ứng, " nhị nương trấn định đáp, đúng, nàng không đáp ứng, thoái nhượng một lần chỉ làm các nàng hung hăng kiêu ngạo, chính mình vĩnh viễn đừng mong thoát khỏi các nàng.

"Cái gì? Lư nhị nương ngươi dám không đáp ứng, ngươi dám không đáp ứng? Ngươi dám, dám..." Hoàng Tam nương như là không nghĩ tới Lư nhị nương sẽ không đáp ứng giống như vậy, kinh ngạc nhìn nhị nương.

Những thủ hạ kia của nàng cũng một mặt không dám tin tưởng nhìn nhị nương, không nghĩ tới nhị nương lại dám đắc tội Hoàng Tam.

Ánh mắt của các nàng từ không dám tin tưởng đã biến thành trào phúng, hừ, không đáp ứng thì thế nào? Hoàng Tam há lại là nàng có thể đắc tội? Cũng không nhìn một chút chính mình có mấy lạng, nói đến có một muôi muôi làm tú tài, nhưng tú tài cùng tri huyện đại nhân cái kia kém không phải một chút.

Lư Lam cũng kinh ngạc nhìn nhị nương, không nghĩ tới muôi muôi của chính mình lại có cốt khí như vậy, chỉ là sau đó phải làm sao bây giờ a?

Hoàng Tam một mặt phần nộ nhìn nhị nương "Hừ, Lư nhị nương ngươi lại dám rượu mời không uống chỉ thích uống rượu phạt, ta sẽ không bỏ qua cho ngươi, đập cho ta, "

Nói chỉ về nhị nương sạp hàng, người bên cạnh đi ngang qua, vốn định ăn nhị nương này nọ, vừa nhìn điệu bộ này, lập tức tránh qua một bên, không trêu chọc nổi a, thế nhưng cũng không ai đi báo quan.

Trên trấn không ai không quen biết Hoàng Tam, Hoàng Tam này chính là một tên trộm gà bắt chó, mở sòng bạc hại người vô lại, đại gia đã trải qua Hoàng Tam khâu, mọi người đều biết Hoàng Tam có một đệ đệ làm tiểu thị tri huyện đại nhân, có tầng này quan hệ còn ai dám kiện cáo Hoàng Tam a.

Liên trên đường người đều dùng ánh mắt đồng tình nhìn nhị nương, nghe Hoàng Tam nói "Đập " Lư Lam có chút hoảng rồi.

"Nhị nương, nếu chúng ta không đáp ứng các nàng, khiến người xảy ra chuyện chúng ta sau này phải làm sao bây giờ a?"

Nhìn Lư Lam lệ rơi đầy mặt, nhị nương thấy đau lòng, sau đó nói: "Ca ca, chúng ta không thể làm vậy, nếu không chúng ta sau này cũng đừng nghĩ muốn thoát khỏi các nàng, các nàng sẽ lại hiếp đáp chúng ta, "

Lư Lam vừa nghĩ, nhị nương nói cũng có đạo lý, này nên làm gì a?

Nhìn nhị nương kiên định, Hoàng Tam khí hò hét hô: "Đập, dùng sức đập, "

Lập tức phía sau nàng, liên đới nhị cầu tử ở bên trong tổng cộng năm người đồng thời hướng về sạp hàng nhị nương đi tới, sau đó nắm một cái ghế quảng mạnh xuống đất nhất thời "Răng rắc" một thanh âm vang lên, ghế chia năm xẻ bảy.

Nhị nương nhìn mình nhọc nhằn khổ sở mua được ghế, liền như vậy bị đập lên, thực sự không thể nhịn được nữa, từ trên mặt đất nhật lên một cái ghế chân, hướng một tên tay chân trên người đánh tới,

"Răng rắc" một tiếng, đi kèm "A a... Ta tay, cánh tay của ta, " tên tay chân đau oa oa gọi, vừa bưng cánh tay chính mình bị thương,

Đã thương một tên, nhị nương cũng tỉnh táo lại, nhìn Hoàng Tam cùng những tay chân kia sừng sốt, nhị nương nhân cơ hội nói: "Các vị phụ lão hương thân, mọi người cũng đều nhìn thấy, là Hoàng Tam ý thế hiếp người, ý có một đệ đệ làm tiểu thị tri huyện đại nhân tại trên trấn coi trời bằng vung, ta Lư nhị nương ngày hôm nay là vì bảo vệ mình mới ra tay, Hoàng Tam nói rồi, muốn ta mỗi ngày giao nửa lượng bạc cho nàng, bằng không liền để ta không

thể bán tiếp, ta tin tưởng nếu như Hoàng Tam sau lưng không có ai chống đỡ, Hoàng Tam nhất định sẽ không to gan như vậy, "

Nhị nương vừa nói vừa xem vẻ mặt của mọi người, mọi người nhớ tới Hoàng Tam các loại làm ác, cũng cảm phần sục sôi, dồn dập phần nộ nhìn Hoàng Tam.

Nhị nương thấy hiệu quả cũng không tệ lắm, nói tiếp: "Ngày hôm nay ta liền đi huyện nha kiện cáo Hoàng Tam, ta ngược lại muốn xem xem, tri huyện đại nhân có thể hay không công bằng trong công việc? Vẫn là vì tiểu thị mình mà thiên vị Hoàng Tam?"

"Câm miệng, câm miệng, nhanh làm cho nàng câm miệng, " Hoàng Tam thấy nhị nương càng nói càng quá đáng, cũng biết chuyện hôm nay làm lớn, đối với mình cũng không tốt,

Phải biết những quan viên này nếu muốn lên chức, danh tiếng rất trọng yếu, nếu như hôm nay trên trấn truyền đi tri huyện đại nhân vì tỷ tỷ tiểu thị mình mà tuần tư trái pháp luật, vậy chức quan tri huyện này cũng có thể không làm được, nếu như lại bị vị ngự Sử đại nhân đem ra làm văn, tri huyện có khả năng chịu tội càng lớn hơn.

Làm quan tại trong lòng bách tính đó là không gì không làm được, cũng không ai nghĩ đến muốn đi cáo Hoàng Tam, đều cho rằng cáo không thắng, lâu dần mọi người cũng nhận xuống, điều này cũng làm cho Hoàng Tam kiêu ngạo càng thêm hung hăng.

Hoàng Tam thấy nhị nương thật sự hướng về huyện nha, vội vã cho người cản lại, nhị nương nhìn mấy người ngăn ở trước mắt mình, không uly ký tí nào ngênh coi, không có chút nào lùi bước.

Hoàng Tam tuy rằng chưa từng đọc sách, thế nhưng cũng biết nếu như hôm nay để nhị nương đi huyện nha kiện cáo mình, như vậy vị em rể kia nhất định sẽ vì thanh danh của nàng mà trừng phạt mình, phải biết chuyện hôm nay có rất nhiều người nhìn thấy.

Chẳng bằng, ngày hôm nay trước tiên quên đi, chờ sau này lại tìm cơ hội trả thù, lập tức Hoàng Tam cười hi hi nhìn nhị nương "Ai nha, nhị nương, chúng ta trước đây là thường thường cùng nhau chơi, này lại không phải đại sự gì? Nơi nào cần phải thượng huyện nha, ta xem chuyện này thì thôi, "

Nhị nương nhìn Hoàng Tam đáng vẻ lấy lòng mình, trong lòng xem thường, trên mặt vẫn không có biểu tình nhìn Hoàng Tam.

Hoàng Tam thấy nhị nương khó chơi, có chút tức giận, nhưng vẫn đề ép xuống.

"Chuyện ngày hôm nay là ta đùa giỡn, ngươi làm sao có thể coi là thật đây? Chúng ta là bằng hữu, ta làm sao sẽ lấy tiền của ngươi đây? Đây là hiểu lầm, hiểu lầm, được rồi, nếu không có chuyện gì, vậy ta liền đi, " nói xong, Hoàng Tam liền mang theo nàng những tên tay chân kia, ào ạt rút lui.

"Ai, nhị nương không sao rồi, thực sự là quá tốt rồi, chỉ là hoảng sợ một hồi, " Lưu Lam một bộ như trút được gánh nặng, người đi đường người thấy Hoàng Tam đi, dồn dập tiến lên an ủi nhị nương nói: "Ai nha, nhị nương không nghĩ tới ngươi lại có cốt khí như vậy, lão Trương ta khám phục ngươi, đúng đây, đúng đây, nhị nương thực sự là ghê gớm..."

Trên đường cùng nhị nương khá quen biết, đều an ủi nhị nương, cũng cho rằng Hoàng Tam sẽ không trở lại, nhị nương cũng cười cùng các nàng nói cảm ơn

Thế nhưng chỉ có nhị nương biết, Hoàng Tam trước khi đi xem ánh mắt hận thù nhìn mình, đối với mình tức giận, nhị nương tin tưởng nàng nhất định sẽ không giảng hoà, chỉ là không biết lần sau nàng muốn làm sao đối phó chính mình?

Nhưng nhìn ca ca ung dung cười, cùng trong nhà có Thanh nhi, nhị nương lựa chọn không nói, hà tất để bọn họ theo lo lắng đây?

Chuyện này nên để tự mình giải quyết đi, mình nhất định sẽ không để cho nàng thương tổn người nhà mình, đây là điểm mấu chốt, nếu không mình chính là liều mạng cũng sẽ không bỏ qua nàng.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23

Buổi tối sau khi về đến nhà, Lý Thanh đã làm tốt cơm, nhị nương rửa mặt xong chơi một hồi với tiểu Ngôn Nhi thì trở về phòng, nàng hôm nay đúng là hơi mệt

Lý Thanh vào phòng nhìn thấy nhị nương uể oải nằm ở trên giường, trong lòng có chút đau lòng.

Nhẹ nhàng đi tới bên người nhị nương, muốn che chắn cho nhị nương, thế nhưng đi tới bên người nhị nương mới phát hiện nhị nương là trợn tròn mắt, cắn bản không ngủ.

Nhị nương nhìn thấy Lý Thanh liền quay về Lý Thanh nở nụ cười, Lý Thanh có chút lo lắng nói: "Thê chủ, ca ca đều đã nói với ta, ta lại không biết thế

chủ ở bên ngoài nguy hiểm như vậy, ta trong lòng bất an, " tối hôm nay Lý Thanh thấy Lưu Lam nhú chặt lông mày, nhìn mình một bộ muốn nói lại thôi, tâm trạng kỳ quái.

Com nước xong, thời điểm rửa chén nhân cơ hội hỏi Lưu Lam xảy ra chuyện gì? Lưu Lam đem chuyện hôm nay nói cho Lý Thanh nghe, Lý Thanh lúc đó thì có chút sợ sệt, may mà thê chủ không có chuyện gì, nếu như thê chủ xảy ra vấn đề rồi chính mình thật không dám tưởng tượng, những ngày tháng không có thê chủ mình nên làm gì?

Nhìn Lý Thanh hồ thẹn không ngớt, nhị nương vội vã bò lên, an ủi: "Không có chuyện gì, không có chuyện gì, không như người nghĩ nghiêm trọng như vậy đâu, yên tâm đi, thê chủ người cũng không phải dễ trêu, "

Nhìn nhị nương tràn đầy tự tin, Lý Thanh biết, đây là thê chủ cố ý làm cho mình an tâm, nhưng là chính mình thật sự rất lo lắng a!

"Cái kia, người xấu kia nếu như lại tìm thê chủ gây sự thì phải làm gì a?"

"Ai nha, yên tâm đi, trải qua chuyện ngày hôm nay, nàng sẽ không dám, cho dù trở lại, thê chủ người cũng không phải dễ trêu, yên tâm đi, " nhị nương vui cười, muốn cho Lý Thanh không lo lắng.

Nói rồi nhị nương nhẹ nhàng vỗ tay Lý Thanh, muốn cho Lý Thanh thả lỏng, Lý Thanh cũng biết thê chủ không hi vọng mình lo lắng, sắc mặt Lý Thanh hòa hoãn một hồi, cười nói: "Được, vậy sau này thê chủ vẫn là cần tắc vô ưu. "

Liên tiếp nửa tháng trôi qua, nhị nương thấy Hoàng Tam không còn tới quấy rối, trong lòng không chỉ không có thả lỏng hơn nữa còn càng khẩn trương, bởi vì nhị nương biết Hoàng Tam sẽ không giảng hoà.

Quả nhiên, ngày hôm đó, giữa trưa đến chỗ nhị nương ăn cơm rất nhiều người, nhị nương đột nhiên nghe thấy có người cao giọng gọi mình, ra bên ngoài vừa nhìn, khả không, nguyên lai là nhị cầu tử, nhị cầu tử phía sau còn theo mấy tên vừa nhìn liền biết không phải người tốt người, chỉ thấy nhị cầu tử một mặt lấy lòng hướng về nhị nương đi tới.

Nhị nương biết nhị cầu tử không có lòng tốt, cũng không khách khí, chỉ là lạnh lùng nói: "Người tới làm gì?"

Những khách nhân kia vốn là đang dùng cơm, vừa thấy nhị cầu tử, vội vã sợ đến cơm đều không ăn, vội vội vàng vàng liền đi, trên trán này ai cũng biết, lưu manh nhị cầu tử là thủ hạ của Hoàng Tam.

Cũng đều biết nhị nương đắc tội Hoàng Tam, hôm nay thấy nhị cầu tử mang nhiều người đến như vậy đều đoán có phải là tới quấy rối, vẫn là tránh xa một chút tốt hơn, nhị nương thấy khách nhân đều đi rồi, trong lòng rất khó chịu, nhìn thấy nhị cầu tử cũng không sắc mặt tốt.

Lưu Lam những ngày qua không thấy Hoàng Tam cùng nhị cầu tử tới quấy rối, trong lòng mới thả lỏng một điểm, bây giờ nhìn thấy nhị cầu tử tìm tới cửa, lập tức một mặt đề phòng nhìn nhị cầu tử.

Nhị cầu tử thấy nhị nương đối với mình không có chút nào khách khí, trong lòng ám náo, thế nhưng vẫn cười cùng nhị nương nói: "Ai nha, nhị nương a, bọn tỷ muội hôm nay tới tìm người là vì muốn tốt cho người a!"

Nhìn nhị cầu tử biểu tình ta là vì muốn tốt cho người, nhị nương cả người không thoải mái, thế nhưng thân thủ không đánh người mặt tươi cười, nhị nương vẫn nài tính tình hỏi: "Nói đi, người hôm nay tới đến cùng là vì cái gì?"

"Nhị nương a, tỷ muội gần nhất vận may rất tốt, ngày hôm qua còn thắng ba lượng bạc, này không, bọn tỷ muội không đành lòng người khổ cực như vậy, đương nhiên là có tiền đồng thời kiếm lời, thế nào? Cùng chúng ta đi đánh cược một lần đi, " nhị cầu tử dụ hoặc nói,

Nếu như là nhị nương trước kia nhất định sẽ theo nhị cầu tử đi, thế nhưng hiện tại nhị nương là nàng, muốn cho nàng đi đánh cược, đó là không thể.

Nhị cầu tử thấy nhị nương một bộ thờ ơ không động lòng, có chút nóng nảy, liền quay về mấy người phía sau hơi liếc mắt ra hiệu, người phía sau bèn bụ cười hướng về nhị nương vây lại.

"Ai nha, nhị nương chúng ta đây chính là vì muốn tốt cho người a, chúng ta gần đây vận may thật sự rất tốt, nếu không phải chúng ta xem trước đây về mặt tình cảm, chúng ta còn không muốn gọi người đây, người có thể chiếm được cho bọn tỷ muội này chút mặt mũi a."

"Đúng đấy, đúng đấy, tỷ muội chúng ta rất lâu không có cùng nhau chơi đùa. "

"Chính là, trước đây chúng ta rất tốt, " những người vây từ phía người nhị nương bắt đầu ồn ào.

"Nhị nương người xem, ta thật sự không lừa người, đây là ta mấy ngày nay thắng được tiền, người xem, " nhị cầu tử thò tay vào trong ngực, móc ra mấy khối bạc vụn, nhị nương đại khái vừa nhìn, có chừng bảy, tám lượng.

Nhưng nhị nương vẫn một bộ không hề bị lay động, nhị cầu tử cuống lên, kêu lên: "Nhị nương, người có phải là xem thường bọn tỷ muội ta? Người nếu như xem thường bọn tỷ muội ta người liền nói a? Bọn tỷ muội ta tại đây cùng người nói nửa ngày rồi, người nếu như đi chúng ta sau này vẫn là tỷ muội, người nếu như ngày hôm nay không nể mặt mũi không đi, vậy sau này bọn tỷ muội liền ân oán đoạn nghĩa tuyệt."

"Hừ, vốn không phải tỷ muội, còn nói cái gì ân oán đoạn nghĩa tuyệt, quả thực chính là chuyện cười." nhị nương ở trong lòng thầm nghĩ.

"Đúng đó, đúng đó, có muốn làm tỷ muội, cho câu nói," những người kia cũng một mặt khó chịu nhìn nhị nương.

Nhị nương nhìn nhị cầu tử bất chấp đáng vẻ, trong lòng biết mình đây là đem nhị cầu tử bức cuống lên, nếu không nhị cầu tử sẽ không nói như vậy, xem ra Hoàng Tam là nhất định phải làm cho mình lại đánh lên đánh cược.

"Không được, không được, nhị nương ngàn vạn không thể đi, " Luru Lam có chút bất an lôi kéo ống tay áo nhị nương, chỉ sợ nhị nương bị những người kia nhất kích mắc mưu, cùng những người kia lại đi đánh cược.

Nhị nương thấy Luru Lam một mặt bất an, bèn an ủi: "Ca ca, yên tâm đi, nhị nương ta nếu đã nói sẽ không lại đánh cược thì nhất định sẽ không đi " nhìn nhị nương nói trịnh trọng như vậy, Luru Lam mới xem như là dễ chịu một điểm.

Nhị nương mặt hướng mấy người nhị cầu tử, trầm giọng nói: "Nhị cầu tử, người cũng đừng dùng những câu nói kia đến hù dọa ta, Luru nhị nương ta nói không cá cược liền không cá cược, ai tới cũng như thế, người nếu như còn muốn cùng ta làm bằng hữu, như vậy ta hoan nghênh, nhưng người nếu lôi kéo ta đi đánh cược, như vậy ta chỉ có thể nói xin lỗi, chúng ta chỉ sợ là không làm được bằng hữu, Luru nhị nương ta xưa nay chưa từng làm có lỗi với các người, ta hành được chính, tọa đến đoan, ta không sợ các người."

Người trên đường trước đây cũng biết nhị nương rất hay đánh cược, không nghĩ tới, hiện tại nhị nương nói biến được liền biến được rồi, thực sự là lằng nhằng quay đầu lại vô cùng quý giá, mọi người quay về nhị nương dồn dập tán thưởng gật đầu.

Nhị cầu tử đều nói đến như vậy, nhị nương vẫn không đi, lại thấy nhị nương nói lời chính nghĩa, chính mình cũng cảm thấy nói thêm gì nữa cũng sẽ không làm nhị nương thay đổi chủ ý, lại nhìn những người trên đường, mặc dù cách mình rất xa, thế nhưng trong mắt đều là xem thường, cho dù ly xa như vậy mình vẫn nhìn thấy.

Nhị cầu tử vung tay lên "Bọn tỷ muội chúng ta đi, " nói rồi mang theo những người kia rời đi, mọi người thấy nhị cầu tử cùng những người kia đi rồi cũng dồn dập tiến lên, tán thưởng nói chuyện với nhị nương.

Nhị nương cũng khuôn mặt tươi cười ngênh người, tuy rằng những người này tại thời điểm mấu chốt không có đứng phía bên mình, nhưng ít nhất các nàng cũng không có bỏ đá xuống giếng, người ta dù sao cũng là người xa lạ, nhị nương cũng không mong chờ các nàng sẽ trợ giúp mình, lại nói chuyện làm ăn sau này của mình còn muốn dựa vào các nàng đâu.

Luru Lam cũng một mặt an ủi nhìn nhị nương, chính là muội muội của hắn, đúng là lớn rồi, có đam mê cố, có chủ ý, thật tốt!

Thế nhưng nhị nương cũng không có lạc quan như vậy, nàng biết Hoàng Tam lần này thiết kế không được nhất định còn có thể có lần sau, sau này mình nhất định phải cẩn thận gấp bội.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Trương Tiểu Thúy ý đồ Xấu

Nhị nương lúc ở nhà vẫn luôn cổ vũ Lý Thanh thường xuyên đi ra ngoài, Lý Thanh tính tình ngại ngùng, ra ngoài kết giao thêm cũng được,

Trước đây nhị nương bởi vì Lý Thanh quá xinh đẹp câu người cho nên sẽ không yên tâm Lý Thanh đi ra ngoài, thế nhưng nhị nương hiện tại không giống nhau, thông qua quãng thời gian ở chung, nhị nương biết Lý Thanh là một nam nhân tốt thủ lễ, cho nên nhị nương cũng không muốn hạn chế tự do của Lý Thanh.

Nhị nương muốn cho Lý Thanh ra ngoài đi một chút, tâm tình tốt người cũng sẽ rộng rãi rất nhiều, Lý Thanh cũng biết nhị nương là hảo ý, ngày hôm nay Lý Thanh tự mình mang theo một ít điểm tâm ngọt nhị nương tối hôm qua làm tốt dự định đi hàng xóm biếu tặng.

Thế nhưng trước khi đi Lý Thanh muốn đi một chuyến sang nhà Nguyên nương, bởi vì nhị nương làm điểm tâm ngọt làm sao sẽ không cho cha một ít, thế nhưng nhị nương muốn đi trên trán bán đồ ăn, cho nên nhị nương không thể làm gì khác hơn là dặn dò Lý Thanh đi một chuyến.

Tuy rằng nhị nương không muốn để Lý Thanh đi, nhị nương biết nam nhân tính tình quá tốt, đại tỷ phu kia nhất định sẽ nhân cơ hội bắt nạt nam nhân của mình, còn có cha cũng không thích hắn.

Thế nhưng Lý Thanh xưng phong nhận việc muốn đi, nhị nương cũng không tiện ngăn, dù sao nhị nương cũng hi vọng cha có thể đối với Lý Thanh ấn tượng khá một chút, dù sao cũng là cha mình mà.

Lý Thanh đem trong nhà thu thập một lần, thu thập sạch sẽ thì mang theo điểm tâm ngọt đi tới nhà Nguyên nương.

Mở cửa chính là Trương Tiểu Thúy, Trương Tiểu Thúy vốn là ở trong phòng lười biếng ngủ, đột nhiên nghe có người gõ cửa tự nhiên rất không cao hứng, mở cửa vừa thấy là Lý Thanh, lập tức sắc mặt liền trở nên càng thêm không dễ nhìn.

Nhìn Lý Thanh lại như nhìn thấy cừu nhân, lớn tiếng nói: "Là người a, người tới làm gì? Nhà người nhị nương không phải chính đang vội vàng kiếm tiền sao? Người làm sao còn có thời gian đến nhà chúng ta. "

Khoảng thời gian này Trương Tiểu Thúy tuy rằng không thể nào xuất môn, thế nhưng hần cũng đã từng nghe nói, nhị nương tại trên trần bán đồ ăn, kiếm lời rất nhiều tiền, vừa nghe đến nhị nương kiếm tiền thế nhưng không nói cho nhà các nàng biết, cũng không mang theo nhà các nàng kiếm tiền, Trương Tiểu Thúy trong lòng liền đối với một nhà nhị nương sản sinh oán hận nghĩ nhị nương là cố ý.

Khoảng thời gian này công công hờ một chút là nghĩ chuyện đả vật mình, chính mình cũng biết mình đem trong nhà tiền đều dùng hết, thế nhưng sao có thể oán chính mình a? Chính mình cũng là hi vọng trong nhà có thể tốt hơn một chút a, nhưng vì cái gì mọi người vẫn trách cứ mình, hừ, thực sự là quá phận quá đáng.

Vừa nghe thấy nhị nương tại trên trần kiếm tiền, Trương Tiểu Thúy cũng cố động Nguyên nương, để Nguyên nương tìm nhị nương, làm cho các nàng cũng theo làm, như vậy nhà mình cũng có thể trải qua khá một chút, hơn nữa đòi người mới có phòng mới, mất thấy lại không lâu nữa liền có thể che lên phòng mới, ai biết ra chuyện như vậy, vì mình mà tiền trong nhà đều không có.

Thế nhưng Nguyên nương vừa nghe lập tức giận dữ, còn trách cứ mình, nói cái gì, lần trước chính là bởi vì mình mà làm cho nhị nương đem công thức lương da đưa ra, bây giờ lại dám nhắc tới, ngược lại không quản lý mình nói cái gì, Nguyên nương chính là không đồng ý, chuyện này cũng sống chết mặc bay.

Mà Nguyên nương trải qua chuyện lần trước, cũng không đề cập tới việc làm ăn gì nữa, đành hoảng khắp nơi tìm địa phương làm công công kết thúc mỗi ngày một gần chết, cũng bắt quá kiếm lời mấy chục văn, còn không bằng trước đây bán lương da, thế nhưng đánh chết Trương Tiểu Thúy, Trương Tiểu Thúy cũng không dám ở trước mặt Nguyên nương nói bán lương da,

Thế nhưng Trương Tiểu Thúy nghe người khác sinh động như thật nói nhị nương kiếm lời đồng tiền lớn, trong lòng oán khí càng để lâu càng sâu, bây giờ nhìn thấy Lý Thanh tới cửa đến, làm sao cũng sẽ không để cho Lý Thanh dễ chịu.

Trước đây Trương Tiểu Thúy nhìn Lý Thanh không hợp mắt, ai bảo Lý Thanh lớn lên một bộ yêu mị, làm để Trương Tiểu Thúy đố kị, thế nhưng trước đây nhị nương đối với Lý Thanh không tốt, hơi một tí đánh chửi, cho nên mới để Trương Tiểu Thúy trong lòng cân bằng một điểm, thế nhưng hiện tại thấy nhị nương đối với Lý Thanh rất tốt, Lý Thanh mặc trên người, ăn, đều so với mình càng tốt hơn, điều này làm cho Trương Tiểu Thúy đố kị trong lòng càng vô hạn bành trướng.

Lý Thanh biết Trương Tiểu Thúy không thích mình, nhưng Lý Thanh dễ tính, luôn luôn không chấp nhặt với Trương Tiểu Thúy, nay thế chủ bảo hần đến đưa cho công công điểm tâm ngọt, vẫn là không nên cùng Trương Tiểu Thúy lớn tiếng xung đột tốt, mình cũng không muốn gây phiền toái cho thế chủ.

Lý Thanh cung kính nói: "Tỷ phu hảo, thế chủ làm một chút điểm tâm, cho nên để ta đưa cho công công một ít. "

Nghe Lý Thanh đến tặng đồ, sắc mặt Trương Tiểu Thúy lúc này mới khá hơn một chút, công công thương yêu nhất con của mình, những thứ đồ này cho dù đưa cho công công cuối cùng còn không phải rơi xuống trong miệng hài tử mình sao.

Vừa nghĩ như thế Trương Tiểu Thúy trong lòng mới xem như là dễ chịu, nhưng nhìn đến Lý Thanh mặc trên người quần áo mà người trong thôn tét đến đều không nhất định mặc, khởi in hoa bố làm xiêm y, Lý Thanh vốn là tư thái đã tốt rồi, hiện tại mặc quần áo đẹp vào, để Lý Thanh xem ra càng thêm quyền rũ mê người.

Trước đây nhìn thấy Lý Thanh đều là một mặt kinh hoàng, sắc mặt vàng như nghệ, thế nhưng hiện tại lại nhìn Lý Thanh sắc mặt hồng hào trắng nõn, một đôi mắt to uông uông càng là mê người, lại nhìn chính mình, một thân vải thô còn có mảnh vụn, hai tay bởi vì làm việc nặng nề mà trở nên thô, dầm chua trong lòng Trương Tiểu Thúy không ngừng trào ra bên ngoài.

Hai con người vẫn đục của Trương Tiểu Thúy chuyển động, không biết nghĩ tới điều gì đột nhiên quay về Lý Thanh ôn nhu cười một tiếng nói: "Là như vậy, công công ngày hôm nay trên người không thoải mái, hiện tại còn không khỏi đây, bằng không người đem điểm tâm cho ta, ta đưa cho công công được rồi, "

Nghe được Lưu Lý thị không thoải mái, Lý Thanh vội vã sốt sắng hỏi: "Công công làm sao? Trên người không thoải mái, thỉnh đại phu chưa? Ta hay là đi xem một chút đi."

Nghe Lý Thanh muốn đến xem Lưu Lý thị, Trương Tiểu Thúy vội vã ngăn cản nói: "Ai, cũng không có gì, chính là muốn ngủ thêm một hồi, không chuyện gì, công công mới vừa rồi còn cùng ta nói chuyện, không chuyện gì, đừng đi quấy rối người, ta xem này điểm tâm vẫn là chờ công công tỉnh rồi, ta đi giao cho công công được rồi. "

Lý Thanh nghe Lưu Lý thị ngủ không thể quấy nhiễu, chính mình cũng muốn đi tam hỉ tặng đồ ăn, nếu công công không chuyện gì vậy hãy để cho tỷ phu thay chuyển giao được rồi.

Lý Thanh đầy mặt cảm kích quay về Trương Tiểu Thúy nói: "Vậy thì phiền phức tỷ phu. "

Trương Tiểu Thúy vội vã cười nói: "Không phiền phức, không phiền phức, " đưa bánh xong sau đó Lý Thanh liền cáo từ, còn nói chờ nhị nương trở về, cùng nhau xem Lưu Lý thị.

Trương Tiểu Thúy đầy mặt cười đáp ứng, thế nhưng chờ Lý Thanh vừa đi, Trương Tiểu Thúy trên mặt thần sắc lập tức trở nên xem thường, hướng về Lý Thanh phương hướng nắn một câu: "Hừ, hồ ly tinh, lần này có người biết tay, ha ha..." Đắc ý nhìn điểm tâm trên tay, đi vào nhà.

Vừa vặn mình cũng đói bụng, những này điểm tâm sung lút dạ, vội vàng mở ra dầu bao, một luồng hoa quế mùi thơm phả vào mặt, Trương Tiểu Thúy không trở lại trong phòng liền lấy ra một khối đến nhét vào trong miệng, còn mơ mơ hồ hồ nói: "Ăn ngon quá "

Thế nhưng Trương Tiểu Thúy mặc dù thèm vẫn không có quên chừa cho con của mình một ít

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Lưu Lý thị đến rồi

Lý Thanh sau khi về đến nhà, kêu tiểu Ngôn Nhi cùng Thần Dương, liền đi đến nhà tam hỉ tỷ phu ,

Lưu Tam hỉ cùng nhị nương nhà các nàng là từ khi nhị nương sửa đổi sau đó mới chậm rãi tốt lên, Lưu Tam hỉ là thợ xây nhà, thường thường khắp nơi làm công công, lưu lại phu lang cùng hai hài tử ở nhà,

Mà nhị nương vì muốn cùng hàng xóm tạo mối quan hệ, thường thường đem bán còn lại xương thịt dê, cánh gà thì sẽ phân cho hài tử hàng xóm, những thứ đồ này người trong thôn bình thường là ăn không nổi, cũng sẽ không mua cho hài tử

Từ khi nhị nương sửa đổi buôn bán mỗi lần về nhà, những hài tử tham ăn kia đều sẽ chờ nhị nương, vừa nhìn thấy có bán đồ còn dư lại, từng cái từng cái vui mừng như tết đến.

Cha mẹ những hài tử kia đều biết nhị nương là người tốt, đối với nhà nhị nương bình thường cũng rất chăm sóc, trước đây nhìn Lý Thanh không hợp mắt, nể tình nhị nương đối với Lý Thanh cũng tốt hơn rất nhiều.

Tam hỉ gia có hai hài tử, một nữ hài 6, 7 tuổi gọi thạch đầu cùng Thần Dương chơi hảo, còn có một nam hài gọi Bình nhi, cùng tiểu Ngôn Nhi chơi tốt, bởi vì hài tử thường cùng nhau chơi đùa, cho nên tam hỉ gia phu lang La thị cùng Lý Thanh cũng chậm chậm quen thuộc.

Nghe nói muốn đi nhà thạch đầu, Thần Dương cùng Ngôn Nhi đều rất cao hứng. Đến tam hỉ gia, La thị đang ở sân bên trong may đế giày, hai hài tử đều ở trong sân chơi,

La thị nhìn thấy Lý Thanh đến vội vã cười nghênh tiếp, cười nói: "Ai nha, là nhị nương gia đến rồi, mau mời tiến vào, " nói nghiêng người để Lý Thanh đi vào.

Ngôn Nhi cùng Thần Dương cũng rất có lễ phép chào hỏi, hài tử La thị nhìn thấy tiểu Ngôn Nhi cùng Thần Dương đến vội vã cười chạy tới, tứ hài tử chốc lát hoà mình trong sân trong nháy mắt trở nên náo nhiệt.

Lý Thanh đem điểm tâm trong tay đưa cho La thị "Tỷ phu, đây là điểm tâm ta mang cho hài tử. " La thị cười đỡ lấy, nụ cười trên mặt càng ngày càng chân thành.

Trêu ghẹo nói: "Này, điểm tâm này nói vậy cũng là nhị nương làm chứ?"

Lý Thanh cười gạt gù,

La thị ước ao nói: "Ai nha, hiện ở trong thôn ai không ước ao người a! Mặt trên không có công công áp lên, nhị nương hiện tại cũng có tiền đồ, ruộng đất cũng cho thuê, người cũng không cần ra đồng làm việc, nhị nương đối với người cũng tốt, người hiện tại nhưng là nam tử được hâm mộ nhất trong thôn a, " nói nói chính mình lại nở nụ cười.

Lý Thanh biết La thị nói thật, chính mình nghe xong cũng rất cao hứng, mặt hồng lên.

La thị thấy Lý Thanh thẹn thùng cũng không lại trêu ghẹo, Lý Thanh cầm lấy đế giày La thị may nhìn kỹ một chút, Lý Thanh kì thực tay nghề rất tốt, trước đây ở nhà thường thường làm đế cha đi đôi tiền, lâu dần tay nghề cũng là luyện lên.

"Xem Thanh đệ đệ là người giỏi may vá nha " La thị thấy Lý Thanh xem nhập thần thử dò xét nói.

Lý Thanh vội khiêm tốn nói: "Chỉ là không có trở ngại thôi. "

La thị thấy Lý Thanh như vậy liền biết Lý Thanh may vá nhất định không kém liền cùng hân tán gẫu xoay quanh chuyện may vá.

Đột nhiên nghe được một tiếng âm thanh kêu to: "Tam hỉ gia, tam hỉ gia, "

La thị đột nhiên nghe có người gọi hân vội vã lên tiếng trả lời: "Ai, ai vậy?"

"Là ta, " La thị xin lỗi hướng về Lý Thanh cười cợt, sau đó đứng dậy đi ra cửa, vừa nhìn nguyên lai là Trương Tiểu Thúy.

Thấy Trương Tiểu Thúy mặt sứt ruột hỏi vợ: "Nguyên lai là Trương tỷ phu a, không biết tới nhà của ta có chuyện gì a?"

Trương Tiểu Thúy không vui nói: "em về nhà ta có phải là ở nhà người không?"

"Đúng đây, làm sao? Xảy ra chuyện gì?"

Trương Tiểu Thúy cười trên sự đau khổ của người khác nói "Không có chuyện gì, chính là công công ta muốn tìm hân, người nhanh lên một chút đem hân gọi ra đi. "

"Nga, như vậy a, ta đi gọi, "

La thị vào nhà đem lời Trương Tiểu Thúy nói cho Lý Thanh nghe, Lý Thanh hoang mang khó khăn đứng lên, chạy ra ngoài, biết công công không thích mình, bình thường căn bản không muốn thấy mình, bây giờ lại chủ động tìm mình, Lý Thanh trong lòng không khỏi nghĩ có phải là xảy ra chuyện gì không?

Ngoài cửa Trương Tiểu Thúy nhìn thấy Lý Thanh hoang mang hoảng loạn chạy đến trong lòng lập tức có chút chột dạ, thế nhưng nghĩ đến Lý Thanh bình thường bị mình áp lên cũng không có chuyện gì, nghĩ đến lần này cũng sẽ không sao, lại nói cho dù hân nói gì người khác cũng sẽ không tin tưởng

Liên thẳng tắp eo cổ ý cao giọng nói: "Ai nha, em về, người nhanh lên một chút a, công công đang đợi."

"Ai, ai, đến ngay, " nói xong tốc độ dưới chân càng nhanh hơn, may mà tam hỉ gia cách nhị nương gia tương đối gần cho nên chỉ chớp lát thì đến nhà.

Trương Tiểu Thúy thấy Lý Thanh về nhà, chột dạ, sợ Lý Thanh nói cái gì không nên nói nên cũng bước nhanh hướng về nhị nương gia.

Trong nhà, chỉ thấy Lưu Lý thị im lặng ngồi ở trong sân, hai hài tử Trương Tiểu Thúy cũng đầy vẻ khinh bỉ nhìn Lý Thanh đi đến.

Lý Thanh thở hồng hộc đi tới trước mặt Lưu Lý, cung kính hô một tiếng công công.

Lưu Lý thị vốn là đối với Lý Thanh rất không vừa ý, thời điểm mua hân cũng không phải người thuần khiết, mua được sau nhiều ngày như vậy còn không sinh được một hài tử, thực sự là sao chổi.

Hơn nữa ngày hôm nay đại con về nói chuyện kia, lại nhìn đứa con về dung nhan không chỉnh tề này thực sự là càng xem càng không hợp mắt, liền há mồm giáo huấn: "Người xem một chút người hiện tại giống kiểu gì, a? Là một phu của một gia đình sao có thể giống như người vậy a? Thực sự là không biết hiền thực."

Lý Thanh cảm thấy trong lòng oan ức, mở miệng giải thích hai câu, "Công công, ta nghe đại tỷ phu nói ngài muốn tìm ta, ta sợ ngài có việc gấp vội vàng chạy tới, có chỗ thất lễ kính xin công công thứ lỗi, "

"Nói thật dễ nghe, nói như người vậy há không phải nói công công hiểu lầm người, người có phải còn muốn để công công xin lỗi người không?" Trương Tiểu Thúy lập tức châm chọc nói.

Lưu Lý thị vốn rất tức giận, nghe Trương Tiểu Thúy xong càng thêm tức giận, trầm giọng nói: "Thực sự là không biết lễ nghĩa, nhị nương ở bên ngoài buôn bán mệt mỏi cần phải kiểm tiền, để người ở nhà nghỉ ngơi, người còn lại đi sang nhà khác phiếm chuyện, cũng không biết lo liệu việc nhà, như người vậy sao làm phu lang người ta?"

Nghe được công công nói mình không xứng làm phu lang, Lý Thanh sợ đến sắc mặt lập tức trở nên trắng bệch, trong lòng sợ sệt nghĩ: "Công công nói như vậy có phải là nói mình không bồi thê chủ, đúng đây, hiện tại thê chủ trở nên ôn hòa chỉ lễ, lại kiếm được tiền, bộ dạng cũng được, chính mình xác thực là không xứng với nàng, nhưng mình bây giờ nghĩ đến rồi khỏi thê chủ, trong lòng thật sợ hãi a, chính mình không có chút nào muốn rời thê chủ đi, không có chút nào muốn nghĩ, không nghĩ, "

Nhìn Lý Thanh lẳng lẳng, sắc mặt có chút trắng xám, Lưu Lý thị lập tức một trận bực mình "Người làm bộ dạng như vậy cho ai xem đây? A? Nếu bộ dạng này của người để cho người khác nhìn thấy còn tưởng rằng ta này làm công công bắt nạt người cơ chứ?"

Lý Thanh vội vàng lắc đầu, giọng điệu càng thêm khiêm tốn: "Không, không, công công đối với ta luôn luôn rất tốt, công công không nên tức giận. "

"Để ta không tức giận? người làm chuyện này ta làm sao có thể không tức giận?" Lưu Lý thị nghĩ đến Lý Thanh làm chuyện này lập tức khí nộ công tâm.

Lý Thanh không biết mình làm cái gì để công công tức giận như vậy, nhìn thấy công công tức giận nhìn mình, Lý Thanh thực sự vô tội hỏi: "Công công, ta đến cùng đã làm chuyện gì để công công tức giận như vậy, kính xin công công dạy cho, ta nhất định sửa đổi. "

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 26: Chất vấn

"Người làm chuyện gì? Người còn không thấy ngại hỏi ta người làm chuyện gì? A? Người thật sự coi lão già ta cái gì cũng không biết hay sao?" Lưu Lý thị thấy Lý Thanh đến hiện tại còn không chịu nhận sai, trong lòng càng tức giận.

Vốn là cho rằng hắn sẽ chủ động nhận sai, không nghĩ tới hắn thậm chí ngay cả mình làm cái gì cũng không biết, chân thực là tức chết người.

Lưu Lý thị trừng mắt nhìn Lý Thanh, sau đó xoay người quay về Trương Tiểu Thúy nói: "Người đến, người là đại tỷ phu hắn, người đến nói cho hắn hắn đã làm sai điều gì?"

Trương Tiểu Thúy nghe Lưu Lý thị nói để cho mình mở miệng, sắc mặt trong nháy mắt cứng ngắc, có chút ngượng ngùng nói: "Việc này, vẫn là công công nói tốt hơn chứ?"

"Hừ, bình thường nói rất nhiều, lúc mẩu chốt không hữu dụng, " nói bất mãn liếc mắt nhìn Trương Tiểu Thúy.

Sau đó xoay người, trầm giọng nói với Lý Thanh: "Người nói, ngày hôm nay nhị nương có phải là để người cảm điểm tâm đến cho ta?"

Lý Thanh bận bịu cung kính đáp: "Dạ, thê chủ nói công công thân thể không thoải mái để con rể cảm một ít điểm tâm thê chủ làm đến để công công ăn. "

Nghe Lý Thanh vẫn thành thật, Lưu Lý thị sắc mặt tốt hơn một chút

, "Được, nếu người thừa nhận, như vậy ta hỏi người, người có cảm điểm tâm đến cho ta không?"

Lý Thanh bận bịu đáp: "Con rể biết công công thân thể không khỏe, con rể không dám đánh quấy nhiễu, "

Nghe Lý Thanh nói mình thân thể không thoải mái, không dám quấy nhiễu, này rõ ràng chính là chối từ, nếu như mình biết Lý Thanh cảm bánh ngọt nữ nhi mình cho mình, tự mình nói cái gì cũng phải tự ra xem, nhưng mình căn bản không nghe đại con rể nói này Lý Thanh tìm đến mình, rõ ràng chính là nói dối, chính mình đã quên, còn tìm những lý do này thực là đáng ghét.

"Nói vậy, người rõ ràng không đến xem ta, làm sao biết thân thể ta không thoải mái, không thể gặp người?"

Nguyên lai công công là bởi vì như vậy mới giận mình, Lý Thanh trong lòng thở phào nhẹ nhõm, giải thích: "Công công, sáng sớm hôm nay ta đến xem ngài, tỷ phu nói ngài thân thể không thoải mái muốn nghỉ ngơi, con rể liền không dám đánh quấy nhiễu."

Nghe Lý Thanh nói như vậy Lưu Lý thị dùng ánh mắt nghi ngờ nhìn Trương Tiểu Thúy, đại con rể rõ ràng nói Lý Thanh không đến xem mình a, lẽ nào trong bọn họ có người nói dối đến lừa gạt mình, hừ, tốt, ta còn chưa có chết bọn họ dám lừa dối ta, thực sự là gan lớn, thực sự đáng ghét.

Trương Tiểu Thúy nghe Lý Thanh nhắc tới mình, vội vàng nói: "Nói vậy, ta làm sao thấy người, người hôm nay một ngày đều không đến cửa nhà ta, ta lúc nào gặp qua người?" Trương Tiểu Thúy âm thanh sắc bén, nói lẽ thẳng khí hùng hồ.

Lý Thanh khiếp sợ nhìn Trương Tiểu Thúy, kính hãi nói: "Đại tỷ phu hắn là nhớ lắm, ta sáng sớm hôm nay rõ ràng cảm bánh ngọt đến xem..."

"Nhìn cái gì? Chớ nói nhảm, ta không nhìn thấy người, hừ, " Trương Tiểu Thúy không chờ Lý Thanh nói hết lời liền giành nói.

"Nhưng là ta, ta rõ ràng..." Lý Thanh chưa từ bỏ ý định biện giải.

"Cái gì rõ ràng, ta xem người chính là chột dạ, nhị nương rõ ràng để người cảm bánh ngọt đến xem công công, người ngược lại tốt, lại cảm bánh ngọt đi tới tam hi gia, hắn là người cho rằng một nhà tam hi so với công công còn trọng yếu hơn?" Trương Tiểu Thúy thời điểm đi tìm Lý Thanh nhìn thấy hài tử tam hi gia cảm bánh ngọt, Trương Tiểu Thúy một chút liền nhận ra cái bánh ngọt kia cùng sáng sớm Lý Thanh đem ra giống nhau.

Trong lòng càng thêm căm ghét Lý Thanh, có thứ tốt cũng không cho con của mình ăn lại làm người ngoài ăn, thực sự là ăn cây táo rào cây sung.

Bất quá Trương Tiểu Thúy đúng là hiểu lầm Lý Thanh, Lý Thanh luôn luôn biết mình đưa cho công công thứ tốt, công công bình thường đều là nhịn ăn để cho hài tử đại tỷ gia, cho nên hôm nay Lý Thanh đưa điểm tâm cho Lưu Lý thị là nhiều hơn tam hi gia gấp mấy lần, bên trong cũng có phần hai hài tử Trương Tiểu Thúy.

Chỉ là Trương Tiểu Thúy cũng sẽ không như vậy nghĩ, cho rằng Lý Thanh không ưa hài tử nhà mình đối với Lý Thanh càng thêm không khách khí, lời nói dối đến bản nháp đều không mang theo.

Nghe đại con rể nói Lý Thanh xem chính mình còn không bằng người ngoài, Lưu Lý thị trong lòng càng bức mình.

Lý Thanh có lý khó phân biệt, gấp nước mắt đều chảy ra, sau đó vẫn là không phục nói tiếp: "Đại tỷ phu, ta sáng sớm hôm nay rõ ràng, rõ ràng là đi tới nhà các người a, người làm sao không thừa nhận đây?"

Nhìn Lý Thanh đáng vẻ không giống như là làm bộ, Lưu Lý thị trong lòng sản sinh hoài nghi, Lý Thanh này tuy rằng giả cho nữ nhi mình thân thể không sạch sẽ, thế nhưng tính tình của hắn Lưu Lý thị vẫn biết một, hai,

Lưu Lý thị biết Lý Thanh luôn luôn nhất gan nhu nhược, bình thường đối với mình cũng là cung cung kính kính, không dám lớn mật, lại nói đại con rể này luôn luôn xảo quyệt, lại lười biếng, lập tức Lưu Lý thị giương mắt nhìn kỹ Trương Tiểu Thúy.

Trương Tiểu Thúy chột dạ không dám nhìn Lưu Lý thị, điều này làm cho Lưu Lý thị trong lòng càng thêm xác định, chuyện này hay đúng là đại con rể đang nói láo, ngày hôm nay cũng là đại con rể khuyến khích chính mình tìm đến phu lang nhị nương gây sự

Nghĩ đến Trương Tiểu Thúy có thể lợi dụng chính mình đến đả kích Lý Thanh, Lưu Lý thị liền nổi giận muốn mở miệng giáo huấn Trương Tiểu Thúy.

Trương Tiểu Thúy trong lòng chột dạ, thấy công công nhìn mình ánh mắt nghi ngờ, liền biết công công đối với mình nhất định đã sản sinh lòng nghi ngờ, không được, nếu như công công biết chuyện này là mình giờ trò quỷ, công công nhất định sẽ không dễ dàng tha cho mình.

Trương Tiểu Thúy con người chuyển loạn, muốn vì chính mình giải vây, đảo mắt nhìn thấy hai hài tử của mình, vội vã cười nói với Lưu Lý thị: "Công công, người phải tin tưởng ta a, là Lý Thanh đang nói láo, hần nhất định là sợ công công trách phạt hần mới đem chuyện này đổ trên người ta, ta ngày hôm nay cả ngày đều ở nhà xem hài tử, thật là chưa thấy hần a, không tin, ngài hỏi hai đứa nhỏ đi."

Nói xong nhìn hai hài tử của mình, ngồi xổm xuống hỏi: "Các người tới nói cho gia gia, các người sáng sớm hôm nay có hay không nhìn thấy nhị di phu?"

Hai hài tử đã sớm cùng Trương Tiểu Thúy thông đồng, nghe cha hỏi, vội vã đáp: "Không có,"

Thậm chí còn xem thường nhìn Lý Thanh, dánh dấp kia cùng dánh vẽ cay nghiệt Trương Tiểu Thúy giống nhau như đúc, sau đó quay về Lưu Lý thị làm nũng nói: "Gia gia, nhiên nhi cả ngày đều đi theo bên người cha, thật sự chưa từng nhìn thấy nhị di phu, nhị di phu nói dối."

Lưu Lý thị cho tới nay đều rất sùng ái hai hài tử Trương Tiểu Thúy, vốn hần không tin Trương Tiểu Thúy, thế nhưng hiện tại lời này là do tôn nữ cùng tôn tử nói, vậy Lưu Lý thị đối với lời Trương Tiểu Thúy nói là tin hơn.

Lý Thanh nghe hai hài tử đều như vậy nói, trong lòng thực sự oan ức cực kỳ, nước mắt đã theo khuôn mặt mà cúi xuống, nhìn thật là làm cho đau lòng người, bất quá dánh dấp như vậy để Trương Tiểu Thúy nhìn thấy lại làm hần càng đổ kị, mặc dù mình không muốn thừa nhận thế nhưng bộ dánh này của Lý Thanh làm nữ nhân đều yêu thích.

"Được, gia gia biết các người là bé ngoan," Lưu Lý thị cười an ủi mình tôn nữ cùng tôn tử.

Sau đó xoay người lại phần nộ nhìn Lý Thanh, tức giận nói: "Ta vẫn cho là người hiểu chuyện, không nghĩ tới người hiện tại cũng học nói láo gạt ta, người thực sự là to gan a, không chỉ nói dối còn không thừa nhận, thực là tức chết người,"

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 27: Phạt quỳ

Lý Thanh hiện tại thực sự là khó lòng giải bày, hần không biết đại tỷ phu tại sao muốn nói dối, chính mình cũng không làm cái gì đắc tội hần a, hần tại sao muốn đối xử với mình như thế?

Nhìn Lý Thanh rơi vào cảnh khốn khó, Trương Tiểu Thúy chỉ cảm thấy trong lòng một trận vui sướng, đắc ý Lý Thanh chật vật trước mắt.

"Ta đang hỏi người một lần cuối cùng, người sáng sớm hôm nay đến cùng có đến xem ta không?" Lưu Lý thị quyết định cho nhị con rể này một cơ hội cuối cùng.

Lý Thanh âm thanh tuy rằng nghẹn ngào, thế nhưng tự tự rõ ràng nói: "Ta thật sự đến xem, thỉnh công công tin tưởng ta."

Nghe Lý Thanh hiện tại còn không chịu thừa nhận, Lưu Lý thị chỉ thấy một trận bức mình, sau đó trầm giọng nói: "Tốt, người cho rằng người không thừa nhận ta không có cách nào bắt người nhận thật sao? Hừ, quỳ xuống, quỳ đến khi tự mình biết sai rồi mới thôi."

Lý Thanh nghe Lưu Lý thị phạt hần quỳ, tuy rằng hần tự nhận là không có làm sa, thế nhưng lời công công xác thực không thể không nghe, liền không nói hai lời quỳ gối ở viện từ lý.

Trương Tiểu Thúy thấy Lý Thanh chật vật quỳ ở trong sân, trong lòng thoải mái, sau đó vênh vào tự đắc mang theo hai hài tử hần về nhà.

Hiện tại sắp buổi trưa, nếu như bình thường, vào lúc này Lý Thanh đã làm tốt cơm để hai hài tử ăn, chỉ là hiện tại hần đang chịu quỳ cho nên cơm cũng không thể thu xếp cho hai hài tử được, hần lo lắng chính là nếu như hai hài tử bị đói nên làm gì a?

Tiểu Ngôn Nhi cùng Thần Dương bên ngoài chơi đủ thì về nhà ăn cơm, nhưng hôm nay bọn họ vừa vào nhà lại không nghe thấy hương thơm cơm nước như mọi khi, vừa vào cửa liền nhìn thấy Lý Thanh quỳ gối giữa sân, giữa trưa mặt trời thẳng tắp chiếu rọi Lý Thanh.

"Cha, chú, " hai hài tử cuống quít chạy đến bên người Lý Thanh

"Cha người làm sao quỳ ở đây?" Ngôn Nhi tuy rằng có chút không rõ cha mình ban ngày làm sao lại quỳ ở đây? Thế nhưng hẳn biết chỉ có người phạm lỗi mới sẽ quỳ, trước đây cha cũng thường thường quỳ, thế nhưng đã lâu không thấy cha quỳ.

Thần Dương lớn một chút, biết nhất định là có chuyện gì xảy ra, liền lo lắng hỏi: "Chú, người đây là làm sao?"

Lý Thanh nhìn trước mắt đang có hai đứa nhỏ lo lắng cho mình, trong lòng cảm thấy ấm áp, sau đó cười an ủi: "Không có chuyện gì, yên tâm đi, ta không có chuyện gì, chỉ là ngày hôm nay chưa kịp làm cơm cho các người, các người trước tiên đi lấy bánh màn thầu đổi phở một chút đi, còn có bánh ngọt, được không?" Hài tử còn nhỏ, Lý Thanh cũng không muốn đem chuyện này nói cho bọn họ biết, miễn cho các nàng tương lai đối với công công có oán hận.

"Hảo, hảo, " hai hài tử rất nghe lời.

Tiểu Ngôn Nhi còn rất ngoan ngoãn vào nhà bếp cầm một cái bánh bao, đưa cho Lý Thanh "Cha cũng ăn, " Thần Dương cầm trong tay bánh ngọt, cũng đưa tới trước mặt Lý Thanh "Chú ăn đi. "

Lý Thanh lắc đầu một cái, cười nói: "Ta vẫn chưa đói, các người ăn đi. "

Ngôn Nhi cùng Thần Dương lắc đầu một cái: "Cha không ăn, Ngôn Nhi cũng không ăn "

"Đúng đấy, chú ăn một miếng đi."

Lý Thanh bắt đầu dĩ không thể làm gì khác hơn là tiếp nhận bánh màn thầu trong tay Ngôn Nhi, bánh ngọt còn lại không nhiều, Lý Thanh nhìn ăn vẫn là để cho hài tử ăn đi.

Ngôn Nhi cùng Thần Dương thấy Lý Thanh ăn bánh màn thầu, liền rất cao hứng ăn đồ trong tay.

Ăn xong, Ngôn Nhi cùng Thần Dương có chút buồn ngủ, các nàng đều quen giấc ngủ trưa, Lý Thanh khuyên như: "Các người đi ngủ một lát đi, "

Ngôn Nhi miệng ngáp một cái, nhưng vẫn kiên định nói: "Ngôn Nhi không ngủ, Ngôn Nhi phải ở chỗ này bồi tiếp cha, " nói rồi đầu nhỏ Ngôn Nhi khoát lên trên bả vai của Lý Thanh.

"Uh, ta cũng ở nơi đây bồi tiếp chú, " những ngày qua cha cùng cô ở bên ngoài bận rộn, bình thường đều là chú mang theo nàng cùng Ngôn Nhi cùng nhau chơi đùa, còn cho các nàng ăn cơm, Thần Dương sớm trong lúc vô tình đã thích Lý Thanh, cũng đồng ý cùng với Lý Thanh, bởi vì Lý Thanh rất ôn nhu giống như nàng cha.

Lý Thanh nhìn ánh mắt buồn ngủ của Thần Dương, cùng gần như đã ngủ Ngôn Nhi, không đành lòng nói: "Thần Dương người là tỷ tỷ, người cùng Ngôn Nhi còn nhỏ, người xem Ngôn Nhi ở trong sân ngủ nếu như cảm lạnh làm sao bây giờ? Người có thể hay không thay thế chú chăm sóc Ngôn Nhi một chút?"

Thần Dương dù sao còn nhỏ, bị Lý Thanh nói như vậy biểu tình có chút buồn lòng, Lý Thanh tiếp tục nói: "Người là đứa trẻ tốt, chú hiện tại không rảnh chiếu Cố đệ đệ, người có thể hay không giúp ta đây?"

Lần này Thần Dương không có từ chối, kiên định gật gù "Chú yên tâm, ta nhất định chăm sóc tốt Ngôn Nhi đệ đệ, "

Nghe Thần Dương nói như vậy Lý Thanh cũng yên tâm, "Được, có Thần Dương chiếu cố đệ đệ, chú rất yên tâm, " Thần Dương nghe xong thật xấu hổ, ngại ngừng cười.

Sau đó Lý Thanh liền đem Ngôn Nhi đánh thức, Ngôn Nhi thực sự là cố không được, con mắt đều không mở ra, Thần Dương lôi kéo Ngôn Nhi hướng về trong phòng, Ngôn Nhi cũng mơ mơ màng màng đi theo Thần Dương.

Lý Thanh lần này đúng là yên tâm không ít, Ngôn Nhi cùng Thần Dương nên ngủ một giấc ngon lành đi.

Ngôn Nhi cùng Thần Dương vào nhà trong ngủ, còn lại Lý Thanh chính mình đơn độc quỳ trong sân, thời điểm Lý Thanh trước đây làm tiểu thị, đương gia chủ phu thường phạt Lý Thanh quỳ, đến nhị nương gia mới vừa lúc mới bắt đầu nhị nương đều đánh Lý Thanh, cũng khiến Lý Thanh thường xuyên phạt quỳ.

Từ khi thê chủ thay đổi tốt lên, chính mình cũng không còn phải quỳ nữa, mỗi ngày cơm canh so với trước đây tốt hơn không biết bao nhiêu lần, trước đây thời điểm làm tiểu thị thời mình chỉ có thể coi là mỗi ngày có thể ăn no thôi, nếu như gặp lúc chủ phu đại tâm tình không tốt mình cũng chỉ có thể chịu đói.

Nhưng từ khi thê chủ thay đổi, chính mình mỗi ngày cơm canh hầu như đều có thịt để ăn, thê chủ còn thỉnh thoảng mua đồ ăn ngon bên ngoài cho mình ăn, lại mua vải cho mình làm quần áo.

Càng làm cho Lý Thanh cao hứng là thê chủ lại trở nên biết săn sóc như vậy, thê chủ trước kia đối với mình cũng còn tốt, chỉ là thê chủ rất sợ chủ phu, nếu như chủ phu trừng phạt mình, thê chủ trước kia cũng không dám vì mình cầu một câu, bình thường đối với mình tốt cũng bởi vì dung mạo của mình tốt hơn mà thôi.

Lý Thanh chưa hề nghĩ tới mình vào đúng lúc này lại nhớ nhung thê chủ đến như vậy, nếu như thê chủ có ở nhà, không biết có hay không tin tưởng mình? Có thể hay không che chở mình? Có thể hay không vì mình mà cầu xin?

Lý Thanh biết hiện tại thê chủ là một người hiểu thuận, nếu như công công lên tiếng, thê chủ cũng không thể phản bác đi.

Nhưng chỉ cần nghĩ đến thê chủ không tin mình, cũng không vì mình cầu xin, Lý Thanh trong lòng rất khó vượt qua, thê chủ trước kia không vì mình mà cầu xin, mình tuy rằng thất vọng, thế nhưng sẽ không khổ sở, nhưng là hiện tại chỉ nghĩ đến thê chủ không tin mình, không vì mình nói chuyện, không che chở mình, trong lòng Lý Thanh liền khổ sở không chịu được.

Lý Thanh trong lòng rất mâu thuẫn, muốn sớm một chút để thê chủ trở về, nhưng trong lòng lại có chút sợ sệt thê chủ trở về, không chú ý tới mới vừa rồi còn bầu trời trong trẻo lập tức trở nên âm trầm, xem ra hôm nay nhất định sẽ có một cơn mưa lớn sắp tới.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Nhị nương trở về

"Đùng" một cái, có thứ gì đó rơi trên mặt Lý Thanh, Lý Thanh lúc này mới thức tỉnh, sau đó phản xạ có điều kiện sờ soạng mặt một hồi, cảm giác được ẩm ướt, "Lẽ nào là?"

Lý Thanh có dự cảm không tốt, ngẩng đầu nhìn kỹ, quả nhiên trên trời chậm rãi rơi xuống hạt mưa nhỏ

"Lần này phải làm sao bây giờ? Không có công công cho phép thì mình vạn vạn không dám tự ý đứng lên," Lý Thanh trong lòng thực lo lắng.

Mưa ngày càng lớn, Lý Thanh cô độc quỳ ở trong sân, chặt vật cúi đầu, nhưng cũng không dám tự ý đứng lên.

Thần Dương cùng Ngôn Nhi bị tiếng mưa rơi thức tỉnh, mơ hồ mờ to mắt, đi ra ngoài xem mưa to.

"Cha còn ở bên ngoài," Ngôn Nhi đột nhiên kinh hô một tiếng, Thần Dương vội rời giường, đầu tiên là mang giấy vào cho Ngôn Nhi, sau đó cùng Ngôn Nhi hướng về phía Lý Thanh đang ở trong mưa chạy tới.

Thần Dương sợ Ngôn Nhi trượt ngã, ra cửa lôi kéo Ngôn Nhi đồng thời chạy đến bên người Lý Thanh.

"Cha, cha mau đứng lên," Ngôn Nhi lo lắng khóc.

"Đứng đấy, đứng đấy, chú, người đứng dậy nhanh lên một chút a," Thần Dương nhìn mặt sắc chút không tốt, lo lắng kêu lên.

Lý Thanh thấy hai hài tử không để ý mưa to chạy đến để gọi mình đứng lên trong lòng rất cảm động, nhưng càng nhiều xác thực là lo lắng, hai hài tử vẫn còn nhỏ như thế, lại nấp trận mưa lớn như thế, nói không chừng sẽ nhiễm phong hàn.

Lý Thanh lớn tiếng khuyên nhủ: "Trở về, các người nhanh trở lại, mưa lớn như vậy, các người còn nhỏ, nếu như nhiễm phong hàn thì làm sao cho phải, nhanh trở lại,"

"Không, cha không vào, Ngôn Nhi cũng sẽ không đi, Ngôn Nhi muốn cùng cha tại một chỗ." Ngôn Nhi tuy nhỏ, thế nhưng lần này dị thường kiên trì.

"Đúng vậy, chú không trở vào Thần Dương cũng không trở vào, chú nếu như lo lắng cho chúng ta thì cùng chúng ta trở vào thôi," Thần Dương cũng khuyên nhủ.

"Nhưng mà..." Lý Thanh rất do dự, đây là mệnh lệnh của công công, mình không thể không nghe, mình không giống như đại tỷ phu là Lương gia công tử thân thể trong sạch gả tới, mình là do nhà các nàng bỏ ra mấy lượng bạc mua về.

Chính mình như thế nào có thể so với đại tỷ phu, trước đây thê chủ tính tình xấu không có ai gả chỉ có thể muốn mình, nhưng hiện tại thê chủ thay đổi tốt lên rồi, còn có thể kiếm tiền, không có mình khẳng định còn nhân gia trong sạch muốn gả tới.

Hiện tại mình chộc công công sinh khí, nếu như công công muốn cho thê chủ thôi mình vậy cũng có thể, nếu như thê chủ thật sự thôi mình, vậy mình lại đi đến nơi nào đây.

Nhà mẹ khẳng định là không thể trở về, nương của mình vì mấy lượng bạc bán đứng mình, lúc mình bị chủ phu trước đây đưa về, nương xem ra rất không muốn.

Mình ở nhà mỗi ngày sinh hoạt không tốt, thế nhưng mình tận tình quan tâm cùng chăm chỉ nỗ lực vẫn không thể để nương thoải mái, cả ngày nói mình là hàng bị trả về, tự mình cũng biết nương không muốn mình về nhà.

Hiện tại mình thật vất vả mới trải qua ngày tháng thật tốt, mỗi ngày không lo ăn không lo uống, lại không cần làm làm việc nặng, thì chủ không chỉ đối tốt với mình, còn đối tốt với Ngôn Nhi, mình chính là vì Ngôn Nhi nên không thể để cho chủ thôi mình, nếu không thì mình đúng là không đường sống.

Công công vốn là không hài lòng mình, trước đây mình trước mặt công công tận lực làm được để công công hài lòng, nhưng cũng bởi vì mình từng làm tiểu thị cho người ta cho nên công công cũng không thể nào hài lòng đối với mình được, hơn nữa mình từ khi gả cho chủ cũng chưa từng sinh hài tử, nếu mình có hài tử mình cũng có thể có điểm mượn lực.

Thế nhưng hiện tại cái gì mình cũng không có, còn đắc tội với công công, mình rất sợ, vạn nhất công công trong cơn tức giận để chủ thôi mình thì sao,

Công công để cho mình quỳ gối ở đây, không có lệnh của công công mình vạn vạn không dám đứng lên, cho dù trời mưa cũng không đáng kể, nhưng là then chốt là hai hài tử này nên làm gì a?

Mình đảm mưa bị nhiễm phong hàn nhưng mình là người lớn có thể chịu nổi, thế nhưng hai hài tử này còn nhỏ, mình không thể làm cho các nàng cũng bị nhiễm phong hàn được.

Lý Thanh thực sự rất mâu thuẫn mình có nên hay không đứng lên, nhìn hai hài tử trước mắt này, mình thực sự không đành lòng làm cho các nàng theo mình đảm mưa.

Lưu Lý thị tức giận ngay cả cơm trưa cũng không ăn, nằm trên giường, thầm nghĩ mình có phải là nhìn lầm Lý Thanh, lúc trước mình coi trọng Lý Thanh để Lý Thanh gả cho nhị nữ nhi của mình.

Một mặt là nữ nhi mình lúc đó thực sự là không chí hướng, không có người tốt đồng ý gả cho nữ nhi mình, mặt khác là mình xem thấy Lý Thanh này là một người thành thật, tuy lớn lên xinh đẹp, nhưng tính tình cũng được, không phải người làm bậy, tuy rằng đã từng sinh con nhưng như vậy mới có thể chứng minh hẳn có thể sinh a,

Nhưng không nghĩ tới Lý Thanh gả tới đã hai năm cũng không có mang thai, làm mình rất là thất vọng, nhưng nhìn hẳn bình thường tôn kính mình, nên mình cũng không có quá mức làm khó dễ hẳn.

Nhưng không nghĩ tới mình cho rằng Lý Thanh thành thật hôm nay dĩ nhiên nói láo, thực làm mình tức chết, mới đầu mình cũng không phải là không có hoài nghi đại con rể, là đại con rể có ý tìm Lý Thanh khó dễ, thế nhưng không nghĩ tới ngay cả mình tôn từ, tôn nữ cũng như vậy nói, xem ra là Lý Thanh đang nói láo.

Lưu Lý thị trên căn bản chưa hề nghĩ tới tôn nữ thương, tôn từ thương yêu của mình sẽ nói láo.

Ài, thực sự nếu như Lý Thanh thay đổi, vậy mình cũng không thể lưu lại hẳn, trước đây nhị nương không có chí hướng, không có người tốt chịu gả, thế nhưng hiện tại không giống nhau.

Người trong thôn hiện tại nhìn thấy mình ai không ước ao, nhị nương thay đổi tốt, tính tình cũng trở nên tốt, còn có thể kiếm nhiều tiền.

Hiện tại cho nhị nương một mối hôn nhân tốt cũng không phải không thể.

Lưu Lý thị một khi nổi lên tâm tư này trong lòng liền cũng không nhịn được nữa, yên lặng mà ở trong lòng tính toán phụ cận có mấy nhà chưa gả nam nhi.

Lưu Lý thị nghĩ đi nghĩ lại muốn ngủ, lại bị tiếng mưa rơi làm cho thức tỉnh.

Vừa nhìn bên ngoài dĩ nhiên lại mưa lớn như vậy, nghĩ đến mình còn để Lý Thanh ở trong sân quỳ lạy tức có chút bận tâm, hẳn vốn là không phải là người nhẫn tâm.

Thế nhưng vừa nghĩ mưa lớn như vậy Lý Thanh chắc đã vào nhà, nhưng trong lòng dù sao vẫn lưu ý, liền đi tới sát vách tìm Trương Tiểu Thúy,

Trương Tiểu Thúy ở trong phòng cùng hai từ ngủ nướng, vừa nhìn thấy công công đến vội vã đứng lên, một mặt cười cười nhìn công công.

Lưu Lý thị biết Trương Tiểu Thúy là chẳng muốn làm gì, chỉ trừng hẳn một chút, sau đó mới nói rõ ý đồ đến "Người đi sang nhà nhị nương nhìn, người em rể có phải là còn quỳ ở trong sân, nếu như còn quỳ người kêu hẳn trở vào nhà đi."

Trương Tiểu Thúy nhìn bên ngoài mưa lớn như thế, thì có chút không cam lòng, chờ Lưu Lý thị quay đi, Trương Tiểu Thúy nhìn mưa to thực sự là không muốn xuất môn.

Oán giận nói lầm bầm: "Hừ, có gì đáng xem, dưới mưa lớn như thế, khẳng định đã trở vào nhà, làm sao còn khả năng quỳ ở trong sân, nếu như là mình thì mình đã sớm vào nhà, nơi nào còn ở bên ngoài, ngược lại công công cũng không thấy."

Một lát sau, Trương Tiểu Thúy đi tìm Lưu Lý thị nói mình đã xem qua, Lý Thanh không ở trong sân, nghĩ đã trở vào nhà, Lưu Lý thị tuy rằng không nói gì, thế nhưng đối với Lý Thanh đã thất vọng rồi.

Nhị nương hôm nay nhìn khí trời không tốt nên thương lượng sớm một chút cùng Lưu Lam về nhà, nhị nương các nàng đẩy mưa to về đến nhà, mới vừa vào cửa viện lạy tức nhìn thấy ba người đảm mưa, hơn nữa Lý Thanh còn quỳ.

Nhị nương nhìn Lý Thanh mặc mưa rất chặt vật, sắc mặt cũng không tốt, trong lòng đau xót, tức giận nói: "Chuyện gì thế này?"

Chương 29 đau lòng

Tôi có điều muốn nói tại sao tôi lại có cảm giác ghét Lý Thanh còn nhiều hơn một nhà Nguyên nương? Thỉnh giải đáp!

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Đau lòng

Nhị nương gầm lên giận dữ, thức tỉnh ba người đắm mưa ở viện tử lý.

Ba người vừa thấy nhị nương trở về, trên mặt đều vui vẻ như gặp được trụ cột vậy,

Ngôn Nhi đầu tiên hướng về nhị nương chạy tới, "Ô ô" lời ồng quần nhị nương bắt đầu oan ức khóc lên.

Nhị nương trong lòng tê rần, nhìn thấy hài tử còn nhỏ lại đắm mưa lớn như thế, nhị nương đương nhiên rất đau lòng.

Trước tiên mặc kệ nguyên nhân gì, nhị nương nói: "Đều trở vào nhà đi, "

"Nương, cha không chịu trở vào nhà, " Ngôn Nhi oan ức cáo Lý Thanh hình,

Nhìn Ngôn Nhi oan ức, nhị nương không khỏi an ủi "Yên tâm đi, nương nhất định sẽ làm cho cha trở vào nhà, "

Ngôn Nhi nghe nhị nương nói như vậy chính mình là vô điều kiện tin tưởng.

Nhị nương quay đầu quay về ôm Thần Dương tâm thương yêu không dứt hướng Lưu Lam nói: "Ca ca, phiền phức người đi nấu chút nước nóng đi, chúng ta đều mặc mưa, tắm nước nóng sẽ tốt hơn một chút, còn nấu chút thức giải cảm mới được. "

Lưu Lam gật gù, sau đó mang theo Thần Dương đi tới nhà bếp.

Nhìn Lý Thanh từ đầu đến cuối vẫn cúi đầu quỳ trên mặt đất, vừa đau lòng lại bất đắc dĩ nói: "Mặc kệ là nguyên nhân gì, chúng ta vào nhà trước lại nói được không? Người xem hài tử đều đông thành hình dáng gì?"

Bây giờ thiên khí chậm rãi trở nên lạnh, Ngôn Nhi cùng Thần Dương đắm mưa thời gian dài như vậy, hiện tại môi cũng đã đông tái,

Lý Thanh thấy Ngôn Nhi như vậy tâm thương yêu không dứt, nhưng lời công công dặn dò lại có chút do dự, luống cuống nhìn nhị nương "Nhưng, nhưng công công bắt ta quỳ gối ở đây, ta không dám tự ý đứng lên, "

"Cái gì? Người nói là cha ta để người quỳ gối ở đây?" Nhị nương có chút kỳ quái, cha mình vì sao lại bắt Lý Thanh quỳ gối, phải biết bình thường Lý Thanh phi thường tôn kính Lưu Lý thị, có thể Lưu Lý thị tức giận độ khả thi cũng thật không lớn,

"Không có chuyện gì, cha ở đâu để ta đi nói, người trước tiên đứng lên đi rồi nói sau " nhị nương an ủi.

Nhìn Lý Thanh còn có chút do dự, nhị nương không thể không trầm giọng nói: "Làm sao? Ta nói người không nghe sao?"

Lý Thanh nghe nhị nương nói như vậy sợ nhị nương sinh khí liền vội vàng nói: "Không, không, ta không dám, ta không dám, vậy thì ta đứng lên, " hiện tại Lý Thanh sợ nhất là nhị nương sinh khí, vạn nhất nhị nương lại biến trở về đáng dấp lúc trước, hẳn thật sự không muốn.

Nhìn Lý Thanh hoang mang hoảng loạn đứng lên, nhị nương cảm thấy buồn cười, Lý Thanh bởi vì quỳ thời gian dài nên chân nhất thời có chút nhuyển, không đứng vững, nhị nương vừa thấy Lý Thanh muốn ngã xuống, vội vàng tiếp đỡ được, nhìn trên quần Lý Thanh đầy bùn đất, có vẻ rất chặt vật, lấm ta lấm tã.

Đến cuối cùng bán ôm vào bên trong, nhị nương trở lại trong phòng, đầu tiên là đem Ngôn Nhi quần áo thoát, sau đó lấy khăn mặt lau cho Ngôn Nhi, đem Ngôn Nhi phóng tới trong chăn, Ngôn Nhi sắc mặt lúc này mới khá hơn nhiều

Nhị nương thấy Lý Thanh đứng cửa trước không dám nhìn thẳng mình rất đau lòng, nhìn y phục trên người Lý Thanh bị xối ướt, toàn bộ dính sát trên người Lý Thanh môi bị đông đến tái xanh.

Nhị nương đau lòng nói: "Trước tiên đem quần áo thay ra đi, "

"Nga, " Lý Thanh trầm thấp đáp một tiếng, nhưng vẫn đứng không nhúc nhích

"Lẽ nào cũng bắt ta cởi quần áo cho người hay sao?" Nhị nương làm bộ cả giận nói,

Hiện tại Lý Thanh sợ nhất chính là nhị nương sinh khí, nghe âm thanh mang tức giận của nhị nương, Lý Thanh không nói hai lời vội vàng vàng đi thay quần áo,

Nhị nương không yên lòng Thần Dương cùng Lưu Lam, đi tới nhà bếp, liền nhìn thấy Lưu Lam thay Thần Dương quần áo khô, để Thần Dương sưởi ấm tại bếp, thế nhưng y phục của chính mình còn không đổi, nhị nương có chút đau lòng, hổ thẹn.

Thấy nhị nương đến, Thần Dương cao hứng hô: "Cô, "

"Ài, ngoan, "

"Ca ca, nước để cho ta nấu, người đi thay y phục đi, miễn cho nhiễm phải phong hàn, "

Lưu Lam cười cười "Không có chuyện gì, người không phải còn chưa đổi sao? Người đi đổi đi, nơi này có ta đến được rồi. "

"Như vậy sao được? Ta là thân thể nữ nhân, nếu như ca ca không cẩn thận nhiễm phải phong hàn ta làm sao an tâm, lại nói Thần Dương cũng cần ca ca chăm sóc. "

"Này, " Lưu Lam có chút do dự.

"Ca ca, người đi đi, trong nhà không thể không có người, "

Nghe nhị nương nói như vậy, Lưu Lam mới đi thay quần áo.

"Thần Dương?"

"Uh, " Thần Dương dùng ánh mắt nghi ngờ nhìn nhị nương.

"Người có biết hay không người chú tại sao bị phạt quỳ a?"

Thần Dương ảo não lắc đầu một cái "Không biết, ta hỏi chú, chú không có nói, "

"Như vậy a, " nhị nương thất vọng, xem ra một hỏi hay là hỏi bản thân hẳn tốt hơn,

"Bất quá chú tại buổi sáng liền bắt đầu quỳ, "

"Cái gì?" Nhị nương lần này thực sự là đau lòng, không nghĩ tới Lý Thanh đã quỳ thời gian dài như vậy, cũng không biết chuyện gì trên đến cha không cao hứng khiến Lý Thanh không chỉ quỳ thời gian dài như vậy, trời mưa to cũng quỳ,

Một lúc, Lý Thanh thay quần áo sạch tiến vào nhà bếp, thấy y phục nhị nương còn không đổi, đau lòng nói: "Thê chủ, ngài vẫn là mau đi thay quần áo ướt trên người đi."

Thấy Lý Thanh lo lắng nhị nương gật gù, sau đó ra nhà bếp, trở vào nhà thay quần áo, nhị nương cũng biết mình không thể nhiễm phong hàn, nếu không thì ai kiếm tiền a, không tiền làm sao xây a,

Nhị nương đổi hảo quần áo xong thì tiến vào nhà bếp, thấy Lý Thanh cùng Lưu Lam đều ở, nhị nương tìm chỗ ngồi xuống nhìn chăm chăm Lý Thanh, từng chữ từng câu hỏi: "Tại sao người quỳ ở trong sân?"

Lý Thanh thật sự khó khăn, nếu như mình đem sự tình nói cho thê chủ, cũng không biết thê chủ có tin tưởng mình hay cho là mình trong nói xấu công công đây?

Nhưng bị nhị nương nhìn chăm chăm không, Lý Thanh vẫn lựa chọn đem sự tình nói cho nhị nương.

Nhị nương sau khi nghe xong, chau mày, sau đó trầm giọng hỏi: "Người thật sự có đi?"

Lý Thanh có chút oan ức thế nhưng vẫn kiên định nói: "Thê chủ, ta thật sự có đi. "

Khoảng thời gian này ở chung, nhị nương vẫn tương đối hiểu rõ Lý Thanh, xem ra chuyện này tám chín phần là vị tỷ phu không bớt việc làm ra chuyện tốt.

Lý Thanh là người bị hại, Lưu Lam cũng biết con người Lý Thanh cho nên tin tưởng Lý Thanh, trong lòng cũng nghĩ hẳn là vị tỷ phu kia làm ra chuyện tốt,

Lưu Lam không khỏi có chút đồng tình Lý Thanh, mới đầu Lưu Lam thấy Lý Thanh để cho hài tử mình ở trong sân dầm mưa, cho rằng Lý Thanh không chăm sóc tốt con của mình, đối với Lý Thanh có chút oán hận, thế nhưng nghe Lý Thanh nói xong, trong lòng Lưu Lam một điểm oán hận cũng không có, dù sao cũng là cha mình có lỗi với vị em rể này.

"Yên tâm đi đợi mưa tạnh, chúng ta cùng đi tìm cha, sau đó đem lời nói rõ ràng ra, "

Thấy nhị nương không có trách mình, xem ra thế chủ vẫn tin tưởng mình, vừa nghĩ như thế, trong lòng Lý Thanh liền ngọt ngào,

Chương 30 Trương Tiểu Thúy nguy biến

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Trương Tiểu Thúy nguy biến

Chờ mưa to dừng trời đã tối, nhị nương để Lưu Lam ở nhà trông hải tử, còn mình mang theo Lý Thanh đi tới nhà Nguyên nương.

Mở cửa chính là Trương Tiểu Thúy, Trương Tiểu Thúy thấy nhị nương đi cùng Lý Thanh liền biết là vì sự tình gì mà đến, Trương Tiểu Thúy vừa nhìn thấy nhị nương thì có chút chột dạ, không dám nhìn nhị nương.

"Tỷ phụ, " Lý Thanh khá lịch sự đánh một tiếng quan tâm.

"Cái kia, là nhị nương a, các người tới có chuyện gì không? Nếu như không có chuyện gì, chúng ta đều buồn ngủ không tiện mời các người đi vào, " Trương Tiểu Thúy cứng ngắc cười nói.

"Tỷ phụ, chúng ta hôm nay tới là có việc trọng yếu, yên tâm đi, sẽ không làm lỡ thời gian của người đâu, chỉ cần trả lại trong sạch cho phu lang của ta, chúng ta liền trở về, " nhị nương mặt không hề cảm xúc nói.

"A, trong sạch? Cái gì trong sạch? Hắn có cái gì không trong sạch, được rồi, chúng ta buồn ngủ, các người đi nhanh đi, " Trương Tiểu Thúy biểu tình khêu đại kêu lên, vừa nói vừa muốn đóng cửa lại.

Chỉ là nhị nương không cho hắn đắc ý, thân thủ đem cửa chặn lại.

"Cha hải tử là ai vậy?" Lúc này vừa vặn truyền đến âm thanh của Nguyên nương.

"Đại tỷ, là ta, " nhị nương đúng lúc mở miệng, nghe nhị nương mở miệng, Trương Tiểu Thúy tức giận trừng nhị nương.

"Là nhị nương a, mau vào, " Nguyên nương nghe thấy âm thanh của nhị nương, lập tức chạy ra, từ khi nhị nương cùng mình phân gia rất ít đến nhà mình, lần này đến đúng là khiến Nguyên nương rất cao hứng.

Nhị nương thấy Nguyên nương cao hứng không ngớt có chút bận tâm, nếu như một lát Nguyên nương biết chân tướng, không biết Nguyên nương có bao nhiêu thương tâm đây.

"Đại tỷ, cha ngủ rồi sao?"

"Không đâu, các người là tìm đến cha sao? Đến đây đi, ta và các người cùng nhau đi, "

Trương Tiểu Thúy còn đứng lại, nhị nương biết Trương Tiểu Thúy nhất định là chột dạ.

Nghe nhị nương đến, Lưu Lý thị vội vã ngồi nghiêm chỉnh, hắn đương nhiên biết chính mình nữ nhi đến làm gì rồi?

Nhị nương vào cửa liền nhìn thấy Lưu Lý thị sắc mặt không mình mà nhìn Lý Thanh ở phía sau

Nguyên nương cũng nhìn ra bầu không khí có chút không đúng, dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn nhị nương, nhị nương cười nói

"Cha, nữ nhi cho ngài chịu tội, ngày hôm nay Thanh nhi khiến ngài sinh khí, mặc kệ là nguyên nhân gì, đều là chúng ta không đúng, "

"Hừ, coi như người còn có lương tâm, cũng không phải ta có ý muốn gây sự với hắn, thực sự là chuyện lần này hắn không đúng, "

"Nhưng cha, Thanh nhi tuy rằng có lỗi, thế nhưng nữ nhi cho rằng tội không đến nỗi ngay cả trời mưa to cũng phải quỳ chứ?"

"Cái gì? Ai bảo hắn dưới trận mưa to quỳ, ta vừa nhìn thấy trời mưa liền để anh rể người đi xem xem, nếu như hắn còn quỳ thì kêu hắn vào nhà đi, thế nhưng anh rể người trở về nói không thấy hắn ở viện từ lý, ta nghĩ đã sớm trở vào nhà rồi chứ, hừ, " nói xong rất bất mãn nhìn Lý Thanh.

Lý Thanh đầy vô tội nhìn Lưu Lý thị, nói: "Công công, ta thật không có nhìn thấy đại tỷ phụ, đại tỷ phụ cũng không có đi nhà ta, ta vẫn ở trong sân quý, biết thế chủ trở về, chuyện này, thế chủ cùng ca ca có thể làm chứng, "

"Cái gì? Ngươi nói ngươi vẫn quỳ ở trong sân, lẽ nào dưới mưa to ngươi vẫn luôn ở đó?" Lư Lý thị không tin tưởng hỏi.

"Dạ " Lý Thanh kiên định nói,

"Không thể a, ta rõ ràng để anh rể ngươi đến xem qua rồi a, " Lư Lý thị vẫn không thể tin được, hoặc là hẳn là không muốn tin tưởng, vốn là trong lòng nhận định Lý Thanh đã là một đứa con rể không phù hợp, ai biết quay đầu lại là mình hiểu lầm được, này không phải biến tướng nói mình sai lầm rồi sao? (ông không sai mà là cả đời ông ngoại trừ sinh được nhị nương thì không có việc gì ông làm đúng).

"Đi, đi đem phu lang ngươi đến đây, " Lư Lý thị chỉ vào Nguyên nương kêu lên

Cho đến lúc này Nguyên nương vẫn không biết chuyện gì xảy ra, thế nhưng có thể khẳng định, nhất định là phu lang của mình lại phạm vào cái gì rồi.

Nghĩ đến việc phu lang của mình lại phạm vào chuyện gì, Nguyên nương trong lòng liền khó chịu, chuyện lần trước mới qua không bao lâu a, hiện tại lại phạm sai lầm.

Trương Tiểu Thúy ở trong phòng hoang mang dạy con của mình "Một hồi mặc kệ ai hỏi các ngươi, ngày hôm nay các ngươi nhị di phu không có tới, có biết không?"

"Biết rồi, biết rồi, " hai hài tử đều vẫn nghe lời, dù sao cũng là cha mình.

Nguyên nương vào cửa liền trầm giọng hỏi: "Ngày hôm nay ngươi lại làm sai cái gì?"

Trương Tiểu Thúy bởi vì chột dạ nên âm thanh đặc biệt lớn "Hừ, ta vẫn ở nhà, ta có thể làm sai cái gì?"

Thấy Trương Tiểu Thúy không thừa nhận nhưng Nguyên nương biết nhị nương không phải là người hay bịa đặt, hôm nay nhất định đã xảy ra chuyện, hơn nữa nhất định cùng phu lang mình có quan hệ "Hừ, tốt nhất không có chuyện gì, đi thôi, cha gọi ngươi. "

Trương Tiểu Thúy lòng không tình nguyện đi sau lưng Nguyên nương, bên người dắt theo hai hài tử,

Nguyên nương thấy hai hài tử cũng theo, cau mày hỏi: "Ngươi để hai hài tử cùng tới làm gì? Nhanh kêu các nàng trở lại, "

"Các nàng có thể giúp ta làm chứng, ta ngày hôm nay vẫn ở nhà, không hề làm gì cả, " Trương Tiểu Thúy mới sẽ không để cho hai hài tử của mình trở lại đây, mình còn muốn dựa vào này hai hài tử chứng minh sự trong sạch của mình đây,

Nghe Trương Tiểu Thúy như vậy nói, Nguyên nương cũng không nói gì, chỉ là nhìn ra tâm tình của Nguyên nương không tốt, hôm nay vốn là ngày vui, muội muội mình đến, cho rằng là xem mình, ai biết lại là có chuyện, hơn nữa chuyện này còn cùng phu lang mình có quan hệ,

Trương Tiểu Thúy theo Nguyên nương tiến vào phòng Lư Lý thị, Lư Lý thị vừa thấy được Trương Tiểu Thúy sắc mặt liền không tốt hỏi: "Nhà lão đại, hôm nay ta cho ngươi đi nhà nhị nương xem ngươi em rể, ngươi đến cùng có xem hay chưa?"

"Có " Trương Tiểu Thúy phản xạ có điều kiện, lăm mồm nói.

"Nhìn? Thật sự?" Lư Lý thị hoài nghi nhìn Trương Tiểu Thúy.

Trương Tiểu Thúy con ngươi chuyển loạn, không dám nhìn thẳng Lư Lý thị, vừa nhìn liền biết chột dạ, Lư Lý thị thấy Trương Tiểu Thúy như vậy biết Trương Tiểu Thúy đang nói dối.

"Tỷ phu, ngươi cần nghĩ kĩ, ngươi thật sự có đi tới?" Nhị nương nhìn chằm chằm Trương Tiểu Thúy, trầm giọng hỏi

Nghe được âm thanh của nhị nương, Trương Tiểu Thúy càng chột dạ, nhưng nghĩ đến chuyện hôm nay không ai biết, cho dù Lý Thanh nói ra cũng không ai tin tưởng, liền đánh bạo lớn tiếng nói: "Có đi tới, hơn nữa ta ở trong sân cũng không nhìn thấy em rể, nghĩ đến thấy trời mưa nên tự động trở vào nhà đi, "

Nhị nương thấy Trương Tiểu Thúy con vịt chết mạnh miệng, giễu cợt nói: "Nhưng tại sao ta nhìn thấy đây, ta về nhà nhìn thấy phu lang ta quỳ củ quỳ ở trong sân, hai hài tử trong nhà đều bồi ở bên người, khuyên phu lang ta trở vào nhà, phu lang ta cũng không động đây, ta nghĩ xin hỏi đại tỷ phu ngài đến lúc nào qua nhà ta xem?"

Nghe nhị nương nói Lý Thanh thật sự vẫn ở trong sân quỳ không nhúc nhích, còn bị nhị nương về nhà nhìn thấy, xem ra lần này lời nói dối của mình đã bị vạch trần

Trương Tiểu Thúy cương cường nhìn nhị nương, sau đó lấy lòng nói: "Hay là ta không có thấy rõ đi, "

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31

Nghe Trương Tiểu Thúy muốn ăn đòn như vậy, nhị nương tức đến nổi nộ cười, thật là da mặt dày.

Lưu Lý thị cùng Nguyên nương nghe Trương Tiểu Thúy nói như vậy đã khẳng định Trương Tiểu Thúy nhất định là nói dối.

"Hò đồ, một người lớn như vậy người lại nói không biết, người có phải là cô ý không?" Lưu Lý thị bắt đầu làm khó dễ.

"Ta, ta, " Trương Tiểu Thúy lần này thực sự không biết làm sao biện giải cho mình,

"Ai, người thực sự là, thực sự là, chuyện lần trước chưa bao lâu, người lại gây chuyện, người thực sự là, ai, " Nguyên nương bắt mẫn trừng Trương Tiểu Thúy, chỉ tiếc mãi sắt không thành thép nói.

"Cha hiện việc này chúng ta đã giải thích rõ ràng, Thanh Nhi đối với cha đúng là rất tôn kính, thực sự không dám thất lễ, " nhị nương cung kính nói.

"Uh, đúng đấy, nhà lão nhị đối với ta luôn luôn tôn kính, chuyện này xác thực là ta hiểu lầm, " Lưu Lý thị biết chân tướng rồi thì đối với Lý Thanh thêm một phần áy náy, dù sao cũng là mình để Lý Thanh quỳ dưới trận mưa to, may mà không nhiễm phong hàn.

"Còn có một việc tình nữ nhi nghe Thanh nhi nói, hân sáng sớm hôm nay xác thực là có đến xem ngài, "

"Hừ, chuyện này không có gì để nói, mấy đứa nhỏ cũng đã làm chứng, không có tới chính là không có tới, không cần nói dối, " nói tới chuyện này, Lưu Lý thị vừa mới đối với Lý Thanh dâng lên lòng thương tiếc lập tức không còn,

Lý Thanh thấy công công vẫn nhận định mình nói dối, có chút khổ sở, thất vọng, lặng lẽ vỗ vỗ tay Lý Thanh an ủi, Lý Thanh nhận ra thế chủ quan tâm mình, trong lòng lúc này mới dễ chịu một chút,

"Đúng, mấy đứa nhỏ của chúng ta có thể làm chứng, chứng minh em rõ ràng hôm nay xác thực là không có tới nhà chúng ta, " Trương Tiểu Thúy đắc ý nói.

Nhị nương liếc mắt nhìn Trương Tiểu Thúy, trong lòng xem thường, nhanh như vậy đã quên chuyện vừa rồi, da mặt cũng thật là đủ dày.

Nhị nương nhìn hai từ bên người Trương Tiểu Thúy cười cười, sau đó quay về hai từ cười nói: "các cháu, nơi này của di có đồ ăn ngon, "

Nói xong nhị nương từ trong lòng móc ra một ít đậu phộng đường, những thứ là mua cho Ngõn Nhi cùng Thần Dương, làm thời nhị nương đem ra một chút.

Mấy đứa nhỏ nghe có đồ ăn ngon cười chạy đến bên người nhị nương bên "Di, di chúng ta muốn ăn đường, ăn đường, " hai hai từ con mắt lóe sáng nhìn chăm chăm đậu phộng đường trong tay nhị nương.

Nhị nương cười cười "Tốt, muốn ăn đường cũng được, bất quá cần phải trả lời di mấy vấn đề, nếu như ăn ngay nói thật di sẽ đem những thứ này cho các người, nếu như nói dối, vậy thì là hai từ xấu, di sẽ không đem đường cho các người ăn, có được hay không?"

"Hảo, hảo, " hai hai từ còn nhỏ nơi nào hiểu được nhiều như vậy, trong lòng chỉ muốn đường mà thôi.

Trương Tiểu Thúy vừa nghe nhị nương nói như vậy, thầm nghĩ: "Hồng rồi, nếu để cho nhị nương hỏi ra sự thật, vậy mình chẳng phải là gặp phiền toái sao, " lập tức vội vã lên tiếng ngăn cản nói: "Nhị nương người làm cái gì vậy? Người làm vậy chẳng phải là muốn làm cho các nàng vì là em rõ nói chuyện, người như vậy không công bằng, "

"Tỷ phụ, người nói cái gì a, ta vừa nãy đã nói rồi, muốn cho bọn họ nói sự thật ra, các nàng nói thật ra cái này chẳng lẽ không tốt sao? Lẽ nào tỷ phụ sợ các nàng nói thật?" Nhị nương dùng ánh mắt nghi ngờ nhìn Trương Tiểu Thúy, Trương Tiểu Thúy chợt dạ nóng mặt,

Lưu Lý thị biết nhị nương làm việc có chừng mực, cũng không ngăn cản, lại nói có mình ở đây nhị nương cũng sẽ không để hai từ nói dối.

"Di hỏi các người, hôm nay Thanh di phu thật không có đến nhà các người sao?" Nhị nương nhìn chăm chăm vào mặt hai hai từ,

Trương Tiểu Thúy ở một bên căng thẳng đỏ mặt hơi lạnh, muốn nháy mắt ra hiệu cho hai hai từ, thế nhưng nhị nương chắn ngay ở trước mặt, hai hai từ căn bản không nhìn thấy, thực sự là gặp chết người.

Hai hai từ vốn là muốn nói theo lời Trương Tiểu Thúy dạy, nhị nương cũng biết, liền cầm bao đường quơ quơ trước mặt hai hai từ, sau đó chậm rãi nói: "Nói thật mới có thể có đường ăn a, "

Hai hai từ vùng vẫy một hồi, sau đó nhỏ giọng nói: "Có, ta nhìn thấy đựng, thời điểm đựng đến còn cảm điểm tâm ăn rất ngon, " yên nhiên dẫn đầu nói,

Mấy đứa cháu vừa nói ra khỏi miệng, Lưu Lý thị cùng Trương Tiểu Thúy sắc mặt đại biến, người trước là bởi vì không nghĩ tới bảo bối tôn nữ cùng tôn tử của mình lại nói láo lừa gạt mình, người sau là sợ đến.

Nhị nương nghe thấy giống như mình nghĩ, liền ung dung cười cợt "Di hỏi người vì cái gì buổi sáng lại nói với gia gia không có đây?"

"Là cha dạy nói như vậy, "

"A, người ăn cây táo rào cây sung, người lại nói xấu cha người, cha thực sự là uổng công nuôi người, " Trương Tiểu Thúy nói hướng về bọn nhỏ đánh một cái, Trương Tiểu Thúy không nổi lòng đánh nữ nhi, không thể làm gì khác hơn là đánh nhi tử để phát tiết hoảng sợ trong lòng.

"Ồ ô, cha đau, ô ô" đứa nhỏ đau trực khóc, nhị nương nhủ nhủ này, sau đó đem hài tử kéo qua một bên, đem đường cho các nàng bảo các nàng đi ra ngoài.

Trương Tiểu Thúy cảm giác được người trong phòng đang nhìn mình, khóc ròng nói: "Công công người cũng không thể tin tưởng a, các nàng vẫn là hài tử, nói chơi, không thể xem là thật a, "

Nhị nương nghe Trương Tiểu Thúy vô liêm sỉ nói vậy, tức giận phản bác: "Được lắm không thể xem là thật, tỷ phu ta hỏi người, sáng sớm hôm nay là ai làm chứng nói Thanh nhi không đến xem cha, "

Đúng đấy, sáng sớm Trương Tiểu Thúy để hai hài tử làm chứng, nói Lý Thanh không có đến xem Lưu Lý thị, hiện tại lại là hai hài tử nói Trương Tiểu Thúy dạy các nàng nói như vậy, nếu như Trương Tiểu Thúy nói hài tử không thể tin tưởng, cái kia chẳng phải là đánh mặt của mình sao?

Trương Tiểu Thúy ngăn người không nói gì, Nguyên nương đã triệt để bị việc Trương Tiểu Thúy làm kinh ngạc đến ngây người,

"Tốt, tốt, lão đại gia, xem ra người cũng thật là chưa hề đem ta để ở trong mắt a, lại dám gạt ta, không chỉ gạt ta, còn dạy hài tử nói dối, người thực sự là, thực sự là tức chết ta rồi, " Lưu Lý thị tức giận đã sắp nói không ra lời,

Không nghĩ tới sự tình chân tướng sẽ là như vậy, không nghĩ tới mình để nhà lão nhị thụ oan ức lớn như vậy, tự mình nghĩ đến thực sự là có lỗi với hán a,

"Tốt, người, người, " Nguyên nương đầy mặt đau lòng nhìn Trương Tiểu Thúy, từ khi nào phu lang của mình đã biến thành bộ dáng này.

"Đừng, đừng" Nguyên nương thủ hạ không lưu tình hướng về Trương Tiểu Thúy đánh tới,

"A, a giết người rồi, giết người rồi, " Trương Tiểu Thúy vừa ẩn nấp Nguyên nương, vừa kêu lớn.

Nhị nương không nói gì nghe Trương Tiểu Thúy thét chói tai, sau đó đem Lý Thanh bảo hộ ở trong ngực của mình, sợ Trương Tiểu Thúy không cẩn thận đụng tới,

"Dừng tay, dừng tay, " Lưu Lý thị thấy tình cảnh hỗn loạn không mở miệng không được.

Nguyên nương không thể không tạm dừng, thế nhưng con mắt vẫn là hung tợn trừng Trương Tiểu Thúy, mà Trương Tiểu Thúy là trốn phía sau Lưu Lý thị sợ sệt nhìn Nguyên nương,

"Được rồi, nhà lão đại, ta xem người trước về nhà người ở mấy ngày đi.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Có chuyện

"Cái gì?" Trương Tiểu Thúy không thể tin được nhìn Lưu Lý thị, hỏi hán về nhà, cái kia không phải là về nhà mẹ đẻ sao?

Nhưng vô duyên vô cớ về nhà mẹ đẻ cũng sẽ bị người xem thường, "Không, công công ta biết sai rồi, ngài đừng đuổi ta về nhà mẹ đẻ, van cầu ngài, " Trương Tiểu Thúy quỳ xuống khấn cầu nhìn về phía Lưu Lý thị,

Lưu Lý thị nghiêng đầu qua chỗ khác không nhìn tới hán, Nguyên nương tuy rằng giận Trương Tiểu Thúy không biết phải trái, thế nhưng hai người dù sao cũng là phu thê nhiều năm, lại có hai hài tử. Nhìn thấy Trương Tiểu Thúy như vậy Nguyên nương cũng rất đau lòng, thế nhưng nghĩ đến Trương Tiểu Thúy làm ra chuyện như vậy, Nguyên nương lại nhìn xuống không vì Trương Tiểu Thúy cầu xin.

Lần trước bởi vì chuyện của Trương Tiểu Thúy, nhị nương vội vàng vì hán chạy tiền cửa sau, thậm chí đem một ít tiền trong nhà tích trữ lấy ra cũng không có lời oán hận, hán không chỉ không cảm kích bây giờ lại còn dám hăm hại em rể, thực sự là không nên thân, Nguyên nương nghiêng đầu qua chỗ khác không nhìn Trương Tiểu Thúy.

Trương Tiểu Thúy thấy Lưu Lý thị cùng Nguyên nương đều không để ý chính mình, biết chuyện lần này không đơn giản như vậy, nhưng phải về nhà mẹ đẻ mình cũng không cam lòng.

Nhìn thấy Trương Tiểu Thúy luống cuống, Lý Thanh lại không nhìn được đồng tình hán, nhưng nghĩ đến việc Trương Tiểu Thúy làm, Lý Thanh lại cảm

thấy mình không nên đồng tình với hắn.

Nhị nương thấy Lý Thanh đồng tình nhìn Trương Tiểu Thúy, có chút buồn cười,

"Cha, bây giờ sắc trời đã muộn, chúng ta muốn đi về trước, " nói xong đứng lên kéo Lý Thanh,

"Nga, được, trở về đi thôi, ngày hôm nay oan ức phu lang nguoi, nguoi trở lại hảo hảo bồi hấn, " Luru Lý thị cười an ủi,

"Không, công công ta không có chịu oan ức, ta rất khỏe, " Lý Thanh không dám nhận lời biến tướng xin lỗi của Luru Lý.

Nhìn Lý Thanh cung cung kính kính, lại so sánh tâm tư hẹp hòi của Trương Tiểu Thúy, Luru Lý thị đột nhiên cảm thấy Lý Thanh con rể này kỳ thực vẫn là rất tốt,

Về đến nhà;

Ngôn Nhi cùng Thần Dương đã ngủ, Luru Lam lo lắng các nàng đúng là không có ngủ, nhị nương đem tình huống cận kề nói cho Luru Lam một hồi, sau đó để Luru Lam đi ngủ.

Trở về phòng, nhị nương nhìn thấy Lý Thanh đang bưng nước rửa chân đợi mình, nhị nương trong lòng ấm áp.

Thấy nhị nương trở về, Lý Thanh vội vã nghênh đón "Thê chủ, rửa chân đi, "

"Được, " nhị nương ngồi xuống, Lý Thanh lại ngồi xổm xuống, dự định tự tay rửa chân cho nhị nương, mấy ngày nay vẫn luôn là Lý Thanh tự tay rửa chân cho nhị nương.

Nhị nương nhìn Lý Thanh khéo miệng mỉm cười ngồi xổm xuống rửa chân cho mình, nhị nương biết Lý Thanh là đang cao hứng khi được rửa sạch oan ức.

Nhị nương đem Lý Thanh kéo đến, Lý Thanh đang rửa chân cho nhị nương đột nhiên bị nhị nương kéo đến, có chút kỳ quái nhìn nhị nương.

"Đến, chúng ta cùng nhau tắm, " nhị nương nói xong đem Lý Thanh ấn tới trên giường, Lý Thanh mặt lập tức đỏ, nhưng cũng không có mở miệng từ chối.

Nhị nương tự tay đem hài Lý Thanh thoát đi, Lý Thanh đầu tiên là không cho, dù sao cái thời đại này nữ nhân làm sao có thể cởi giày cho nam nhân đây, thế nhưng cùng nhị nương không giống nhau

Chân Lý Thanh so với chân nhị nương thì lại càng thêm trắng nõn khéo léo, ánh oánh như ngọc, rất là đẹp.

Nhị nương đem chân của mình nhẹ nhàng đặt trên chân Lý, toàn thân Lý Thanh căng thẳng cứng ngắc, đầu vẫn cúi thấp xuống cũng không dám nhìn nhị nương

Nhị nương cũng không dám đem Lý Thanh đùa dai.

Buổi tối, nhị nương đem Ngôn Nhi đặt ở bên trong giường, sau đó nằm sát bên Lý Thanh ngủ, Lý Thanh có chút sốt sáng, dù sao từ khi nhị nương thay đổi, đây là lần đầu tiên hai người ngủ gần như vậy.

Kỳ thực nhị nương cũng rất hồi hộp, thấy Lý Thanh không có từ chối, trong lòng đúng là thở phào nhẹ nhõm.

Buổi tối hai cùng ở trong ổ chăn song song nằm, cả hai đều cảm nhận được đối phương.

"Thê chủ, "

"Uh, "

"Cảm ơn, "

Nhị nương quay đầu nhìn về phía Lý Thanh đang cảm kích nhìn mình "Đứa ngốc, chúng ta là phu thê mà, ta là thê chủ của nguoi, ta nên che chở nguoi, yên tâm đi, sau này ta cũng sẽ bảo hộ nguoi, không cần lo lắng. "

"Uh, " Lý Thanh cảm động nhìn nhị nương, chỉ cảm thấy thời khắc này cực kỳ an tâm.

"Ngủ đi, " nhị nương nghiêng người đem Lý Thanh ôm vào trong lòng, thân thể Lý Thanh mới đầu có chút cứng ngắc, thấy nhị nương không có động tác khác, thân thể chậm rãi trở nên mềm mại, sau đó an tâm tựa vào lồng ngực nhị nương ngủ, chỉ cảm thấy hôm nay ngủ thật an tâm,

Sáng sớm Lý Thanh ngủ quá say, vẫn là nhị nương tỉnh trước, hai tay Lý Thanh hoàn qua eo nhị nương, đầu tựa vào lồng ngực nhị nương, khéo miệng hơi nhếch lên, vừa nhìn liền biết ngủ rất ngon.

Nhị nương không đành lòng quấy rầy hắn, lặng lẽ tự mình đứng dậy, ra cửa liền nhìn thấy Luru Lam đã đem đồ dùng hôm nay bán chuẩn bị kỹ càng, nhị nương có chút xấu hổ.

"Không có chuyện gì, các người ngày hôm qua đều mệt mỏi, nên nghỉ ngơi thật tốt, " Luru Lam không thèm để ý nói.

Lúc Luru Lam bắt đầu làm điểm tâm Lý Thanh mới tỉnh, nhìn thấy nhị nương đã rời giường, sợ đến hoang mang hoảng loạn đi ra ngoài, nhìn thấy nhị nương lập tức xin lỗi: "Thê chủ xin lỗi, ta dậy trễ. "

"Không có chuyện gì, người hôm qua mệt mỏi nên nghỉ ngơi thật tốt, "

Lý Thanh nào dám a, liền đi nhà bếp giúp Luru Lam làm cơm,

Lúc ra cửa, nhị nương cùng Luru Lam vừa vặn nhìn thấy Nguyên nương cùng Trương Tiểu Thúy,

Nguyên nương nhìn thấy nhị nương có chút ngưng ngượng, "Nhị nương, các người đây là muốn đi bán đồ ăn a?"

"Đúng đấy, đại tỷ, người lúc này đi đâu a?"

Nguyên nương nhìn Trương Tiểu Thúy phía sau nàng một mặt không cam lòng không vui nói: "Đưa anh rể người về nhà mẹ đẻ ở mấy ngày, "

Nhị nương đã rõ ràng, Trương Tiểu Thúy bị đuổi về nhà mẹ đẻ, Trương Tiểu Thúy trừng mắt nhìn nhị nương, hừ một tiếng, quay đầu, cũng không chào hỏi, làm cho Nguyên nương có chút lúng túng.

Nhị nương cùng Luru Lam không để ý tới cười cười sau đó lên đường

Đến trên trấn, ngày hôm nay chuyện làm ăn vẫn tốt như thường, nhị nương bán đồ trên trấn cũng đã có tiếng, người khác nhìn thấy nhị nương bán cơm kiếm nhiều tiền trông mà thèm, cũng bắt chước đi bán mì sợi, xào thịt dê, thế nhưng cũng không biết xảy ra chuyện gì các nàng làm từ đầu đến cuối không có ngon như nhị nương làm,

Người trên trấn người cũng nhận định nhị nương bán đồ ăn ngon cho nên hiện tại người trên trấn có tốt hơn một chút buổi trưa sẽ không làm cơm, đến chỗ ăn nhị nương ăn cơm, bởi vì nhị nương làm cơm vừa ăn ngon lại hợp túi tiền,

Nhìn người ăn đông như vậy, nhị nương khỏi nói cao hứng bao nhiêu, mình hiện tại đã kiếm lời được 50 lượng bạc, nhị nương nghe qua xây một toà không sai là hơn 30 lượng bạc, hiện ở trong tay mình có 50 lượng, gần như có thể xây một toà sân nhà tốt,

Lại nói hơn một tháng là đến mùa đông, nhà xây xong trước mùa đông vừa vặn vào ở đi.

Đột nhiên có người ngã trên mặt đất, trong miệng cũng không ngừng nôn mửa, "Ừa, ủa "

"Mau nhìn a, mau nhìn a, nhà các nàng bán đồ ăn không sạch sẽ, ăn sẽ nhiễm bệnh, " có một người đứng bên cạnh người bị nôn mửa quay về ăn cơm khách nhân la lớn,

Đoàn người lập tức nháo lên "Chuyện gì thế này?"

"Đúng đấy, đây là làm sao?"

"Lẽ nào này cơm thật sự có vấn đề, có phải là không sạch sẽ a, " nhị nương nghe các khách nhân lo lắng nghị luận, thầm nghĩ: "Nguy rồi".

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Tiểu thị chim hoàng oanh

"Đi thôi, đừng ăn, vạn nhất thật sự không sạch sẽ thì làm sao bây giờ?" Một khách hàng tức giận nói,

"Đúng đấy, đi nhanh đi, "

"Không được, chúng ta để lão bán nướng cho chúng ta một câu trả lời hợp lý, chuyện này rốt cuộc là như thế nào? Lẽ nào nhà các nàng bán đồ thật sự không sạch sẽ, nhưng ta nghe nói các nàng bán đồ ăn ngon nên thường xuyên đến, " một khách hàng oán hận nói.

Luru Lam lo lắng nhìn nhị nương "Nhị nương người nói chuyện gì thế này a? Cơm canh nhà chúng ta làm sao có thể không sạch sẽ a, ta cùng Thanh nhi chế biến rất cẩn thận a. "

"Ca ca, đừng nóng vội, " nhị nương cười quay về Luru Lam an ủi.

"Đại gia đừng âm ỉ, nghe ta nói, nghe ta nói, " nhị nương nhìn những khách nhân này.

"Là nàng, nàng chính là lão bản nương của tiệm này " một khách hàng nhận ra nhị nương, liền nói.

"Người nói, người nói, chuyện gì thế này?"

Nhị nương trên mặt mang cười, càng ngày càng khiêm tốn "Các vị hương thân, Lư nhị nương ta tại nơi này bán cơm không phải một ngày hai ngày, cơm canh của ta ta có thể bảo đảm tuyệt đối sạch sẽ, nếu không nhiều ngày như vậy sớm xảy ra vấn đề rồi, xin mọi người tin tưởng ta, "

"Chúng ta tại sao phải tin tưởng người a, trước đây không có xảy ra việc gì, không có nghĩa là hiện tại không có chuyện." Một nữ nhân bắt đầu hô to, hiện tại càng xem thường nhìn nhị nương.

"Đúng đấy, đúng đấy, nhất định phải cho chúng ta một câu trả lời hợp lý, "

"Đúng vậy, đúng vậy, " nữ nhân kia không ngừng xúi giục người chung quanh, nói nhị nương các nàng nói dối, hiện tại nhị nương cũng trăm phần trăm khẳng định chuyện ngày hôm nay nhất định là có người cố ý hãm hại.

"Đại gia, yên lặng một chút, ta xe trước tiên đem người đưa y quán đi, để đại phu xem nhìn cho rõ ràng là xảy ra chuyện gì?"

"Đúng đấy, " nhìn người ngã xuống đất ngất đi kia, các khách nhân cũng khá là tán thành, dù sao mạng người quan trọng mà,

Vốn là nhị nương muốn chính mình đưa người đi, thế nhưng kia nữ nhân xúi giục không cho nhị nương đi, sợ nhị nương chạy trốn, bắt đắc dĩ nhị nương không thể làm gì khác hơn là thuê mấy người đem nữ nhân ngất đi đưa đến y quán.

Nhị nương đang động viên khách nhân, lúc này không biết ai hô một tiếng: "Quan binh đến rồi, quan binh đến rồi, "

Không phải chứ, nhị nương nhìn ở trên đường quan binh vừa vặn đang tới đây,

Cái nữ nhân vốn xúi giục mọi người hiện tại lại rất tích cực chạy đến trước mặt quan binh, thỉnh thoảng cùng quan binh nói gì đó? Còn không ngừng chỉ vào nhị nương, nhị nương biết nàng nhất định đang nói xấu mình.

Lư Lam cũng phát hiện lo lắng đi tới bên người nhị nương: "Nhị nương, chúng ta nên làm gì?"

"Không có chuyện gì, ca ca đừng lo lắng, ta đi xem xem "

Nhị nương vốn định hướng về quan binh đi đến, nhưng chưa kịp đi thì những quan binh kia đã hướng nhị nương đi tới.

Bởi nhị nương làm cơm ăn ngon, những quan binh kia cũng là người bình thường, cũng thường thường đến chỗ nhị nương ăn cơm, nhị nương biết các nàng là quan binh, cho nên mỗi lần các nàng đến ăn cơm, nhị nương đều sẽ cho các nàng ưu đãi, hoặc là cho nhiều đồ ăn, hoặc là thu tiền ít một chút, những người kia cũng chậm rãi cùng nhị nương quen biết, bình thường cũng khá là chăm sóc nhị nương.

Đi ở phía trước chính là đại bộ đầu, dung mạo của nàng trắng kiện, bình thường số lần đến chỗ nhị nương ăn nhiều nhất, cùng nhị nương quan hệ cũng tốt nhất

Đại bộ đầu bắt đắc dĩ nói với nhị nương: "Nhị nương cùng chúng ta đi một chuyến đi, cái này cũng là chuyện bắt đắc dĩ, chờ chuyện này điều tra rõ sẽ thả người ra. "

Nhị nương biết quầy hàng mình xảy ra chuyện như vậy thì nhất định phải đi phủ nha một chuyến.

Cũng không có từ chối, chỉ là đối với đại bộ đầu nói: "Ta là lão bản nương, chuyện này cùng ca ca ta không hề có một chút quan hệ, cho nên ca ca ta có thể hay không không đi?"

Đại bộ đầu suy nghĩ một chút gật đầu nói: "Được, "

"Vậy ta cùng ca ca ta nói mấy câu, sau đó đi cùng các người. "

"Được, vậy người nhanh lên một chút, " nhị nương hướng về đại bộ đầu được rồi tạ lễ, nhị nương biết điều này là bởi vì mình và đại bộ đầu có quen biết cho nên mới có thể cho phép mình và người nhà nói chuyện,

Thấy nhị nương đi tới, Lư Lam vội vàng hỏi: "Như thế nào a nhị nương? Chúng ta sẽ không có chuyện gì chứ?"

Nhìn sắc mặt tái nhợt đầy mặt lo lắng của Lư Lam, âm thanh nhị nương hòa hoãn an ủi: "Yên tâm đi, không có chuyện gì, chỉ là ta muốn đến nha môn một chuyến, sau đó cùng các nàng nói rõ ràng, không có chuyện gì, ca ca người về nhà trước, để đại tỷ đến đây đi, "

Lư Lam cũng biết chuyện như vậy hẳn là nên để nữ nhân đứng ra, hẳn là một nam nhi gia là không làm giúp được gì.

Liền gật đầu, sau đó lo lắng nói: "Được rồi người chăm sóc thật tốt chính mình, ta lập tức đi về nhà, gọi đại tỷ đến,."

"Được, " nhị nương cũng biết Nguyên nương tính tình hàm hậu, không thích nói chuyện, thế nhưng Tam nương không ở nhà, trong nhà chỉ có Nguyên nương là một nữ nhân, thời điểm như thế này, chuyện như vậy cũng chỉ có thể để Nguyên nương đứng ra,

"Được, ngươi chờ, ta đi tìm đại tỷ. "

Nhị nương theo quan binh tới huyện nha, bị mang tới bên trong nhà lao, tri huyện đại nhân đang có việc không rảnh nhìn nhị nương cho nên sự tình của nhị nương cũng bị hoãn lại.

Huyện nha hậu trạch.

"Đệ đệ, ngươi lần này phải giúp ta, tri huyện đại nhân không phải rất yêu thích ngươi sao? Chỉ cần ngươi mở miệng, tri huyện đại nhân nhất định sẽ đáp ứng. " âm thanh lấy lòng phát ra.

"Hừ, nếu không là xem ở ngươi là tỷ tỷ của ta, ta nhất định không đáp ứng ngươi, " nói chuyện là nam tử tướng mạo thanh tú, chỉ là khóe mắt sắc nét, người có vẻ hơi cay nghiệt.

Nữ nhân nói chuyện chính là Hoàng Tam, nam tử này là đệ đệ Hoàng Tam, chim hoàng oanh (what?)

"Bất quá nói thật, Lưu nhị nương này cũng thật đáng giá, ngươi như thế lao lực thu thập như vậy? Nàng cũng bất quá là một bách tính, có thể có bao nhiêu tiền đồ, nói vậy trên người cũng không có bao nhiêu tiền. Làm sao khiến ngươi ghi nhớ cơ chứ?" Chim hoàng oanh có chút xem thường nhìn Hoàng Tam, chính là tỷ tỷ của hắn, mình cũng biết nếu không phải mình còn có chút tác dụng hắn mới sẽ không nịnh nọt mình như vậy.

Hai tỷ đệ từ nhỏ khá xa lạ, ai cũng cho là hai người cùng một cha sinh ra đây.

Nhìn đệ đệ trước mắt nói lời khinh bỉ mình, Hoàng Tam trong lòng rất tức giận, thế nhưng hết cách rồi, chính mình hiện nay cần dùng đến hắn, vẫn là tạm thời nhẫn nại đi,

Điều chỉnh tốt biểu tình, sau đó nịnh nọt giải thích: "Ngươi không nên coi thường nàng, nàng là là người đầu tiên trên trán bán lương da, bất quá hiện tại không bán."

"Cái gì? Ngươi nói lương da là nàng đầu tiên bán?" Chim hoàng oanh có chút giật mình, vì chính mình cũng rất thích ăn lương da, tòi nóng mình không thích ăn cơm, một tên quân sự huyện nha vì lấy lòng mình, ở bên ngoài mua cho mình một bát lương da, chính mình vốn là không lợt mắt đồ ăn bên ngoài thô鄙 thế nhưng không nghĩ tới từ sau khi ăn liền nhớ mãi không quên, sau đó thường thường sai hạ nhân đi ra ngoài mua, không nghĩ tới lương da lại là do Lưu nhị nương kia làm, bất quá bây giờ tòi lạnh, mình cũng sẽ không thích ăn, hơn nữa hiện tại lương da ăn cảm giác không có trước đây, nguyên lai đã không phải là chính chủ làm.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 34: Lý Thanh lo lắng (thượng)

"Không chỉ như thế, từ khi Lưu nhị nương đem công thức lương da giao ra, nàng tuy rằng không bán lương da, thế nhưng nàng lại bắt đầu bán cái gì cánh gà rán, chân gà rán, món đồ gì cũng được hoan nghênh, không nói quá hơn một tháng có thể kiếm lời 60 lượng bạc, " Hoàng Tam tức giận bắt bình nói.

"Nghe ngươi nói như vậy Lưu nhị nương kia đúng là đáng giá để ngươi nhọc lòng."

"Đó là đương nhiên, hơn nữa ta nghĩ trong tay Lưu nhị nương nhất định còn có những thực đơn khác, nếu như đều lấy ra vậy ta không phải là phát tài sao, ha ha ha "

Nhìn Hoàng Tam đắc ý, chim hoàng oanh tuy rằng không thích, thế nhưng cũng đồng ý Lưu nhị nương đúng là một người không đơn giản.

"Được rồi, lần này ta giúp ngươi, thế nhưng..."

"Biết, biết, yên tâm đi, ta nhất định sẽ không quên phần của ngươi. " Hoàng Tam lòng không cam tâm tình nguyện nói.

Nghe được đáp án mình muốn, chim hoàng oanh thoả mãn gật gù, nhìn chim hoàng oanh đắc ý, Hoàng Tam không khỏi cau giận "Hừ, sẽ có ngày ngươi phải khóc. "

Lưu Lam một đường chạy về nhà, sau khi về đến nhà, Lưu Lam đầu tiên đi đến Nguyên nương gia, vừa vặn lúc này Trương Tiểu Thúy đã đi rồi, chuyện trong nhà tương đối nhiều, Nguyên nương cũng không có ra ngoài, nếu không cũng không tìm được Nguyên nương.

Lưu Lam thờ hồng học, không lo đến bản thân, nước mắt đầy trên mặt, nhẫn nhịn tiếng khóc, đem chuyện nhị nương bị quan binh mang đi cùng sự tình trên trán nói ra, Nguyên nương cùng Lưu Lý thị bị chuyện này dọa đến sắc mặt đều trắng.

Tuy rằng nhị nương an ủi Lưu Lam nói không có chuyện gì, thế nhưng Lưu Lam cũng biết, chuyện này cũng không phải dễ dàng giải quyết, chỉ là vì an ủi nhị nương, Lưu Lam làm bộ không có nói, hiện tại đến nhà, Lưu Lam rốt cục không kiên trì được lớn tiếng khóc lên.

Lưu Lý thị cùng Nguyên nương thấy vậy trong lòng càng thêm không chắc chắn.

"Đại tỷ, người nói chúng ta hiện tại phải làm gì ạ?" Lưu Lam thấy dáng vẻ Nguyên nương hoang mang lo sợ thì bực mình.

Nghe Lưu Lam nhắc nhở, Nguyên nương lúc này mới phản ứng được, "Ta, ta trước tiên đi xem nhị nương, nhị nương chủ ý nhiều, nói không chừng đã có biện pháp?"

Lưu Lam biết Nguyên nương không trông cậy nổi, hiện tại cũng chỉ đành nghe trước một chút ý kiến của nhị nương.

Nguyên nương cũng không dám làm lỡ, lập tức lên đường (chuyển động thân thể) đi tới huyện nha.

Đến huyện nha, Nguyên nương dùng một chút tiền để vào ngục thăm nhị nương.

Trong nhà lao rất mờ, rất yên tĩnh, khiến người ta đi vào thì có một loại cảm giác bị đè nén, Nguyên nương tuy rằng đã tới một lần, thế nhưng tới nơi này lần nữa, Nguyên nương vẫn không thoải mái, có chút sợ sệt.

Nhị nương bị giam tại một gian khá gần cuối, nhị nương vào đây đã cùng bỏ đầu chào hỏi, bên trong lao cũng vẫn tĩnh là khá sạch sẽ, trên mặt đất bày ra một ít cỏ khô, mà nhị nương đang ngồi trên cỏ khô, nhắm mắt lại cũng không biết đang suy nghĩ gì?

Nghe thấy âm thanh nhị nương mở mắt ra, vừa nhìn thấy là Nguyên nương, nhị nương khẽ mỉm cười "Đại tỷ người tới rồi, "

Nhìn nhị nương còn có thể cười được, Nguyên nương đột nhiên nghĩ đến nếu như hiện tại bên trong là chính mình, như vậy mình nhất định không cười nổi, nhìn nhị nương mỉm cười ung dung, Nguyên nương vốn là lo lắng cũng nhẹ nhõm không ít,

"Nhị nương, chuyện này rốt cuộc là như thế nào ạ? Bọn họ nói người bán đồ ăn có vấn đề, tỷ tỷ đánh chết cũng không tin." Nguyên nương một mặt kiên định nhìn nhị nương,

Vào lúc này, nhị nương rất cảm động, tuy rằng bình thường tiện nghi tỷ tỷ này của mình, nhu nhược làm không được việc, thế nhưng nàng lại tin tưởng mình, điều này làm cho nhị nương trong lòng ấm áp rất nhiều.

Nhị nương suy nghĩ một chút nói "Đại tỷ, ta nghĩ chuyện này nhất định là có người cố ý, "

"Cái gì? Cố ý, tại sao?" Nghe có người cố ý hãm hại nhị nương, Nguyên nương một mặt kinh ngạc không dám tin tưởng.

Nhị nương động viên nói "Cái này cũng là chính ta nghĩ tới thôi, nếu thật là có người cố ý hãm hại ta, như vậy ta hiện tại chỉ ít còn sẽ không sao, bởi vì đối phương nhất định là muốn cùng ta bàn điều kiện."

Nguyên nương nghe hiểu, gật gù, muối mè của nàng từ khi sửa đổi, phảng phất biến thành người khác, nếu nàng nói sự việc không có gì thì chính mình cũng nên tin tưởng nàng.

"Vậy chúng ta nên làm cái gì bây giờ? Có muốn hay không ta đi tìm Tiền sư gia?" Nguyên nương trung cầu nhìn nhị nương.

"Trước tiên không cần, phiền phức nhân gia cũng không được, vẫn là đợi thêm hai ngày nói sau đi, " các nàng cùng Tiền sư gia cũng không có giao tình nhiều, phiền phức nhân gia đúng là không được. Nguyên nương gật gù, sau đó rời đi, trước khi đi lại cho quản ngục một ít tiền, để quản ngục chăm sóc thật tốt cho nhị nương.

Quản ngục nhận tiền đáp ứng, nhìn thấy những điều này, nhị nương đối với Nguyên nương trước đây từng có một ít ý kiến cũng biến mất, mặc kệ như thế nào tỷ tỷ vẫn rất đau mình.

Lưu Lam đem cụ thể tình tiết vừa mới nói cho Lưu Lý thị, thời điểm hai người đang phiền não, trong lúc đó cửa phòng Lưu Lý thị bị một luồng rất lớn khí lực đẩy ra, Lưu Lý thị đang nổi nóng, nhìn thấy có người không lễ nghi đối với mình như thế, phải cố gắng giáo huấn người đến.

Không nghĩ tới người đến lập tức vọt tới trước mắt Lưu Lam, khóc lớn tiếng nói: "Ca ca, ca ca, ta nghe người trong thôn nói thê chủ bị bắt vào trong lao, thật sao? Thật sao?"

Nhìn Lý Thanhbởi vì lo lắng mà rơi lệ không ngừng, Lưu Lam có chút hối hận, muối mè mình bị bắt, chính mình lại quên nói cho em rỏ một tiếng, thực sự là bất cẩn rồi.

Liền Lưu Lam hổ thẹn nói: "Đúng, "

"Ồ ô..." Rốt cục nghe được đáp án, thế nhưng đáp án này hầu như để Lý Thanh tan vỡ, hắn vừa nãy đang cùng tam hỉ gia còn có nam nhân nhà khác nói chuyện, đột nhiên có người chạy đến trước mặt mình nói có người tại trên trấn nhìn thấy nha dịch đem nhị nương bắt đi.

Nghe được tin tức này, Lý Thanh phản ứng đầu tiên là không tin, bởi vì nàng tin tưởng thê chủ, thê chủ hiện rất tốt, làm sao sẽ phạm tội bị bắt đi đây?

Nhưng người đến lần nữa nói người kia tận mắt thấy, hơn nữa Luru Lam đã về nhà, không tin tự mình đi hỏi a, Lý Thanh rốt cục ngồi không yên, liền vội vàng vàng về đến nhà, nhưng là Luru Lam không ở, Lý Thanh lập tức chạy đến Nguyên nương gia.

Bất an trong lòng càng ngày càng mãnh liệt, cho nên không lo được lễ nghi liền hướng gian phòng Luru Lý thị chạy vào, này nếu như bình thường, đánh chết Lý Thanh cũng không làm được, thế nhưng nghĩ đến nhị nương có khả năng gặp nguy hiểm, Lý Thanh cái gì cũng đều không nhớ ra được.

Luru Lý thị thấy là Lý Thanh, trong lòng tức giận, hiện tại trong lòng khó chịu, cái nhà lão nhị làm sao còn vào lúc này cho mình thêm phiền, chính là muốn giáo huấn Lý Thanh một chút, không nghĩ tới Lý Thanh không đợi Luru Lý thị mở miệng, chính mình trước hướng về Luru Lam hỏi.

Hiện tại chính tai nghe Luru Lam nói, Lý Thanh cũng không nhận được nữa, hướng về phía Luru Lam gấp gấp hỏi: "Tại sao? Tại sao các nàng muốn bắt thê chủ của ta đi? Tại sao?"

Luru Lam nhìn Lý Thanh một tiếng lại một tiếng phảng phất giống như tổ cáo hỏi, không biết sao, trong lòng có chút đau lòng, vốn hấn cho rằng em rể này cũng không phải thật tâm yêu thích muội muội mình, dù sao muội muội mình đã từng đối xử tệ với hấn như vậy.

Nhưng xem bộ dáng hôm nay của Lý Thanh, mình thật giống như hiểu lầm hấn, xem ra hấn thật sự thích muội muội mình, bất quá ngẫm lại cũng không kỳ quái, muội muội của mình từ sau khi thay đổi xác thực là so với trước đây cường hơn nhiều, quả thực chính là hai người.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 35: Lý Thanh lo lắng (hạ)

Từ trước tới nay chưa từng gặp qua Lý Thanh mất bình tĩnh như vậy, trước đây Lý Thanh theo người khác đều là ôn nhu nhược nhược, cung cung thuận thuận, không nghĩ tới Lý Thanh cũng sẽ có phương diện như thế, làm cho Luru Lý thị thất kinh cũng đã quên chuyện hướng về Lý Thanh vấn tội.

"Em rể ngươi đừng lo lắng, đại tỷ đã đi vào trong lao xem nhị nương, nhị nương luôn luôn có chủ ý, nhất định sẽ không có chuyện gì, ngươi đừng lo lắng, " Luru Lam an ủi.

"Đúng đấy, thê chủ nhất định sẽ không có chuyện gì, thê chủ tốt như vậy, làm sao có khả năng sẽ có chuyện? Nhất định sẽ không có chuyện gì, " Lý Thanh ngờ ngác lặp lại hai câu này.

Luru Lam nhìn Lý Thanh như vậy, trong lòng tin tưởng nếu như muội muội mình có chuyện gì xảy ra, em rể của hấn nhất định sẽ là người thương tâm nhất.

Ba người vẫn ở trong phòng ngồi chờ Nguyên nương trở về, chạng vạng Nguyên nương rốt cục trở về, ba người lo lắng vây lên hỏi, "Thế nào? Thế nào?"

Nguyên nương nhìn ba người nóng nảy, không đợi nghỉ ngơi vội vã đem chuyện mình cùng nhị nương nói, nói một lần.

"Là tên khốn kiếp nào? Lại dám hãm hại nhị nương chúng ta, nhị nương bây giờ trở nên tốt như vậy, những người kia đồ kị nhị nương lại đi hãm hại nàng như vậy, không được, ta nhất định phải đi huyện nha vì nhị nương lấy lại công đạo, " Luru Lý thị nghe Nguyên nương nói, tức giận vừa mừng vừa khóc, còn muốn nhào đến huyện nha đòi lấy lại công đạo cho nhị nương.

May mà Nguyên nương ngăn lại, Lý Thanh nghe Nguyên nương nói nhị nương trước tiên chờ mấy ngày lại nói cũng yên tĩnh lại, sau đó quay về Luru Lý thị nói: "Công công, ta tin tưởng thê chủ, chúng ta vẫn trước tiên theo lời thê chủ nói làm đi."

Luru Lam cũng vội vàng nói: "Đúng đấy, cha hãy tin tưởng muội muội, chúng ta vẫn trước tiên chờ mấy ngày nói sau đi, muội muội không phải đã nói nàng sẽ không sao sao."

Luru Lý thị rốt cục bị mọi người thuyết phục, nói chờ mấy ngày, nếu như mấy ngày sau nhị nương vẫn cứ chưa trở về nhà, vậy hấn nhất định liều cái mạng già cũng phải giải oan cho nữ nhi của mình.

Bởi vì trong nhà còn có hài tử, Luru Lam cùng Lý Thanh trước trở về nhà, cơm là Luru Lam làm, tuy rằng Lý Thanh ở bên ngoài nhìn không sao, thế nhưng hấn như Luru Lam biết, Lý Thanh hiện tại rất thương tâm, cũng rất vì nhị nương lo lắng, nhìn trong đôi mắt là có thể thấy.

Vốn là Lý Thanh làm cơm, thế nhưng lúc làm cơm, Lý Thanh bởi vì thất thần thiếu chút nữa đem y phục của mình đốt, may mà chỉ đốt một ít ở một bên, nếu không đã đem Lý Thanh thiêu chết hay không còn không biết.

Luru Lam hoảng sợ để Lý Thanh đi ra ngoài, chính mình tự làm cơm, thật vất vả làm cơm xong, lúc ăn cơm, Ngôn Nhi cùng Thần Dương không nhìn thấy nhị nương, Ngôn Nhi vội hỏi Lý Thanh "Cha cha, nương đâu? Tại sao chúng ta không chờ nương về ăn cơm như mọi khi?"

Lý Thanh nghe Ngôn Nhi nói như vậy trong lòng càng thêm khổ sở, thế nhưng trước mặt hài tử Lý Thanh vẫn không muốn để hài tử nhìn thấy mình khóc, liền đem Ngôn Nhi ôm vào trong ngực, vỗ đầu Ngôn Nhi an ủi ở trong lòng ngực của mình, ôn nhu nói: "Ngôn Nhi, nương có việc, chúng ta ăn trước

được không?"

Bình thường Ngôn Nhi rất nghe lời nhưng vào lúc này lại quật cường bữu môi nói: "Không mà, không mà, Ngôn Nhi muốn nướng, Ngôn Nhi phải đợi nướng trở về cùng ăn."

"Nhưng nướng phải rất muộn mới trở về, có khả năng mấy ngày sau mới trở về, Ngôn Nhi cũng phải chờ sao?"

"Chờ, Ngôn Nhi thật nhớ nướng, " Ngôn Nhi kiên trì nói.

Lý Thanh tại lúc Ngôn Nhi không nhìn thấy nước mắt yên lặng chảy xuống, sau đó an ủi: "Nhưng Ngôn Nhi không ăn cơm nướng sẽ lo lắng, Ngôn Nhi muốn cho nướng lo lắng sao? Nướng lo lắng, sẽ ăn cơm không ngon, không ngủ ngon được."

"Như vậy a, Ngôn Nhi không muốn để cho nướng ăn cơm không ngon, ngủ không ngon, Ngôn Nhi ăn cơm " nói xong liền ngoan ngoãn tự mình cầm lấy chén cơm ăn.

Nhìn Lý Thanh yên lặng rơi lệ, Lưu Lam cũng thấy lòng chua xót, Thần Dương tuổi tác hơi lớn một chút, nghe bên ngoài nói Thần Dương cũng nghe thấy một ít, bây giờ lại nghe người lớn nói hôm nay cô không trở về, biết bên ngoài đồn đại đều là thật sự.

Nghĩ đến người cô thương yêu mình bị bắt, Thần Dương cũng khổ sở, nhưng dáng vẻ của chú rõ ràng là không muốn để cho Ngôn Nhi biết, như vậy mình cũng phải bảo vệ tốt Ngôn Nhi, không cho Ngôn Nhi biết.

Lý Thanh nhìn con của mình ý lại thê chủ như thế, trong lòng vừa an ủi, vừa thương tâm, con của mình trước đây nhìn thấy thê chủ đều sẽ bị dọa khóc, người cũng biến thành ngơ ngác, nhưng chính mình làm sao cũng không nghĩ tới bây giờ nó lại trở nên ý lại thê chủ như vậy, nhưng cẩn thận giấu lại cũng không cái gì kỳ quái, chính mình không phải cũng giống như vậy sao?

Chính mình trước đây nhìn thấy thê chủ có chi có cảm ghét cùng sợ sệt, thế nhưng hiện tại đâu? Hôm nay vừa nghe đến thê chủ bị bắt đi bị dọa đến mất hồn, nghĩ đến sau này nếu như vĩnh viễn không thấy được thê chủ, tâm của mình liền đau dữ dội.

Buổi tối lúc Ngôn Nhi ngủ còn hỏi Lý Thanh "Cha cha, nướng khi nào trở về, Ngôn Nhi thật sự rất nhớ nướng a, nướng không ở, sẽ không có người kể chuyện xưa cho Ngôn Nhi. "

Không có nhị nướng ngủ cùng, Lý Thanh mất ngủ, thẳng đến rất khuya mới mơ mơ màng màng ngủ, sắp tới hừng đông, Lý Thanh theo thói quen rất sớm liền tỉnh.

Sau đó, vừa nhìn thấy bên ngoài sắc trời sáng choang, hoang mang hoảng loạn rời giường, trong miệng còn vội vàng nói: "Thê chủ nhanh rời giường, đều là tại ta không tốt lại dậy muộn. "

Nhưng hôm nay không có người trả lời, Lý Thanh lẳng lặng quay đầu không nhìn thấy nhị nướng, rốt cục ức chế không được, nước mắt không tự chủ rút xuống, nhưng Ngôn Nhi còn đang ngủ, vì không quấy rầy Ngôn Nhi, Lý Thanh chỉ có thể cắn răng địa áp chế âm thanh của chính mình.

Trong lòng cũng không khỏi nhớ tới bản thân cùng nhị nướng trước đây, trước đây khi mình gọi thê chủ rời giường, thê chủ đều sẽ ôn hòa trả lời mình, cho dù mình dậy muộn, thê chủ cũng sẽ ôn hòa an ủi mình.

Lý Thanh cũng không biết chính mình đây là làm sao? Thê chủ cho dù bị bắt, cũng không có nghĩa là thê chủ sẽ không ra, nhưng chính mình không nhận được lo lắng, lo lắng thê chủ ở bên trong chịu oan ức, lo lắng thê chủ sẽ ăn không đủ no, không ngủ ngon, sẽ bị cảm lạnh, sẽ bị bắt nạt, sẽ bị người hăm hại, từ đây cũng không thể ra ngoài được nữa,...

Tại bên trong lao, nhị nướng buổi tối thật không được ngủ ngon, cũng khiến cho nhị nướng chứng thực trong lao ở cổ đại thật sự có chuột.

Nhị nướng không nói gì nhìn những con chuột nhằn nhằn bò ở trước mắt mình, những con chuột kia thân dài rộng vẫn ở trước mắt nhị nướng lúc ăn lúc hiện, nhị nướng không khỏi không khâm phục những con chuộtkia thực sự gan lớn, lẽ nào chúng nó không sợ chính mình đem chúng nó nắm lấy, ăn là không thể, thế nhưng giết chết thì độ khả thi vẫn rất lớn, chẳng lẽ mình ở trong mắt chúng nó là người tốt sao?

Nhị nướng buổi tối nghe tiếng chuột kêu"Chít chít" ngủ không được, sau đó sẽ nghĩ tới tuyệt mỹ phụ lang kia của mình, cũng không biết đang làm gì? Không biết có hay không đang nhớ nhung mình?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Thấy nhị nướng

Nhị nướng nghĩ đến Lý Thanh ở nhà không nhớ mình, trong lòng liền một trận bức mình, phải biết trước đây thân thể này đối với Lý Thanh tàn nhẫn cỡ nào, hiện tại thân thể này tiến vào lao, nói không chừng Lý Thanh còn rất cao hứng đây?

Làm Lý Thanh bị khổ lại không phải là mình, thế nhưng Lý Thanh cũng không biết a, nhị nương một buổi tối rất mâu thuẫn nghĩ, vừa muốn cho Lý Thanh nhớ nhung mình, lo lắng cho mình, quan tâm mình, vừa sợ Lý Thanh bởi vì nhị nương trước đây mà đối với mình không để ý, vậy mình bị rất nhiều oan a,

Lý Thanh ở nhà lo lắng chờ đợi mấy ngày, Nguyên nương đúng là đến xem nhị nương mấy lần, Trương Tiểu Thúy cũng được Nguyên nương dẫn theo trở về, Nguyên nương muốn đi ra ngoài bên ba, trong nhà còn có hai hài tử, Lưu Lý thị kể từ khi biết nhị nương bị bắt thân thể vẫn không tốt lắm

Bất đắc dĩ, Nguyên nương đem Trương Tiểu Thúy trở về, Trương Tiểu Thúy vốn là vô duyên vô cớ về nhà, tỷ tỷ của hắn cùng tỷ phu đúng là ghét bỏ hắn, hắn ở nhà cũng không được, nhưng không nghĩ tới không quá hai ngày, Nguyên nương liền đem hắn tiếp về nhà khiến hắn mừng rỡ.

Về nhà thì biết nguyên nhân, Trương Tiểu Thúy tại sau lưng cười thâm, thế nhưng cũng chỉ lén lút cười nhạo nhị nương các nàng, ở bên ngoài là không dám,

Nguyên nương trời tối mới về nhà, đi vào gia môn một mặt chán chường, thật giống như chịu đá kích gì đó, Lưu Lý thị không bận tâm thân thể mình không khỏe, vội vàng đi tới bên người Nguyên nương, vội vã hỏi: "Như thế nào a?"

Nguyên nương không dám nhìn Lưu Lý thị, chỉ nghẹn ngào nói: "Đại phu nói người kia xác thực là bởi vì ăn đồ không sạch sẽ mới dẫn đến nôn mửa, lần này nhị nương phiền phức. "

"Trời ạ, coi như là ăn thứ không sạch sẽ, vậy cũng không nhất định là ăn của nhà chúng ta, nói không chừng trước khi đến nàng đã ăn qua thứ khác, lẽ nào lại tính cho nhà chúng ta hay sao?" Lưu Lý thị một mặt phẫn nộ.

Trương Tiểu Thúy vốn còn muốn nói vài câu nói mát, thế nhưng thấy thê chủ công công đáng về thương tâm như thế, thực sự không có dũng khí nói, không thể làm gì khác hơn là biết biết miệng một bên mang hài tử đi tới.

"Đáng thương nhị nương a, làm sao lại lâm tai nạn như thế a, " Lưu Lý thị một mặt thương tâm, một nữ nhi của hắn thật vất vả mới tốt lên, có thể kiếm tiền, làm sao sẽ lúc này lại dính vào loại chuyện kia a, điều này làm cho Lưu Lý thị trong lòng cảm thấy làm sao cũng đều không bằng, chỉ cảm thấy ông trời không có mắt a.

Ở nhà Lý Thanh cùng Lưu Lam nghe thấy tin tức Nguyên nương mang đến, Lưu Lam một mặt lo lắng, mà Lý Thanh thì lại khóc lóc lắc đầu: "Ta không tin, thê chủ nhà ta nhất định sẽ không có chuyện gì, đại tỷ, ta gấp gấp thê chủ, cầu ngài mang ta đi, "

Nhìn vẻ mặt đầy nước mắt Lý Thanh, Nguyên nương bất đắc dĩ đáp ứng, Lý Thanh là nam tử tự nhiên không đơn độc cùng Nguyên nương xuất môn, cho nên để Lưu Lam bồi tiếp Lý Thanh cùng đi.

Đến bên trong lao, quản ngục chỉ để một người đi vào, Nguyên nương cùng Lưu Lam chờ ở bên ngoài, Lý Thanh tự mình đi vào.

Lý Thanh sau khi tiến vào, nhìn thấy bên trong hoàn cảnh đơn sơ, trong lòng một trận đau lòng thê chủ của mình mấy ngày nay đều ở nơi này a, nơi này lạnh quá, cũng không biết thê chủ có hay không bị nhiễm phong hàn.

Lý Thanh bị quản ngục lĩnh đến vị trí của nhị nương, Lý Thanh liếc mắt liền thấy nhị nương, nhị nương đang ngồi trên đồng cỏ khô, nhìn hai con chuột to mọp đánh nhau,

Như có cảm giác, nhị nương quay đầu thì nhìn thấy Lý Thanh vẻ mặt đau lòng nhìn mình, nước mắt cũng không tự giác chảy xuống, nhị nương nhìn thấy Lý Thanh như vậy đầu tiên là cao hứng, điều này chứng minh Lý Thanh vẫn rất lo lắng cho mình, cao hứng qua đi là đau lòng, xem dáng vẻ của Lý Thanh, sắc mặt có chút tái nhợt, thật vất vả dường như một chút thịt, hiện tại lại gầy đi,

Nhị nương đứng lên đi tới đứng trước mặt Lý Thanh, cười an ủi: "Đừng khóc, người xem ta không phải không có chuyện gì sao, đừng khóc được không?"

"Ô ô, thê chủ, " Lý Thanh đột nhiên nắm lấy hai vai nhị nương, sau đó khóc lớn tiếng lên, nhị nương sửng sốt, không nghĩ tới Lý Thanh cũng có thể chủ động như vậy, sau khi phản ứng lại cũng nỗ lực duỗi hai tay ôm lấy Lý Thanh.

"Thê chủ, đại tỷ nói ngày đó người kia có chuyện, đại phu nói xác thực là bởi vì ăn thứ không sạch sẽ, nếu như người kia một mực chắc chắn là ăn đồ nhà chúng ta, như vậy thê chủ liền, liền không ra được. "

Nhìn Lý Thanh thống khổ không ngớt, nhị nương không phải là không lo lắng, nhưng vẫn cười an ủi: "Yên tâm đi, ta biết rồi, thê chủ nhà người nhất định sẽ không ở trong này mãi, người tin tưởng ta, ta nhất định sẽ ra ngoài, "

Nhưng Lý Thanh trong lòng cũng biết đây là thê chủ an ủi mình, không chỉ không có thoải mái mà trái lại càng có cảm giác mình là phiên toái của thê chủ.

"Người a, chuyện này rõ ràng là có người tại hãm hại chúng ta, các nàng tại sao hãm hại chúng ta đây?" Nhị nương dụ dỗ từng bước nói.

Lý Thanh ngẩng đầu nhìn hướng về nhị nương, cũng không để ý khóc, chỉ là dò hỏi "Tại sao?"

"Rất đơn giản a, chính là muốn từ chúng ta kiếm được chỗ tốt, nếu các nàng hiện tại còn không được chỗ tốt, các nàng đương nhiên sẽ không để ta có chuyện, cho nên đừng lo lắng, ta sẽ không sao, được không?"

"Thật sự?" Nhìn Lý Thanh trong nháy mắt ánh mắt sáng ngời, nhị nương kiên định nói: "Nhất định là thật sự. "

"Nàng nói xác thực là thật sự, " đột nhiên một tiếng đột ngột khàn giọng giọng nữ đánh gãy nhị nương.

Nhị nương hơi nhướng mày, nghe được chủ nhân của thanh âm này là ai, là Hoàng Tam.

"Ha ha, Lưu nhị nương như thế nào lại ở trong lao, tư vị không dễ chịu chứ? Ha ha" quả nhiên chỉ thấy Hoàng Tam một mặt đắc ý xuất hiện ở trước mặt nhị nương.

Nhìn thấy có nữ nhân khác xuất hiện, Lý Thanh vội vã cúi đầu, nhưng là đã chậm, chỉ thấy Hoàng Tam một mặt đại trai nhìn chăm chăm Lý Thanh nhìn, con mắt hận không thể mọc ở trên mặt Lý Thanh, trong miệng còn vô ý thức nói: "Lưu nhị nương, đã sớm nghe nói người có một phu lang tuyệt sắc, ngày hôm nay vừa thấy quả nhiên danh bất hư truyền, ta trước đây còn tưởng rằng các nàng nói giỡn, không ngờ thực sự là quá xinh đẹp, "

Nghe được nữ nhân kia nói như vậy, Lý Thanh hận không thể tìm một chỗ chui vào, thê chủ sở dĩ không để cho mình xuất môn chính là sợ mình rước lấy chuyện vô bổ như vậy, không nghĩ tới trong lao gặp phải một nữ nhân không biết lễ nghi như vậy, cũng không biết thê chủ có tức giận hay không?

Lý Thanh có chút bất an hướng về nhị nương, vừa vặn nhìn thấy nhị nương ánh mắt lạnh lẽo nhìn Hoàng Tam, Lý Thanh chưa từng thấy nhị nương như thế, trong lúc nhất thời có chút sợ sệt, sợ nhị nương sẽ đem tức giận rơi tại trên người hắn, sau đó không muốn hắn.

Lý Thanh có chút luống cuống kéo góc áo nhị nương "Thê chủ, người không nên tức giận, là ta không tốt, đều là ta không tốt, người không cạo giận ta, " âm thanh Lý Thanh mang theo một tia nghẹn ngào cùng lo lắng.

Nhị nương lúc này mới thu hồi ánh mắt trừng về phía Hoàng Tam, nhìn về phía Lý Thanh, chỉ thấy hắn vô cùng đáng thương nhìn mình, phảng phất chính mình sau một khắc liền không cần hắn vậy, nhưng mình làm sao sẽ không cần hắn?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 37: Hoàng Tam vô lại yêu cầu

Nhị nương mỗi lần nhìn thấy bộ dáng này của Lý Thanh trong lòng liền đau không chịu được, liền không lo được Hoàng Tam, vội vã lên tiếng an ủi: "Đưa ngực, ta làm sao sẽ giận người, ta là tự giận chính ta thôi, "

Lý Thanh nghe nhị nương nói không có giận hắn, trong lòng liền cao hứng, nhưng hắn không hiểu tại sao thê chủ lại giận bản thân mình đây?

Nhìn thấy Lý Thanh mê mang, nhị nương cười khổ nói: "ta giận mình không thể bảo vệ người a, nếu như ta có năng lực bảo vệ người, những a miêu a cầu kia sao có thể khinh bạc người đây?"

"Thê chủ, người đối với ta thật sự quá tốt. " Lý Thanh cảm động nhìn nhị nương.

"Hay cho một tên Lưu nhị nương, người đang nói ai là a miêu a cầu?" Hoàng Tam nghe nhị nương nói như vậy thì la mắng.

Nhị nương nhìn không lọt mắt người như vậy, khinh thường nói: "Hừ, ta lại không nói người, người làm gì vội vã lên tiếng hả?"

"Tốt, Lưu nhị nương người thực sự có tiền đồ, nói cho người nếu người làm phật ý ta, ta sẽ để người cả đời ở lại đây, " Hoàng Tam uy hiếp nói,

"Dựa vào người? Ta còn thực sự không tin người có thể một tay che trời?"

"Hừ, Lưu nhị nương, ta hiện tại cũng không sợ nói cho người, không có ta, người lần này cũng đừng mong đi ra ngoài, " Hoàng Tam đắc ý nhìn nhị nương.

Nhị nương ánh mắt lạnh lùng, trầm giọng hỏi: "Ta lần này có chuyện là người giờ trò quỷ chứ gì?" Nhị nương mặc dù là hỏi dò, thế nhưng đã nhận định chính là Hoàng Tam giờ trò quỷ.

Hoàng Tam hừ một tiếng, không nói gì, nhị nương biết đây là Hoàng Tam ngầm thừa nhận.

Lý Thanh cũng không phải ngốc tử, thông qua nhị nương liền biết là kẻ đáng ghét trước mắt này hãm hại thê chủ của mình, cho nên Lý Thanh vốn không dám nhìn Hoàng Tam, bây giờ lại dùng con mắt tàn nhẫn mà trừng mắt Hoàng Tam, trong lòng căm giận nghĩ "Đều là tại cái nữ nhân này để cho thê chủ mình chịu khổ như vậy, thực sự là đáng ghét, "

"Người muốn thế nào?"

Thấy nhị nương cho dù biết là chính mình giờ trò quỷ, chỉ có cầu mình nàng mới có thể đi ra ngoài, nhưng nhìn dáng điệu từ tốn của nàng, Hoàng Tam liền

một trận không phục, Hoàng Tam vốn nếu như nhị nương biết là mình giờ trò quý nàng không phải nên sợ sệt sao? Không phải nên cầu mình buông tha các nàng, nhưng là hiện tại bộ dáng này của nàng sao rất giống như không có chút nào sót ruột đây?

"Vốn là ta chỉ muốn muốn thực đơn của mà thôi, bắt quá hiện tại mà, ta còn muốn người để phu lang người theo ta mấy ngày thế nào? Nếu như người làm được ta liền thả người ra, người nếu như không làm, ta sẽ để người cả đời ở trong lao." Hoàng Tam hung ác nhìn nhị nương, lập tức lại tham lam nhìn Lý Thanh.

Vốn là Hoàng Tam chỉ muốn không chế nhị nương, để nhị nương tiếp tục bán đồ ăn, nàng chỉ cần ít tiền thôi, nhưng hôm nay xem nhị nương cũng không phải dễ không chế như vậy, cho nên liền thay đổi chủ ý, để nhị nương giao ra thực đơn, nàng sẽ đem những thực đơn này đem bán, nghĩ đến cũng có thể bán không ít tiền đi.

Cho tới khi thấy Lý Thanh, trước đây có rất nhiều người đã nói Lưu nhị nương có một phu lang, mình chỉ nghĩ các nàng chưa từng va chạm xã hội, ở trong thôn thấy một người thanh tú coi như thành tuyệt sắc, nhưng không nghĩ tới hôm nay nhìn thấy phu lang của Lưu nhị nương lại xinh đẹp như vậy, so với những tiểu quan thanh lâu còn xinh đẹp hơn, để cho mình vừa thấy trong lòng liền ngứa, nhất định phải có được hắn.

"Bệnh thần kinh, quả thực mắc chứng vọng tưởng." nhị nương không khỏi thầm mắng ở trong lòng, trước tiên không nói mình có khuất phục hay không, nếu như mình đem phương tử đầu giao hết cho nàng, vậy mình còn biết sống thế nào?

Nếu như mình giấu làm của riêng không giao hết cho nàng, chỉ cần mình còn sinh hoạt ở nơi này sẽ không thể để cho những phương tử bị giấu kia xuất hiện, nếu không Hoàng Tam nhất định sẽ không giảng hoà, chính mình có phương tử nhưng không thể lấy ra kiếm tiền nuôi gia đình, điều này làm cho nhị nương không sao chịu nổi.

Hiện tại, Hoàng Tam lại muốn mình đem Lý Thanh đưa cho nàng chơi mấy ngày, lời này nàng cũng nói được, thực sự là cảm thú, Lý Thanh là phu lang của mình, cho dù không thích hắn cũng tuyệt đối sẽ không coi Lý Thanh thành lễ vật đưa đi, chớ nói chi chính mình rất yêu thích Lý Thanh, hiện tại mình không phải là nhị nương trước đây, nếu như là nhị nương trước đây, có khả năng sẽ đem Lý Thanh đưa đi để đổi lấy bình an của mình, nhưng hiện tại nhị nương sẽ không, nếu không nàng thật là cảm thú cũng không bằng.

Lý Thanh nghe thấy yêu cầu của Hoàng Tam trong lòng liền hoảng hốt, Lý Thanh tin tưởng thể chủ của mình, nhưng trong lòng vẫn không nịn được lo lắng, dù sao trước kia thể chủ đã từng nói nếu như nàng thua bạc hết sẽ đem mình đi đặt cược, chính là vì câu nói này đã để Lý Thanh quả thực như sống trong địa ngục, đoạn thời gian đó thời khắc đề phòng thể chủ đánh cược thua tiền, sẽ bán mình đi.

Những tháng ngày đó mình ăn không ngon, ngủ không ngon, chỉ sợ thể chủ bán mình, tuy nói hiện tại thể chủ cùng trước đây không giống nhau, thế nhưng Lý Thanh trong lòng khuyết thiếu cảm giác an toàn, theo bản năng bắt đầu lo lắng nhìn phía nhị nương, trong mắt có khát cầu, có chút giãy giụa, hẳn hi vọng thể chủ có thể bình an, có thể ra ngoài.

Thế nhưng đánh đổi bằng việc đem mình đưa đi, điều này làm cho Lý Thanh rất mâu thuẫn, hẳn không hi vọng thể chủ đem mình đi, nhưng hẳn lại không muốn thể chủ ở trong lao.

Nhị nương nhìn ánh mắt phức tạp của Lý Thanh, sau đó khẽ mỉm cười, an ủi: "Không có chuyện gì, yên tâm, coi như ta phải ở chỗ này ngồi cả đời, ta sẽ không đem nam nhân ta yêu tặng người."

"Ô ô ô..." Nghe nhị nương chân thành nói như vậy, Lý Thanh cũng không nịn được nữa, khóc lớn tiếng nói: "Thể chủ, đều là Thanh nhi vô dụng, Thanh nhi cứu không được thể chủ, người đem Thanh nhi tặng người đi, như vậy thể chủ có thể đi ra, người đem Thanh nhi tặng người đi, ô ô"

Nhìn Lý Thanh khóc rồi tỉnh rồi ngủ, nhị nương thật đau lòng, nhị nương biết Lý Thanh luôn luôn khuyết thiếu cảm giác an toàn, chính mình mấy ngày nay làm rất nhiều, nói rất nhiều, chính là hi vọng Lý Thanh có thể tin tưởng mình, yêu mình.

Nhưng không nghĩ tới Lý Thanh luôn luôn khuyết thiếu cảm giác an toàn, luôn luôn sợ bị bán nhất, bây giờ lại vì mình chủ động đưa đi tặng người, đây là cần bao lớn dũng khí a, để nhị nương đau lòng đồng thời lại rất cảm động.

Nhị nương ôm Lý Thanh vào trong ngực, nhỏ giọng an ủi: "Đứa ngốc, ta làm sao có khả năng đem người tặng người, người là phu lang của ta a, là người ta yêu, "

"Nhưng mà, thể chủ không đem ta tặng người, thể chủ sẽ không ra được, Thanh nhi muốn cho thể chủ đi ra ngoài, "

"Ồ đây ta còn sống sót, ta nếu như đem người đưa đi, ta khả năng sống không bằng chết, cho nên không muốn đem người đưa đi, ta sẽ đau lòng, người phải nhớ kỹ, thể chủ người vĩnh viễn sẽ không đem người đưa cho người khác, chúng ta muốn vẫn sẽ ở cùng nhau, chỉ có hai chúng ta, mãi đến tận khi chúng ta dần dần già đi, người vẫn luôn là người của ta, biết không?"

Những câu nói này từ xưa tới nay chưa từng có ai từng nói với Lý Thanh, lời như vậy từ trong miệng thể chủ nói ra đi vào tâm Lý Thanh, theo không có cảm thấy không an toàn, không còn không chỗ nào ý lại, sợ sệt mình tùy thời bị bán.

"Được, Thanh nhi muốn vĩnh viễn ở cùng thể chủ, coi như thể chủ cả đời đều ở đây, Thanh nhi cũng sẽ ở cùng thể chủ, Thanh nhi mãi mãi cũng sẽ không phản bội thể chủ, " Lý Thanh âm thanh kiên định nói.

Đúng đấy nếu như có thể chủ bồi tiếp mình, chính mình còn có gì đáng sợ chứ, mình sẽ không phụ lòng thể chủ, mình nhất định sẽ vĩnh viễn ở cùng thể chủ, mặc kệ về sau xảy ra chuyện gì, Lý Thanh trong lòng âm thầm thể.

Chương 38: Tin tức tốt

"Hừ, các người đúng là phu thê tình thâm, Lưu nhị nương người thật sự đồng ý ở chỗ này cả đời?" Hoàng Tam không dám tin tưởng hỏi,

Hoàng Tam biết thời điểm phu lang Lưu Nhị nương gả cho Lưu nhị nương cũng không còn sạch sẽ, nghe nói còn sinh quá hài tử, đã sớm không phải chỉ có một nữ nhân là Lưu nhị nương. Lưu nhị nương lại thấy có cái gì tốt mà lưu luyến, lại nói, vì một nam nhân như vậy đáng giá không?

"Hừ, loại người như người mãi mãi cũng sẽ không hiểu được, muốn ta hướng về người như người xin tha, người đừng có mơ, chớ nói chi là đem phu lang mình tặng cho người. "

"Hừ, Lưu nhị nương người đừng không biết phân biệt, có một ngày người sẽ hối hận."

Hoàng Tam thấy Lưu nhị nương vẫn thờ ơ không động lòng, liền chuyển hướng sang Lý Thanh, cười trêu nói: "Như thế nào tiểu mỹ nhân, có muốn hay không cân nhắc theo ta, người nếu như theo ta, ta bảo đảm người sau này không lo ăn uống, người đeo đầy vàng bạc, bảo đảm sau này không người nào dám bắt nạt người, lại nói không có ta mở miệng, Lưu nhị nương sẽ không thể ra được, người chẳng lẽ muốn thủ tiết cả đời?"

Hoàng Tam lại nhai khuyên bảo Lý Thanh, hi vọng Lý Thanh thay đổi chủ ý, nhưng Lý Thanh căn bản một ánh mắt cũng chẳng muốn cho nàng.

Hoàng Tam thấy Lý Thanh căn bản không quan tâm mình, thật giống như mình ở trong mắt hắn không đáng giá một đồng, trong lòng cáu giận: "Tốt, các người lại dám đối với ta như thế, ta nhất định sẽ làm cho các người hối hận, "

Lý Thanh nếu quyết định cùng nhị nương cùng tiến cùng lui, cũng sẽ không quan tâm sự uy hiếp của nàng, chỉ là đem đầu chôn sâu ở trong tay nhị nương, hưởng thụ thời khắc ấm áp này, không để ý tới Hoàng Tam, xem nàng không tồn tại.

Hoàng Tam thấy hai người căn bản không để ý tới mình, liền thở phào đi ra, trước khi đi còn nói vài câu uy hiếp nhị nương.

Lý Thanh lưu luyến không rời cùng nhị nương cáo biệt, nhị nương thời điểm ở trong lao dặn Lý Thanh nói cho Nguyên nương vài câu, để Nguyên nương đi tìm Tiền sư gia một chuyến, mặc kệ có dùng tới hay không, ít nhất cũng phải thử một lần,

Nguyên nương ở bên ngoài nhìn thấy Hoàng Tam, Lưu Lam là nhận thức Hoàng Tam, nhìn thấy Hoàng Tam cũng tới, lúc đi còn một mặt thở phào, Lưu Lam liền suy đoán chuyện này xem ra chính là Hoàng Tam giờ trò quỷ, lập tức xem Hoàng Tam không vừa mắt.

Lý Thanh sau khi ra ngoài đem lời Hoàng Tam còn có nhị nương nói ra, đương nhiên giấu đi việc tư mật của hắn cùng nhị nương, điều này cũng làm cho Nguyên nương cùng Lưu Lam biết đúng là Hoàng Tam giờ trò quỷ.

Nguyên nương nghe nhị nương bảo nàng đi tìm Tiền sư gia lập tức vội vã rời đi, một chút thời gian cũng không dám trì hoãn, kỳ thực Nguyên nương sớm muốn đi tìm Tiền sư gia, chỉ là nhị nương vẫn nói thời cơ không đúng, Nguyên nương mới không đi, hiện tại nhị nương nói có thể đi tìm, Nguyên nương tự nhiên không dám trì hoãn, dù sao Nguyên nương cũng hi vọng nhị nương có thể sớm ra ngoài.

Thời điểm Nguyên nương đi tìm Tiền sư gia, Lý Thanh về nhà cảm mười lượng bạc đi ra, để Nguyên nương mang cùng với điểm tâm đi tìm Tiền sư gia.

Đến nhà Tiền sư gia, Tiền sư gia cũng nhận thức Nguyên nương nên rất nhanh để Nguyên nương đi vào, tin tức nhị nương bị bắt vào trong lao, Tiền sư gia cũng biết đến, thế nhưng nhị nương nhà các nàng không có tìm mình Tiền sư gia đương nhiên không sẽ chủ động trên chốc cái phiền toái này, thế nhưng hiện tại người nhà nhị nương tìm tới cửa Tiền sư gia cũng không hội cự tuyệt.

Nếu như trước mấy ngày Thiên Nguyên nương tìm tới cửa, Tiền sư gia sẽ không quản việc này, thế nhưng ngày hôm nay Tiền sư gia biết được một cái tin, lúc này mới để Tiền sư gia thay đổi chú ý, dù sao Tiền sư gia cùng nhị nương các nàng một nhà quan hệ không tính là thân mật, sẽ không vì nhị nương các nàng đắc tội tên tiểu nhân Hoàng Tam, còn có đệ đệ Hoàng Tam, dù sao rất được tri huyện đại nhân sủng ái, mình vẫn không nên đắc tội.

Thời điểm nhìn thấy Nguyên nương cũng rất khách khí để Nguyên nương đi vào, Nguyên nương có chút sốt sắng, dù sao lần này nhị nương không cùng nàng đến, chỉ có bản thân nàng.

"Cảm ơn sư gia, đây là gửi ngài, " nói xong đem lễ vật chuẩn bị đưa lên, Tiền sư gia thấy Nguyên nương cầm lễ vật nhìn Nguyên nương càng thêm thân thiết mấy phần.

Tiền sư gia ngầm hiểu ý tiếp nhận lễ vật, chính mình nếu dự định giúp các nàng, như vậy điểm lễ vật này mình đương nhiên sẽ không cự tuyệt,

Thế nhưng ngoài miệng nên nói vẫn phải nói: "Ai nha, thực sự là khách khí, khách khí, "

Nguyên nương vội nói: "Nên mà, nên mà mà. "

"Sư gia, ta lần này tới là vì chuyện của nhị nương nhà ta, nhị nương..." Nguyên nương không giỏi giao tiếp, nên nhìn thấy Tiền sư gia thì đi thẳng vào vấn đề nói sự tình của nhị nương.

Tiền sư gia yên tĩnh nghe Nguyên nương nói hết lời, sau đó mới mặt khó khăn nói: "Chuyện này liên lụy đến tri huyện đại nhân, chuyện nhị nương lần này có chút phiền phức a, "

Nhìn sắc mặt làm khó dễ của Tiền sư gia, Nguyên nương trong lòng sốt ruột, "Lẽ nào nhị nương thật sự không có cách nào đi ra? Hoàng Tam ki thật sự liên lụy hại như vậy?"

Nhìn Nguyên nương sốt ruột, Tiền sư gia động viên nói: "Tri huyện đại nhân cũng là một người minh lý (thông minh hiểu lý lẽ), ta sẽ cùng tri huyện đại nhân nói rõ, sẽ công bằng công việc, " Tiền sư gia làm bộ cô ý bày ra rất đáng vẻ khổ sở, cũng muốn để một nhà Nguyên nương nhớ tới nàng tốt, thế nhưng làm nhiều không tốt, phải biết Tam nương nhưng một nữ nhân rất khôn khéo, nói vậy cũng không gạt được nàng.

Nghe Tiền sư gia nói như vậy, Nguyên nương mới xem như là thả lỏng một chút, vội vàng nói. "Cảm ơn Tiền sư gia, cảm ơn Tiền sư gia, "

Nguyên nương lúc đi, Tiền sư gia cũng tự mình đưa ra, nhìn qua thấy đối với Nguyên nương rất nhiệt tình, làm cho Nguyên nương cũng cảm thấy kỳ quái, Tiền sư gia này tại sao đối với ta nhiệt tình như thế đây?

Lần này đi nhà Tiền sư gia cũng không phải là không có thu hoạch, chỉ ít Tiền sư gia đáp ứng hỗ trợ, tâm Nguyên nương cũng coi như an ủi không ít, mau về nhà đem tin tức này nói cho cha, nếu không cha lo lắng, cũng có thể nói cho em rể một tiếng, từ khi nhị nương bị bắt đi, em rể thương tâm mình cũng nhìn thấy,

Về đến nhà Nguyên nương đem là tin tức tốt nói cho Lưu Lý thị, Lưu Lý thị cực kỳ vui mừng, nhị nương của mình rốt cục được cứu, "Tối hôm nay rốt cục có thể ngủ một giấc ngon lành. "

Lý Thanh trong lòng mặc dù đối với Tiền sư gia cũng tràn ngập hi vọng, thế nhưng thế chủ dù sao vẫn chưa về, sự tình cũng không nhất định nhanh giải quyết như vậy, dù sao tri huyện đại nhân không thể bởi vì Tiền sư gia mấy câu nói liền buông tha nhị nương.

Nhưng nhìn Lưu Lý thị cao hứng, Lý Thanh cũng thông minh lựa chọn chưa hề đem những câu nói này nói ra, nếu như mình đem những câu nói này nói ra Lưu Lý thị nhất định lại thương tâm

Ngày thứ hai;

Nguyên nương đi vào trong lao đem lời Tiền sư gia nói cho nhị nương, nhị nương trầm tư, mình cùng Tiền sư gia giao tình cùng thường thường, tại sao Tiền sư gia lần nữa trợ giúp nhà các nàng đây? Chuyện lần này dính đến tri huyện đại nhân, lẽ ra Tiền sư gia nên bo bo giữ mình mới đúng, tại sao liều lĩnh đắc tội tri huyện đại nhân vì mình nói chuyện đây?

Lần trước Tiền sư gia giúp mình là bởi vì cùng Tam nương có chút quan hệ, lẽ nào lần này cũng là bởi vì Tam nương?

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 39: Đi ra

Nhị nương cẩn thận giấu lại, Tam nương lúc này đã sớm thi xong, kết quả cũng có, lẽ nào Tam nương trúng cử, hiện tại đã là trung tuần tháng chín, cuộc thi kết thúc vào tháng tám, như vậy cuộc thi kết quả cũng sớm đã có?

Nhị nương giấu lại đây hoàn toàn là có thể, nghĩ đến Tam nương trúng cử, trong lòng nhị nương liền ức chế không được hưng phấn, nếu như trong nhà có một cử nhân, tại cô đại này là cỡ nào hiếm thấy a! Hơn nữa cũng sẽ không bị người tùy tiện bắt nạt, lúc trước chống đỡ Tam nương tiếp tục khoa cử quả là hành vi đúng,

Tuy rằng nhị nương đoán được có khả năng là Tam nương trúng cử, nếu không chuyện này Tiền sư gia nhất định sẽ không nhúng tay, thế nhưng này vẹn cũng chỉ là mình suy đoán thôi, vẫn là không thể nói ra được, nếu không đúng, chẳng phải là làm cho tất cả mọi người cao hứng hụt một hồi,

Nhị nương ấn xuống tâm tình kích động, sau đó cười an ủi Nguyên nương nói: "Đại tỷ người cứ yên tâm đi, nếu Tiền sư gia dám đáp ứng chuyện này liền nói rõ chuyện này vẫn có chuyển đổi tình huống "

"Đúng đấy, ta cũng nghĩ như thế, hắc hắc" Nguyên nương hàm hậu nở nụ cười,

"Nhị nương người ở chỗ này mấy ngày, đại tỷ sẽ không mặc kệ người, "

Nguyên nương sợ nhị nương ở lại đây thời gian dài sẽ khó chịu liền an ủi, giấu lại trước đây phụ lang của mình chỉ ở đây đóng mấy ngày mà thôi liền trở

nên ngơ ngác, tốn nhiều ngày mới tốt lên, nếu như nhị nương cũng bị nhiễm bệnh thì phải làm sao bây giờ a?

Nghe thấy Nguyên nương an ủi mình, nhị nương không phải không cảm động, tại thời điểm mình gian nan nhất, Nguyên nương có thể hết sức giúp đỡ, không có bàng quan, điều này đã khiến nhị nương rất cảm kích,

"Đại tỷ, người yên tâm đi, ta nhất định sẽ không có chuyện gì, chỉ là trong nhà còn muốn tỷ quan tâm nhiều hơn, còn có cha cũng phải phiền phức đại tỷ, "

"Những cái kia vốn là ta phải làm, chuyện bên ngoài nhị nương người cứ yên tâm đi, "

Huyện nha thư phòng;

"Đại nhân, Lưu nhị nương kia ta xem vẫn phải thả."

"Tại sao? Ta cũng đã nghe lý nhi nói rồi, nhị nương kia là một kẻ ác giả dối, bán đồ ăn bách tính ăn bị sinh bệnh, việc này không phải là việc nhỏ, " đại nhân không đồng ý nói,

"Thế nhưng học sinh hiểu rõ, Lưu nhị nương kia nhân phẩm sẽ không làm chuyện như vậy, " Tiền sư gia cẩn thận giải thích,

"Nga? Người biết Lưu nhị nương?"

"Dạ, học sinh cùng muội muội Lưu nhị nương có tương giao, "

"Muội muội nàng?" Hiển nhiên tri huyện đại nhân không biết muội muội nhị nương là ai?" Đại nhân, muội muội của Lưu nhị nương là Lưu Tam nương, năm nay trong huyện chúng ta tổng cộng chỉ thi đậu 4 cái cử nhân, Lưu Tam nương kia nhưng là người thi tốt nhất, nghe nói Tri phủ đại nhân rất yêu thích Lưu Tam nương đây "

Trải qua Tiền sư gia nói chuyện, tri huyện đại nhân rốt cuộc biết nhị nương là ai, vốn là nàng cũng chỉ là nghe tiểu thị của mình nói Lưu nhị nương không tốt, bởi vì bán đồ ăn có vấn đề, xảy ra chuyện mới tiến vào trong lao, còn Lưu nhị nương là hạng người gì, tri huyện đại nhân cũng thật sự không biết, chẳng lẽ tiểu thị mình lừa mình, nghĩ đến khả năng này tri huyện liền trong lòng không thoải mái, nàng mặc dù không được cái gì thanh thiên đại lão gia, thế nhưng luôn luôn tuân thủ nghiêm ngặt chức trách, công bằng công việc.

Tiền sư gia thấy tri huyện đại nhân như vậy có chút buồn lòng, vì vậy tiếp tục nói: "Nghe nói Lưu nhị nương kia đã từng đắc tội Hoàng Tam, "

"Cái gì?" Tri huyện đại nhân lần này biết rồi, chuyện lần này nhất định là Hoàng Tam giờ trò quỷ, hừ!

Tiền sư gia biết tri huyện đại nhân luôn luôn nhìn không lọt mắt Hoàng Tam, hiện tại biết Lưu nhị nương cùng Hoàng Tam có mâu thuẫn, hơn nữa có muội muội Lưu nhị nương ở đó, xem ra Lưu nhị nương lập tức có thể đi ra ngoài,

Lần này Lưu Tam nương lại thiếu một món nợ ân tình với mình, phải biết Lưu Tam nương nhất định là tiền đồ vô lượng a, ở điểm này Tiền sư gia xem người vẫn rất chuẩn,

"Ta biết rồi, chuyện này ta sẽ nhìn làm, người đi xuống trước đi, " tri huyện đại nhân tâm tình không tốt nói.

Tiền sư gia biết điều vội vã cáo từ,

Tri huyện đại nhân nổi giận đùng đùng đi tới hậu viện,

Hậu viện;

Chim hoàng oanh ở trong phòng tè nhật ăn điểm tâm, một bộ không có việc gì.

Tri huyện đại nhân tức giận đi tới chỗ chim hoàng oanh, vừa nhìn thấy bộ dáng này của chim hoàng oanh liền giận không chỗ phát tiết,

Chim hoàng oanh mở mắt nhìn tri huyện đại nhân một bộ nổi giận đùng đùng, cho rằng là tri huyện đại nhân ở bên ngoài gặp phải sự việc không hài lòng gì đó nên sinh khí, vội vã trên mặt mang ý cười đi tới bên người tri huyện đại nhân, ôn nói khuyên nhủ: "Đại nhân ngài đây là làm sao? Ai đem ngài tức giận thành dáng dấp như vậy a? Thật là đáng chết, "

Tri huyện đại nhân nhìn dáng vẻ chim hoàng oanh lạnh lùng nói: "Hừ, ai đem ta tức giận thành như vậy? Ta ngược lại muốn hỏi người đây?"

"Hỏi ta?" Chim hoàng oanh có chút không rõ vì sao, nghi hoặc nhìn tri huyện,

Tri huyện hừ lạnh một tiếng "Người về nói với tỷ tỷ kia của người cho rõ, bằng không đừng trách ta không khách khí, "

Sau đó vẫy tay áo liền đi, chim hoàng oanh không khỏi nghĩ thầm: "Chẳng lẽ tỷ tỷ mình kia lại chọc chuyện gì hay sao? Thực sự là thành sự không đủ bại sự có thừa, hừ, không ra gì, xem ra cần phải khiến người ta hỏi thăm một chút đại nhân tại sao tức giận như vậy?"

Tri huyện đại nhân ngày thứ hai liền đem nhị nương thả ra, nói là cái người ăn đồ nhị nương bị đau bụng không phải ăn đồ của nhà nhị nương, chỉ là muốn lừa bịp nhị nương thôi,

Mặc kệ quá trình là cái gì? Nói chung kết cục là tốt,

Nhị nương ngẩng đầu nhìn đi ra bên ngoài chói mắt ánh mặt trời, chậm rãi lấy tay phóng tới trước mắt, sau đó nắm chặt, thật sâu hít một hơi,

Thật tốt a,

Sau đó nhị nương nhìn thấy chò ở bên ngoài là Luru Lý thị, Nguyên nương, Luru Lam, Lý Thanh, Trương Tiểu Thúy cũng tới, chỉ là nhìn không cao hứng, nhị nương cũng không để ý đến hẳn,

"Nữ nhi của ta a, nhị nương a, người rốt cục đi ra, để cha lo lắng chết rồi, " Luru Lý thị khóc lóc hướng về nhị nương đi tới,

Nhị nương nhìn thấy sắc mặt Luru Lý thị có chút tái nhợt liền biết những ngày qua Luru Lý thị nhất định không tốt, trong lòng cảm động, đỡ Luru Lý thị nói: "Cha đều là nhị nương bất hiếu, để ngài lo lắng, " nhị nương nói câu nói này là mang theo chân tâm, nhìn thấy Luru Lý thị lo lắng như vậy, nhị nương cũng cảm động, cũng thật sự coi Luru Lý thị là cha ruột đối xử,

"Không, đi ra là tốt rồi, đi ra là tốt rồi, " Luru Lý thị một mặt vui mừng nhìn nhị nương,

"Nhị nương, đi chúng ta về nhà, " Nguyên nương một mặt cao hứng nhìn nhị nương,

Lý Thanh cùng Luru Lam cũng là một mặt hi vọng, nhị nương kỳ thực muốn cùng Lý Thanh trò chuyện, thế nhưng Luru Lý thị thật vất vả nhìn thấy nhị nương, liền sợ sệt mà vẫn lôi kéo nhị nương tay không tha, chỉ sợ không nhìn thấy nhị nương nữa

Nhị nương không thể làm gì khác hơn là quay về Lý Thanh an ủi cười cười, Lý Thanh là một người hiểu chuyện, nhìn thấy nhị nương bình an đã rất thỏa mãn.

Trong nhà hài tử đều là để hàng xóm hỗ trợ nhìn.

Nhị nương về đến nhà đầu tiên là rửa mặt cho tỉnh táo, sau đó cùng Lý Thanh cùng đi nhà hàng xóm tiếp hài tử về, Ngôn Nhi rất lâu chưa thấy nhị nương, lập tức nhìn thấy nhị nương liền ôm lấy bắp đùi nhị nương, để nhị nương ôm hẳn một khắc cũng không được rồi nhị nương,

Để nhị nương rất cảm động, tiểu hài tử là nhớ tới ai là đối xử tốt với hẳn người, nhị nương đối tốt với Ngôn Nhi, Ngôn Nhi tự nhiên nhớ tới nhị nương,

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 40: Tam nương trúng cử

Buổi tối nhị nương đem Ngôn Nhi hồng ngũ mới có thể cùng Lý Thanh trò chuyện,

Lần trước tại trong lao, hai người cũng coi như là hoạn nạn thấy chân tình, hai người thẳng thắn gặp lại, cảm tình tiến bộ không ít.

Nhị nương nhìn tại dưới ánh đèn Lý Thanh nhu thuận cởi áo cho mình, dưới đèn Lý Thanh, khoe miệng mỉm cười, mặt mày ôn nhu hiện ra đến mức dị thường dịu ngoan, để nhị nương quả thực không nỡ đi mở mắt.

Nhận ra được ánh mắt chăm chú của nhị nương, Lý Thanh ngẩng đầu vừa vặn nhìn thấy nhị nương thường thức nhìn hẳn đột nhiên lập tức đỏ mặt, hoang mang cúi đầu,

Nhị nương cười hắc hắc, sau đó đi tới, đứng trước mặt Lý Thanh đem quần áo theo Lý Thanh trong tay rút đi, lần này Lý Thanh thì càng thêm thật không tiện,

Sau đó, chậm rãi tới gần Lý Thanh, đem Lý Thanh kéo đến, sau đó chính mình ngồi ở trên giường, đem Lý Thanh đặt ở trên đùi, Lý Thanh có chút thẹn thùng giây dựa, nhị nương không để ý tới đem đầu của mình chôn ở hõm vai Lý Thanh, muện thanh đạo: "Thanh nhi, ta nhớ người, để ta ôm một cái được không?"

Chính là câu này khiến Lý Thanh đành chỉ giây dựa, sau đó chậm rãi thả lỏng tựa ở trên người nhị nương, trên người nhị nương rất ấm áp, để Lý Thanh cảm thấy rất có cảm giác an toàn, nhắm mắt lại, hai người hưởng thụ thời khắc này an bình,

Nhị nương lần đầu tiên đến thế giới này, không phải không xa lạ gì, nàng muốn đã sớm quen thuộc, cũng rất liều mạng muốn hòa vào thế giới này, thế nhưng tại thế giới kia thụ giáo dục đã thâm nhập trong đầu nhị nương, một ít tập tính vẫn rất khó sửa đổi,

Ở đây nhị nương không tìm được lòng trung thành, cảm giác mình thật giống chỉ là khách qua đường, thế nhưng nhị nương biết mình đã không thể quay về, không thể làm gì khác hơn là liều mạng thích ứng nơi này, sau đó khỏe mạnh tiếp tục sống, tìm một người để yêu.

Nhị nương lần đầu tiên nhìn thấy Lý Thanh đã không đáng ghét, sau đó chậm rãi hiểu rõ biết Lý Thanh là phu lang của mình, là muốn cùng mình qua một đời người, Lý Thanh thiện lương nhu nhược khiến nhị nương có ý muốn cùng Lý Thanh sống hết đời, sau đó nhị nương bắt đầu dạy dỗ Lý Thanh, nhị nương không hi vọng Lý Thanh sợ hãi mình, nhị nương hi vọng Lý Thanh có thể thật lòng mình là tốt rồi, trở về bản tính của chính mình, sau đó quan tâm chính mình, thậm chí để Lý Thanh yêu chính mình, nếu như vậy, nhị nương cho rằng là nàng tại thế giới này cũng là có mục đích, có trách nhiệm của chính mình, không coi chính mình thành khách qua đường, mà chân chân chính chính hòa vào thế giới này,

Nhị nương tiếc nuối liếc mắt nhìn Lý Thanh ở trong lồng ngực của mình, chỉ có thể nhìn không thể ăn cảm giác thực sự không dễ chịu, nhưng là nhị nương cũng biết hiện tại mình cũng thích hợp muốn Lý Thanh, phòng này còn có tiểu Ngôn Nhi, mình và Lý Thanh căn bản không thể làm chuyện gì,

Xem ra chuyện xây phòng ốc, thực sự là cấp bách a,

"Đi thôi, chúng ta ngủ," nhị nương ôm ngang lên Lý Thanh, sau đó hướng về giường,

"A," Lý Thanh hét lên một tiếng, sau đó đột nhiên che miệng lại ba, suýt nữa đã quên còn có tiểu Ngôn Nhi ở đây, Lý Thanh ai oán liếc mắt nhìn nhị nương,

Trêu đến nhị nương ha ha cười vài tiếng, đem Lý Thanh phóng tới trên giường, cầm lấy chăn che trên người mình và Lý Thanh, sau đó bá đạo đem Lý Thanh ôm vào trong ngực, Lý Thanh cũng không nhúc nhích, sau đó an tâm tại trong lồng ngực nhị nương ngủ, kỳ thực Lý Thanh không nề động, khoảng thời gian này hẳn cũng rất nhớ nhị nương, hiện tại thể chủ trở về, Lý Thanh cũng muốn cùng nhị nương thân cận, chỉ là cô đại giáo dục khiến Lý Thanh không chủ động được thôi,

Nhị nương sau khi về nhà, ở nhà nghỉ ngơi mấy ngày lại cùng Lưu Lam thương lượng đi trên trấn bán đồ ăn, Lưu Lam lúc mới bắt đầu không đồng ý, dù sao nhị nương cũng mới từ trong lao đi ra không đến mấy ngày a, tuy rằng tri huyện đại nhân đem nhị nương thả, thế nhưng Hoàng Tam vẫn còn, nếu như lần sau Hoàng Tam còn tới quấy rối làm sao bây giờ a?

Đạo lý trong đó nhị nương không phải không biết, thế nhưng nhị nương cũng có nỗi khổ tâm của nàng,

Hiện tại đã là cửu nguyệt hạ tuần, không lâu nữa liền muốn qua mùa đông, trước khi mùa đông đến nhất định phải đắp kín nhà,

quãng thời gian nhị nương ở trong lao tổng cộng bỏ ra gần như hai mươi lượng bạc, có cho quản ngục, còn có cho Tiền sư gia kia một phần,

Nhị nương khoảng thời gian này vốn là tích trữ gần như năm mươi lượng bạc, hiện tại đã tốn hai mươi hai, tuy rằng còn lại ba mươi lượng bạc cũng gần như có thể nắp nhà, thế nhưng trong nhà vẫn phải tồn một ít tiền mới được, nếu như gặp việc gì gấp thì phải làm sao bây giờ?

Còn có nếu như Tam nương thật sự trúng cử nhân, sang tháng hai năm sau, Tam nương khẳng định là muốn lên kinh tham thi gia tiến sĩ, kinh thành xa như vậy, kinh thành giá hàng đắt như vậy, khẳng định lại phải tiêu một khoản tiền lớn, không tiền là không được, chỉ là lời này nhị nương còn không dám công khai nói, dù sao Tam nương trúng cử cũng chỉ do nhị nương suy đoán thôi,

Lưu Lam cũng không phải không biết đạo lý, nhị nương khuyên bảo Lưu Lam mấy ngày, Lưu Lam không đành lòng nhìn thấy nhị nương đáng vẻ như thế cũng đáp ứng,

Sau đó nhị nương cùng Lưu Lam thương lượng đi trên trấn bán đồ ăn, chỉ là Lưu Lý thị không cho, sợ nhị nương bị người hãm hại, chuyện lần này đối với Lưu Lý thị đã kích rất lớn, hẳn tình nguyện nhị nương sống cùng một chỗ, cũng không muốn nhị nương có chuyện,

Lưu Lý thị không giống Lưu Lam nhẹ dạ, mặc kệ nhị nương nói thế nào, Lưu Lý thị cũng không đáp ứng,

Nhị nương không cách nào, không thể làm gì khác hơn là ở nhà nhàn rỗi,

Bất quá may là trong nhà có một cái đại hi sự mới thay đổi ý nghĩ của Lưu Lý thị.

Ngày này nhị nương ở nhà bồi tiếp tiểu Ngôn Nhi chơi đùa, đột nhiên có người mảnh liệt gõ cửa lớn nhà nhị nương, nhị nương hơi nhướng mày, không thích nói: "Đây là người nào a? Làm sao gấp gấp như vậy, một điểm lễ phép cũng không hiểu,"

Mở mở cửa, nhị nương vừa nhìn là tam hi "Tam hi người làm sao? Chuyện gì như vậy gấp?"

Tam hi sắc mặt đỏ chót nắm lấy nhị nương liền gọi nói: "Nhị nương, Tam nương nhà các người trúng cử, thôn chúng ta cũng rất cực cũng có một cử nhân, ha ha,"

Nghe nói Tam nương thật sự trúng cử, nhị nương lộ sự vui mừng ra ngoài mặt nói: "Thật sự?"

"Đương nhiên, lẽ nào ta còn gạt người sao, hiện tại người báo hi đã đến cửa thôn, bên trong đã đi nghênh đón,"

"Quá tốt rồi, quá tốt rồi, thực sự là quá tốt rồi, ta đi nói cho cha biết, để lão nhân gia cũng cao hứng một chút," nói liền nhanh chạy đến sát vách,

Nhị nương gõ cửa động tác cấp thiết giống như tam hi lúc này.

"Ai vậy? Gõ cái gì gõ?" Trương Tiểu Thúy nghe có người gõ mạnh cửa chính của nhà mình liền mở miệng gắt gỏng.

"Là người a, " Trương Tiểu Thúy mở cửa vừa nhìn là nhị nương sắc mặt không vui nói,

"Ta không phải tìm người, ta tìm cha, cha, " nhị nương nhìn thấy Trương Tiểu Thúy liền chán ghét, vòng qua Trương Tiểu Thúy trực tiếp đi vào, căn bản không để ý tới Trương Tiểu Thúy sau lưng lầm bầm,

"Ai, là nhị nương a, chuyện gì a?" Lưu Lý thị thấy nhị nương một mặt hưng phấn chạy đến trước mặt mình, nghi ngờ nói,

"Cha, Tam nương trúng cử, nhà chúng ta có một cử nhân, "

"Cái gì? Người nói cái gì?" Lưu Lý thị khiếp sợ la lên, cấp thiết hưng phấn nhìn nhị nương,

"Cha Tam nương trúng cử, Tam nương chúng ta trúng cử, "

"Thật sự quá tốt rồi, quá tốt rồi, đứa nhỏ này thực sự là không chịu thua kém, không chịu thua kém a, " Lưu Lý thị vô cùng vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Về đến nhà

"Cái gì? Tam nương trúng cử?" Ở bên ngoài Trương Tiểu Thúy nghe được thì giật mình, thật không nghĩ đến học vấn Tam nương sẽ tốt như vậy, nếu như sớm biết Tam nương sẽ trúng cử, hẳn nhất định sẽ nhường Tam nương trụ đến nhà bọn họ,

Trương Tiểu Thúy thực sự hối hận a, vốn nghĩ để công công trụ ở nhà bọn họ, có thể hỗ trợ chăm hài tử, không nghĩ tới chọn công công lại là chọn sai, ghét bỏ hẳn không chăm chỉ, thực sự cả ngày đông dài,

Trương Tiểu Thúy nhìn nhị nương cao hứng không ngớt có chút đố kỵ, hừ, coi như Tam nương trúng rồi, ta cũng là đại tỷ phu của nàng, nhà chúng ta vẫn có thể dính chút ánh sáng,

Vừa nghĩ như thế Trương Tiểu Thúy mới xem như dễ chịu một chút.

"Bang bang, phịch lịch choảng" nhị nương nghe bên ngoài có tiếng pháo nổ, liền vội vàng kêu lên: "Cha khẳng định là người báo hi đến rồi, chúng ta mau đi ra đi, "

"Ai, được, chỉ là Tam nương ở đâu, đến hiện tại vẫn chưa trở lại?" Lưu Lý thị có chút bận tâm Tam nương,

"Cha, người cứ yên tâm đi, Tam nương không trở về khẳng định là có chuyện quan trọng phải làm, ngài cứ yên tâm đi, Tam nương là người có chừng mực. "

"Báo hi, báo hi, " nói liền nhìn thấy ngoài cửa có một nha dịch đi đến nhị nương gia.

Tam nương dù sao cũng ở tại nhị nương nhà ở, phần này vinh quang đương nhiên là đến nhà nhị nương, cho nên nhị nương đưa Lưu Lý thị đến nhà mình,

Nhị nương đi quan tâm nha dịch "Vị này đại gia cực khổ rồi, Tam nương nhà chúng ta hiện tại còn chưa có trở lại, "

Nói nhị nương liền đem tiền lì xì chuẩn bị kỹ càng đưa cho nha dịch, nha dịch sờ sờ, cảm giác phân lượng không nhẹ, liền quay về nhị nương cười càng thêm hòa ái,

"Ai nha, ngài là tỷ tỷ lưu cử nhân chứ?"

"Ai, là ta "

"Là như vậy, ta đến đây trước, lưu cử nhân đã phân phó, ngài hiện tại tại phủ thành có việc, chờ ngài hết bận liền về nhà, "

"Ai, cảm tạ, cảm tạ, nên, nên, "

Nhị nương đi quan tâm nha dịch uống trà, Lý Thanh quan tâm người trong thôn đến chúc mừng.

"Ai nha, cha Tam nương a, Tam nương nhà các người thực sự là không chịu thua kém a, ngài là người đầu tiên trong thôn chúng ta thi đậu cử nhân, đứa nhỏ này thật tốt a!" Bên trong chính một mặt khen tặng chúc mừng Lưu Lý thị,

"Đúng đấy, Tam nương nhà chúng ta thật là không chịu thua kém, muốn nói Tam nương a, vậy thì thật là..." Lưu Lý thị thật đúng là hết sức có danh tiếng,

trước đây tháng ngày trong nhà nghèo khổ, nhị nương lại không hăng hái, Luru Lý thị bị không ít người trong thôn cười nhạo,

Hiện tại tốt rồi, không chỉ nhị nương không chịu thua kém, hiện tại Tam nương lại thi cử nhân, Luru Lý thị sống lưng cũng có thể thẳng,

Xem tới hôm nay người trong thôn đều đến khen tặng chính mình, trong lòng Luru Lý thị rất hài lòng a, miệng cười đến không khép lại được.

Nhị nương đi mua một khối thịt rất to, sau đó buổi trưa thỉnh người trong thôn ăn cơm, người trong thôn ăn thịt không dễ dàng, bây giờ nghe nói nhị nương gia có thể không cần tiền vẫn ăn được thịt, liền đến rất nhiều người, chậm rãi nhân duyên người một nhà của nhị nương ở thôn địa vị cũng đang chậm chậm tăng lên,

Sau ba ngày, Tam nương trở về nhà,

Nhìn thấy tuy rằng tiêu tụy một chút, thế nhưng tinh thần Tam nương rất tốt, người trong nhà rất cao hứng, Luru Lý thị nhìn thấy Tam nương vẫn cứ không buồn tay, nói thẳng Tam nương không chịu thua kém,

Tam nương cũng an ủi Luru Lý thị, Tam nương cảm kích nhìn nhị nương nói: "Nhị tỷ, cảm tạ ngươi, nếu không có ngươi, cũng sẽ không có Tam nương hiện tại "

Tam nương có thể nói ra như vậy, chứng minh Tam nương cũng là một người trọng tình nghĩa, điều này làm cho nhị nương rất an ủi, liền cười nói: "Ngươi là muội muội ta, đây là ta phải làm, ngươi có thể có ngày hôm nay cũng là chính ngươi nỗ lực có thành quả, "

Nhìn nhị nương chân tâm vì chính mình đáng vẽ cao hứng, Tam nương âm thầm suy nghĩ: " nhị tỷ từ khi cải tốt, thật sự đối với mình rất tốt, "

"Nghe nói nhị nương tiến vào lao là bởi vì bị người hãm hại, " Tam nương có chút cảm giận nói, nhị tỷ từ khi cải tốt đối làm việc đã tốt hơn rất nhiều, Tam nương căn bản không tin tưởng nhị nương sẽ chủ động đi đắc tội người khác,

"Ai, đều qua, sự tình là như vậy..." Nhị nương đem chuyện này đầu đuôi nói cho Tam nương,

" Hoàng Tam kia thực sự là đáng ghét, thực sự là khinh người quá đáng, " Tam nương tức giận nói, chỉ cần nghĩ đến lúc mình không có ở nhà, người trong nhà lại bị người bắt nạt, lại còn là tỷ tỷ mình kính trọng nhất, Tam nương rất tức giận,

"Không sao rồi, hiện tại không phải đã không sao rồi sao? Lại nói ngươi hiện tại trúng rồi cử nhân, ta nghĩ Hoàng Tam kia cũng không dám lại hãm hại ta, " nhị nương an ủi Tam nương,

"Uh, nhị tỷ yên tâm, ta nhất định sẽ không để cho nhà chúng ta người bị bắt nạt nữa, nếu như Hoàng Tam lại dám trêu chọc chúng ta, ta nhất định sẽ không bỏ qua năng, " Tam nương kiên định nói,

"Có ngươi câu nói này nhị tỷ liền yên tâm, "

Nhìn Luru Lam mặt đỏ thắm bừng, Thần Dương đáng vẽ cao hứng, liền biết Luru Lam cùng Thần Dương trải qua ngày tháng không tồi, này đều là công lao của nhị tỷ a,

Tam nương lại đến xem Nguyên nương "Đại tỷ, cảm tạ ngươi khoảng thời gian này đã chăm sóc cha ta "

Nguyên nương nghiêm túc nói: "Đây là nên, Tam nương ngươi thật không nên khách khí như vậy, tuy rằng đã phân gia, thế nhưng chúng ta vẫn là thân tỷ muội a, "

Tam nương nở nụ cười "Đúng đấy, đúng đấy, chúng ta vẫn là thân tỷ muội, phúc họa cùng nhau chịu "

Nghe Tam nương nói như vậy, Nguyên nương mới xem như là cao hứng,, tuy rằng đã phân gia, thế nhưng thân tỷ muội trong lúc có chuyện vẫn có thể giúp lẫn nhau,

Vị đại tỷ của mình tuy rằng là người chất phác thành thật một chút, thế nhưng tâm vẫn rất hiền lành, không giống vị đại tỷ phu kia, thật là khiến người ta không biết nên nói hần cái gì cho tốt,

"Tiểu Ngôn Nhi có hay không muốn đi Ba a?" Tam nương hòa ái ôm tiểu Ngôn Nhi đùa, bởi vì nhị nương, hiện tại Tam nương đối với tiểu Ngôn Nhi cũng không lạnh nhạt giống như trước đây.

Tiểu Ngôn Nhi luôn luôn dẻo mồm, liền cười nói: "Nghĩ đến, mỗi ngày đều nghĩ, "

Tam nương nhìn tiểu Ngôn Nhi cười ngây thơ, thực sự là theo trong lòng cảm thấy cao hứng, tuy rằng nó không phải con ruột của nhị tỷ, thế nhưng nếu nhị tỷ đều đối xử tốt với hần, chính mình cần gì phải lưu ý, gia hòa vạn sự hưng mã,

Nhìn thấy Tam nương thân thiết ôm tiểu Ngôn Nhi, mấy đứa nhỏ khác có chút ghen, liền chạy tới ôm bắp đùi Tam nương: "Dì Ba, nhiên nhi cũng muốn đi Ba, "

Nhìn thấy vậy Tam nương cười đem tiểu Ngôn Nhi để xuống đất, ôm lấy nhiên nhi, dù sao cũng là con trai ruột của đại tỷ, Tam nương tuy rằng không thích Trương Tiểu Thúy, thế nhưng đối với hài tử vẫn yêu thích,

Liền ôm lấy nhiên nhi, cười nói: "Nhiên nhi cũng muốn đi Ba sao?"

"Uh, ân, nghĩ đến, nghĩ đến, " nhiên nhi khẳng định gật gù, nhớ tới cha nói phải khiến đi Ba yêu thích, tuy rằng tiểu hài tử không biết tại sao cha mình muốn mình được đi Ba yêu thích, thế nhưng đó là cha, hẳn vẫn sẽ nghe lời.

Trương Tiểu Thúy vốn là nhìn thấy Tam nương ôm lấy nhi từ Lý Thanh trong lòng rất không thoải mái, lại không phải con ruột của nhị nương, là con người khác, tại sao lại được yêu thích như vậy, liền đem nhiên nhi gọi đến bên người, để nhiên nhi đi tìm Tam nương, để nhiên nhi được Tam nương yêu thích, nói như vậy hài tử cũng có thể được chỗ tốt gì đó

Trương Tiểu Thúy cũng thật là một kẻ cũng không được yên tĩnh,

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42: Nấp nhà

Tam nương trở về, nhị nương cũng thuận lợi thuyết phục Lưu Lý thị để nhị nương tiếp tục lên trên trán bán đồ ăn,

Bất quá nhị nương kiên trì trước tiên đem nhà xây cho xong, như vậy trong lòng nhị nương cũng sẽ chân thật một ít,

Nhị nương hỏi qua Tam nương, Tam nương dự định lại qua ba năm mới đi kinh thành, tiên sinh nói cho Tam nương rằng, tuy học thức của nàng hiện tại thi được tiến sĩ, nhưng vẫn có chút khiếm khuyết, cho nên Tam nương dự định đi Văn lộc thư viện đọc sách, như vậy trong nhà cũng có thừa tiền,

Nhà Nhị nương tuy rằng không lớn, thế nhưng có một cái hậu viện rất lớn, nhị nương dự định chiếu theo những biệt thự kiếp trước gấp qua xây một toà căn phòng lớn,

Nhị nương không biết hiện tại tìm ai có tay nghề sửa nhà, liền tìm tới tam hĩ, hai người thương lượng một ngày, cuối cùng nhị nương nói nhà không phải là không thể sửa, chỉ là có địa phương thay đổi một chút thì tốt rồi, lần này nhị nương trong lòng cũng coi như nắm chắc,

Buổi tối Nguyên nương gia;

Nhị nương nhìn Lưu Lý thị, cẩn thận nói: "Cha, ta nghĩ sửa nhà, "

"Cái gì?" Lưu Lý thị hơi kinh ngạc, không nghĩ tới nhị nương muốn sửa nhà, trong tay nàng có tiền sao? Bất quá nàng nếu muốn sửa nhà trong tay khẳng định có tiền, thật không nghĩ đến a, nhị nương lúc này mới bao lâu a, lại có năng lực che lên nhà,

Lưu Lý thị nhìn nhị nương mang theo dáng vẻ cẩn thận, biết nàng lo lắng Nguyên nương là đại tỷ, nàng trước đây là người không hăng hái, hiện tại đã có thể che lên nhà, sợ Nguyên nương trong lòng sẽ không thoải mái.

Lưu Lý thị biết chuyện này Nguyên nương sẽ không có suy nghĩ gì, chỉ là đại con rể kia của mình sợ sẽ nói vài câu chuyện phiếm,

"Người có thể che lên nhà, cha nên vì người cảm thấy cao hứng, nếu có chỗ dùng đến cha, người cứ mở miệng, "

Nhìn Lưu Lý thị một mặt vui mừng, nhị nương biết hẳn thật sự vì mình cao hứng, nhị nương biết mặc kệ Lưu Lý thị có cao hứng hay không chính mình cũng sẽ sửa nhà, chỉ là Lưu Lý thị đối tốt với mình, mình không muốn thương tổn hẳn thôi,

Hiện tại Lưu Lý thị vì chính mình cảm thấy cao hứng, thực sự là không thể tốt hơn,

"Chờ nữ nhi sửa nhà xong, cha liền đến chỗ ta ở đi, " nhị nương cười nói,

Lưu Lý thị nhìn nhị nương cười, tuy rằng hẳn không phải là không muốn ở nhà tốt, thế nhưng hẳn không nỡ xa đại nữ nhi, càng không nỡ xa hài tử của Nguyên nương, liền thở dài một hơi nói: "Quên đi, ta ở nhà đại tỷ người vẫn khỏe mạnh, không cần, người có phần này tâm là tốt rồi, "

Nhị nương biết Lưu Lý thị lo lắng chính là vì cái gì nên cũng không nói gì.

Kỳ thực, nhị nương là nguyện ý cùng Lưu Lý thị tách ra, Lưu Lý thị đối với Lý Thanh vẫn rất bất mãn, nếu để cho Lưu Lý thị cùng nhà mình ở một chỗ, nhà mình nói không chừng sẽ không bình yên, Lý Thanh cũng nhất định sẽ chịu không ít khổ, hay là thôi đi,

Sắc trời đã tối, nhị nương liền dự định về nhà,

Mới vừa đi tới viện từ lý, liền nhìn thấy phu thê Nguyên nương, nhị nương cười chào hỏi "Đại tỷ, "

Nguyên nương cười đáp lại, sau đó dò hỏi: "Nhị nương nghe nói người muốn sửa nhà?"

"Dạ, "

Nguyên nương nhìn muội muội phảng phất lớn không ít, trong lòng không nói ra được phức tạp, trước đây nhị nương không hăng hái, chính mình không ít lần oán giận nhị nương, hiện tại nhị nương không chịu thua kém, mới ra riêng không bao lâu liền muốn sửa nhà,

Lại nhìn chính mình, vì phu lang mình không chỉ tiền bạc nhiều năm tích trữ không còn, mắt thấy sửa nhà còn không biết phải chờ tới năm nào tháng nào đây, một đại tỷ như mình thực sự là... Ai,

"Ta nói nhị nương a, người xem người mỗi ngày ăn được, lại muốn sửa nhà, đại tỷ người sao lại không có gì cả chứ, người lúc nào có thể đề bạt đề bạt chúng ta đây?" Trương Tiểu Thúy chua xót nói.

Nhị nương này chính mình trước đây nhìn không lọt mắt, không nghĩ tới ngôi nhà mình ghét bỏ bao nhiêu năm nay, nhị nương nói sửa liền sửa, thực sự là tức chết người, lại nhìn nhà mình, vẫn là mấy gian nhà rách nát, như vậy đến mùa đông năm sau sẽ lạnh không chịu được,

Nhìn đáng về Trương Tiểu Thúy mang theo đồ kị trào phúng, nhị nương không lọt mắt, vốn định trào phúng trở lại,

Chỉ nghe "Câm miệng, nhà chúng ta như vậy còn không phải là người sai, " Nguyên nương hiện đang nhớ tới đến chuyện kia của Trương Tiểu Thúy, trong lòng vẫn rất khó vượt qua, nếu không phải phu lang mình không hiểu chuyện, chính mình lại chăm chỉ một ít, nói không chừng chính mình hiện tại cũng có thể che lên nhà,

Trương Tiểu Thúy cũng biết chuyện kia là chính mình không đúng, nhưng hẳn chính là không muốn thừa nhận, liền cứng rắn cái cổ nói: "Ta như vậy là vì ai? Còn không phải là vì cái nhà này, người thật là không có lương tâm, ta cũng không muốn như vậy a, người hiện tại còn oán ta, oán ta thực sự là..."

Nhị nương nhìn Trương Tiểu Thúy khóc lóc om sòm thực sự là khiến người ta không nhìn nổi, liền vội vàng nói: "Sắc trời không còn sớm, ta đi về trước, " nói xong cũng rời đi, không nhìn Trương Tiểu Thúy một cái,

Khi về đến nhà, nhị nương liền nhìn thấy Lý Thanh ngồi ở bên giường chờ đợi mình về nhà, mỗi một lần nhìn thấy Trương Tiểu Thúy bắt kham, nhị nương liền cực kỳ vui mừng, may mà người mình cưới được không phải Trương Tiểu Thúy, nếu không mình phải phát điên mất, vẫn là phu lang của mình tốt,

Như là có cảm ứng giống như vậy, Lý Thanh ngẩng đầu liền nhìn thấy nhị nương đang cười nhìn mình, Lý Thanh khẽ mỉm cười "Trở về rồi, "

"Uh, trở về, qua mấy ngày nhà chúng ta sẽ sửa nhà, có khả năng người sẽ khổ cực một ít, mỗi ngày đều mua một ít thịt, đại gia làm việc không dễ dàng, tối thiểu phải để đại gia ăn no, ăn no mới có sức lực làm việc phải không?"

Lý Thanh cung kính mà nói: "Dạ, ta biết, " sau đó bưng một chậu nước nóng đến, tự mình rửa chân cho nhị nương, nhị nương thoải mái híp mắt, không nghĩ tới chính mình tại cổ đại chẳng những có hải tử, có phu lang, hiện tại còn muốn sửa nhà,

"Nương, nương người trở về?" Hẹp hòi vuốt mắt, một mặt mơ hồ nhìn nhị nương,

Nhị nương nhìn đáng về hẳn khả ái như vậy, "Bẹp" hôn lên mặt tiểu Ngôn Nhi.

"Ha ha, " tiểu Ngôn Nhi khanh khách cười không ngừng, sau đó mở to mắt to hỏi: "Nương, nương nhà chúng ta có phải là muốn xây căn phòng lớn, người trong thôn đều nói như vậy?"

"Đúng đấy, Ngôn Nhi cao hứng sao?"

"Cao hứng, cao hứng, nhà chúng ta cũng có căn phòng lớn, ha ha "

Nhìn Ngôn Nhi cao hứng, nhị nương cho rằng cũng đáng,

Sau đó nhà nhị nương bắt đầu sửa nhà,

Người xây nhà đều là người trong thôn, tam hi là người dẫn đầu, nhị nương cho tiền công là một ngày 30 văn, này đã là giá cả tương đối cao, nhị nương cũng hào phóng, các nàng mỗi ngày quán một bữa cơm, buổi trưa cơm, mỗi lần đều có thịt,

"Ai nha, nhị nương a, tại nhà các người làm việc chính là tâm lý thoải mái a, không chỉ tiền công cao, hơn nữa bữa ăn so với trong nhà ăn còn tốt hơn, trước đây làm cho nhà khác có thể làm cho chúng ta ăn no là tốt lắm rồi, nhà các người chẳng những có thể để chúng ta ăn cơm trắng, còn cho chúng ta ăn thịt, bọn người chúng ta đều nói không phải không nhận tiền công của người, các người để chúng ta ăn như vậy, thật là tốn bao nhiêu a, "

Cùng thôn người ồn ào nô nức cười,

"Đúng đấy, đúng đấy, nhị nương hiện tại đúng là một người phúc hậu, " lại một người nói tiếp,

"Đúng đấy, nhà ai sửa nhà sẽ mỗi ngày chuẩn bị thịt a, hiện tại người ngoại thôn đều muốn đến nhà nhị nương làm việc đây, "

"Ha ha, " nhị nương chỉ cười cũng không đáp lời, người ngoại thôn xác thực là tới hỏi qua còn có dùng người hay không, chỉ là bị nhị nương từ chối, nhà

mình chỉ sửa một toà nhà, không cần nhiều người như vậy,

Nhìn những người này ánh mắt cảm kích, nhị nương không khỏi nghĩ thầm, cổ đại dân quê cũng thật là dễ dàng thỏa mãn đây,

Bạn đang đọc truyện *Xuyên Qua Làm Chủ Một Gia Đình* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.